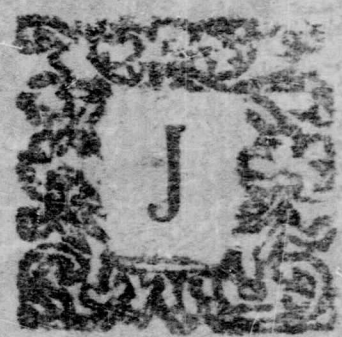

1765
DITSÉRETES ERTELEM-
MEL ES KEGYES NEMES-
séggel ékesítetett

V A R A D O I P A L
1765 U R A M N A K; *Regio*

Cassai nemcs Részpublicának
egygyik nevezetes tagjának, az I-
sten Anyaszentegyházának büféges
1765 Patronusának, nekem tisz-
teletes Uramnak.

K E G Y É L M E T E S B E K
Prote séget az Urban. *Jan*

Öllehet, betsületre méltó
Uram, az Istent, ugy-mint
minden emberi ditséretnél
nagyfágosbat, tsudálni kell
inkáb az halando embernek, hogy nem
min. méltóságának mi-volga szerént ma-

Amica *1765* *galsz*

gasztair. a' t'arni: mindazonáltal
mivel a mi szívünk és szájunk
mint egy mesterfégesen el-készít
tetet musik k; mellyek által a
szent teremő Isten mi tőlünk tisz
teltetni akar, és ékeffen zenge
Col. 3. dező éneklések által ditsőt tenni
v. 16. 17 és hirdettetni parantsol, elzünk
Eph. 5. ben kell vennünk; hogy az em
ber nem kevesbé, s' bizonyár
v. 19. 20 inkább köteles, teremő Istené
nek igaz tiszteletinek, imádás
ditséret, hála-adás által (mellyre
teremtett) véghez vitelére
hogy nem mint a' mi tőlünk bi
zonyos munkára es dologra ren
deltetett, meg-foga'ott, és bé
álatott szolgánk, szolgálónk
véghez viendő tisztekek meg
felelésére. S' innét vagy on, hogy
a' szent Dávid az ő Soltáriban
olyan igen ferkentgeti az Ister
Ps. 134. szolgait, az isteni ditséretekre é
v. 1. hála-adásokra: *Áldgyátok*, úgy
mond

mond, *áldgyátok az Urat minden ő*
szolgai, &c. Sőt nem tsak máso-
kat ferkentget, hanem még mag
ga-is arra kőti magát; hogy az
Urnak ditséreti szájabol soha ki
nem szakad. Nem-is ok nélkül:
mert jo dolog az, azt énekli ő, Ps. 91.
Jo dolog az Urat tisztelni, és a' te ne-
nek éneket mondani Felséges Isten:
Hirdetni minden napon a' te kegyel-
meségedet, és a' te igaz mondásodat
minden éjjel. Ugy-is vagy on, a'
miképpen mondgya: Jo dolog
az Urnak kegyelmességét min-
den-nap hirdetni: mert minden
reggel meg-ujulnak az ő irgal-
matsági. Jo dolog igaz monda-
sát minden éjjel emlegetni: mert
nem szunnyadoz, sem nem alu-
szik, a' ki az Izraelt őrizi. Jo
dolog az ő nevének éneket mon-
dani a' jo szerentsékben: mert so-
ha nints olly fényes szerentse,
melly az Isteni ditséretek s' hála-

A I A N L O

adások, élkül, valamelly ember-
nél, idvességére, állandó lehes-
sen. Jó dolog az ő nevének éne-
ket mondani a' gonosz szerentsék-
ben: mert szerentsétlenfőgitől, az
Ps. 10. Istennek igereti szerént, meg-sza-
badulván, a' ki az ő keresett magvát
Ps. 91. vivén, annak el-vetése, sirva megyen
v. 14. vala: ugyan azon hozván örömmel
Ps. 126. aratott kivéit nagy szép ének szóval
v. 5. 6. tér meg.

Ez okon, ez nagy Király, a'
Dávid, nem tsak az ő jó szeren-
tséjében: mint a' frigy ládájának
Ps. 105. magához vételében, és amaz ő
hat rendbéli jeles győzedelmi-
ben, hanem még gonosz szeren-
2. Sam. 22. tséjében, számkivetésében, szél-
Ps. 18. lyel bujdosásban-is, az Isten ne-
vének szép ének szóval való hir-
detését soha le nem tette.
Ps. 34.

Jó dolog az Urat kinek ki-
nek tisztelni, mind életében ha-
lálában: mert mi, vagy élünk,
vagy

L E V E L

vagy halunk, ugyan tsak a' mi Rom. 14
Urunké Istenünké vagyunk. Igy v. 8.
tisztelik vala az Istent életekben
halálokban, Ezechás, Simeon, Esa. 38.
és az Istennek Christus által mint v. 3. 9.
egyujjonnan plántált Anyaszent-
10. & seqq.
egyháza, hogy jó példa-adások-
Luc. 2.
kal minket-is ezen szent dologra v. 25.
fel-inditanának: mellyet mi-is & seqq.
tselekedvén, istenes tselekede-
Act. 4.
tünknek hasznát és erejét meg-
v. 24. 25 & seqq.
fogjuk érezni. Mivel a' mit Ba-
filius Doctor, de utilitate Psalmo-
rum mond; azont érthettyük ez
Könyvben foglaltatott Imádsá-
gokrol, Hymnufokrol, és Isteni
szép Ditséretekről-is, hogy tud-
ni-illik, ezek között akar-mel-
lyik: az ördögnek el-kergetése,
az Angyali segedelemnek el-ér-
keztetése: pais az éjjeli félel-
mekben, nyugalom a' nappali
dolog tételekben: a' kisdédek-
nek erősségek, az iffiaknak ékes-
ségek,

fégek, a' véneknek örvendezé-
sek, az a' szonyi állatoknak illen-
dő szépségek. A' pusztafágokat
bérölti, a' szönséges helyeket
emberfégre vívzi, a' tanulóknak
rövid utok, a' tanulásban elő-
menteknek öregbülések, a' tö-
kéleteseknek istápjok. Angyali
munka, mennyei polgárok tár-
fása, lelki áldozat. Rövid szó-
val: olly tár-ház, mellyben el-
rejtve vadnak az igaz Isteni tisz-
teletnek drágalatos kintsei; a'
honnét ki-ki magának meg-sze-
rezheti: az erősségnek nagyfá-
gát, az igazságnak egyenlőségét,
az emberfégnak méltóságát, a'
bőltsefégnak tökéletességét, a'
békeféges tűrésnek okát, a' pe-
nitentiának modgyát, és ki
mondhatná meg mind, mennyi
idveféges jokat? mellyeknek
szükséges voltok mindeneknél
olly nyilván vadnak, hogy en-
né-

nékem itt arról nem kellettik bő-
vebben szollanom.

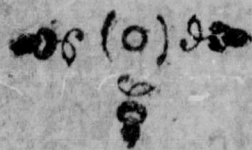
Hogy pedig, (én nékem min-
dē bētsülettal tiszteendő Uram)
ez idveféges munkátskát nem
málnak, hanem Kegyelmednek
akartam ajánlani; vitt erre en-
gemet az Kegyelmed hozzám
meg-mutatott jó akarattya és
szent szereteti, mellyet a' felső
országokból mind első alájöve-
telemkor meg-jelentett; mi-
vel ismēretlen voltomra nagy bő-
tsülettal fogadott, szeretettel gaz-
dálkodott: Másodszori alájöve-
lemben pedig Eperjést való meg-
szorulásomban, egy kérésemre,
illendő, és akkori szükségemnek
végbē viteléhez elégedendő köl-
tséget nyújtott. Mellyeket előt-
tem viselvén, tetfzék ez kis aján-
dékotskámmal szívbeli indulato-
mat Kegyelmedhez jelentenem;
el-hívén, hogy ezt sem kissébb

ALANLO LEVEL.

jo akarattal fogja és fogadgya
Kegyelméd, mint én nem maga-
mat. Az Ur élteffe Kegyelmedet
fok békeséges és örvendetes esz-
tendőkig, szerelmes házasság tár-
sával és jo reménység alatt neveke-
dendő kedves magzattal. Vára-
don Szent György havának ne-
gyedik napján; 1654. eszten-
dőben.

*Kegyelmédnek tiszta szível
igyekezik szolgálni*

SZENCI KERTESZ ABRAHAM
Váradi Typographus.

12 9/8
34

Abrahamus Dala

Coloss. 3. v. 16. 17.

Legum

A

CHRI-

STUSNAK

BESZEDE LA-

KOZZEK TIBENNE-

TEK BŐSEGGE L, MIN-

DEN BŐLTSESEGE L,

TANITV ANESINTVEN

EGYMASTTIMAGATOK

KÖZÖTT, PSALMUSOK-

KAL, DITSERETEKKE L

ES LELKI ENEKEKKE L,

NAGYKEDVEL ENE-

KELVEN A TISZI-

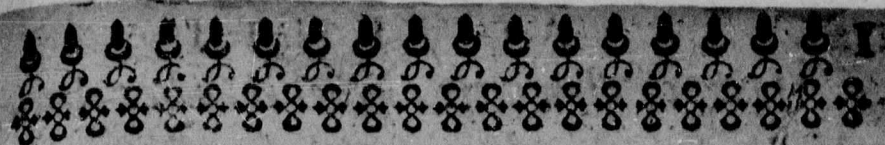
VETEBEN AZ,

URNAK.

TELLES-
SEDGYETEK BE
SZENTLELEKKEL.
SZOLVANTI MAGATOK
KÖZT ENEKLESEK ESISTENI
DITSERETEK ALTAL, ESLELK
ENEKEK ALTAL, ENEKEL-
VENES DITSERETET
MONDVAN AZ UR-
NAK SZIVETEK.
B^oL. Eph. 5.
v. 18. 19.

K Ö V E T K E Z N E K
Ekes Rhythmusu

H Y M N U S O K,
Az esztendőtszakai Inne-
peknek rendi sze-
rént.

A D V E N T R E.

Uj világosság jelenék, régi tévelygés
isendesedéc, Isten igéje jelenék, ujjon-
nánkünk adaték.

Evangelium erejét, Christust, áldot szent
igéjét, Atya Isten nagy jó kedvét, meg-muta-
ta a kezelmét.

Kit sok száz esztendőiglen el-titkolt volt
Atya Isten, mint meg-mondá jóvendőlven,
Amos Prophéta könyvében.

Ezt a mi hitetlenségünk, érdemlettsé té-
velygésünk, és nagy telhetetlenségünk, em-
berbéli reménységünk,

Igaz az Isten igéje, kivel él ember elméje,
kinék meg-marad ereje, és elnē vésző reménje.

Kérünk Ur Isten tégedet, erőssítsd meg hi-
veidet, hogy vehessük szent igedet, és vall-
hassuk te hitedet.

Mert csak te vagy bizodalom, őrdög ellen
nagy gyámolom, testünk ellen diadalom, ez
világ ellen oltalom.

Ditsőség legyen Atyának, és egyetlen
egy Fiának, ezeknek ajándékának, a' ditső
szent Hérómságnak, Ugy legyen.

Canticum Zachariæ. Luc. 1.

Aldot Izraelnek Ura, mert ez a' kegyelmes
Atya, ki mindeneket meg-áldá, és szent
Fia-val meg-váltá.

Dávidnak mint meg-igéré, Prophetác által
hirdeté, esküvéssel erősité, fiát nekünk eleresté.

Hogy ki mentene veszélyből, törvénynek
nehéz átkából, kárhozatból és kétségből, az
rettenetes fogságból.

Jelentené és jó vóltát, hozzánk nagy ir-
galmasságát, tellyesitené mondasát, esküvé-
sét fogadását.

Ezt Abrahámnak fogadá, mikoron néki

azt

azt monda, hogy magvából származtatná,
kiben mindent meg-áldana.

Hogy a' nagy kételensségtől, meg szabadul-
ván a' büntől, kárhozattól és kétségtől, po-
kolbéli ellenségtől.

Néki szentségben szolgállyunk, mert Chri-
stus a' mi szentségünk, ő minékünk igazságunk,
kit hittel mi meg-kapcsolunk.

Es te-is kis gyermek annac, mondatol Pro-
phetájának, hogy utat nyílsz te az Urnak, ki el-
lene áll pokolnak.

Vezérlés mindent hozzája, mert ez idvős-
ségnec útja, kit jó vóltából az Atya, az té-
velygőknek mutata.

Illy kegyelmes lón az Atya, mert menyor-
szágból meg látta, hogy minket meg-szaba-
ditna, Fiát érettünk borsátá.

Azért nézz reánk Ur Isten, kic vakok va-
gyunk a' bűnben, gerjesz szent Lelket szívünk-
ben, legyünk tündesec lelkünkben.

Ditséret néked szent Atyánk, ki illy gondot
viselsz reánk, árazd kegyelmedet reánk, kön-
nyebbedgyés fog nyavalyánk. U. L.

AL I U S.

Amuel ~~Amuel~~

ADVENTI

ALIUS.

Verbum supernum prodiens, &c.

MEnnyi Ige jelenél, örök Atyától ki jövőél,
testet magadra fel-vével, kezdet után
sok idővel.

Világosítsd elméinket, szenteld-meg mi-
ziveinket, hogy érthessük szent igédet, utál-
hassuk bűneinket.

Hogy mikor el-jössz itélni, szívec titkait
ki-venni, azoknak minden jót adni, a' go-
noszokat büntetni.

Akor tőled bűneinkért ne vess-el; lám te
azokért, magas kereszt fan ontal vért, sőt
idvezíts érdemedért.

Ditséret és nagy dicsőség, adassék néked
tisztesség, ki Atyával egy Istenség, szent Lé-
lelkel vagy egy felség. U. L.

M A S.

MEnyből az Ige le-jöve, régen Atyától ki-
jőve, születetét idvességünkre, és fogásá-
ginkból ki-mente.

Te vagy Atyának Igéje, kit Adámnak meg-
igére, és Abrahámnak hirdete, Dávidnak is
meg-jelente.

Botsájd.

HYMNUSOK.

Botsájd-meg azért bűnünket, világosítsd-
meg szívünket, erősítsd bennünk hitünket,
nyerheszünk idvességünket.

Jelents-meg nekünk igédet, kiből hihecsünk
tégedet, és légy minékünk éppület, út, igazság,
örök élet.

Hogy mikor itélni el-jössz, légy kegyelmes
szívedhez, és végy minket szent Atyádhoz,
életeddél ajándékozz.

Dicsőség Atya Istennek, és tenéked Igéje-
nek, dicséret a' Sz. Léleknek, szent Háromság
egy Istennek. U. L.

M A S.

AZ idvezítőt régenten, mint meg-igérte
az Isten, ezt az utolsó időben, meg-adá
Szűznec méhében.

Szűz Máriához az Isten, Gabriel Angyalt
el küldvén, idvezlé őret ékeffen, Istennek ked-
vét jelent vén.

Eőrüly, úgy-mond, szent Szűz, igen, ked-
ves vagy az Urnál ingyen, áldott vagy a' te-
nemedben, mert Fiat fogadsz méhedben.

Szent Lélektől fogantatott, Isten Fiának bi-
ratic, Dávid székin uralkodik, országa nem
végeződik.

Ne-

Nevezed őtet Jესusnak, mert idvéssége
népénec, kik az ő nevében hisznek, bűnök-
ből meg-menekednec.

Mojšes régen így irt vala, aszszonyi-állat-
nak magva, kigyónai fejét meg-rontya, és bi-
rodalmát el-bontya.

Esaiás-is ezenről, Szűz szűl Fiat, ugy jö-
vendől, kinek az egész nép örül, velünk Isten
lesznevéről.

Ezt magasztallya Mária, idvésségét tőle
várja, kihez minket-is igazít, mert ez Isten-
hez igaz út.

Imé nagy tsuda Istentől, Fiu születik anyától,
ki születet volt Atyától, öröktől fogva Istentől.

Le-szálla ditsóségéből, hogy minket fel-
vinne földről, lón mi érettűnc szegénnyé,
hogy minket gazdaggá tenne.

Folyamjunk azért Jესushoz, szűz Mária
szülöttéhez, ki küldeték az Istentől, hogy
meg-mentene a bűntől.

Ur Jesus kérünk tégedet, bocsásd-meg mi
bűneinket, adgyad szent ajándékokat, hogy
követhezzük útadat.

Légyen a Szűznec élete, mi életünknek tő-
köre

köre, hogy követhezzük hitiben, és jó tsele-
kedetiben.

Ditsóség légyen Atyának, és tenéked ő
Fiának, a mi szent vigasztalónknak, a ditsó
Szent Háromságnak. U. L.

M A S.

Mindeneknek teremője, és hűveknek élte-
tője, Atyának egygyetlen egygye, Chri-
stus bűnösök reménye.

Halgasd-meg mi kérésünket, néked adtuk
mi magunkat, Atyádhoz hogy vigy mind min-
ket, hozzá igazgasd utunkat.

Ez világnak veszedelmét, szánád és ő
nagy esetét, kedvedet hozzá jelentéd, a testet
Szűztől fel-véved.

Bűnösökért te meg-halál, minket véred-
del meg-váltál, poklotól meg-szabadítál,
Atyád kedvében jutnál.

Te vagy Jácob lajtorjája, nálunk Atyád-
nak záloga, útunk minékünk hozzája, An-
gyaloknak vigassága.

Te Noe bárkájának ajtaja, menyországnak
szent kapuja, bűnösöknek aldozattya, és csak
egygyetlen egy Ura.

Azért

Azért néked esedezünk, buzgo szivből most
könyörgünk, életünkben hogy légy velünk,
ez világ ellen oltalmunk.

Te igédnek ellenségét, te hitednek ellenző-
jét, tórd meg hogy a te hived, népnek mond-
bassák vétkei.

Ditséret legyen Atyának, és tenéked ó Fiá-
nak, ezeknek ajándékának, a' ditsó szent Há-
romságnak. U. L.

M A S.

T siliagoknak alkotója, hivednek örök vi-
lága, mindeneknek meg-váltoja, Chri-
stus életnek adója.

Ki mi r. y. unk könyörülven, és veszedel-
münket nézven, idvezítéd e világot, nyujt-
ván néki oltalmadat.

Az avúlt világnak végén ágyas házban
mint Vólegény, hozzánk Atyád tettzéséből,
jövél szent Szűznek méhéből.

Kinek hatalmasságának, minden térdek
meg-hajolnak, mennyen földön mind kik vad-
nak, nagy engedemet mutatnak.

Az Nap ó el nyugovását, az Hóld az ó uj-
julását, tsiliagok ragyogásokat, meg-tartját
ó járásokat.

Téged

Téged bérünk mi meg-váltónk, mi Urunk
mi életünk, oltalmazz minket esettől, és
rdég: tsalárdságtól.

Ditsósság legyen Atyának, véle ójzve ó Fi-
nak, ezeknek ajándékának, a' ditsó szent
háromságnak. U. L.

M A S.

Stentól választott népec, mindnyájan egy-
begyűllyetek, tiszta szivből örűllyetek, az
r istent ditsérjétek.

Es néki hálát adgyatok, lélekben magasz-
llyatok, mert hűséggel ígértit, bé-telleye-
té mondasit.

Mig a' Prophéták által szólt, nekünk egy-
irályt ígért volt, ki a' pokolnak kinnyától,
meg-mentene ellenségtől.

Ki régen a' Szentek vártak, kívánsággal
hajtották, el-jötét szentül vizsgálák, lelki
cemeckel tartották.

Sem kékik sem siet Isten, hatalmas ó min-
enekben, bölts minden rendelésében, mints
iba ígértiben.

Mert mikor a' tellyességnek, el-jöt ideje,
zennek, szent Fia testben öltözék, Szűztől
bérünk meg-adaték.

Semki

Senki immár az ördögről, ne féltsen sem a pokoltól, sem büntől sem e világtól, sem a törvénynek átkától.

Sőt minden nagy bátorságban, legyen a János Christusbán, ki ki mondhatja magát, Istent Atyának biztában.

Illyen nagy irgalmasságért, velünk nagy jó tételért, az Ur Istent szívünk szerént, felmagasztaljuk koroként.

Annak mind földön mind mennyen, illendő tisztesség legyen, és minden szájában zengjen, valaki ő hozzá megyen.

Seregeknek boldog Ura, idvességünknek tutora, aldott légy te szent Fiaddal, és a magasztalunkal. U. L.

M A S.

Mindnyájan kik egybe gyűltünk, Atya Istent, most könyörgünk, e mai napon légy velünk, hogy ne árttson ellenségünk.

Nyelveinket oltalmazd, sziveinket tisztán tartsd, lépésinket igazgassd, és gonoszoktól ne bocsássd.

Hogy mi téged tisztelhesünk, szívből igazán vallhassunk, minden jobban épülhesünk, és általad meg-tartsassunk.

Ditsé

Téged mindenféle népek, vének, iffiak, és ermek, és minden tisztbéli népek, egyenszor vallanak, nagy örömmel és nagy vígan, ditsérnek mind örökké.

Néked Christus szent Atyáddal, vigasztaló Szent Lélekkel, mindenható egy Istennel, egyen örök ditsőség, haláladas, birodalom, országolás örökké. U. L.

A Z O N P S A L M U S.

A' Fejér váriban pedig így vagyon.

AZ Atyának országából, Istenségndk tanácsából, örök ige hozzánk jöve, kinek elünk Isten neve, mert idvességnek kút feje, mindeneknek életetője.

Boldogságos születés lön, mikor János uigra lön, idvesség ujjornan meg-lön, mert méltózból minket ki-vón, és haragot roltunk vón, velünk illy nagy sok jókat rón.

Ennek azért énekellyünk, földön mennyen ditsérjük, minden nyelvek magasztalják, irgalmasságok imadgyak, térdet fejet neki ajtsunk, s' engedelmiünket mutassuk.

Mert im el-jött a' Messiás, kiről jövendőle írás, kit régen várt sok nyavalás, mert

B

ná.

nála a' meg-maradás, törvénybéli sok áldás, ezt mutatá ábrázolás.

Téged mindenféle népek, vének, ifjak és gyermekek, és minden rendbéli hívec, egyelő szóval ditsérnek, mint szabadítót tisztelnek, mint Urokat téged félnek.

Mondván: édes idvezítőnk, tsak téged ditsőitünk, néked szívünkben örvendünk, téged áldunk és imádunk, segítségre hitből hívunk, maradgyon áldásod rajtunk, U. L.

M A S.

A Solis ortus cardine, &c.

Teljes e' széles világban, ditséretes, dicséretes, minden földnek határiban, dicséretes, Atya, föld meny mind őtet áldgya, szent Fiát imádgya.

Azon Hymnus; Más notára.

Teljes e' széles világban, minden földnek határiban, örvendezzünk a' Christusba Szűztől születet Királyban.

E' világnak teremője, testünket reá fektetvé, testet testet hogy mentene, teremtes ne vesztene.

Méhében a' tiszta Szűznek, kegyelme

nagy Istennek, bé szálla hogy viseltetnék, s' az titokonnet jelennék.

Szűznek méhe nevedék, Angyali szó hogy hallaték, szűzessége meg-tartaték, férj-től nem illeteték.

A' Szűzleány Fia szüle, mint Gabrieljövendőle, kit még anyjának méhében, János smére örülvén.

A' kis gyermek szénán fekvék, jászoltól nem iszonyodék, kistsiny téjjel nevelteték, kitől világ meg-tartaték.

Menyben mindenek örülnek, az Angyalok énekelnek, pásztorok örvendeztetnek, új születésével ennek.

Dicsőség Atya Istennek, és az ő egy szülöttének, s' vigasztalo Szent Léleknek, úgy legyen mondgyák mindenek, U. L.

M A S.

Jövel népeknek meg-váltoja, Szűznek nem mes szép virága, e' világnak vigassága, Istennek hatalmossága.

Az lge testben öltözéc, szűznek méhe meg-virágzéc, de nem férfiui magtól, hanem Sz. Lélek Istentől.

B 2

Szűz-

Szűznek méhe nevedéc, szeplőtele
meg-tartatéc, Isten hatalma jelenék, szűz
től Christus születetéc.

Egyenlő Atya Istennel, és Szent Lélek
Istennel, egygyesüle emberséggel, és emberség
Istenséggel.

Ditséret legyen Atyánac, és egygyetlen eg
Fiánac, ezeknec ajándékánac. a' tellyes Szen
Háromságnac. U. L.

M A S. A Solisortus, &c.

N Ap támadattul meg-fogván, mind a
föld határáiglan, szűznec szülöttét nagy
vigan, fel-magasztallyuc mindnyájan.

Mert világ bõlts alkotója, szolgál formá
vön reá, hogy mi értünc vért ontana, po
koltól szabaditana.

Istennec el-titkolt Fia, szűznec méhében
bé-szálla, miként a' természet szokta, egy
ideig ott mulata.

Szűz Fiát szülé világra, mint Gabrie
mondta vala, kit hogy még Annyánál vala,
szent János meg-ismért vala.

A kis Jesus szénán fekvéc, e' világra hogy
születéc, tsak kevés téjjel tartatéc, ki ált
élnec mindenec. Meny-

Menyben mindenec örülne, szent An
gyaloc énekelne, pásztoroc földön örvend
nec, született Idvezítőne.

Ditsótság legyen Atyánac, és egygyetlen
egy Fiánac, és a' mi Vigasztalonknac, a' ditsó
szent Háromságnac. U. L.

M A S.

Commendatio amoris Dei erga nos.

Ad notam: Az Atyának &c.

J Er ditsérjúc keresztyénec, nevét a' nagy
Ur Istennec, ki minékünc bünösökne, Fi
áért meg-kegyelmezett, minket a' több soc
el-veszett, emberec közzül szeretett.

Soc számtalan bűneinket, meg-botsátt a,
és már minket, fiui méltóságba vett, azért
néki könyörögjünc, semmit is ne kételked
gyünc, mert meg adgya a' mit kérünc.

Mellyet ezzel bizonyita, hogy szent Fiát
nékünc adta, e' világra botsátotta, hogy
meg-szabaditson bűntől, kárhozattól és ör
dógtól, a' rettenetes haláltól.

A' Prophetác ezt hirdetic, hogy ő nékünc
születtetic, értünc nagy kínra adatic, sőt bü
nünkért meg-öletic, mert bününc reá vet
tetic, s' vérével el-töröltetic. B 3 Oh

Oh Istennek nagy kegyelme, bűnösökhöz nagy szerelme, hallatlan jó-téreménye, mint meg vala jövendőlvé, szent Fia hozzánk eljőve, és kárhozatból ki-véve.

Ezért vallyon mi mit adgyunc, néki mivel kedveskedgyunc, holot nintsen annyi erőnc, hogy néki meg-felelhessunc, ezt neki meg-hálálhassuc, elég-képpē meg-köszönnyuc.

Eő adománya mindenunc, néki veszendő ezüstünk, nem kell; de kívánnya tőlunc, hogy mi ő hozzá meg-térjunc, szent Fiában igen bidgyunc, és mi tsak ő tőle fűgjunc.

Azért illic keresztyénec, hogy mi áldgyunc nevét ennec, gazdagságát kegyelménec, hirdessük ki mindeneknec, mert nints vége szerelménec, hozzánk való jó kedvének.

Ezt ditsérjunc életünkben, kiért minket Atya Isten, vót mindnyájan szerelmében, ezért állunc kegyelmében, ez által megyunc menyekben, nagy örömmel jövendőben.

Ditsértesél Atya Isten, álaíassál Fiu Ur Isten, Szent Lélekkel egyetemben, szent Háromság egy felségben, ki uralkodik mennyekben, öröckön öröcké, Amen. U. L.

I N

INDIEPIPHANIAM. RUM.

Herodes dühös ellenség, Christust el-jöni mit féled, nem az el-mulandót kívánja, ki a menyországot adgya.

Mennec vala a Bóltsec, tsillagot látván előttőc, világot keresnec világnál, Istent vallyac ajándékokkal.

Nagy sok keserves anyác sirnac, halálán édes magzattyoknak, Hérodés kiknec véreikkel, Christus halálát jelenté.

A tiszta viznec örvényét, mennyei Bárányilleté, a bűnt ki nem illette volt, minket meg-mosván el-tórlé.

Az ő sok tsudatételiével, Istenségét bizonyítá, kór betegeket gyógyita, és k. lottakat támaszta.

Uj hatalmasságnac neme, a Sidoc vödre vereflie, mert a Christusnac szavára, a viz változic magába.

Dit-össég légyen Christusnac, ki meg-jelenec a földnec, Atyánac és szent Léleknec, most és öröckön öröcké. U. L.

B 4

M A S.

Gonosz kegyetlen Héródes, új Királytól
vagy félelmes, nem vészen el-mulanda-
kat, de ad örökké valókat.

Nap keletről Bóltsec mennec, vezér tsil-
lagot követnec, mellynél világot keresnec,
hogy új királyt tiszteljenec.

A keresztségnek vizével, mennyei Bárány
vérével, mosá Christus bűnünket el, kiért
Attya immár kedvel.

Urunk első nagy tsudáját, ez nap tévé:
hogy hatalmát, Völegénynec meg-mutatná,
vizet borra változtatá.

Ditsótság Urunc tenéked, ki ez nap ma-
gad jelentéd, menyegzősöket segitéd, Cánát
azzal hiresítéd. U. L.

IN DIEBUS QUADRA- GESIMALIBUS.

Ex Pauli ad Corinth. 6. cap.

Halgassuc figyelmetessen, mire Pál Apostol
intsen, az Isten rettenetessen, hogy min-
ket meg ne büntessen.

Ez

Ez a kellemetes idő, mely idvétséghez il-
lendő, a kívül minden veszendő, és örök
tűzre menendő.

Immar azért fel-serkennyűnc, mint mély
álomból fel-kellyűnc, a bűntől mi butsut ve-
gyűnc, szent életre igyekezzűnc.

Istennec szavát halgassuc, parantsolat-
tyát meg-tartsuc, álhatatos bittel vallyuc,
segítségre ötet hijuc.

Órizkedgyűnc az ördögtől, távozzunc
hitetlenségtől, sok emberi szerzésektől, mel-
lyec el-vonsznac Istentől.

Mert a mi régi ellenségűnc, olákkodic mi
utánnunc, azt akarja tenni velűnc, hogy
véle egygyűt gyótródgyűnc.

Tehát illic hogy vigyazzunc, és arra lé-
gyen nagy gondunc, a szám-adásban mit
mondgyunc, mikoron innét ki-mulunk.

Ezekre minket segillyen, az Ur Isten ki-
nec legyen, nagy ditsótság magos menyben,
öröckön öröcké, A. U. L. M A S.

Ditsérjűc a nagy Ur Istent, szeretettel in-
tűnc mindent, hálákat adván ő néki
mert nagy veszélyből mente-ki.

B s

Az

A' Törvény és a' Profetác, ezt régen nyilván mondottác, hogy Christus lesz mi vezérünk, életünk és idvességünk.

Tehát immár ennec élyünk, kívánságának engedgyünk, szentül, igazán, jozanon, élyünk ez árnyéc világon.

Távoztassunk minden gonoszt, mint mely idvességtől meg-foszt: ordogi kegyetlenség-nec, ne adgyunk helyt kevélységnek.

Mindnyájan meg-hunnyašzkodgyunk, Christus Biro előtt sirjünk, nagy haragját engeszteljük, és imigyen könyörögjünk.

Oh kegyelmes mi meg-váltonc, kárhozattól szabaditonc, melly igen keserves nekünk, hogy ellened ily sok vétünk.

Efedezünk felségednek, ne nézd sokságát vétünknek, gyarló fiait Adámnac, ne hadd birni a' Sátánnac.

Sőt botsásd meg bűneinket, minden jobban építs minket, és ez élet után veled, menyben lakásunkat engedd. U. L.

M A S.

NEvét a' nagy Ur Istennec, áldgyátoc hív keresztyénec, nagy hatalmát rettegjétec, kegyes voltát reményétec. Al-

Aldott légy édes fő Papunc, ki könyörülél mi rajtunc, s' magad értünk nagy kénokra, adád keserves halálra.

Távoztass tőlünk tévelygést, minden hamis vélekedést, adgyad tehešsünk nevedről, bátran igaz vallást hitből.

Erdemedet, téged kérünk, kegyelmessen közöld velünk, és nyerj Atyádtól Szent Lelket, ki által vigasztal minket.

Vedd-el rólunc haragodat, engedd meg adofságinkat, mutasd hozzánk jo kedvedet, szentel meg minket népedet.

Engedd meg nekünk ezeket, hogy ez után életünket, néked szentelhešsüc éppen, s' téged szolgálhassunc szépen. U. L.

M A S.

SZent igéjét az Istennec, halgassuc hű keresztyénec, és magunkat a' bűnöktől, oltalmazzuc mint a' tűztől.

Mértékletesség éltünket, és jámborság erköltsünket, álhatatosság hitünket, ékešitse beszédünket.

Minden gonoszt hátra hadgyunk, szíveinkből ki-rekeszszünk, hogy helyt nálunc ne talál-

lállyon, az ördög és meg ne tsalljon.

Kiáltstunc a' nagy Istenhez, arcza borul-
ván székihez, hogy könyörüllyön mi rajtuuc,
fejenként imigyen szollunc.

Tégedet mi szent Ur Isten, soc bűnnél bán-
tunc szüntelen de nagy buzgo szivből kérunc,
hogy légy kegyelmes min'kűnc.

Emlekezzél-meg mi rolunc, mert te te-
remtélid vagyunc, ne hadgy bűnünkben el-
vesznűnc, és ördög torkában esnűnc.

Botásd-meg mi bűneinket, hittel aján-
dózz minket, hogy n'lad kedvesec legyűnc,
országodl ar részesűllyűnc.

Engedd meg nekűnc ezeket, hogy az egek-
ben tégedet, szent Fiaddal szent Léleckel,
vég nél' el aldgyunc örömmel. U. L.

M A S.

Christe qui lux es & dies, &c.

J Esus Christus mi meg-váltónc, bűn seté-
ségét fedezőnc, te vagy igaz világozság,
kérunc légy nekűnc vidámság.

Oltalmazz minket ez éjjel, takargass sz.
kezeiddel, hogy mi tsendessen nyughassunc,
és jó napra virradhassunc.

Bűn-

Bűnnec sulysága mi rajtunc, ne regnálljon
téged kérunc, minden gonosz ellenséginc, tá-
vul járjanac mi tőlűnc.

Mi szemeinc ha el-bunnac, sziveinc rád
vigyázzanac, hogy még álmunt-is szent lé-
gyen, és alvásunc néked kellyen.

Eőrizz minket a' Sátántól, gonosz ember
szándékától, ördögi rút képzésektől, és sziv-
béli rettegetstől.

Ne felejtse el édes Urunc, hogy véreddel
meg-váltattunc, és mi te szolgálid vagyunc,
s' oltalmat tsac tőled várunc.

Légyenditsőség Atyánac, és tenéked sz.
Fiánac, a' szent Lélec Ur Istennec, nekűnc
édes vendégűnk nec. U. L.

M A S.

Audi benigne conditor.

H algass-meg minket ur Isten, tekénts
reinc kegyelmessen, és ez jelen valo na-
pon, könyörgésűnc hozzád jusszon.

Te vagy szivec vizsgálója, veséknec által-
látoja, jól tudod gyarlovoltunkat, és soc fo-
gyatkozásunkat.

Ellened igen vétkezűnc, de légy kegyel-
mes

B 7

mes mi nekünk, mert mindnyájan el kell vész-
nünk, ha ingyen jól nem tész velünk.

Emlekezzél-meg mi rolunk, mert te te-
remtélid vagyunk, ditsőségét szent nevednek,
kérünk ne add idegennec.

Vedd-el rolunk bűneinket, öregbitél ben-
nünk az hitet, hogy mi jó gyümölcset annac,
teremtsuc néked Atyánkna.

Igy tégy velünk szent Háromság, kitől ár-
rad minden jószág, hogy a te szent országod-
ban, részesüllyünk örök jókban. U. L.

IN DIE PALMARUM.

Örvendezzen már ez világ, legyen min-
denben vigaság, mert Christus minden-
ért válttság, világ bűnéért orvosság.

Halála előtt hatod nap, fel-méne Betha-
niába, hogy lázárt fel-tám. sztaná, kinec
már negyed napja vala.

Hol a' szent aszszony Mári-, drága ke-
nettel járula, Christus lábát m. ágatá, és
hajával szárogatá.

Onnan fel Jerusálemben indula nagy sze-
lidségben, számárt vembével egyemben, ho-
zatá ő seregében. Oh

Oh melly nagy alázatosság, Istentől nagy
irgalmasság, hogy számáron ül uraság, kis
mind e' széles világ.

Zachariás szent Profeta, mert ezt régen
meg-mondotta, örűly már Sion leánya, ör-
vendezz nagy vigaságba.

Ne fély mert imé te hozzád, a' te Királyod
jó néked, számár vembén telepedet, mutat-
ván nagy szelidséget.

Vele vagyon Isten sége, mondhatatlan nagy
kegyelme, jó volta, idvezítése, mert ő mind
ezeknek feje.

Elöl utol nagy serege, szent Lélec tellyessé-
gében, hosánnát kiált a' menyben, Dávid
fiának örömben.

Némellyec ruházattyokkal, Christus utát
méltsággal, némellyec hintic ágakkal, Ki-
rályt tisztelic azokkal.

Kinec bé-meneteliben, a' város lón zendő-
lésben, Sida gyermekek ékeessen, idvezlic Chri-
stus mentében.

Mi is azért Királyunkna, mennyünk elei-
ben Urunkna, vigyünk szép Palma ágakat,
hiünk győzedelmes voltát.

Ditsős-

Ditsótság Atyánac menyben, mi Királyunk-
nac aképpen, Szent Léleckel egyetemben,
mostan és minden időben. U. L.

IN DIEBUS MAJORIS HEBDOMADIS.

O mi kegyelmes Christusunc, ki vagy né-
künc igazságunc, bekeségunc és váltásá-
gunc, kellyen kérünc imádságunc.

Mi szívünket kegyes Isten, igaz hitben
reménységben, kiváltképpen erőssítsed, hogy
bizhassunc tsak te benned.

Te Isteni jó voltodat, ismérhesűc batal-
madat, mellyet hozzánc meg-mutatál, mikor
értünc áldoztatál.

Tsak egyedül e világnac, viseléd terhét
bajánac, nyerél nekünc idveiséget, és men-
nyei örökséget.

Azért illy nagy szerelmedért, kérünc ne
vesd el bününkért, ne vehessen ellenségünc,
dühöséggel erőt rajtunc.

O mi irgalmas Királyunc, és győzedelmes
Hadseregunc, hozzád hitből folyamodunc,
tudgyuc meg nem szégyenedünc.

Kérünc

Kérünc illy nehéz igyünkben, ne adgy ellen-
ség-kezében, ne vesd bününket elődben, végy-
bé inkább kegyelmedben.

Keresztyéni egygyeségben, nevednec sen-
telésében, szent igédnec értelmében, tarts-
meg minket mind végiglen.

Birjad lelki országodat, véreden vett jó-
szágodat, hogy e siralom völgyében, legyünc
tsendeszec szívünkben.

Adgy állandó egészséget, lelki testi békecsé-
get, hogy meg-futván itt a pályát, ve-
hesűc-el a Coronát.

Ditsértessél áldot Isten, ki minket könvör-
gésünkben, meg-halgatsz nagy kegyelmessen,
és részeltet sz mind ezekben. U. L.

M A S.

JEr hirdecsűc mi Urunknac nagy ditsó baj-
vivását, és mondgyuk-meg szent halálát,
mondgyuk-meg diadalmát, mint áldozott és
meg-rontott, pokolbeli nagy hatalmat.

Ez világnac teremtoje Adámon szánako-
zéc, ki az álmában mikor évéc, az halálban
bé-eséc, Christus néki ígértetéc, Adam ott
meg-bátorodec.

Igy

Igy kell vala ennec lenni, mi lelkünknek idvezulni, mert az ördög tsalárdsága, minket bűnben bé-ejte, de Christusnac szent halála, minket onnét ki-mente.

Mikor azért az idő nec el-jöve tellyes volta, születéc szűz Máriától, mint az Atya meg-mondta, e világnac meg-váltoja, és meg-szabadítja.

Sir az Jესus a nagy bidegben tétetvén já-szolban, takargattya szűz Mária szent tagait posztoban, kezét lábát bé-polálván, Bethlehennec városában.

Mikor Jესus immár harmincz három esztendő volt, és Attyának akarattját, bétölteni akará, magát adá a nagy kinra, bűnös népnek váltságára.

A keresztfán mérget iszic, arczul nyálal pókdófic, gyenge testét lántsával sértic, vas szeggel szegezic, ő szent vere ki-folyamic, véle bűnűnc el-mosatic.

Ezt érdemléc mi bűneinc, hogy Christust meg-kinzanác, mert így fordula-el rolunc terhe Isten átkánac, és így lehetenc viszont örökös menyországnac.

Bűnös

Bűnös ember ha ezt hiszed, hogyte éretted jött-el, és te éretted öletet-meg, halálból támadt-fel, te a bűntől és haláltul, immáron meg-menekedtél.

Adgyunc immár halát azért az Atya Ur Istennec, a meg-válto mi Urunknac, és szent Lélec Istennec, ditséret légyen Ur Isten, neked kegyes éltetőnk nec. U. L.

M A S.

Keresztyénec örvendezzűnc, mert országol mi Királyunc, fenlic immár a mizászlonc, kin haláltól meg-váltattunc.

Mert a Christus keresztfára, értünk méne nagy halálra, hogy bűnünknek lenne arra, azt fel-vévé szent vállára.

Keresztfára feszítettéc, vas szeggel megszegeztetéc, a lántsával ökleltetéc, és méreggel itattatéc.

Vérét rajta ki-botsátá, vízzel edgyben kiarasztá, minket azzal meg-tisztita, és lelkünkben meg-orvosla.

Ezt szent Dávid lám meg-irta, hogy Christus fán országolana, rajta halált meg-rontana, ördöggel a bajt meg-viná.

AZ

Az ördögöt és meg-győzné, a' nagy poklot
ő meg-tórné, embereket meg-mentene, és
menyországban bé-vinné.

Jesus Christus a' mi fejűnc, egygyetlen egy
mi váltságunc, közben-járonc és mentségűnc,
szószóllónc és idvességűnc.

Mostan te hozzád kiáltunc, és tista szí-
ből könyörgűnc, bocsásd-meg a' mi bűnünket,
és add meg idvességűnket.

Ditsőség néked Urunknac, mi mennyei Ki-
rályunknac, örök élet foglalónknac, és abban
bé-iktatonknac. U. L.

M A S.

Jam ter quaternis trahitur.

Mostan el-jött ec az időc, mikor meg-jelent
minékűnc, az igazságnac ő napja, Isten-
nec jó akarattya.

Mostan hitnec ígében, szívűnc erősödve
légyen, hogy az ördög meg ne tsalljon, hit-
ben meg ne tántoritson.

Légyen fegyverűnc tisztaság, ez életbéli
józanóság, mellyel e' l'enséget tólunc, minden-
kor megsz(e)űzhetűnc.

Es a' tobzodás testűnket, ne terbellye-meg
elmén-

elménket, hanem vigyázzunc azokra, mely-
ec útac menyországra.

Ditséret légyen Atyának, és egyetlen egy
Fiának, ezeknec ajándékának, a' ditsó szent
Háromságnac. U. L.

M A S.

Minden mi szenvedésinknec, idei már el-
jött enec, hogy mi testűnkben szeved-
gűnc, és lelkűnkben tisztac legyűnc.

Hogy az el-vesztett helyűnket, meg-talál-
lyuc életűnket, magunkat az igaz hitben, fog-
lalllyuc szent erkölcsökben.

Ur Isten tégedet kérűnc, legy segítség-
minékűnc, hogy jobbithassuc magunkat, kö-
vethecsűnc szent útunkat.

Mind az el-múlt bűneinktől, s' mind penig
az jövődöktől, mellyekre hajlandoc vagyunc,
általad meg-szabadullyunc.

Hogy minden mi bűneinktől, meg-szaba-
dulván, nagy szentül, te hozzád Atya Ur
Isten, vágyoldgyunk-fel az egekben.

Engedgyed nekűnc ezeket, szent Fiadért,
a' ki minket, ingyen olly igen szeretett, hogy
mi velűnc egygyesedett. U. L.

IN

IN FESTO RESURRECTIONIS DOMINI.

Fenlic a' Nap fényességgel, zeng az
nagy ditsérettel, ez világ örül örömmel,
ordít a' pokol retteggéssel.

Mert Király Christus ereje, halálnac mérgét
meg-győzé, Pokol torkát bé-rekeszté, minket
nagy kintol meg-mente.

Koporsóban temettetéc, vitézekből őriz-
tetéc, hatalomban ditsékedéc, halál tőle győ-
zettetéc.

Meg-ment immár a' kinoktól, pokolból
ellenségről, mert fel-támadt az halálból,
mint mondatéc az Angyaltól.

Meg-holt vala bűneinkért, fel-támadt igaz-
ságunkért, hogy mi-is egyemben vele, tá-
madnánk örök életre.

Ez Husvétii napokban, vigadozzunc örö-
münkben, mert a' Christus nagy örömmel, di-
tsóult testben támat-fel.

Te kegyelmes Király minket, birj, és a' mi
szíveinket, adgyad nekünk Szent Lelkedet,
hogy ditsérhessünk tégedet.

Ké-

Kérünk illy nagy örömünkben, ez Husvétii
napunkban, oltalmaz minden gonosztól,
lelki testi nagy veszélytől.

Hálákat adunc tenéked, mert mi tőlunc
azt érdemled, mint ki halálból fel-kelél, s'
minket azzal meg élesztél. U.L.

M A S.

Ez világnac fényessége, és Szenteknec id-
veessége, Christus Jesus egy reménye, meny-
nec földnec teremője.

Kegyetlen halált meg-győzvén, ördög ha-
talmát el-veven, pokol torkát bé-rekeztvén,
bűnünket rolunc el-vévén.

Te általad meg-váltattunc, te általad
szabadultunc, te általad igazultunc, te ál-
talad idvezültunc.

Alázatossan könyörgunc, buzgó szívből ese-
dezunc, legy minékunc segítségunc, mert jól
látod melly bűnunc.

Add szent Lelked ajándékát, örök életnec
jutalmát, engeszteld Atyád haragját, láthas-
sucó szent irgalmát.

Te vagy menyország kapuja, és idveességnec
ajtaja, bűnösöknek szoszoloja, és tsac egy köz-
ben-jároja.

Dz-

Ditsósság legyen Atyánac, tenéked ő szem
Fiánac, és a' mi Vigasztalonknac, a' tellye
szent Háromságnac. U. L.

M A S.

Keresztyéneknek serege, Husvét innepét di-
tsirje, esztendőnként énekelvén, nagy fel-
szoval örvendezvén.

A' győzhetetlen Oroszlán, mert a' Sár-
kánt ki a' Sátán, az halálból fel-támadván,
meg-győz fejét meg-rontván.

Kinec fenn áll nagy hatalma, míg el jó-
ítélet napja, akkor-is azt ki mutattya, mert
holtakat fel-támasztja.

Pokolnac kegyetlen torka, melly foglyokat
el-nyelt vala, meg-váltá Christus halála, ki-
ket magánac foglala.

Mostan immár uralkodic, hatalmában di-
tselkedic, földet mennyet egygyé tévén, s' né-
künk örömet készítvén.

Azért ötet jer mindnyájan, áldgyuc ma-
gasztallyuc vigan, minket, kerjuc, nagy biz-
tunkban, vigyen bé szent országaban.

Eőrócké való ditsósság, földön mennyen nagy
tisztesség, mindentől néki adáséc, mint meg-
válto imádtaséc. U. L.

M A S.

gafd kérunc a' mi sziveinket, ditséretedre
mozga d nyelvünket, gerjezd elménket.

Nyujts vigasztalást keserűségünkben, végy
óltalmadban üldöztetésünkben, és lelki testi
nagy veszedelmekben, tarts-meg kezaidben.

Tekents mi reánc szegény árvaídra, vilá-
gosítsd szemeinket látásra, vezérelly az id-
veségnec útára, az igazsagra.

Noha Sz. Atyádnac jobján ülsz menyben de
sz Lelked által lakial mi szivünkben, hog' elne-
tsüggedgyunc a' soc keresztté, az igaz hitben.

Hogy mikor meg-térsz hozzánk itiletre,
mindenektől nagy szoros számvételre álhas-
sunc akkor elődben job kézre öröm vételre.

Halgass-meg minket e' könyörgésünkbe, hogy
míg élunc e' nyavalyás testben, te kegyelmed-
ben elménc tsendes legyen, minden időben.

Ditsósság legyen néked Sz. Atyáddal, és Sz.
Lelkeddel mi Vigasztalonkal, áldunc téged
minden Sz. Angyalockal, süntelen sòckal. U. L.

I N T R O I T U S.

OErűly és örvendezz keresztyéneknek gyű-
lekezeti: Ditséret Ur Islen tenéked:

Mert a' Jépus ki áldozéc te éretted, Ditsér:

C 2

Föl-

Fel-támadott, mint meg mondta Ditsiret.
Kérjuc őtet igaz hitből, tiszta szível: Ditsi.
Idvezítő Christus szűz Máriának Szent Fia
engedgy nekünk tisztefégedre való életet.

Mert téged' en tiszteféged Ur Isten,
ki halottaiból, ki adál kegyelmes Király.

Hiszunc tégedet szűz Máriának Fiának, és
nagy balált a' sídóktul szenvedtnec lenni.

Minden bűneinkért szenvedél Christus, az-
ért neked mindenkoron halákat adunc.

Tarts-meg minket Ur Isten az igaz hitben.

IN DIE ASCENSIO-

NIS DOM.

Mostani ékes innep nap és lelki nagy örö-
mec, indittyác elménket jeles éneklések-
re, mert imé a' Christus fel-méne széki-
ben, mennyeknec kegyes Királya,

Fel-mene nagy örömmel, vigadván az
mennyekben, szenteknec seregi hirdető di-
tsóúlnec, éneklic az égben az Angyali karoc,
Győzőnec nagy ditsóségét.

Kimenvén a' mennyekben, poklokat ő meg-
kötö

M A S.

Keresztyéneknek serege, Husvét innepét
ditsérje, esztendőnként énekelvén, nagy
fel szoval örvendez. m.

Mert im a' Christu. te, a' bűnt, és
poklot meg-törte, a' k. árt el-vőtte, ör-
dög hatalmát vesztette.

Adámnac nagy vala vétke, és rút engedet-
lensége, mellyel minket meg sebhete, edgyül
edgyig mind el-veszte.

De mihelt Christus fel-kele, ördög ottan
meg-rettene, az ő országa silyede, hatalma
veszni erede.

Gy. e lön ellenségnek, felelme hitelle-
neknek, reménje a' meg-térőknek, öröme ben-
ne hívőknek.

Ennec azért jer szolgállyunc, parantsolat-
tyában járjunc, beszédénec hitelt adgyunc,
szent nevét vég nélkül áldgyuc.

Ditsóség legyen Atyának, és az ő egy szent
Fiának, ezeknek ajándékának, a' ditsó szent
Háromságnac. U. L. M A S.

Szenteknec te vagy Christus ékesége, és
a' keresztyéneknek reménsége, mert az ör-
dög

dőgnec fejedelemsége, el-vesze mérge.

Te minden szolgaidat kegyelmessen, kérünk tartsd meg e' szent innepekben, hogy győzedelmidet ellenségeden, áldgyuc kedvessen.

Ez az Huszét nec győzedelmes napja, mellyen a' Christus az halált tsufolya, fel tamadt testét menyben mutogattya. ditsőségben tarva.

Mert most mint Király magas menyországban, Királyi székben ül az Atya jobján, honnét még él-jó itélni igazán, mindent ez után.

Kérünk téged áldott Fiu Isten, szent lelked által lakozzál szivünkben, hogy bárran ack a' meg-újult testben, ályunc előben.

Engedgyed nekünk ezt Atya Isten, és megszentelő szent Lélec Ur Isten, kikkel a' Christus országol egyemben, minden idoben. U. L.

M A S A Z O N N O T A R A.

OErüllýunc most mindnyájan keresztyénec, még Angyalok is menybē örüll enec mert a' Jesus Christus ellenséginken, győzedelmet von.

Erős Királyunc meg-rontá a' halált, el-vévérolunc a' törvéynec átkát, és meg-tsusolá pokolnac hatalmát, bé-dugá torkát.

O győző Király te birj immár minket, igaz-
ga

té, adván mind a' földiek nec soc ajándékat, ditsóult testben jó-el minket itélni, ki egyességgel fel-mene.

Könyörgunc tenéked nemes teremő Isten, ahitatos szolgaidat hogy te meg-halassad, hogy a' meg dúhott pokolbéli ördög minket pokolra ne vigyen.

Hogy mikoron fényes ködben meg-tér sz. az ítéltre, el-titkolt bűneinket igazán itélni, ne adgy rettenetes kinokat a' mi bűneinkért, de szent Fiadnac add érdemét.

Engedgyed ezt nekünk örök mindenható Ur Isten, oh te Atya Isten nec Fia, és Szent Lélec Isten, uralkodo egyenlő ditsó szent Háromság, mostan és mind öröckön öröcké. U. L.

M A S.

Jesus Christus mi Királyunc, teremőnc és kivánságunc meg-váltonc és vidámságunc, ki testben öltözél értunc.

Honnat érdemlettűc róled, hogy bűneinket el-vegyed, a' szörnyű halált meg-szenvedd, ez világot kedvedben vedd.

Pokolra értunc le-szállál, fogságból, szabadítál, az halálból fel tamadal, menyben ünc helyt foglalál. C 3

Ké-

Kérünk azért édes Urunk, légy szószólo mi éretünk, és mikor innen ki-mulunk, adgyad szent színedet látnunk.

Ditsósság legyen tenéked, Atyádnac egyemben veled, aldašséc a' te szent Lelked, kit nálunk hagyál helyetted. U. L.

IN FESTO PENTECOSTES.

Jövel teremő szent Lélec, és hiveddel légy vélec, szent ajándékiddal szívéc, újjullyon és tellyesedgyéc.

Ki ható vigasztalonac, és Isten ajándékánac, aragybét ajándékunac, s Isten job. keze újjánac.

Mondatol élő kutfőnec, tűznec és lelki kenetnec, Atyánac ígéretinac, és az igaz šeretetnec.

Gerjesz világot elménkben, önts šeretetet szívünkben, erősíts minket testünkben, és nagy erőtlenségünkben.

Adgy nekünk tellyes örömet, idvešség hozó kegyelmet, köztünk minden gyűlölséget, ronts-el, és adgy egygyešséget.

Távoztasd ellenséginket, és add-meg bék-

kef-

kešségünket, mindenkor vezérelj minket, utálhassuc bűneinket.

Adgyad ismérnünk az Atyát, és az ő egy szűlő Fiát, és hinnünk hogy mind kettőtől, szentül származol vég nélkül.

Ditsósság az egy Istenec, Atya, Fiu. Szent Léleknec, kedves ajándéka ennec, lakiéc szívében mindennec. U. L.

M A S.

Jövel szent Lélec Ur Isten, vigasztaly minket szívünkben, bátoríts-meg felelmünkben, a' Christusnac érdemejért.

Jövel, jövel, téged kérünk, ajándékod közzöld velünk, a' gonoszt fogyassad bennünk, a' Christus: &c.

Jövel lágyíts a' kő szívet, ronts-meg a' nagy gyűlölséget, plántály közzénc egygyešséget, a' Christus: &c.

Ditsósság neked Urunknac, és kedves vigasztalonknac, ki el-foglalál magadnac, minket lako hajlékidnac. U. L.

M A S.

Jövel Sz. Lélec Ur Isten, ki Atyával vagy egy Isten, tégy mi velünk kegyelmessen, a' Crist:

C 4

Bűnő-

Bűnösök vagyunc előtted, mert nem fogadtuc intésed, de bűneinket el-fedezd, a' Christusnac érdeméért.

Ald-meg Sz. Lélec szivünket, szenteld-meg a' mi lelkünket, újits-meg természetünket, a:

Te vagy szivünknek világa, minket tart bűnnec soksága, ne legyünk ördög országa, a:

Hitetlenségünknek bűnét, kegyetlenségünknek terbét, rontsd-el kárhozatnak kötelét, a:

Visellyed a' mi gondunkat, néked adtuc mi magunkat, vezérelj a' mi útunkat, az Christ:

Szent Lélec kérünk irgalmazz, és minden bűntől oltalmazz, kárhozat ellen légy támasz:

Minden keserűségünkben, és életünknek rendiben, bátoríts minket hitünkben, az Christ:

Az igaz hitnek gyümölsét, a' szeretet egygyességét, plántáld mindenütt jó hírét, az:

Sötétségünknek világa, mi szivünknek nyájassága, lelkünknek légy boldogsága, az:

Szent Lélec kérünk tégedet, oltalmazz az te igédet, ismerheszünk-meg tégedet, az Christ:

Ditősség Atya Istennek, Fiunac idvezítőnknek, a' Szent Lélec Ur Istennek, szent Háromság egy Istennek. U. I.

IN

IN F E S T O S S. T R I - N I T A T I S.

Idvez légy édes Jésumunc, és mi kegyelmes Királyunc, idvez légy Christus mi Urunc, Atya előtt prokátorunc.

Aldott légy Mária Fia, Atya Istennek-ü Fia, szivünknek bátoritoja, és lelkünknek m tartoja.

Tanits az igaz vallásra, Istennek igazságára, Sz. nevednek áldására, igédnek halgatására.

Prédikáltsd szent igédet, hirdettesd böltségedet, szent Evangeliomodot, öregbítsed országodat.

A' te mennyei szent Atyád, a' mit nem plántált ki-irtsad, a' hamisságot gyomlállyad, a' gonoszt köztünk fogyassad.

Gonosz délbéli ördögtől, tévelygő vacsettségtől, és minden ellenséginktől, oltalmazz minket ezen túl.

Te szent igédnek fegyverét, add nekünk igaz értelmét, mert ellenségnek erejét, azzal ronthatyuc-meg fejét.

Téged Uram nem ismerünk, mig visel vac-
C s okossá-

okosságunc, mert romlott természetünknek,
hamisság tet/szic kedvesnec.

Igen jól ismér/sz bennünket, tudod erőtlensé-
günket, szivünkben hamar bé-rópúl, a ha-
misság igazságul.

Ha szent igédnec világát, meg-oltod azért
lámpását, lé/szúnc Sodomabéliec, és mind Go-
morr-béliec.

Faj annac a nemzetségnec, melytől világát
igédnec, meg-vonszod: mert hamarsággal,
meg-vered őtet vak-sággal.

Nagy lelki éhséget menten, botosát/sz arra
Ur Isten, mellyért öröcké mind testben, éhezic,
és mind lélekben.

Oltalmaz kérúnc tégedet, ez ilyen vak-
ságtul minket, nyisd meg lelki szemeinket,
hogy vehe/szúnc szent igédet.

Adgyad nekúnc szent Lelkedet, világosítsd-
meg elménket, hogy ismérhe/szúnc tégedet, és
ditsérhe/szúnc nevedet.

Kegyes tanító mesterúnc, botosád meg bű-
nünket kérúnc, hogy meg ne éhezzéc lelkúnc,
szent iged zengien közöttúnc.

A pokolbéli tudományt, minden emberi ta-
lál-

lálományt, ronts-el: hogy tsac szent igédből,
idvességet várjunc hitből.

Ditsérúnc tégedet Urunc, és szent neved-
ért most kérúnc, nevellyed igédet köztúnc,
hogy az által mi élhe/szúnc. U. L.

M A S.

OH te ditsó szent Háromság, és tökéletes
igasság, kérúnc tólúnc az hamisság, tá-
vozzéc és minden hiúság.

Oh teremő Atya Isten, és meg-válto Fiu Isté,
szentelő Sz. Lélec Isten, légyen áldásod népeden.

Tiéd légyen a ditsó/ség, földön mennyen a
tisztesség, mert egyedül vagy olly felség, kit
nem imádni nagy vétség. U. L.

M A S.

OH teremő Atya Isten, ki uralkodol men-
nyekben, tekénts reánk inségünkben, ne
vesz/szúnc el bűneinkben.

Oh meg-válto Jesus Urunc, egygyetlen egy
Procátorunc, engesztellyed szent Atyádat, ne
ronts-el szentegyházadat.

Szentelő Sz. Lélec Isten, lakozzál a mi szí-
vünkben, tarts-meg minket igaz hitben, és
nagy buzgoszeretetenben. U. L.

C 6

SE-

SEQUUNTUR
HYMNI QUOTIDIANI,

ac in primis
DE OPERIBUS SEX
DIERUM.

Hymnus Primi Diei.

LUCIS CREATOR.

Prima dies chaos ex nihilo lucemque
creavit.

Felséges Isten menyec földnek Ura, és min-
deneknek nagy bölts alkotója, világosság-
nac tsudálatos Attya, és formálója

Hogy meg-mutátnád te nagy jó voltodat,
böltseségedet és nagy hatalmadat, te fogha-
tatlan világosságodat, boldogságodat.

Az menyec földnek ő teremtésében, hogy
még ez világ volna sötétségben, világossá-
got teremtél az égben, szép ründöklésben.

Te meg-választád akkoron az napot, a se-
tét éjtől az világosságot, dolog tételre rende-
léd az napot a szép világot.

Fárat-

Fáratság után el-alvásunkra, szerzél
az éjjel mi nyugodalmunkra, és hogy ez élet
minket míg el hadna, és meg-nyugotna.

Akkor változik-el testi világunc, és követ-
kezik kedves nyugodalmunc, jusszon előbben
azért imádságunc, fohászkodásunc.

Ne hadd lelkünket bűnnec el-birnia, örök
élettől itt el-sakadnia, gonofság miatt ne
hadd kárhoznia, meg-romlania.

De gerjesz minket a' mennyei jokra, örök
életnek szép kívánságára, minden bűnöknek
távoztatására, utálására.

Ad-meg ezeket nekünk kegyes Atyánc, te Sz.
Fiaddal ki minékünk Urunc, és Sz. Lelkeddel
legy kegyelmes hozzánc, tekénts mireánc U L.

ALIUS SECUNDI DIEI.

Alter a bis quinos coelos, ac aera vastum.

Menyec és földnek nemes teremője, min-
den dolgoknak böltsen rendelője, az ég a'
földdel hogy edgyütt ne lenne, de külön lenne.

Te el-választád másod napon őket, az ég
a' föld közt szerzél megszűséséget, az felle-
geknek tágas ürességet, az hidegeket.

C 7

Hogy

Hogy az nagy vizec mind az egész földet,
el ne boritnác a' szép szigeteket, tsudálatos-
san fel-fuggesztéd őket, az bő esőket.

Annac felette az égi tűz minket, mind ne
vesztené-el a' földieket, te azoc által meg-
enyhitéd őket, ugy éltetiz minket.

Ne eszunc ismét új veszedelembem, az ör-
dög miá nagy keferúségben, mikor vétkezunc
ne hadgy a' bűnökben, ördög kezében.

Adgyigaz hitet e' világban nekunc, melly
minden joval tündökléc mi bennunc, min-
den hiúságot utáltass-meg velunc, lakozzál
bennunc. U. L.

ALIVS TERTII DIEI.

Tertia cum terris plantas, pontumq' pro-
fundum.

AZ széles földnec nagy bölts teremője, és
tengereknec tsuda intézője, hogy a' viz és
föld mind tsac egy ne lenne, de külön lenne.

Te harmad napon hogy teremtesz vala, mi-
kor a' vizzel a' föld edgyút volna, mind a' vi-
zeknec parantsoltál vala, így szoltal vala.

Vállyanac magoknac a' vizec az földtől, és
lé-

légyen külön a' föld az egetől, emberc vadac
birjac lako helyül, és örökségül.

Hogy bővölködjéc minden féle fákkal, soc
külömb külömb nagy szép virágokkal, és gyü-
möltsőzzéc éltető soc jockal, draga magokkal.

Ackoron lönec a' széles tengerec, az egész
földön nagy szép folyo vizec, tsorgo patakoc
és kedves kú sejec, a' kik éltetnec.

Gyogyits-meg Uram lelki sebeinket, tisz-
titsd-meg a' mi fertelmességinket, adgyad
sraununc hirtelenségünk, soc bűneinket.

Birja szent Lelked a' mi sziveinket, semmi
gonoszra ne botsásson minket; de minden joban
éppitsen bennünket, erőtlenekeket.

Es bátoritsa félelmes szivünket, tartsa
tsendessen te benned hitünket, semmi rette-
gés ne illessen minket, te hizeidet. U. L.

ALIUS QUARTI DIEI.

Cum stellis quarta locavit in æthere
Phœbum.

O H magas menynec szentséges Istene, szé-
les egeknec meg-erőssítője, negyedik na-
pon szépen éppítője, és rendelője.

Ki fejűnc felett mint egy fel-vont sátor, meg-ékesítéd az nagy magasságot, akkor teremted te a' fényes Napot, és a' szép Holdot.

Hogy e' világnac az Nap ó fényével, nappal szolgálja el-kerülésével, az Hold világ-is azon-képpen éjjel, szolgálja szerrel.

Kic ezenközben az ó fő-vasókkal, jegyec lennénec ó el forgásokkal, esztendő, holnap, és hét szám-tartással, mi nagy hasznunkal.

Ezeckel szerzed a' szépsillagokat, mint egy hatalmas nagy országos hadat, hogy meg mutátnád te nagy hatalmadat, birodalmadat.

Világosítsd meg az embereket is, vedd-el homályát a' mi szívünknek is, old meg a' bunnec kemény kötelét-is, te bírd minket-is. U. L.

ALIUS QVINTI DIEI.

Quinta dedit pisces undis cēloq; volucres

OH nagy hatalmu felséges Ur Isten, ki tsudálatos Ur vagy az egeken, onnét teremted kic járnac az egen, s' az víz fenekén.

Eötödik napon adál madarakat, szép kívánatos szárnyas állatokat, ó vélec edgyütt az vízben valokat, és soc halakat.

Val-

Vallyon s' nem elég tsudaé ez nekűnc, azon egy vízből mit adtál minékűnc, kiknec némellyic égen jár felettűnc, meszsze mi tőlűnc.

Némellyic penig vizeknec fenekén, széles tengernek az ó nagy örvényén, és örvényeknec mélységes soc völgyén, szabadon élvén.

adgyad minékűnc bűnös fiadnac, te szent Fiadban meg-igazultaknac, verhecsűnc véget minden álnokságnac, és gonofságnac.

Ne birjon minket a' lelki nagy vakság, és bálványozo szertelen kábaság, és a' pogányi soc utálatosság, semmi hamisság. U. L.

ALIUS SEXTI DIEI.

Emberi nemnec teremő Istene, minden dolgo'nac szépen rendelője, valamit éltet az egész föld színe, te vagy szerzője.

Hatod nap adád a' fene vadakat, akkor teremted földből a' barmokat, a' tsuszó mászo földi állatokat, és az Adámot.

Te így rendeléd azoknac dolgok it, hogy ember birná ez földön azokat, minden nagy testű erős állatokat, mint egy rabokat.

Őrizz Ur Isten nagy oktalanságtul, minket szer-

szertelen gonosz kívánságtul, testi rabságtul minden bú bánattul, és nagy romlastul.

Birjad Lelkeddel a' mi erköltsünket, és vezérellyed tselekedetünket, Christus vérével mosd-el bűneinket, undoc szennyünket.

Az magas menyből adgy örömet nekünk, Sz. ajándékok közöllyed mi velünk, minden gyűlölség távul legyen tőlünk, lakozzál velünk. U. L.

A L I U S S E P T I M I D I E I.

Felséges Isten menyec foldnec Ura, és mindeneknec vagy teremő Attya, az magos égnec szépen alkotója, és vagy biroja.

Az mi kedvünkért a' szép fényes Nappal te meg rubázád az eget azzal, és az étszakát az világos Hóddal, mint egy lámpással.

Hogy meg nyugosson a' mi munkáinktól, törődésinktől és fáradságinktól, néha peniglen mi nagy bánatinktól, és siralminktól.

Nagy hálát adunc kegyes Atyánc néked, hogy te ez napon nekünk ezt engedted, nagy szép békével élnénc te előtted, ditsóság néked.

Immár az napnac az ő kezdetibē néked könyörgünc Atyánc igaz hitbē segitsmeg minket
min-

minden szükséginkben, áldgy meg lelkünkben.

Hogy tiszta szívből aldhassunc tégedet, szép énecc szoval ditsérjünc tégedet, jozan elmével imádgýunc tégedet, mint Istenünket.

A' setét éjnec reánc jövésében, adgyad hogy lelkünc ne legyen setétben, se penig hitünc tökéletlenségben, és tévelygésben.

Ha a' mi testi szemeinc aluszna, lelki szemeinc redd vigyázzanac, a' mi bűneinc mind el-alugyanac, és meg-bálgyanac.

Tarts tisztán Uram testünket lelkünket, őrizz-meg büntől álmunkban-is minket, az álnoc ördög ne birjon-el minket, erőtlenecket.

Adgy béke-séges nyugodalmat nekünk, és tennen magad vigyázz Uram értünc, nagy szép békével legyen fel-kelesünc, tellyes életünc.

Tégedet kérünc Istenec Sz. Fia, neked könyörgünc mi Urunknac Attya hog' a' mit kérünc Sz. Lelked meg adgya, s' meg-koronázza. U. L.

A D M A T U T I N A S P R E C E S.

AZ Nap fel-jövén immáron, kérjünc az Isten mindnyájan, hog' ezen az egész napon, büntől minket oltalmazzon.

Nyel-

Nyelvünket meg-tartoztassa, és a' bűnre ne botsassa, szemeinket bé-takarja, gonoszra nézni ne hadgya.

Sziveinc tisztác legyenec, gonosz bűnt bé ne vegyenec, kevélységet gyűlöljenec, ételt italt mértéklyenec.

Hogy mikor a' Nap el-nyugszic, és az éj el-alkonyodic, mi egészszén tisztác legyűnc, és őtet vigan-ditsérjűc.

Ditseret legyen Atyánac, és egygyetlen egy Fiánac, és a' mi Vigasztalonknac, kitől minden joc származnac. U. L.

M A S.

Mostan őszent Lélec Isten, ki Atyával vagy egy Isten, Fiuval hasonlóképpen, kérűnc szá'ly-bé sziveinkben.

Hogy mindnyájan tisztác legyűnc, téged szüntelen ditsérjűnc, szeretet legyen mi bennűnt, egymás közt edg'efec legyűnk.

Ezt tselekedgyed mi velűnc, mert te vagy útörűnc nekűnc, igazgatást tőled várűnc, mivel tsac reád marad.unc. U. L.

M A S.

IGaz Biró nagy Ur Isten, ki állat sz mindent

jó rendben, reggelt Nap fénnel derited, és a' délt meg-melegited.

Oltsd-meg patvarinknac tűzét, ved-el bűneinknac terhét, adgy minékűnc egészséget, lelki testi békeséget.

Ditsőség néked Atyánknac, és egygyetlen egy Fiadnac, tisztesség adas'ec annac, ki út-ora az ár váknc. U. L.

M A S.

ALatoknac meg-tartója, egekűnc igazgatója, Napnac égen forgatója, Hóldnac bölts változtatója.

Adgy minékűnc itt agy élnűnc, hogy bűnűnkben el ne veszűnc, hanem mennyekben mehesűnc, s' veled örökké élhesűnc.

Ditsőség legyen tenéked, föld meny magass-tallyon téged, mert mindenekre kegyelmed, mint a' bő ár-viz ki-terjed. U. L.

M A S

Látod Isten sziveinket, látod erőtlenséginket, el nem rejtyűc bűneinket, várjuc kegyelmességedet.

Mindnyájan arczra borulunc, s' neked szent Atyanc könyörgűnc, felejtse-el bűneinket, engerben el bé vesd őket.

Vi-

Világosi földmeinket, gerjerd fel mi szí-
vünket, hogy dicsérhesünk tégedet, és al-
dhašuc szent nevedet.

Hajlékoddá mi szívünket. szent Iyed ke-
rűnc tégedet, szíveinkben lakodalmat, sze-
rezz és nagy nyugodalmat.

Igy cselekedgyél mi velűnc, szent Fiadent
ki minékűnc, nálad bizonyos remenyűnc, és
hozzad egyenes utűnc. U. L.

M A S.

Felséges Atya Ur Isten, ez napnac ő kezdé-
tiben, könyörgűnc tars meg hitűnkben,
és az igaz szeretetben.

Bűneinket meg-botsássad, és szívűnket
rigasztaljad, vállasunkat bátorítsad, a Sz.
Lelket nekűnc adgyad.

Hogy ne ártson az ellenség, távol legyen
minden kétség, testi lelki fertelmesség, és az
gonosz eretnekég.

Oltalmaz kérűnc gonosztól, ördögtől, hi-
telességtől, az bűnnec kísértetétől, hirtelen
való haláltól.

Adgyad nekűnc életűnkben, szerethesűnc
egymást szívbűnc, élbesűnc nagy békeségben
és bűnnec jó gyümölsében.

zűlűnc nem mehet elődben, mert mi fetren-
űnc számtalan sok bűnbűnc, undoc életben.

Azért könyörgűnc ne nézd bűneinket, de
ekints kegyes szemeiddel minket, a te Fiad-
ent szeress ingyen minket, szabadíts minket.

Ne tégy mi velűnc a mi bűnűnc szerént, de
ekints minket kegyességűnc szerént, a Christus
Jesűs kedves volta szerént, érdeme szerént.

Végy el mi rolűnc ennyi sok inséget, adgy né-
űnc kérűnc immár csendességűnc, ne fogyatkoz-
űnc el sok inség közűnc, adgy nekűnc erőt.

Sok nyavalyánc le-csendesedgyenec, hogy
atalmasoc tégedet fűljenec, és mindenkoron
űnc ismerjenec, örűnc Istenec.

Dicsiret legyen az Atyánac menyben, ő Sz.
Fianac örűnc dicsőségűncben, és Sz. Lélekűnc velűnc
gyerembűnc, örűnc amen. U. L.

M A S.

Mindenkor téged Ur Isten, magasztalűnc
mi szívűnkben, bizakodűnc kegyelmed-
űnc, dicsekedűnc szent nevedben.

Örvendez szent Atyánc lelkűnc, mert biz-
űnc minket mi Urűnc, békeségűncre hogy már dol-
űnc, hozator minden mi igyűnc.

D

Mi-

Mihelt bajunkat fel-vévé, és magát keze-
tévé, leg-ottan meg-igazíta, felelemből szá-
badíta.

Immár kegyelmességedet, várjuk Uram
kedvedet, imádgyc csac szent nevedet, né-
zed ne mi érdemünket.

Mert ő rajtunc keseredéc, bűneinkben sü-
zódózéc, halálunkban részesedéc, haragod
lunc így muléc.

Hamissac valánc előtted, rettegűnc vala-
te tőled, de el-tévett juhaidat, meg-térítűnc
szent Fiad.

Vállán őket az akolban, bé-üvé nyugoda-
lomban, meg-biztatá kegyelmében, meg-gyo-
gyitá sérelmekben.

Néked azért örvendezűnc, te benned mi-
dicsekedűnc, edgyetlen egy mi életűnc, néked
örökké éneklűnc.

Dicsőség néked Atyánkna, és edgyetlen
egy Fiadna, s' szívűnc bátoritojánac, és meg-
vigasztalojánac. U. L.

M. A. S.

Atya Istennek egy Fia, e' világnac ő bir-
Christus Jesus meg-váltoja, árváknac
gofztaloja.

Atyának vagy bölcsesége, ábrázattya, fé-
nyesége, minden szentec dicsősége, bűnösök-
nec reménsége.

Le-szállál magas mennyegből, szent Atyád-
nac kebeléből, emberi testet reád vól, hogy
mentenél meg bűnűnkől.

Ezt nem mi nagy érdeműnkől, se jó csele-
kedetűnkől, de miveléd kegyelmedből, hoz-
zanc való szeretetből.

Te minekűnc váltságunkra, kereszt-fát
fel-vól válladra, ecképpen menél halálra, így
lól e' világnac árra.

Mi azért tisztességedre, néked nagy dicsősé-
ségedre, térdet hajtunc Jesus névre, e' világ-
nac négy részére.

Es szívből kérűnc tégedet, segits minket
hiveidet, vedd fel romlott edényidet, látassuc
meg szent színedet.

Teljes vagy felséges jockal, minket-is azért
azockal, részeltess, hogy nagy kinockal, ne győ-
tressűnc gonosz ockal.

Adgy nekűnc csendes időket, és állandó bé-
keffegyet, atyafi szent szeretetet, benned való
igaz hitet.

D 2

Hog

Hogy látván ily jó voltodat, reánc vala
nagy gondodat, magasztallyunc mint Urunkat,
hatalmas szabaditonkat.

Dicsőség menyben Atyának, és edgyetlen
egy Fiának, ezeknek ajándékának, a' dicső Sz.
Háromságnak. U. L.

M A S.

AZ étszakai setétség, tévelygő rut esztelen-
ség, távozzéc, mert már idveség, ra-
gyog mint napi fényesség.

Mullyéc homalya elménknec, kételkedése
szívünknek, világa az igaz hitnek, fényléc,
mint meg-gyult szóvétnek.

Téged mert Christus ismerűnc, néked már
hitből könyörgűnc, szent igéd lakozzéc ben-
nűnc, az legyen nekűnc vezérűnc.

Ne nézd sokságát vétkűnknek, undoksá-
gát esetinknek, feredőjével vérednec, moss-
meg hogy kellyűnc Istennek.

Dicsőség legyen Atyának, és teneked ő Fiá-
nak, a' mi egy Vigasztalonknac, a' dicső Szent
Háromságnac. U. L.

M A S.

OH mennyeknek fényessége, és Szenteknek
dicsősé-

dicsősége, bűnösöknec reménsege, edgyetlen
egy segítsege.

Te előtted vállásté szűnc, hogy mi mind-
nyájan el-vesztűnc, méltó haragodban estűnc,
s örök halált érdemlettűnc.

Mert imé már a' mi bűnűnc, hatalmasson
regnál bennűnc, mellyért a' mi ellenségűnc, jus-
sát mondgya lenni rajtunc.

Nincs szívűnkben reménfégűnc, nincs lel-
kűnkben csendesfégűnc, magunkban meg-
fogyatkozotunc, halál miatt nyomorodtunc.

Könyörű azért mi rajtunc, Ur Isten könyö-
rű kérűnc, szent Fiadért esedezűnc, szány-
meg és ne hadgy el-vesznűnc.

Vessed reanc szemeidet, vedd-el rolunc bű-
neinket, igazíts-meg bűnből minket, vigasz-
tala meg sziveinket.

Dicsőség néked Atyánkac, veled edgyütt
Meg-váltaknac, és a' mi Vigasztalonknac,
a' dicső Szent Háromságnac. U. L.

M A S.

MEnnyei Atya Ur Isten, néked hálát adunc
ezen, hogy ez éjjel egeségben, meg-tar-
tottál ez életben.

Ördög ellen angyaliddal, minket megtal-
moltalmaztattál, mikor csendessen nyugódtál,
érett-nűc magad vigyáztál.

Gonosz ember szándékától, az ördögnek
tagjaitól, tolvajoktól és lopoktól, meg-örizted
minden kártól.

Lelkeinket csendességben, tartottad szent
kezeidben, nem hadtad esni kétségben, ördög-
nek kísértetiben.

Testünket-is egészségben, meg-örizted szép
épségben, az éjjeli sötétségben, ne jutnánk
semmi veszélyben.

Kérünk mi is mint Atyánkat, tekintsd
meg fiaidat, áld-meg minden munkáinkat,
szaporítsd jószágunkat.

Hogy abból néked élheszünk, tisztességedre
költésünk, szegényeket táplálhassunk, min-
deneckel jól teheszünk.

Szent igédet tanulhassuk, magunkat aho-
szabhabbunk, bűntől magunkat óhabbunk, szentül
jamborui élheszünk.

Mint a fényes napra nézünk, igédre
ugy figyelmezzünk, tégedet el ne felejtünk
mindenben csak tőled fűgünk.

Ezeket

Ezeket add-meg Christusért, a te szerel-
mes Fiadért, mi edgyetlen egy Urunkért, ki
lőtt áldozat bűnünkért. U. L.

M A S.

O H mennyei mi szent Atyánk, tekints
menyből most mi reánk, jusson elődben
nyavalyánk kérünk ne hadgy mi szent Atyánk.

Mert lattyc rossz érdemünket, jól ismer-
jük el-vesztünket, érezzük sok bűneinket,
nem viselhettyük terhünket.

Bűneinkben el-áradtunk, mindnyájan el-
hanyatlottunk, sebeinkben nehezültünk, di-
csőségstől meg-fosztattunk.

Nincsen nekünk segedelmünk, sohol nin-
csen bátorságunk, egyedül vagy te oltalmunk,
sebeinkből gyógyulásunk.

Ha minket te el-hagyándasz, jovoltodtul
meg-fosztándasz, kezeidből ki-verénde-
sz, oltalmadból ki-rekesztesz.

Kész préda leszünk ördögnek, vigaság el-
lenségünknek, tiedből néked bosszúság, ne-
künk csak a nyomoruság.

Mutasd rajtunk irgalmadat, szánnyad
Atyánk halálunkat, dicsőítsd jovoltodat, ne
veszessd-el szolgaidat.

D 4

Te

Tekints reánk a' Christusért, tekints a' haláláért, érdemlye ezt a' mi Urunc, mi egygyetlen egy érdeműnc.

Dicsőség néked Atyáknac, dicsőség te szent Fiadnac, és Szent Lélec Ur Istenec, ki vagy Ura mindeneknec. U. L.

M A S.

[Dvez légy Christus e' világnac Ura, Atya Istenec szerető szent Fia, bűnös népeknek ki vagy bizodalma, és vigassága.

Halgasd-meg mostan mi könyörgésünket, fordíts mi reánk kegyes szemeidet, jelents meg hozzánk a' te jó kedvedet, és szerelmedet.

Kérünk Ur Isten hogy légy segítségül, gondot viselvén a' mi életünkrol, lelki és testi minden szükséginkrol, idvességünkrol.

Ne nézd a' mi számtalan bűneinket, bírjad lelkünket és mi életünket, csak te viseljed minden igyeinket, ne hadgy bennünket.

Senki bűnünköl m-g nem szabadithat, senki lelkünkben meg nem vigasztalhat, senki kívüled meg nem oltalmazhat, s' meg nem nyugot hat.

Mert te egyedül érettűnc fáradtál, a' mi bű-

bűnünkért csak te szomjuhoztál, kegyetlő halált mikoron kóstoltál, hogy értűnc áldoztál.

Te vagy azértan a' mi oltalmazonc, te vagy meg-váltonc és meg-szabaditonc, te vagy életűnc és egy bizodalmunc, minden jószágunc.

Csak te veled adhatunc mi számot, csak te általad láthatyuc Atyádot, mert ő minékűnc tégedet ajánlott, halgatnunc hagyott.

Tekints ránk azért kegyelmes Istenűnc, ki vagy minékűnc egy szerelmes Urunc, ne hadgy te tőled el-idegenűlnűnc, és el szakadnunc.

Adgy közzűnc igaz és bölcs vezéreket, és adgy keresztyén jó fejedelmeket, kik oltalmazzák a' te szent igédet, s' a' te népedet.

Hirdettesc mindenütt te szent igéd, magasztaltassc dicsőséges neved, dicsértessc vég nélkül szent felfeged, minden jó teted.

Világosíts minket te szent igédből, hogy mi mehhűnk ki a' sötétségből, támadhassunk fel az hitetlenségből, nagy bűneinkből.

Ne uralkodgyéc a' bűn mi szívünkben, semmi tévelygés ne légyen lelkünkben, hogy az ördögnec ne esűnc kezében, álnoc töriben.

De erősfödgyűnc a' te Sz. hitedben, marad-

D S

has-

hassunk-meg szent ismérétedben, örvendez-
hecsünk voltaképpen ebben, örökké amen.

Dicsíret legyen Atya Ur Istennec, és néked
edgyetlen egy szülötténec, és egyetemben Sz.
Lélece Istennec, meg szentelőknek. U. L.

M A S.

Jesus Christus egy Mesterünk, mennyei Sz böl-
cseségünk, és nekünk bizonyos idveségünk.

Mostan néked mi könyörgünk, Sz. nevedért
esedezünk, a' te Sz. Lelkedet adgyad nekünk.

Mi szívünket meg-ujtsa, sebeinket meg-
gyógyítsa, veszett erköltsünket meg-jobbítsa.

Munkáinkat meg-szentelje, bennünk az
hitet nevelje, utunkat hazánkban vezérelje.

Bölcségre meg-tanítson, hogy ördög meg-
ne csábitson, késérteti ellen bátorítson.

Plántállyon nagy edgyeséget, igaz és szent
szeretetet, sziveinkben Isteni félelmet.

Hogy téged bátran vallhassunk, e' földön
néked élhecsünk, menyben ősztán veled la-
kozhassunk. U. L.

M A S.

Jesus Christus Istennec egy Fia, Sz. Atyádnak
ki-jedzett ábrázattya, ő dicsőségénec tün-
dök

döklő világa, általad jelenéc hozzánk akaratja

El-jövél Atyádtól mi hozzánk, szerelmedet
igyen mutatád hozzánk, edgyesülvén velünk,
hasonló lól hozzánk, testünkben fel-öltözvén,
ugy-jövél mi hozzánk.

A' mi bűnünk igen szörnyű vala, mert ör-
dög hatalma ránc szállott vala, és szent A-
tyád haragjában estünk vala, karhozatra mi
mindnyajan tartatunk vala.

Végetlen hozzánk való kedvedből, csak te
szabadítál-ki mind ezekből, a' rettenetes ve-
szedelem töriből, ki-ragadál ördögnek kegyet-
len torkából.

Szentségedben és fel-öltöztetél, igazságod-
ban minket helyheztetél, te szent Atyádnak
eleiben ugy vivél, nyomorult fejünknek ott te
kegyelmet ugy nyerél.

Csak te egyedül vag' éltetője hivednek nagy
gondviselője, szegény el-eszteknek vagy fel-eme-
lője, keserves sziveknek vagy meg-elevenítője.

Hived azért könyörgünk néked, kik keser-
ves szível állunk előtted, bajts-le hozzánk a'
te kegyes fűleidet, és halgass-meg minket te
keserves népeidet.

D 6

Ret-

Rettentnec minket mi sok bűneinc, és vándolnac előtted ellenségin, nem tágitnac minket sok szidalmazoinc, rongálnac és sanyargatnac haborgatoinc.

Haragodban ne ítél-meg minket, kegyelmedből szány-meg ily veszteket, irgalmas-ságoddal fedd-el bűneinket, igazságoddal igazítsd benned hívőket.

Szent Atyádnac könyörögj érettűnc, hogy haragját vegye már ki közűlűnc, tegyen kegyelmességet értetted velűnc, dögöt, fegyvert, rabságot távoztasson tőlűnc.

Maraszson-meg minket szent nevedért, a keresztfán érettűnc áldozatodért, drága véred azon ki-ontásodért, és bűneinkért való te szent halálodért.

Hogy nagy vigan néked énekellyűnc, egygűt téged szent Atyáddal ditsirjűnc, és szent Léleckel öröcké magasztallyunc, Angyalokkal minden szentekkel egy zengjűnc.

Sz. az Atya mi édes teremőnc, Sz. a Fiu szerelmes idvezitőnc, Sz. a Sz. Lélec mi kedves meg-szentelőnc, Sz. a Sz. Háromság mi egyörőc Istenűnc. U. L.

M A S.

M A S.

Könyörögjűnc az Istennek, mint kegyelmes éltetőnknek, mert irgalmas mindeneknek, kic ő hozzája meg-térnec, jer imádgyc azért őtet, mint a Christus tanit minket.

Mi mennyei kegyes Atyanc, noha meg-bánódál miánc, Sz. Fiadért tekints reánc, mert foc itt a mi nyavalyanc, kérűnk teged édes Atyanc, hogy légy kegyelmes mi hozzánc.

Szenteltesd áldott neved, ditsértesd Istenféged, magasztaltassd felséged, hirhedgyed kegyelmességed, és nagy engedelmességed, hozzánc való szereteted.

Jöjjön-el hozzánc országod, a te igaz tudományod, melyből épüllyön szent házad, legyen közöttűnc lakásod, velűnc egygűt maradásod, hogy lássuc te szent országod.

Legyen meg te akaratod, mennyen végben decretomod, öröcké való tanátsod, add nekűnc szent ajándékod, hogy a mint tőlűnc kívánol, tehesűnc szent akaratod.

Miként menyben az Angyaloc, tettzésed szerént szolgálnac, idvezült szentec imádnac, és tisztac kívül nem járnac, mi-ú hatal-

D 7

mas

masságodnac, szolgálynac ne a Sátánnac.

Mindennapi kenyerünket, és minden me-
letünket, mellyel táplállyuc testünket, s' test-
szúc minden szükségünket, adgyad-meg ne-
künk naponként, hogy követhessúc tisztunket.

Adgy minékünk békeséget, és adgy jó Feje-
delmeket, adgy bölts igaz vezéreket, kik hir-
deséc szent igédet, igazgassác seregedet,
rontsác a tévelygéseket.

Es botsájd-meg bűneinket, minden gonosz
életünket, mellyeskel gyakran tégedet, velünk
jól tött Istenünket, meg-bántottunc, de a
mellyet, bánunc, szánd veszett fejünket.

Miként mi is meg-botsátunc, vétkezteknek
mi ellenünk, légy segítségel minekünk, hogy
ellened ne vétkezzünk, hanem tsac tégedet
fellyünk, mindnyájan igazán éllünk.

Ne vigy minket kísértetben, álnoc ördög-
nec töriben, kegyetleneknek kezekben, ne ju-
tas keserűségben, ne hadgy esnünk tévelygés-
ben, hogy mi ne essünk kétségben.

De szabadits-meg gonosztól, az ördögnek
hatalmától, bennünk szorult rút vakságtól,
minden eretnekségektől, lelki testi ellenségtől,
és az örök nagy haláltól.

Bíz-

Bizván kérünk mint Atyánkat, hald-meg
mi kiáltásunkat, lasd-meg illy soc nyavalyán-
kat, ne hadd el-veszni munkádat, ne utály
nyomornltakat, szánd-meg veszett juhaidat.

Mert tiéd az örök ország, holott vagyon
nagy boldogság, és tiéd a hatalmaság, mellyet
fél minden uraság, téged illet a méltóság,
mennyei fény világosság. U. L.

Karátsonra valo.

JO keresztyénec kik vagyunk, az Istennek
hálát adgyunc, ki könyörülven mi rajtunc,
szent Fiát adá érettünk.

Szent Lélektől fogontatéc, szűz Máriától
születéc, bűnünkért meg feszítettéc, idvósé-
günkre adatéc.

Ditseretessél szent Háromság, egy Isten örök
boldogság, kit meg nem foghat okosság, kitől
le-száll irgalmaság. U. L.

M A S.

ATya Istentől születéc, e világnac kezdeti
előtt, elsőnek és utolsónac mondatic, ő
kezde és vége a' mic vadnac, és jövendőben
lésznec, mind örökkön örökké.

Ö boldogságos születés ez, hogy ezt a' Szűz
né-

nékünc szülé a' mi idvességünkre, a' Szent Lé-
lec Istentől, és a' gyermek lön váltságunc, min-
meg-mondtác a' Profétác, mind öröckön öröcké.

Enekellyen a' menyország, örüllyenec az
Angyaloc, és minden hatalmaságoc az Isten
dicséretire, minden nyelveknec szozati, di-
cséretet mondgyanac, mind öröckön öröcké.

Imé a' ki az Atyáknac, régen meg ígértetec
volt, kit a' Profétác meg-jövendöltec volt,
menyországból le szállott, mindē állatoc öné-
ki tisztefséget tegyenec, mind öröckön öröcké.

Téged vénec és gyermekec, atyác, anyác, és
szép szűzec, egyenlő szoval és akarattal, min-
denkoron dicsérjenec, benned biznac és szeret-
nec, néked hálát adnac, mind öröckön öröcké.

Néked áldott Jesus Christus, az Atya Ur
Istennel, és Szent Léleccel egyetemben, legyen
nagy dicséret, tisztefség, és nagy dicsőség, ha-
talmac győzedelem, mind öröckön öröcké.

POST EPIPHANIAS.

TEremtő Ur kérünc téged, ki az nappali
fel-derited, és az éjelt setétited, e' napot
is boldoggá tedd.

Tesztünket nyugosd dologtul, elménket ü-
ritsd

ritsd gondoktul, és minden gonosz bánattul,
italmazz-meg nyavalyátul.

Tenéked hálákat adunc, s' mind este, reg-
gel könyörgünc, vedd-el bűneinket rolunc,
mellyeckel téged ingerlünec.

Gonosz tévelygés mi köztünc, és hitetlen-
ség mi bennünc, ne találtafséc; Istenünc, té-
gedet hadd tisztelhesünc.

Tiszta szivből dicsérhesünc, tellyes hitből
szerethesünc, és nagy fel-szoval áldhassunc,
s' vig elmével imádhassunc.

Dicsőség néked mennyegben, áldafséc ne-
ved mindenben, hitünc szent ígértetben,
meg-nyugott nagy kegyelmedben. U. L.

H Y M N I

Sub vesperis diebus Dominicis
canendi.

OH mi szent Atyánc, kegyes gondviselőnc,
oh Jesus Christus tisztelendő Urunc, ó Sz.
Lélec éltetőnc, vigasztalónc, csak egy Istenünc.
oh Sz. Háromság, ki vagy erős edgyesség,
bizony istenség és mennyei felség, angyaloknac
és atyáknac idvesség, és nagy reménység.

Néked

K Ö Z Ö N S E G E S

Néked szolgálnak kiket teremtetél, téged
dicsérnek a' kikkel joltottél, mi-is téged áldunk
nagy dicsérrel, vegyed jó kedvel.

Dicséret néked mindenható Isten, ki vagy
három személy egy Isteniségben, tiéd a' dicsőség
földön és mennyen, vég nélkül Amen. U. L.

M A S.

OH aldott Atya Ur Isten, ki uralkodol men-
nyekben, és egész föld kerektségében, biz-
vást járuluuc elődben.

Halgasd meg könyörgésünket, bocsásd meg
mi bűneinket, szent Fiadért szerezs minket,
ne kétséld segítségedet.

Most szükségünknek idején, e' nyomoru-
ságnak helyén, oltalmazd, ellenségedet, győzd
meg hogy félléc nevedet.

Ne számláld meg bűneinket, ne ród-sí-
sok esetünket, nézd Christust mi érdemünket,
és érette tarts meg minket.

A' mi gonosz ellenségünk, ne engedd hogy
ártson nekünk, mert Fiad vérén vétettünk,
és te sajátoddá lőttünk.

A' mint ígérted minékünk, mindenkoron
légy mellettünk, hogy míg hazánkban bű-
érünk

H Y M N U S O K.

79

érünk, utunkban ne tévelyegjünk.

Dicséret néked Atyánk, veled egyemben
Fiadnak, és a' mi vigasztalónknak, kegyelmes
igazgatóknak. U. L.

H Y M N I

Tempore Coenae Domini dicendi.

URnak Vég Vacsorájára, és az ő áldozat-
tyára, keresztyén népec mennyetec, hogy
erős legyen hitetec.

Kinéc ő szentséges teste, magas keresz-
tán epede, rósa színű szent vérével, szabadítsa
bűneinkből.

A' verekedő Angyaltul, és kegyetlen Pha-
rahotul, vörös tenger által-menvén, oltal-
maza kegyelmessen,

Oh bizony méltó áldozat, ki által pokol
meg-romlott, el-veszett nép meg-szabadult,
örök életre meg-ujult.

Már mi jutalmunc a' Christus, kinéc halá-
la hathatos, ő szent Attyánál érdemes, min-
denkoron kelemetes.

Tégedet kérünk Ur Isten, ez idveségnec
idején, te népedet oltalmazd, szent Lelked-
del bátorítsad.

Nálad

80 UR VACSORAKORI

Nálad nélkül mi el-veszünk, és semmi jó nem tehetünk, bűnben igen el-áradtunk, ördög miatt csalatkozunk.

Bocsásd meg mi bűneinket, vigasztaljad szíveinket, hogy téged minden időben, dicsérhesünk a mennyekben.

Dicsőség legyen Atyának, és edgyetlen egy Fiának, ezeknek ajándékának, a dicső Szent Háromságnak. U. L.

M A S. Azon notára.

S Zükség meg tudni mindennec, és érteni a hiveknec, mint szenvedett és nyomorgott, a Christus mikor áldozott.

Szolga formában öltözéc, mind földig le-bocsátkozéc, Istenségből üressedéc, Atyának így kedveskedéc.

Egy személyben csudaképpen, két természet edgyesülvén, akara lenni valtságunc, két fél közt békeség szerzőnc.

Nagy sok inséget, nyavalyát, szenvedé pokolnac kinnyát; mert bűneinc mindeneztől, rá rakatának Istentől.

Hogy bűnünket reá vevé, bűn soldgyát-ú ő fel-vevé, halálával meg-fizeté, ördög hatalmát el-veszté.

Si-

HYMNUSOK. 8

Sidoktul el-adattatéc, ostromoztatéc, kinzatéc, csufoltatéc, pokdóztatéc, nagy kinockal meg-öletéc.

Erettünk ő így ont a vért, így lön áldozat bűnünkért, fizete adosságunkért, elégség igazságunkért.

Száná nekünk nyavalyánkat, ördög miá rabságunkat, törvény átkában estünket, pokol torkában létünket.

Azért szálla le poklokra, mondhatatlan nyavalyákra, Ur haragjánac kinnyára, foglyoc szabadítására.

Születése ujulásunc, szenvedése szabadságunc, vér-ontása tisztulásunc, szent halála lön valtságunc.

Jól mondgya a Szent Pál azért, hogy megholt mi bűneinkért, fel-támatt igazságunkért, menyben szót szoll már igyünkért.

Kérjúc tehát most az Atyát, nézze vérben fagyott Fiát, adgya kegyelme zálagját, szent Léleknec ajándékát.

Dicsérünk téged Ur Isten, ki minket megvöl véreden, el-vesztett örökségünkben, így állattal-bé ismétel. U. L.

M A S.

82 UR VACSORAKORI
MAS AZONROL.

OH idvességes áldozat, ki meg-nyitád
menyország kapuját, el-véved Istennel
haragját, az örök halálnak hatalmát.

Urunc Jesus kereszt fán meg-hala, drága
szent vére ott ki-omla, lón idvességünknek
arra, mi bűnünkből meg-tisztita.

Csak ebben függ azért a mi hitűnc, hogy
Christus meg-holt érettűnc, idvességet nyert
minékűnc, mert kedvéért kedvessé löttűnc.

Bizonyfágot vallást erről tészűnc, szent
testénec jegyét ha eszszűc, és szent vérenec
jegyét iszszűc, szent haláláról emlékezűnc.

Hitűnkkel kell Christus testét ennűnc, mert
menybe vitetet mi tőlűnc, esedezic ott ér-
tűnc, valakic az ő nevében bizűnc.

Ez Vacsorát azért hadta nekűnc, hogy öv-
le edgyesülhessűnc, és lelkűnkben ne retteg-
jűnc, mert kegyelmet nyert attyátul nekűnc.

Jámborságot azért kövessűnc, hogy Chris-
tus tagjai lehessűnc, gyűlölséget el-tavoztassűnc,
sunc, atyafiúi szeretetben éssűnc.

Méltatlanul ezzel ne éssűnc, de magu-
kat meg probállýuc, új éleire mi igyekezzűnc,
bitetlenséget el-tavoztassűnc.

HYMNUSOK 83

Hálát adunc tenéked Ur Isten, hogy minket
oly igen szrettél, hogy sz. Fiadnac nem ked-
vezél, veszedelemtől meg-mentél. U. L.

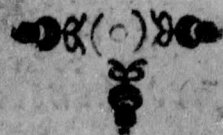
TE DEUM LAUDAMUS.

TEged Isten dicsérűnc: Téged Urnac val-
lunc; Téged örök Atya Istent minden föl-
di állat tisztel. Téged mind az Angyaloc, té-
ged menyország és minden benne valo hatal-
masságoc. Téged Cherubin és Seraphin An-
gyaloc, szüntelen szóval dicsérnec mondván:
szent Isten. Sz. Ur, Sz. seregeknec Ura Istene.
Teljes menyország és a föld felségednec di-
csősségével. Téged Apostoloknac dicsősséges
foksága. Téged Prophetáknac dicséretes szá-
moc. Téged Mártýromoknac fenyesleges sere-
ge dicsér. Téged földnec szélességén keresz-
tyén nép igazán vall szívnec tisztaságában.
Atyát mértékhetetlen felségnek. Es a te tiszt-
teles igaz edgyetlen egy Fiadat. Es a vi-
gasztalo szent Lélec Istent. Te dicsősségnek
Királya Christus. Te Atya Istennec terméset
szerint valo Fia vagy. Te az emberi nemzet-
nec meg-szabadulásáért, a testet fel-venni
nem utálád szűznec méhéből. Te meg-gröz-
vén

vén az halálnac erejét, benned bizokna
meg-nyitád menyországnac kapuját. Te ülsz
Atya Istennek jobbjára, menyországnac dicsősé-
ségében. Hiszúnc tégedet igaz bironac lenni.
Kérúnc azért téged légy segítségel a' te szob-
gaidnac, kiket szent véreddel meg-váltottak,
ő rőc dicsőségben engedgyed szentiddel egye-
temben meg-ajándékoztassunc. Idvezítsd a'
te népedet Ur Isten, és áld-meg a' te öröksége-
det: és birjad őket, és dicsőségre öröcké fel-
magasztalyad. Téged felséges Ur Isten szün-
telen valo napon áldunc. Es dicsérjúc a' te
szent nevedet, mind öröckön öröcké. Oltal-
maz meg minket naponként Uram Isten, min-
den gonoszságtul. Könyörülly Ur Isten mi raj-
tunc, és irzalmazz minékunc. Légyen a' ti
kegyességed Ur Isten mi rajtunc, mert csak ti
benned biztunc. Te benned biztunc,

Ur Isten, hogy öröcké meg ne
gyaláztassunc. U. L.

V E G E.

A' SOLTAROKBOL

való

STENI DITSI- RETEK.

I. DITSIRET.

Oldog az olyan ember az Isten-
ben, ki gonoszoknak nem ment
tanácsokban, kegyetleneknek nem
járt ő utokban, hamis ítélet nem
forgot szájában.

Da az Istennek igéjét halgattya, erre fő-
éppen vagyon minden gondgya, erre néz neki
minden akarattya, ezt ejel nappal szivében for-
gattya.

Mint a' folyo viz mellett szép termő fa, mely
veleit az hideg nem bántya, ő idejében gyü-
lötsér meg-adgya, jó szerentséssen léssen
minden dolga.

De nem úgy léssen mind azoknak dolgok,
kik az igeről nem viselnek gondot. mint a' szél
nti széllyel az apro port, akképpen hánnya
ten el azokat.

Minden emberek mikor fel-támadnak, és
etekről ha ők számot adnak, az hivek köz-
l ezek ki-hányatnak, és véghetetlen kárho-
ra jutnak.

A

Mert

Mert az hiveknek utokat az Isten,
forgattya kegyelmes kezében, a' kegyetlen
ő keménységeiben, vesznek és esnek örök
tétlenségben.

Mikor a' Soltárt a' Szent Dávid írta, ebben
az ígét minékünk ajánlá, boldognak mondja
a' ki ezt fogadgya, boldogtalannak a' ki meg
utálja.

II. DITSIRET.

Nota: *Kégen ő Törvényben, &c.*

Szent Dávid Propheta második énekében,
Sz. Lélek által fel-gerjede szívében, és el-
mélködván Christus szeméiyében, igaz Isten
ségében.

Látván a' Christusnak a' menyből le-szállá-
sát, az emberi testben éretünk áldozását, és
ellenséginek és fel-támadását, kikiől így nyil-
tya szavát.

De mit zugolodnak vallyon mit morgolod-
nak, dühös pogány népek Christus ellen támad-
nak, minden hitlen népek kik a' Christus ellen
hivságokat gondolnak.

Melléjek állottak földi hitlen Királyok,
Fejedelmekkel mind egyenlő tanácsok, az
Isten ellen és sz. Fia ellen ez végezések har-
sága.

Jer mi ne engedgyünk az ő tudományának,
semmi helyt ne adgvunk beszédének szavának,
velesek-el mi roluunk és mind ellent tartunk
kemény igájának.

Az Ur Isten pedig a' menyből nézi őket,
bolondoskodnak és csak neveti őket, végren-

írhethi, de meg ségveniti, és meg tsufollya őket

Akkor szol ő nekik az ő nagy haragjában,
midőn ejti őket nagy hirtelen rablágban, léfz-
ek nagy romlásban és veszedelmekben, száu-
lan sok kénokban.

Ezt mondgya az Atya: En töttem én Fiamat,
Királyá és Pappá az én szentegyházamban, és
mindenek ellen én őtet meg-tartom, az ő Ki-
lyságában.

A' Flu azt mondgya: kész vagyok ki-hirdet-
em, a' te el-végezet örök decretomodot, paran-
olatodat, irgalmaságodat, Evangeliomodot.

Mert én Uram Atyám te azt mondottad né-
m, te vagy az én Fiam én ma szűttelek téged,
ind öröktől fogván e' mai napiglan, egy Isten
gy én velem.

Te kérjed én tőlem és én adom tenéked, a'
pogány népeket léfznek te örökséged, ez föld-
k határin mindenütt terjesztem, táplálom te
teged.

Vas veszfzövel birod és meg-nyihked őket,
ve töröd őket mint rozsz föld edényeket, va-
lik ellened támadnak tenéked, és nem hal-
nak téged.

A' Propheta azért így szol néktek Királyok,
ő mesterek kik e' földet birjátok, mostan-
g-érsétek hogy a' Christus ellen, ti fel ne
adgyatok.

Őt nagy félelemmel ő néki szolgálatok, ő-
örvendezvén rettegén tisztellyétek, az Isten-
Fiát hittel tsokollyátok, és szavát fogadgya-

4 I S T E N I

Hogy az ő haragja ne gerjedgyen reátok, nagy hirtelenséggel és ne szálljon reátok, mert mikor ez leszén a' kik benne biznak, csak azok az boldogok.

A Z O N R O L.

Zugodik diuful magában e' világ, mikor fel-
támad köztünk az igazság, de ha tekinted
dolgát csak bolondság, és minden képpen elmu-
lando hívság.

Ezt nyilván láttyuk az hitetlenekben, nem
gyönyörködnek az elő Istenben, sem az őtől
ki-adott törvényben, hanem csak az ő kába
szerzésekben.

Leg-elsők ebben az földi Királyok, az Feje-
delmek és Pap Uraságok, s. Dávid mondgya ne
tagadhatjátok, kik az Ur ellen tanácsot tartotok.

Őszve gyűléstek ha országul vagyon, az Ur
Istenre ot kitény gond vagyon, a' fő végezés
Christus ellen vagyon, hogy mint romollyon az
Evangeliom.

Mondván: ne hadgyuk rajtunk uralkodni, az
ő beszédét közöttünk hirdetni, mert zabolából
akar mind itatni, szabad életet majd nem hágy
követni.

Ennek okáért ne urallyuk őtet, és ne halga-
suk úgy mint Mesterünket, ne igazgassa a' m
életünket, ne idvőzirse érdeme lelktünket.

Rontsuk mindenűt az ő uraságát, törjűk
zenkent nyakunkból igáját, vessűk-ki szánk-
ból az ő zaboláját, és semmiképpen ne fogadgy
szavát.

D I T S I R E T E K.

Im meg-mondom már mint leszén dolgotok,
a' magas menyből Isten néz reátok, ki csak
neveti a' mit tanátskoztok, és meg-tsufollya a'
mire vágyódtok.

Lassu beszéddel szolt az előtt néktek, de jo
tanácsát elő nem vöttétek, már nagy haraggal ri-
aszt bēneteket, és meg-rettenti ti kevélségteket.

Az én Fiamat im meg-utáltátok, kit Fejedel-
mé töttem ti rajtatok, Sionnak kegyen hogy őt
uralnátok, és mindenekben őtet halgamátok.

Szomat meg-mondta és akaratomat, meg-be-
széllette az én tanácsomat, mondván énnékem
az Ur ilyen szollot: En ma szűltelek tégedet
Fiamot.

Légyen mind tiéd a' föld kerekisége, ha azt
kivánod minden öröksége, a' Pogányoknak
nagy sok nemzetsége, tenéked adtam ám te birj
mind véle.

Ha nem engednek ronts mind őszve őket,
nagy vas pálczával mint föld edényeket, ha nem
tisztelnak mind el-pusztits őket, a' földnek szí-
nén hogy ne élhessenek.

Serkennyetek-fel azért Fejedelmek, földnek
Birái e'világi Böltsék, tanulmányok és vegyetek
értelmet, és kövessetek Isteni félelmet.

Es szolgállyatok a' nagy Ur Istennek, nagy fé-
lelemben néki örülliyetek, az ő szent, Fia-igen
böltsülliyetek, tsokolgassátok igen szeresétek.

Mert ha valoban meg nem térendetek, szent
ígéjében ha meg nem eppültök, az ő szerzését
nem követenditek, haragja miatt mind el kell
vesznetek.

Sok ideje már hogy ő hiv bennetek, és gyakorta int hogy hozza térjete. tüzzele emészte meg ha őt nem vészitek, el kell vésznetek bizonyal hidgyétek.

Boldogok azok kik ő benne biznak, mint Királyoknak örömeft szolgálnak, és szűkiségekben ő hozzá folyamnak, igaz hit által ő benne nyugosznak.

Ditsőség legyen az Arya Istennek, ő Sz. Fiának mi Idvőzítőnknek, és vigasztalo Sz. Lélek Istennek, a' Sz. Háromság egy örök Istennek.

III. DITSIRET.

Nota: Nagy bánatban David etc.

Szent David Király háboruságában, imádkozik vala nagy busultában, vigasztalván ő magát nagy buvában, ez éneket éneklé ő utában.

Uram melty sokan vadnak én ellenem, sokan támadtak én háborgatoim, ellenem rohanván busznak engem, nints nyugalma fejemnek semmi helyen.

Sokan mondgyák busitván én lelkemet, nintsen ugy-mond reménsége föld felett, ő Isten tola el-feletkezett, nem szabaditja-meg immáron őtet.

Te pediglen Isten én oltalmam vagy, én reménségem és ditsőségem vagy, életemnek te fel-emelője vagy, imádságomnak meg halgatója vagy.

Nagy könyörgéssel Istenhez kiálték, és az ő Sz. hegyeről neki szólék, imádságom tőle meg halgató

halgattaték, és én szívemnek vigaság adaték.

En az én ágyamban bátran aluttam, az én tetemet mély álmotul ódtam, és ismétlen álmomból fel-serkentem, mert az Isten oltalmazott-meg engem.

Nem félek semmit ezer ellenségtől, kik meg környékeztek engem fegyverrel, támadgy-fel Uram Isten segítségül, és szabadits-meg én ellenségimtől.

Mert te meg-rontottad ellenségimet, kik ok nélkül-háborgatnak engemet, őszverontottad ő nekik fogokat, és el-vőted őnekik hatalmokat.

Mert te nálad vagyon Uram idvőség, és néked adatik minden ditsőség, meg-szabadltonak vall keresztyénség, népednek tőled áldorás adásfék.

Háboruságában minden keresztyén, így könyörög az Istennek szüntelen, mint Sz. Dávid az ő Soltár könyvében, írva hagyá az harmadik részében.

Ditsiretsék Isten ő felféggében, Arya, Fiu, Szent Lélek nevezetben. három személy de tsak egy állattyában, ezt kérjük tartson-meg az igaz hitben.

V. DITSIRET.

A' Szent David ötödik énekében, Saul Király ellőtt bujdosztában, nagy felelmeben, ekképpen szol könyörgésében.

Meg halgassad Uram én beszédemet, és meg-értsed én gondolatimat, ohajtásimat, meg-ekintsed kiáltásimat.

Mert Királyom Istenem vagy énnekem, azért hozzád vagyon kiáltásom, és könyörgésem, rola vagyon minden énekem.

Igen reggel fel-kelek hozzád megyek, még jó reggel te hozzád indulok, és vállast tészek, segedelmet te tőled veszek.

Mert csak te vagy ki a' gonoszt meg-tiltod, gonosz embert melletted nem tartod, tőled társítod, szemed előtt meg nem marasztod.

Hitlenségben kik maradnak gyűlölköd, végre őket és el nem szenveded, de meg-bünteted, hazugokat te mind el-vesztetted.

A' gyilkost és az álnokot utálad, a' vér szópót szomjuhozót tőled nagy mészfze vetted, nagy keményen őket büntetted.

En peniglen bizván sok jó-voltodban, bémegyek tégedet imádásban, szent templomodban, téged félvén a' te szavadban.

Vezerly engem a' te igazságodban, hogy én ellenségimnek ne essem, az ő szájokban, és igazság a' te utadban.

Nints azoknak szájokban az igazság, ő szájokban mindenkor csak forog a' nagy hamiság, kell ő nekik minden gonoszság.

Torkok szájok mint a' meg-nyílt koporsó, mert mindenik csak Isten káromló, ellened szóló, hízeltető hazugság szolló.

El-veszessed őket hamiságokban, meg esztetnek az ő tanácsokban, gondolattyokban, te elledet támadásokban.

Vigadgyanak minden hű Keresztyének, ki te be-

te benned biznak örvendeznek, te vagy örömkö, és csak te vagy ő reménségek.

Mert te Uram az igazat meg-áldod, jó voltoddal mint erős paísal, meg-oltalmazod, környül-vészted éppen meg-tartod.

VI. DITSIRET. G. SZ.

Szent David Király bűnei ellen így panaszkodik, de az Istennek kegyeliségeben nagy erőssen bizik, és tellyes hitből könyörgésében ilyen imádkozik.

Hatalmas Isten nagy haragodban kérlek ne fedgy engem, te haragodnak nagysága miatt ne ostromozz engem, mert haragodnak nagysága miatt kellek el-vesznem.

De sőt Ur Isten könyörűly rajtam mert csak alig vagyok, tudod Ur Isten melly beteg vagyok, mert nagy bűnös vagyok, gyógyíts-meg engem e' fájdalomtól mert gyógyulást várok.

Az én testemben feliéges Isten semmi épiség nintsen, tsontaim között annyira juték hogy egy helyén nintsen, minden erőmtől meg-fogyarkoztam semmi jó bennem nints.

Háborúsága az én lelkemnek olly igen nagy vagyon, minémű szél-vész és nagy haboru a' tengeren vagyon, de míg reám néz felséges Isten az csak addig vagyon.

Térj hozzám Uram és szabadítsd-meg elbúsult lelkemet, jelentsd-meg bennem te véghetetlen kegyelmességedet, tartsd-meg Ur Isten irgalmaságodért az én életemet.

Vallyon vagyone ki az halálban rolad emlékez-

I S T E N I

kezzék pokol fenekén kegyelmségedet nintsanak
kik említsék, mert haragodnak bűnfizű-állásuk
akarod hogy értsék.

Ne hadd Ur Isten esni lelkemet Őrdögnek
torkában, kit te szerzettél tisztességedre ne had
káromlásban, vigy-bé engemet Őrök életre te
szent országodban.

Mert nem ditsirnek azok tégedet kik vadnak
pokolban, de sőt káromlyák te szent nevedet
Őrök káromlásban, téged ditsirlek ha bé-vijen-
desz Őrök országodban.

Régulta immár csak veszekedem fohászko-
dásomban, el-nedvesítem az én ágyamat köny-
hullatásimmal, nyoszolyám immár ugyan el-á-
rat az én síralmimmal.

En szememmel homály fogta-bé keserűség
mat, immár ezentűl meg-emészterem sok bű-
neim mat, de kérlek téged tekints én reám fo-
gadásod mat.

Hatalmaságát te szent ígédnek adgyad hogy
hihefsem, szabadulását az én lelkemnek adgyad
hogy várhasfam. igiretedet te Sz. Fiadban ad-
gyad hogy vallhasfam.

Örvendez lelkem noha sok bűnöm te benned
Ur Isten, mert meg-halgattad könyörgésemet
hatalmas Ur Isten, bizzál jó fiam az én lelkem
ben azt mondgya az Isten.

Távozzatok el azért én tőlem minden ellen-
ségim, mert Isten előtt kellemetesek az én imá-
ságim, örvendez lelkem mert sobol nintsen ne-
kem ellenségim.

Mihel

D I T S I R E T E K.

Mihelt az Iste imádságomat eleiben vévé, or-
tan lelkemet Őrdög markából hamar el ki-mé-
te, az én szívemet bizodalomra ottan fel-éplé.

Ellenségimet meg-háboritá és el-szégyenité,
nagy hamarsággal szégyen-vallással mind vissza-
téríté-bizodalomra a' bűnösöket én általá inté.

Senki bűnetől meg ne ijedjen tsak Istenben
hidgyen, el-botsáttatik szent áldomással ha ő
hozzá megyen, én rolam példát e' ditsiretben
mind e' világ végyen.

Szent Dávid írta Soltár könyvének hatodik
részében, a' bűnösöket bizodalomra inti ez
énekben. mindennek vallyá Őrök életét ki hi-
szen Istenben.

V I I. D I T S I R E T. G. SZ.

Számkivetésre Dávid megyen vala, Semei
mikor fidal-mazza vala, kövel és földel haj-
gallya vala, Dávid falgainak ezt mondgya vala:

Ezt én reám az Ur Isten botsáttá, hogy fidal-
mazzon néki parantsolta, hiszem bűneimért re-
jám botsáttá, azért senki közzűletek ne bántsa.

Gondolkodván Dávid Király magában, bi-
zik Istennek irgalmaságában, semmit sem fel-
bátor igaságában, azért illyen könyörgést tőn
magában.

En Istenem mindenkor benned biztam, mint
erős kő falhoz úgy támaszkodtam, mindenkor
síván hozzád fohászkoztam, mikor ellenség-
má nyomorgottam.

Dúl fül ellenségem irigységében, mint éh o-
roszlány kegyetlenségében, lánya elő-mene-
semet

A 6

temet mindenben, azért gyűlöl ilyen igen szívemben.

Isten te tudod hogy álnok nem voltam, a' Saulnak vérét nem szomjuhoztam, ellenségi ellen én hadakoztam, mint fejedelmemet hiven szolgáltam.

Légyen Isten bizonyságom ennékem, hogy ha én néki marháját el-vőttem, vagy tisztességében őt meg-sértettem, tőled Ur Isten bár meg-véltessém.

Ellenségemet is ha meg-sértettem, valakinek egyszer én meg-esküdtem, hogy ha méltatlan jószágát el-vőttem, bátor az Istentől meg-büntettessem.

Rajtam első ellenségem fegyvere, életemet ám üldözzé kergesse, minden tisztességemet elveszesse, országmat bátor a' sárban keverje.

Igasságomban támadgy-fel mellettem, igaz Isten te ály bosszút érettem, mert nem tudom mit ellene vétettem, azt tudom hogy sokszor véle jöttem.

Nam ajánlod igaz ítéletedet, hogy meg-rontas minden kegyetleneket, oltalmazd-meg nyomorodot fejemet, hogy ditsirjem mindenkor fel-ségedet.

Tsak te ítélhetsz meg igazság szerént, te szívemet jól látod volta szerént, ítély-meg engem igazságod szerént, nem vétettem nekik tudádom szerént.

Jól látod Uram ő álnok sziveket, kiért minden nap fenyegeted őket, mikor hallod kívül beszé-

beszé-

beszédeket, más felől jól látod álnok sziveket.

Szünyél-meg immár ennyi gonofságtul, én ellenségem a' kegyetlenségtől, hogy nem retensz meg az igaz Birorul, a' ki majdan számot vésszen mindentől.

Ha meg nem térendesz nagy hamarlással Istennek fenyegető ostorával, bizony meg-lő az ő merges nyilával, fegyverrel ehséggel és dőghalállal.

Fiat fogadtál volt a' te méhedben, hamisságot vőtél volt bé szivedben, majd szűlsz bánatot nagy keferűségben, kit az utzán karon hordozs őledben.

En ellenem tanácsot végeztetek, hogy Uram haragját rám ingerlyétek, hogy tsak ti magatok uralkodgyatok, de gondolatokban meg tsalaktok.

Hiszem azt én hogy ha Isten akarja, az előbbi tisztemet meg-adhattya, ha peniglen ő felsége azt mondgya: nem kellesz; ám légyen úgy mint akarja.

A' melly vermet ti énnékem ástatok, az árokban ti magatok bé-estek, mert a' ki más embernek ásand árkot, önnön maga esik belé udgyátok.

Hálát adok Ur Isten jótétedért, hozzám való nagy kegyelmességedért, velem jól tört igaz ítéledért, ellenségtől való szabadulásért.

Sz. Dávid írta ezt ditsiretiben, az ő könyvének hetedik részében, ki méltatlan szenved bosszút élében, azt vigasztallya David ez énekben.

A 7

VIII. DÍ-

Nota: Oh én két szemem &c.

REgen ő törvényben, Moisesnek könyvében, ditsírték az Istent szép lelki énekekben, hálát adtak néki az ő jó voltáról, minden nemzetségekben.

Ezt eszünkben vegyük és erőssen hirdessük, hogy mi Christus által idvőtségünket nyertük, igazságnak útát immár meg-ismértük, kérlek el ne felejtjük.

Immár az Ur Isten az ő nagy ditsőségét, elki-jelentette és az ő bent igéjét, hogy a' hitetlenek Isten széki előtt magokat ne menthetnék.

O felséges Isten mely igen tsudálatos, te Istennéved mind e' földön hallatos, meg-ditsóttetet fel-támadás után, nekünk mely használatos.

Mert fel-emeltetet te nagy hatalmasságod, egeknek fölörte te nagy irgalmasságod, mert nekünk engedted te szent igéd által a' lelki ajándékot.

A' kisdédek által ditsértetni akarál, te ellenségedért vélek prédikáltatál, hogy hitetleneket téged bocszontókat ekképpen meg-rontanál.

Christus szent Mathénál szent Attyának ezt mondgya, én szentséges Atyám légyen néked nagy hálá, idvőségnek útát hogy a' kisdédeknek te adtad meg-tudnia.

Azért immár látjuk a' hiv keresztyéneket, miként fejűnk felet az igé szép egeket, Isten hatalmával égen teremtetet földet és tsillagokat.

A' mennyei Isten lakozik a' hivekben, félik és

lik és villámik mint a' szép Nap az égen, igazságnak Napja ő nekik fel-támadt a' szent igere-tekben.

Dávid tsudálkozik az emberi állaton kiről az Istennek ilyen nagy gondgya vagyon, embernek fiáról, hogy kit az Ur Isten sok jóval látogasson.

Ugymond Uram Isten de mitsoda az ember kiről te szivedben ilyen szorgalmatos vagy, hogy minden időben te gondviseled ő reá olly igen nagy.

Őtet Angyaloknál úgy tettik egy ideig, meg-aláztad volna földnek nagy mélységeig, de az Angyaloknál minden ditsóséggel fellyebb ditsóttetik.

Mert őtet mindennek Királya'vá szentelted, és mindennél őtet méltóságosbba tőtted, meg-koronáztattad, és minden állatnál őtet fellyebb szeretted.

Ez ember a' Christus ki ilyen tsudálatos, e' világiaknál ő igen utálatos, menyben az Istennél igen drágálatos és igen szerelmetes.

Az Atya Istentől menyből alá küldeték, itt meg-fogattarék értünk meg-őletteték, és el-temteték, Sidok ezt mivelék, de meg-elevenedék.

Azért hálát adgyunk mi édes baj-vivonknak, sok ellenséginktől mi meg-szabaditonknak, bűntől és őrdögötől haláltól pokoltól mi édes meg-váltonknak.

Ki mi fogságunkat ő nagy ditsóságával, menybe

menybe fogya vivé hatalmas nyereséggel, kik ő benne biznak meg ajándékozza őket nagy ditsőséggel.

Immár mi örüllyünk kik az Istenben hiszünk, mert mi a' hit által Isten fiai lettünk, minden örökségben a' Christus Jéssal köz örökösök lettünk.

Ditsiret ditsőség legyen Atya Istennek, véle egyetemben az ő egy szülöttének, a' Christus Jéssnak, örökken örökké a' Sz. Lélek Istennek.

Azonrol. Nota: Nagy bánat:

Melly hatalmas a' mi Urunk az Isten, hirtérj a' nagy föld kerekiségén, mert ki legyen jelenti földön mennyen, széki égben sá-molya e' föld színén.

Erős hatalmát mindenütt jelenti, az eget földet valaki meg nézi, ha nem tudta már bizonyal hiheti, hogy erős Isten vagyon meg-értheti.

Leg nagyobb mivolta tetszik az égen, mert a' széles ég ereji a' földön, a' vizeken minden teremteteken, éltet az ég mind ennyi kerekisége.

Hogy a' tsetsemő gyermekeket nézem, nagy böltseségedet innen ismértem, annya tsötsin mint neveled intézem, kitsinből nagygyá mint tészted itélem.

Nem mondhatta tehát az istentelen, tsak ezt nezze, hogy sohul Isten nintsen, minden állat tsak ő kéjen lött legyen, tsak történet a' mi esik emberen.

Az eget földet az ember tekintse, hogy Isten vagyon

vagyon innét-is ismérje, nem semmiből lött mind ez valamivé, nem magától léfzen kitsinyből böltsé.

Gyermekek kitsiny vérből tsudán fogonik, annyán belől kívül mint nevededik, vastaggá mindenben mint öregbedik, nem ember ki ezen nem álmelkodik.

Immár midőn a' nagy égre tekintek, Napot Hóldot tsillagokat meg-nézek, kezéd szennye miveit el-szemlélek, az embert hogy tekintem így beszélek:

Az embert melly nagy tisztességre fogád, mikor őtet teremted és alkotád, mi dolog hogy ugyan meg-koronázád, minden felett e' földön magasztalád.

Isteni lelket ő belé borsátál, mellyet néki böltsen magad formáltál, te mindenkor olly igen rá gondolál, minden dolgaimban te igazgatál.

Serény lelket és eszet belé adál, mellyel egy aránt áll az Angyalokkal, mellyel nagyobb minden féle állatnál, teste szerént tsak kisebb Angyaloknál.

Temérdeki fok jot e' mellet adtál, hogy élyen birjon ennyi javaiddal, gyönyörködgyön minden gazdagságokkal, summa szerént illyen nagy urasággal,

Ezeket hogy látom igen tsudálom, én Istenem te rolad én azt vallom, nintsen olly föld világ bizonynal mondom, hogy ne hinnék hogy Isten légy azt tartom,

Nyel-

Nyolczad énekben szent Dávid ezt mondá, teremtetéről az Istent magasztalá, emberekre, melly gondgya volt ezt látá, mi állat az ember azon tsudála.

X. DITSIRET. G. SZ.

Nota: *Oh melly igen rövid volt lám Ére.*

TEkints reám Istenem nyavalyámban, légy gyámolom segítségem gondomban, mert nem tudok mit tennem busultomban.

Vallyon s' mikor veted reám szemeidet, siralmimra ha fordítod füleidet, nem tűrhetem, sanyaru kezeidet.

Az ellenség fejemre törekedik, erejében hatalmában bizakodik, sok tűréssel én lelkem fogyatkozik.

Ditsekedik kérkedik kevelységben, soha nem jut Isten-is ő eszébe, mert nem valloz semmi kárt életében.

Ebből vészzen bizodalom, bátorságot, nagy sokáig hogy el-tűrsz gonosztságot, mert nem büntetesz hamar kegyetlenségem.

Fején vagyon áldomátod segítségem, én tejemre hogy álljon te segédem, azért nem fél mert soha nem bünteted.

Az ő szája tellyes sok szidalommal, szive lelke gerjedez álnoksággal, nem gondol ő semmit nagy haraggal.

Halálomra tsikorgattya az ő fogát, ál-utakon titkon meg-vonta magát, hogy nyakomban kerítse ő háloját.

Mint a' farkas juh után olalkodik, bárány után oroszlán

oroszlán sivalkodik, mindenkortsak utánna leselkedik.

A' gazdagság kevelységre kényszeríti, az ő lelkét kárhozattól nem félti, hogy Isten légy soha ő azt nem hiszi.

Te erődet hatalmadat ő nem tudgya, hogy irgalmas igaz vagy nem gondollya, minden dolgot csak szerentsének tartya.

Induly azért Istenem oltalmamra, illy későre tekints reám árvadra, vigasztaly-meg ennyi sok siralmimra.

Szent nevednek káromlását hogy tűrheted, kevelységért miért hogy nem bünteted, tűrésseddel bűnében keményited.

Minden dolgot jól hiszem hogy fel-róttad, nyavalyámat siralmimra fel-irtad, a' büntetést utolra halasztottad.

A' bűn ellen mutasd-meg haragodat, büntetéssel jelents igazságodat, hogy rettegjék mindenek hatalmadat.

Hogy az árvák özvegyek Istene vagy, szükségemben szememmel hadd lássam-meg, szabadulást most azért nekem te adgy.

Ezt Ur Isten nem kérem boszúságból, tsak kívánom térését bűneiből, ne támadgyon ellenem kevelységből.

Esmérje-meg por hamu féreg voltát, soha többé ne hidgye-el ő magát, de szolgálya alá-zaoson Urát.

A' szent Dávid így tanit könyörgeni, a' szomorú szívet meg-vigasztalni, szokták tized Soltárban éneklenni.

AZON-

MEg-nyomorodván ellenségitől szent Dávid Prophéta, hogy segedelmet földön magának senkitől nem láta, keservés szível az Ur Istenhez ekképpen kiálta.

Istenem Uram miért én tőlem illy nagy távol állasz, miért én tőlem miként nyomorgok te rejtekben halgatasz, ellenségitől hogy már engemet meg nem szabadítasz.

Tsak kevélykedik én ellenségem és fel-fuvalkodik, rajtam naponként kevélységéből ő kegyetlenkedik, de meg-fogassék ő tanácsában kiről gondolkodik.

Hánnya ő magát mert helyén lattya szive akarattyát, fősvénységével untalan tölti telhetetlen hisát, Istent káromlya semminek tartya az Istennek szavát.

Az ő homlokát kevélységéből ő nagy fel-emelte, és mindeneket magához képest tsak semminek vele, nintszen az Isten gondolattyában szivéből ki-vette.

Előmeneti vagyon ő néki minden dolgaiban, nem fél Istentől vakmerőképpé bizik ő magában, ő ellenségi vadnak ő nála utálatosságban.

Lám azt gondollya az ő szivében kivel mit gondolok, semmit nem félek mert én mindenkor ekképpen maradok, egész éltemben nyomoruságot soha kárt nem vallok.

Sőt az ő szája mindenkor rakva Isteni káromlással, rágalmazással minden rutsággal szitokkal átokkal, sok tsalárdsággal sok hazugsággal

sággal minden álnoksággal.

Tolvaj-keppen ment mint egy pusztában ő álnok házában, az ártatlanon kegyetlenkedik ő nagy dagállýában, a' szegényeken vadnak szemei nagy olálkodásban.

Álnokoskodik mint egy oroszlán titkon barlangjában, tsak olálkodik hogy szegény esék ő szoros markában, kit meg-szaggasson mikor ejtendi az ő hálojában.

Rontya nyomodgya a' szegényeket a' földre le-vágja, Isten nem láttya az ő sziveben lám ő azt gondollya, Isten ezeket hogy el-feledte és ingyen sem tudgya.

Istenem Uram kelly-fel immáron mutasd-meg magadat, fel-magasztallyad te is ellenben a' te hatalmadat, el ne felejtse a' te nyomorult jó hű szolgaidat.

Végre kezédben kerited őtet meg-bünteted őtet, meg-oltalmazod te szárnyad alatt a' te szegényidet, és árváidat te meg nem vonszod nagy segedelmedet.

Senki nem állja-meg a' szegénynek mert az ő boszszuját, és az árváknak senki nem fogja e' világon pátyát, reád maradtak azért meg-állod azoknak boszszuját.

Felséges Isten törd-meg immáron hitlennnek jobb kezét, gonosz embernek te ne szenved-el ő kegyetlenséget, mert ha keresed hamar elveszted nem találod helyét.

Örökké valo Királyunk Urunk tsak te vagy minékünk, a' hitlen népek földről el-veznek kik

kik rontóink nékünk, azok elten légy te mi
paifunk oltalmazunk nékünk.

Isak te Ur Isten nyomorultaknak vagy meg-
halgatoja, és igaz hitből az ő sziveknek vagy
igazgatoja, könyörgéseket csak a te füled azok-
nak meg-hallja.

Ítéleteddel sok nyomorultat immár szabadi-
tasz, e' földön való kegyetleneket ítéltre von-
szasz, hogy senki többé ne rettegessen csak te
ellent állhatasz.

Tudgyad ezeket keresztyén ember Sz. Dávid
Propheta, az ő könyvének tized részében szé-
pen bé-foglalta, nyomorúságban hogy az Isten-
hez nagy sirván kiálta.

XII. DITSIRET.

O Ur Isten tekints hozzánk, magas menyből
néz mi reánk, és könyörűly te népeden,
nyomorult keresztyéniden, mert el-fogytak a' te
szentid, meg-alutt földön az igaz hit, minden
emberek fiai közt.

Nem hisznek te szent igédnek, hazugság-
kel csak kedveknek, a' mit talált az ő fejek, az-
zal tégedet tisztelnek, de hamisság az ő dol-
gok, hazugság-ő találmányok, nem kedvesek
néked azok.

Veszeld el Isten ezeket, ronts-meg ő tiszte-
leteket, kik kevélyen azt kiáltják, batorsággal
nékünk mondják: nintsen Istenek tinektek,
el-kell majdon mind vesznetek, ki oltalmaz
meg titeket?

Azért így szoll az Ur Isten: Fel-támadnom
szükség

DITSIRETEK.

Így nékem, hogy meg-rontsam ő fejeket,
meg-zabadítsam népemet, mert látom nyomo-
rultakat, hallotam fohászzkodását, meg-állom
boszszuját.

Nem hagyom az én igémet, el oltani sem ne-
pemet, de meg-tartom én házamban, és válasz-
tott templomomban, hogy meg-szentelje szent-
tímet, gerjeszje nekik sziveket, biztassa az ő
lelkeket.

Az Istennek szent igéje, tiszta minden ő be-
széde, mint a' próbáltatott ezüst, héltzer meg
öntetett ezüst, mert ennek az ő ereje, vagyon a'
kísértetekben, kőrösznek viselésében.

Te vagy Ur Isten oltalmok, hatalmas erős
gyámolok, a' te hű tanítoidnak, földön plá-
taloidnak, te vagy őrzője népednek, kegyes ol-
talma hivednek, paissa te szent igédnek.

Azért néked mi most adunk, nagy hálákat és
ezt mondgyuk: Ditsirteffel Atya Isten, Sz. Fiad-
dal egyetemben vigasztalo Sz. Lélekkel, nékünk
édes vendégünkkel, örökké nagy ditsőféggel.

Az o n. Egy rhythmussal rövidbb.
Emlékezzél-meg Ur Isten a' mi nagy gyar-
loságinkrol, tékints reánk kegyelmessen a'
nagy boldogságodbol, a' mennyeknek orizá-
sol.

Halgasd-meg fohászzkodását, a' te kitsiny se-
geédnek, ne utálljad könyörgését a' te nyomo-
rult népednek, kik most néked esedeznek.

Mert el-fogyatkozot immár, minden igazság
földön, majd nintsen senki oly ember ki egy-
máson

máson könyörüllyön, és igaz beszédű legyen.
Nints helye a' te igédnek, és a' te jó intése-
nek, nints abban gyönyörűségek, köztünk na-
gok embereknek, tégedet mind el-kerülnek.

A' bűnben bé-merültenek, tégedet társávo-
tenek, sőt inkább meg-is untanak, és tőled sem-
mit nem félnek, semmi joban nem épülnek.

Hizelkedő beszéd vagyon mindennek az ő
szájában, ha szépen szol barátjának ételi nyá-
jasságában, és az ő részeg korában.

Más felől ha el-távoznak, és egymás mellől
el-mennek, kettőssé lesznek ő szivek, meg-vál-
tozik az ő nyelvek, mert nints tökéletességek,

De el-pusztítod Ur Isten, te mind a' hizelke-
dőket, noha nem félnek tégedet, de te meg-ron-
tod mind őket, el-veszted a' kérkedőket.

Mert ha meg-szolitod őket, a' te igédnek nem
hisznek, az örök tűznek kinnyától, sem az ör-
dögtől nem félnek, hanem csak szabadon élnek.

Az igazságnak Istene, nem kedvez ebben-
senkinek, meg-tsufollya meg-neveti mind a' kik
tsalárdul élnek, és hamis kenyeret esznek.

Meg-mutatom én magamat, mindeneken Ur-
nak lenni, a' hamis tudományoknak-is végének
kell akkor lenni, az Ur Isten ezt beszéli.

Az én el-pusztult népemért, és ő keleti-
ségért, a' szegények sírásaért, és nagy fohász-
dásaért, fel-támadok az árvákért.

Meg-mentem az én népemet, és meg-nyu-
tom én őket, tisztán fogom hirdettetni, köz-
tök az én igemet, és igaz isméretemet.

Mint az ereztett aranyat, és hétszer tisztul-
tattott, melyet tűzben égettenek, és a' földből
vöttek, így vizsgálom-meg őket.

Tarts-meg közöttünk Ur Isten, a' te áldott
ent igédet, oltalmaz e' világ ellen mindene-
ken Uram minket, hogy ditsirhelessünk tégedet.

Mert látod a' hitetlenek hogy mindenűt ural-
odnak, és az ő szerentséjekben minden napon
kekednek, noha tégedet nem félnek.

Ekképpen könyörge régen Sz. Dávid az Ur
stennek, mert látá vakmerőségét minden rend-
eli népeknek, hogy Istentől nem félnének.

XII. DITSIRET.

Nota: Mindenkoren áldom az én Ur.

Zabadits-meg és tarts-meg Uram Isten, mert
e' földön immár szent ember nintsen, igaz
beszéd az embereknél nintsen, mert többire
minden ember hitetlen.

Tudván mert olly nagy hívságokat szolnak,
gy-más környűl mindenkori tsalárdkodnak,
mind hazudnak ő felebaráttyoknak, szivek sze-
nt és csak abban forgodnak.

Az Ur ő nyelveket és ajakokat, el-szaggassa
s töröllye azokat, ajakkal valakik tsalárd-
odnak, és nyelvekkel csak nagy kevélyé sólnak.

Ravaszágban bizván a' kik ezt mondgyák,
ol nyelveket nagyon fel-magasztallják, ajako-
kat hazugságra taníttják, az Ur Istent nem fé-
k nem uralják.

Az Ur Isten ezek ellen azt mondgya: majd
el-kelek minden ember meg-láttya, mert én

ízemem a' szegényeket láttya, hűveimnek fo-
lázkodását szánnya.

Tdvőzítő szabadító mert vagyok, szegénye-
ket árvákat otalmazok, beszédemben nagy hi-
séggel meg-állok, gonoszokon ezentűl bős-
szut állok.

Meg-hidjétek az Istennek beszédét, kik vár-
játok csak az ő segítségét, mert oly tiszták az I-
stennek beszédi, kiket hisznek az Istennek hűve-
i.

Igazak, és szintén oly igen tiszták, mint az
ezüst kit földből el-választanak, az őrvösök ko-
hokban olvasztottak, és hétszer meg-eresztve
tisztítottak.

Hatalmaddal tarts meg minket Ur Isten, őrn-
minket kegyetlen nemzet ellen, hogy örökre
kik leszünk igaz hitben, meg-maradgyunk a
te ismeretedben.

Az hitetlen és kegyetlen pogányok, mi kő-
nyűltünk járnak mint orofzlánok, az országunk
minden rendi gonoszok, azért győznek a' hitte-
len pogányok.

Lám ezeket Dávid írta versekben, éneké-
tizenkettő részében, mikor volna nyavalyá-
ságban, Saul Király miatt számkivetésben.

XIII. DITSIRET.

Szent David Király háboruságában, paná-
skodik Istennek buvában, és im-ezt mond-
ő nagy siralmában, széllyel bujdosztában.

Meddig Ur Isten kesergetsz engemet, me-
dig rejtet-el előlem színedet, talám örök-
gyötretsz engemet, nyomorult fejemet.

DITSIRET.

Meddig szívemet hagyod gondolkodni, és
de s' rova elmémet hányodni, az én szívemet
fírván vélekedni, míg hadsz keseregni.

Ebresz-fel Uram mert talám el-einém, nyo-
moraságban talám meg-is halnék, ha az én szí-
vem nem vigasztalárnék, tőled nem tartatnék.

Ne késsel Uram én hozzám látnia, mert el-
enségem kezdi mondania: meg-győztem őree-
hínts otalmazója, el kell pusztulnia.

Tekints most reám hatalmas Ur Isten, és kő-
nyörgésem vegyed fűlédben, siralmas beszé-
lem jussom elődben, mostani igyemben.

En mindenkoron csak te benned biztam, ir-
almasságot csak te tőled vártam, ellenséggimmel
szemben szállottam, hozzád fohászkoztam.

Igyen könyörge Dávid ő szívében, szép éne-
kben így adgya előnkben, mi-is ditsirjuk I-
ent szükségünkben, minden életünkben.

XV. DITSIRET.

Nota: Nagy bánat. Avagy: Réked mény.

Okan vadnak most ollyatén emberek, kik
dazt vélik hogy ők jó kerésztyének, noha
isten és nem jámbor életek, sőt mindenben
Christusnak ellenségek.

Tőlők azért hogy magunkat ohassuk, a' Sz.
David kérdését elő-hozzuk, az Istennek fele-
lített meg-halljuk, és magunkat abban így jó-
eg-láttuk.

A' Proféta nagy álmélkodásában, fel-kísér-
te az ő irásában: Ki lakozik Uram te sátorod-
ban, ki marad-meg Anyaszentegyházadban.

Rövid szoval, ki mégyen menyországban? és ki lesz az örök boldogságban? Monda néki Isten azon órában, meg-felelvén ilyen-képpen szavában:

Jo életben a' ki magát foglallya, az igazat kezevel bizonyítja, ki szíveben az igazságot szolli, attyafiat a' ki nem rágalmazza.

Né tészen ez gonoszt attyafának, gyalázan nem tűri szomszédgyának, és nem ad helyt rágalmazók szavának, oltalmazza hírét attyafának.

Utállyá ez szemben a' gonosz embert, és bűntűlli az Istenfélő embert, meg-esküszik ő felebarátyának, és mindenkor ura lesz szavának.

Soha pénzét usorára nem adgya, az árvaakat és azzal meg nem fojtya, sőt mindenben azokat oltalmazza, valamit hoz neki igaz munkája.

Igaz ellen ajándékot nem vesz, a' szegénynek és igaz törvényt tészen, ki eltében illyetén jámbor lesz, menyországban nyilván örökös lesz.

Ez éneket a' Sz. Dávid Proféta, az ő Solomón könyvében el bé-irta, tizen-ötöd részében be foglalta, és minékünk tanuságunkra hadta.

XVI. DITSIRET.

Nota: Nagy bálá-adással magasz: **O** Rizz meg engemet benned bizom én Istenem, mondgyad oh én lelkem Istennek te vagy én Istenem, semmi jót tenek nem adhatok én édes Istenem.

Oltalmazd alá vagy mert énnékem minden társaságom, e' földön lakozó szenteiddel.

gyon nyájasságom, és a' te választott edényiddel én jo akaratom.

Rettenet és kinok meg-fokaful a' bálványozoknak, idegen istennek áldozatot kik tenni kívánnak, nem áldozom vélek nevet-is utálom azoknak.

Mert Isten énnékem életemben az én erősségem, meg-elégsem vele mert az Isten nekem szép pohárom, te őrized Uram szárnyad alatt az én örökségem.

Szép helyre találtak én nyilaim esnie Ur Isten, mert szép örökségem vagy énnékem te, örök Ur Isten, kiben nagy örömmel mind örökké bizik az én lelkem.

Ur Isten tégedet én ditsirlek a' te tanátsodért ki énnékem adtal én szívembem a' te Sz. Lelkedért, ki által engemet éjel nappal tanítasz Fiadért.

Reád nézek Uram mindenkoron én nagy szükségemben, én job kezem felől állasz nekem én veszedelmemben, azért nagy erőfien meg-maradok én igaz hitemben.

Az én szívem azért csak te benned vigad én Istenem, sőt az én lelkem-is azért örül és örvendez bennem, hogy bizvási nyughatik oltalmazásban Uram az én testem.

Mert meg-mentéd Uram rothadástól szent Fiadnak testét, és te fel-támasztád koporsóból hamar ő életét, énnékem-is adod kegyelmedből az örök életet.

Engemet tanítasz az életnek útára igédben,

a' te vig orczáddal vigaságot szerezvén szíve-
ben, és a' te job kezéd rakva vagyon mindenkor
örömmel.

Ekképpen ajánlá önnön magát Isten óltalmá-
ban, szent Dávid Proféta Soltár könyvnek ti-
zenhat részében, mi-is tsak Istennek mi magun-
kat bizzuk szent kezében.

X X. D I T S I R E T.

G Yakorta valo buzgo könyörgést, kíván az
Isten jo Fejedelmekért, Egyházi népért,
vitézlő rendért, jámbor Birákért, és minden cisz-
tekért.

A' Dávid Király Isten Lelkének, szent ihlése-
ből régen ezt meg-hadta, a' mint huszadik Sol-
tára tartya, Anyaszentegyház hogy így szavár
nyujtsa:

Botsálla menyből a' nagy Ur Isten, ő segitse-
gét mi Fejedelműnkre, háborusági napján ére-
te, serény vigyazást tégyen Isten neve.

Rémüllyenek-meg ő ellenségi, térjen fejek-
re álnok praktikái, és győződeimet rajtok ve-
hetni, Jakob Istene engedgye meg-birni.

Isten Sionból oltalmazza-meg, nagy segítse-
gét szentséges helyéből, küldgye-le hozzá a'
magas menyből, és vegye környül kegyelen-
székiből.

Emlekezzék-meg áldozatirol, Isten házában
szent szolgálattýárol, tiszteletiről, imátságirol,
Isten nevében tört fogadásirol.

Lássad Ur Isten az ő szívének, jo kívánságát
és azt vigyed végben, minden tanátsát tellye-

füld éppen, igyekezetit vífeld áldott helyben.

Bátorkodhassék Anyaszentegyház, Fejedel-
műnknek szabadításában, s' az Ur Istennek ál-
dot nevében, győződelemnek örülhessen bátrá.

Es tellyesítsed minden kérését, adgyad-meg
néki szíve kívánságát, ne rejtőd-el tőle szent ál-
domásid, közöllyed vele bőséges javaid.

Tapasztalhassuk nyilván Ur Isten, hogy meg-
tartottad a' te Királyodat, és meg halgattad te
kenetődöt, job karod által oltalmaztad őtet.

Lám a' kik biznak sok szekerekben, erős lo-
vakban, számos seregekben, meg hanyatlanak,
és mind el-esnek, szégyenvallással környül vé-
tetternek.

Ellenben penig valakik hitből, meg-emle-
keznek Jakob Istenéről, talpokra álván diadal-
masok, bátorságosok, mozdulhatatlanok.

Nékünk-is Uram meg-tartásodban, tégy részt
sejenként Sz. áldomásodban, lelki és testi aján-
dekodban, békeségednek állandó javában.

Felellyen nekünk menyből szent Fiad, szol-
lyon örömet fel-kent szent Királyod, mondgya-
meg nekünk im hol meg-tartód, minden igyed-
ben erős boszszu-állód.

Ellenségidet meg-szégyenitem, rajtok bosz-
szudat eretted ki-töltöm, tenéked penig örö-
möm adom, meg-tartásodra kezemet ki-nyujtó.

Tenézz én reám igaz igyedben, híj segítség-
re meg szorulásodban, bizony meg mentlek
nagy kegyelmemben, fel-öltöztetlek irgalmas-
ságomban.

Igéretemet rajtad bé-töltöm, a' bünt a' halál-
rolad el-fordítom ártatlanságom reád ruházom,
szent Atyám előtt igyedet forgatom.

Tántorgania hitben nem hadlak, háboruldban
kezemben hordozlak, minden dolgodban téged
meg-áldlak, hoszu élettel és meg-koronázlak.

Ditsőség néked Atya Ur Isten, tisztesség né-
ked áldott Fiu Isten, ditsiret néked Sz. Lélek
Isten, szent Háromságban tiszteltséssel, Amen.

X X I I I. D I T S I R E T.

Nota: Sok emberek vad:

Szent Dávid Proféta éneklő könyvének hu-
szom harminad részében, bizván az Istennek
az ő reá való nagy gondviselésében, és halálát
adván ő Sz. Fellegetnek mind egész életében,
igyen ditsikedik lelkében minden hű keresz-
tyének képében.

Tudom hogy pásztorem vezérem énnékem
az én Uram Istenem kinek gondgya vagyok te-
stemre lelkemre mert ő teremtet engem, és ő
juha vagyok, ő hozza halgatok, mert ő meg-
váltott engem, azért benne bizom tudom élet-
nelkül hogy én nem szűkölködöm.

Az ő mezejének szép firos fűvével szépen
legeltet engem, szent ígéretinek édes beszé-
vel mikor vigasztal engem, Anyaszentegyház-
ban és az ő aklában képen meg-nyugot engem
lopótól farkastól hamis tanítótól ott meg-oltal-
maz engem.

Reggel hogy ki-víszem én előttem még
igaz tudományával, minden napon kétszer en-
gem

zemet meg-itat ő lelki italával, lelki folyó viz-
nek és élő kut-főnek szép gyenge folyásával,
Evangeliumnak Anyaszentegyházban ő pradi-
kálásával.

Azzal én lelkemet ugyan meg-ujjéttya és uj-
onnan meg-áldgya, menyországnak útát és az
igaz hitet énnékem meg-mutattya, az ő szent
Fiában szomorú lelkemet csak egyedül biztat-
tya, méltatlanságomban az ő szent Fiáért irgal-
mát nyújtja.

Ily nagy reménfeggel és bizodalommal azért
te benned bizom, én Uram Istenem testemet,
lelkemet én teneked ajánlom, ha szintén az ha-
lál völgye árnyékában az én fejemet látom, mert
te vagy én velem, szabadulásomat azért te tőled
várom.

Meg-vigasztalt engem te pásztori veszfűződ
és te pásztori botod, a' sok nyomorúság mellyel be-
hiveidet meg-sújtod lanyargatod, mellyel be-
szédedhez oly nagy szépen őket oktatod és ta-
nitod, hogy el ne veszfűzenek sőt veled legye-
nek, mind örökké meg-tartod.

Ily nagy késztülettel ellenségem előtt asztalt
szerzész énnékem, a' te szent Fiadnak egy ál-
dozattyával táplálod az én lelkem, meg-vigasz-
talasz engem mindenkor meg-adod bölleggel én
életem, én ellenségemnek nagy bosszújárására
meg-tartod az én lelkem.

Halando testemnek ő gyarlóságától meg-sza-
badítasz engem, e' világ sem árthat sem álnok-
ságával sem bosszújával nékem, mert én te ál-
malad

világ fő ellenségemet az ördögöt meg-győző
az én életemet csak te benned bizván minden-
kor helyheztetem.

A' te jó voltodból kegyelmességedből min-
ezeket én várom, mert ezekre való nagy méltó-
ságomat én bennem nem találom, azért minden-
napon az én életemet én csak te reád bízom, e-
tudom bizonynyal hogy te benned soha én me-
nem tsalatkozom.

Létfek mind örökké az én Istenemnek
Uramnak házában, az én Christusomnak pász-
torsága alatt az Anyaszentegyházban, az ő ju-
hainak igaz hiveinek az ő társaságokban, kik-
kel egyetemben örökké vigadok az örök bol-
dagságban.

A Z O N R O L.

AZ Ur Isten nekem édes táplálom, minde-
dolgaiban csak ő az én igazgatóm, nek-
hagy engemet tellyességgel meg-nyomorodó
életemben nem hagy engem meg-romlanom.

Sokszor történt nekem hábotuságom, az ba-
missak miatt sokszor esett bujdosásom, de mi-
denkor jó helyen lőttem én meg nyugovásom, já-
boroktól meg-volt az én táplálásom.

Tsak az Isten én lelkemnek vezére, a' ge-
nosztol én életemnek el-térítője, az ő áldott
névének nagy ditsire, az igazságnak ő-
nyén viselője.

Nem rettegek semmi veszedelemről, meg-
halálnak-is ő nagy kegyetlenségéről, mert ő-
maz az én Uram engem mindene kől, velem
gyon meg-ment minden ellenségtől.

Éő ennekem meg-öriző pásztorom, noha
tőle bűnömért néha ostromoztatom, de viszon-
tag kegyes-képpen meg-vigasztaltatom, mint
Anyámtól soha el nem hagyattatom.

Drága szép ajándékokkal meg-láttál, tisztel-
séggel én Istenem meg-ajándékozta, noha
bolizszontod ellenségimert te azokkal, de tartod
az én lelkemet vigasággal.

Azon kérlek én Istenem tégedet, környé-
kezd-meg te kedveddel az én életemet, a' te ir-
galmasságod biztassa én szívemet, te jó voltod
birja az én életemet.

Hogy csak neked élhessek e' világon, vigy
engemet örökre Uram a' más világon, mert
nincs tökéletes boldogság itt e' világon, csak te
vagy Ur Isten az én vigaságom.

Ez ditsiretet a' szent Dávid éneklé, mikor
Isten őtet háboruiból meg-menté, és a' Soltár
könyvben versekben így helyhezteté, békesé-
géért az Ur Istent ditsiré.

X X V I. D I T S I R E T.

Nota: Nagy bánatban Dávid mikor:

Mikor Dávid vala keserűségben, Saul Király
előtt számkivetésben, fel kiálta Istenhez
ő szívében, könyörögven siralmas énekében.

Itély-meg te Uram Isten engemet, csak te lát-
szad az én igaz igvemet, mert bűntelen kerget-
nek ők engemet, hogy te benned verem remén-
ségemet.

Tsak te reád bízom Uram magamat, én szí-
vemet bátor te meg-probálljad, nézésemet

azon-képpen meg-lásd, dolgaimat hogy tsak te igazgassd.

Hátra vetem mert én minden dolgomat, szem előtt tartom te jó voltodat, és tsak nézem te irgalmaságodat, ártatlanul jár az én utamat.

Alnokokkal nem tartom tanácsomat, sem gonoszokkal én tarsaságomat, sőt azoktól meg-vonszom én magamat, úgy szolgálak tégedet én Uramat.

Es mikor te templomodban bé-megyek, keresztyének seregében lejédek, tiszta kézzel ott én néked áldozok, szívem szerint szép dicsíretet mondok.

Lám mindenkor Uram rolad éneklek, tsudá-
idról nagy bizonyoságot tészek, te népednek se-
regében örvendek, dicsőséges hajlékodban
úgy megyek.

Felséges Ur Isten kérlek tégedet, gonoszokkal
ne vedd-el életemet, gyilkosokkal ne végezd
életemet, vélek egygyütt te ne büntes engemet.

Ezek azok kik nem félnek tégedet, és sem-
minek tartják te beszédedet, álnokságban mert
nagyon örvendeznek, és hamisan sok ajándé-
kot vesznek.

Tsak te benned biztam én Uram Isten, ártat-
lanul azért járok életemben, ne hadgy engem sza-
badíts-meg igyemben, és könyörűly rajtam
nagy szűkségemben.

Igasságban vetem minden dolgomat, arra hi-
lak tégedet mint Uramat, mindenkoron dicsírelek
mint Uramat, es mindenkor hirdetem jó volta-
dat.

Tűk

Tűkő gyanánt legyen ez mindeneknek, kik
keresztyén nevet földön viselnek, életekben
hogy ekképpen éllyenek, szent Dávidtól a' mit
innen értenek.

XXVII. D I T S I R E T.

Nota: Szánnya az Ur Isten híveinek roml:

OH én két szemeim ti az Urra nézzetek,
hogy kegyelmes hozzám mindenkor el-
hidgyétek, az ő nagy szerelmét hozzám nagy
jó voltát mindenkor hirdessétek.

Uram meg ne utály engemet haragodban, ha
immár bé-vettél szent irgalmaságodban, kérlek
el ne fordíts orczádat én rolam, vigy-bé Sz.ör-
szágodban.

Meg-foglak tégedet az én igaz hitemmel,
reád támaszkodom erős reménységemmel, én el
nem eresztlek a' míg meg nem bálgatsz az én
lelki kezemmel.

Fel-indítalak téged nagy nyomoruságimmal,
az én bűneimnek számtalan sokságával, mind
addig kiáltok míg bé nem kötöz engem szent
irgalmaságoddal.

O menybéli Isten te vagy én reménységem,
kinek hatalmában kezében ellenségem, ott
vagy te Ur Isten én nagy segítségem a' hol nincs
reménységem.

Taníts-meg engemet te igaz utaidra, hadd
lássak el-mennem a' te igazságodra, én ellenségi-
met gonos szándékokban ne botsássad bájokra.

Ha te benned Uram nem reménletem volna,
a' nagy bánat miatt meg-emésztettem volna, az
életnek

életnek földén a' te javaidat meg nem láthatam volna.

Azért oh én lelkem ne borsásd-el magadat, mit töröd fárasztod nagy bánatban magadat, majd meg fogod látni Uradnak jó voltát, csak ne hadd-el magadat.

A' kik nagy bánatban keserűségben vadnak, ítéletnapjára igaz Birot várjanak, de addig magokat ilyen vigasztallják, mint Dávidtól meghallák.

XXVIII. DITSIRET.

Nota: *Tsak te benned Uram Isten, &c.*

Mostan hozzád fel-kiáltok felséges Ur Isten, mert kő szálam és oltalmam vagy mindenek ellen, tekints reám ne hadgy engem nagy veszedelmekben, mert úgy vagyok mint temetni kit vísznek veremben.

Imádságom kiáltásom kerlek meg-halgassad, két kezemet fel-emelem irgalmasson lássad, igaz hitből a' mit kérek énékem meg-adgyad, ígéreted mostan azzal te meg-bizonyítsad.

Tsuda-keppen környül vőitek most az hitetlenek, kik hamissan tselekesznek átkozott emberek, szemben nékem szépet szólnak de alnok ő szivek, kerlek ne hadd hogy én legyek egygyik ő közzülők.

Hamarsággal inkább kerlek hogy őket meg-rontsád, a' mint járnak ő soldjokat akkeppen meg-adgyad, gonoszságban el-merültek azt te is jól látod, azért nekik nagy sok keppen kerlek meg-torollyad.

Am jól

Am jól látod hogy nem nézik a' te dolgaiddat, meg-utálták hátra hadták parantsolatidat, semmi bősben mert nem tartják a' te fogaidat, hiszem azért hogy meg-rontod mint te tolvaidat.

Ezért néked nagy hálákat adok mint Uramnak, mert te nálad helye vagyok én imádságomnak, mondlak téged én erőmnek és én pállomnak, én szívemnek csak egygyetlen egy bizodalmanak.

Lám te voltál csak egyedül nékem segítség-gel, és te benned örvendezet szívem nagy bőséggel, azért téged én ditsirlek az én énekem-mel tarts-meg engem kerlek Uram a' te hiveddel.

Ez igéket a' Szent Dávid be-irta könyvében, énekének 23-czad jó nemes rendiben, ellenségit ki meg-győzé mind egész életében, mert ő bizék az Istennek nagy segedelmében.

XXIX. DITSIRET.

Nota: *Nagy hálá-adással magasztallak:*

Szent Dávid Prophéta az Istennek nagy hatalmát látván, és nagy menydörgéssel villamással zápor-elsőt látván, meny-ütő kőeknek ő kezéből pattanását halván.

Titeket, mond, intlek e' világon kik nagy Urak vattok, hatalmas Uraknak Tsaszároknak kik fiaí vattok, az Isten haragját mind fejenként ti meg-gondoljátok.

Az Isten hatalmas azért ötet egyedül féllýetek, ötet tisztellyetek imádgátok mint hadtá tinektek, minden szűkségtékben csak ő néki ti könyörögjétek.

Rea

Reá gondollyatok ha az égből menydörgést hallotok, nagy zápor elsővel villámással menyűtessel látok, hogy rajtatok vagyon nagy haragja bizonnyal tudgyátok.

Az Isten haragja el-tördeli a' nagy Cedrus fákat, a' Libánus hegyén Seir hegyen a' nagy magas fakat, és té s'-rova hánnya hamarsággal mint egy pozdorjákat.

Igen szökdecselnek és ugrálnak hogy egy másra hulnak, mint Unicorniának ő fiai szinten ugyan járnak, Isten haragjának hatalmának mert azok helyt adnak.

Isten haragjának nagy hatalma a' Cades pusztáját, nagyon rettegteri mikor láttuk tűzes villámását, akkor ott meg-látnád a' vadaknak szelével futosását.

Akkor a' szarvasok ijettekben fiokat el-hányák, kik nyolcz holnapiglan ő fiokat méhökben hordozzák, ő fiazásoknak nehez voltát azal el-mulattyák.

Hatalmas Istennek ő haragja ezeket mivel, a' nagy álla fáknak ő ágait szörnyen le-szegdeli, az ő népét ezzel templomában ditsiretre inti.

Az Isten hatalma víz-özönben jelen volt hidjétek, és örökké-valo Királyotok és Fejedelmek, birja az ő népét oltalmazza noha nem értitek.

Légyen örök hálá az Atyának és az ő Fiának, és a' vigasztalo és tápláló Szent Lélek Istennek, ki oltalmazója táplálója a' keresztyéneknek.

X X X,

DAvid Prophétának imádkozásáról, magasztalljuk Istent irgalmaságáról, el ne felekezzünk jó-téteményéről, vegyünk tanúságot szent Dávid Királyról.

Erre tanítani akar a' Propheta, mitsoda szilvünket Istenhez indítsa, a' mint harminczadik részében meg-írta, jó-tétét Istennek igyen magasztallja.

Száma nintsen Uram irgalmaságodnak, vége holtsza nintsen kegyelmességednek, azért magasztallak felette mindennek, mert hiszen én lelkem te ígéretednek.

Kiáltásom Uram tőled el nem vetéd, az én nyavalyámat csak te magad érzéd, Atyai voltodat rajtam meg-tőkélléd, irgalmaságodat mikor meg-jelented.

A' pokol torkából te ki-szabadítál, hogy az én lelkemben mikor meg-nyugotál, te ígéretedben mikoron biztatál, ottan én szivemben bizodalmat adál.

En ejjel és nappal hálát adok néked, ditsiretet mondok örökké tenéked, mind e' világ előtt vallást tészek néked, irgalmaságodért mert te azt érdemied.

En tőlem haragod Ur Isten meg-vonád, imádkozásomat mihelt meg-halगतád, lelkem tsendességét azonnal meg-adád, én könyörgésemet mihelt bé-fogadád.

Számtalan bűnemet mikoron meg-látád, mindgyárt szemeidet tőlem el-fordítád, érzem bűnei-

bűneimer mint főveny sokságát, de szent felségednek hívém fogadását.

El ne idegenüllyön felséged én tőlem, tekint fogadásod noha nagy sok bűnöm, mert ha a' pokolban vered az én lelkem, nem leszen úgy nekem soha vigaságom.

Nem ördög rabjai téfznek rolad vallást, mert szent felségedről szólnak csak káromlást, nem várnak te tőled többé szabadulást, de én csak te tőled várok igazulást.

En imádságomat hiszem meg-halगतád, mert én siralmimat örökre fordítád, irgalmaságodat rajtam bizonyítád, mikor én lelkemet te meg-vigasztalád.

Kész mindenha lelkem néked énekleni, mind e' világ előtt rolad vallást tenni, sok jó rételedről néked hálát adni, örökkön örökké tégedet ditsirni.

XXXI. DITSIRET.

Benned biztam Uram Isten soha ne gyaláztassam, a' te szent igazságodért kérlek szabadíttassam, Ejel nappal én könyörgök, hald meg én kérésemet.

Nints énnékem segítségem, Uram te légy oltalmom, bátorságom vagy énnékem, és örök bizodalomom, Hajts én hozzám fülleidet sies tart meg engemet.

Erősségem ördög ellen vagy te nagy reményességem, szent nevedért ments meg engem, mints nekem érdemem, Ejel nappal:

De siemnek ellenségim titkon törben ejtenék.

Uram

Uram te vagy reményességem, nekik ne hadgy elveszteni, Hajts én hoz:

Im ajánlom kezeidben én szomorú lelkemet, igaz mondo örök Isten oltalmaz-meg engemet, Ejel nappal:

Tsak hiúságot követőknek rontoja vagy Ur Isten, benned erősen hívőknek irgalmas vagy szüntelen, Hajts én:

Te jó voltodért örvendek mert látod szegényességem, mindennemű szükségemben vagy te nagy reményességem, Ejel nappal:

Uram hozzád én kiáltok légy irgalmas énnékem, kegyettség hatott engem olly nagy bűbűben én lelkem, Hajts én:

Sies hozzám mert el-fogytak életemnek napjai, bánat miatt el-senyvediek teremimnek erei, Ejel nappal:

Tartnak engem szidalomnak minden én ellenségim, futnak tőlem én barátim utálnak nem-zetiségim, Hajts én:

Holtrol mint nem emlékeznek rolam így felekeznek, mint meg-veszett hitván edént engem el-vetettek, Ejel nappal:

Oh mely lokan kik gyűlölnék környül vették engemet, szidalmaz ván azt végezték hogy el-vegyék életem, Hajts én:

Rajtam minden kegyettség te vagy nekem segítség, benned biztam mert énnékem vagy kegyelmes Isteniség, Ejel nappal:

Dühösködven ellenségim háborgatnak szüntelen, Uram minden szükségemben te legy velem szüntelen, Hajts én:

Er:

Ertsem immár hozzám való kedves akarata-
dat, benned biztam mutasd immár nagy igaz-
ságságotat Ejel nappal:

Ne hadgy engem szidalomban benned biz-
tam Ur Isten, a' kik téged nem követnek vesz-
szenek-el hirtelen, Hajts én:

Sokan szólnak hamiságot kik mind meg-
némullyanak, az igazra kik támadnak hamar
el-rontassanak, Ejel nappal:

Isten mely nagy ditsőséget tartasz szeretői-
nek, hol örökké gyönyörködnek és veled ör-
vendeznek, Hajts én:

Soha nekik már nem lesznek szűklégek, szű-
génységek, tartod őket titkos házban hol nincs
semmi félelmek, Ejel nappal:

Vallást téfzek haláradván néked kegyes Iste-
nem, mindennemű szűklégemben jelen voltál
énnekem, Hajts én:

Estem vala nagy kétségbe hogy el-hadtál en-
gemet, de menyiszér én könyörgék meg-hal-
lád kérésemet, Ejel nappal:

Rajtok Urnak nagy haragia kik élnek ke-
vélységben, a' kik pedig őtet félik lélnék je-
reménségben, Hajts én:

Ti mindnyajan kik csak tudtok egy Istenben
biznia, bátorságban szívet, és midgyétek nyu-
godnia, Ejel nappal:

Igy könyörge a' szent Dávid egy erős szű-
ségében, mikor őtet háborgatnák Isteni féle-
mében, tudnunk adta Soltár könyvnek ha-
mincz egygyik részében.

Azo

TE benned bizom Uram Isten, igazságod
szerént ne hadgy vesznem, szégyent vala-
nom ne hadgy nekem én Istenem.

En vagyok jaj nagy bűnös ember, ellened
bűnöm számtalan ezer, előtted szüntelen bé-
kever, és úgy gyötör.

Sies hajtani fűleidet, gyorsan halgass meg
könyörgésemet, te benned hogy meg-tarts en-
gemet, életemet.

Istenem Uram légy szabadítóm, te hozzád
Uramhoz folyamom, meg-szabadíts jél tu-
dom, benned bizom.

Igen nagy öröömöm te vagy nekem, nagy
bátorságom én Istenem, szent nevedért vagy
mentésem, nagy örömem.

Nem hadsz engem Uram a' törben, bé-és-
nem, kit titkon én előmben, úramban meg-
venek a' leszen, életemben.

Istenem Uram kérlek téged, vedd hozzád
immár én lelkemet, mert meg-váltottál enge-
met, életemet.

Szégyenség orczákon nagy légyen, szida-
lom minket bé-kennyen, ditsőség Uram tized
légyen, amen légyen.

XXXII. DITSIRET.

Nota: Zugodik diól fül magában e világ:

BOldog az ilyen ember e világon, a' kinek
bűne borsánatban vagyon, igazulása Isten
előtt vagyon, annak rutsága bé-fedezve vagyon.

Mert az embernek semmi nagy ereje, az I-
sten

ten előtt nints semmi érdeme, léfzen mindennek
elég segede! me, kit tsak eg'edül segil ő felsége.

Azért vádollyuk ennek bűneinket, mert tsak
ő látta a' mi sebeinket, ő bortsátt a- meg a' mi
bűneinket, ha be ne verýük mi reménségűnk.

Ezért Istenhez minden szent könyörgött, és
senki tőle hejában el ne ment, lelkének talált ná-
la tsendeliséget, mert neki adta az őők életet.

Ne vess- el azért tőled én Istenem, mert te
előtted nintsen hová futnom, földön és mennyen
hatalmadat vallom, te hozzád Uram azért én
folyamom.

Mind e' világnak én vagyok tsufsa, noha
jól tudom hogy bűnömnek földgya, de emle-
kezzél régi fogadásodra, hogy én ne jussak ör-
dög fogságába.

Kegyelségedből halgass- meg engemet, te
Szent Lelkoddal vigasztald szivemet, hogy kö-
vethessék te szent felségedet, mutasd- meg né-
kem a' te ősvényedet.

Noha ostorod vagyon bal kezedben, hiszem
kegyelem vagyon job' kezedben, azért ostorozd
engemet testemben, hogy én ne jussak örök se-
tétlégben.

Örvendezzettek mindnyájan az Urban, és ő-
rüllyetek örök vigaságban, kész idvességtek az
ő Sz. Fiában, kit meg-igére a' Paraditsomban.

Sz. Dávid írta ezt a' Soltár könyvben, ditsire-
tinek harminczkét részében, kivel biztatá lelkét
félelmében, mikor az Isten próbálta lelkében.

A Z O N R O L.

Nota

Nota: Szent Dávid Profeta éneklő:

Ok emberek vadnak e' széles világon kik
Stévelygésben vadnak, az Ur Isten előtt az ő
érdemekben igazulni akarnak, mert az idvős-
égről és a' boldogságról lám ők semmit nem
tudnak, Evngeliomnak azért helyt nem adnak
őt inkább ellent tartnak.

Tanulják- meg azért Dávid Profétától mint
meg-igazullynak, Istennek átkabol és nagy
haragjából hogy meg-szabadullynak, Isten
kegyelmében színe eleiben Christus által jussa-
uk, örökkül örökké a' nagy boldogságban,
hogy ők vigadhasanak.

A' Dávid Propheta éneklő könyvének har-
mincz kettő részében, mikor az Istentől meg-
ostoroztatván volna nagy betegségben, az ő
bűneinek meg-isméretiből volna nagy rette-
gésben, fel szoval kiálván im ezt mondgya va-
la iralmas énekében.

Rolam most ismérem tsak azok boldogok és
az igaz emberek, kiknek az Ur Isten irgalma-
ságából meg-bortsátotta bűnök, az ő szent Fiá-
nak közben-járásával be-fedeztetett bűnök, az
Atya Istentől Jesus Christus által vagyon nekik
kegyelmek.

Isten előtt tsak az meg-igazult ember és tsak
az boldog ember, kinek Isten bűnét szemére-
sem veti hogy legyen igaz ember, kinek ő lel-
kében képinutatás nintsen Isten előtt szent em-
ber, bűnét meg-ismérte, ő Istenéhez tért, ak-
képpen lőtt szent ember.

Nagy

Nagy veszteglésemmel hogy én halogattam Istenhez térésemet, az Ur Isten nekem ugyan meg-rothasztá minden én tetemimet, nagy kegyelmezzéssel és nagy fájdalommal élem én életemet, mert nagy beregséggel most a' nagy Ur Isten igen megvert engemet.

Vagyok az Istennek hatalmas markában éjlenappal jajgatok, Ur Isten kezedet rajtam sulyosítád és nagy kinokat vallok, erőm nedvesésem mert el-fogyatkozott és ugyan meg-fáradt, mint a' meleg nyárba én nagy aszázúságot és fáradságot vallok.

Sokszagos bűnömöt már el ném titkolom te nekéd meg-jelentem, én hamiságomat és gonofságomat előtted el nem rejtem, végezém magamban hogy teneked Uram hamiságomat meg-vallyam, és bizonytal hittem hogy te is azontul meg-botsátod én bűnöm.

De illy vallást tészek hogy az én bűnömért a' poklot érdemleném, irgalmaságodból hogy ha bűneimnek botsánattyát nem nyerném, te Szent Fiad által ingyen azt te tőled igaz hittem nem vennem, minden oltalmomat és bizodalomomat ha te benned nem verném.

Ezért minden szentek te hozzád folyamán kik bűnőket isméri, és idejekorán bűnők botsánattyát hittél te tőled vészik, sok háborúságok e' világon lévén őket el nem veszthetik, és reménségeket és bizodalmodat csak te benned ők verik.

Istenem Uram vagy és te én oltalmom

én nyavalyáimban, én nekéd könyörgök hogy irts meg engemet én háborúságomban, hogy meg-szabadulván én ellenségimtől, még ez árnyék világban, nekéd szolgálhassak örökkül örökké az én hivatalomban.

Uram Isten nekem igireret tőttel és nyilván azt mondottad, jó értelmet adok jó szolgámat tőled azért azt meg-tanuljad, téged meg-tanítalak a' te életedben csak én úramat járjad az én szemeimmel téged igazgatlak beszédemet fogadjad.

Sok szó-fogadatlan emberek kik vadtok mind e' széles világon, ne legyetek ollyak mint a' ló és őszvér szó-fogadatlanágban, kiket az Ur Isten lám nem reszeltetett semmi olly okosságban, kényszerítés nélkül hogy magokat adták valami szolgálatban.

Te Ur Isten nekik erős zabolával szájokat meg-szorítsad, és ekképpen őket erő hatalommal még-is te hozzád vonnyad, a' kik távol vadnak és ide nem jönnek te kezédhez tanítsad, kik azt nem fogadnak te igazságoddal mind azontul meg-rontsad.

Oh melly sok ostorral a' hitetlen embert az Ur Isten meg-veri, de ki benne bizik irgalmaságával mindenkor környül vész, azért őrendgyeték igaz keresztyének mindnyájan az Istenben, és ditsekedgyeték mindnyájan kik vadatok igazak szíveikben.

XXXIV. D I T S I R E T.

Nota: Meg-halgaassad az én imádság:

C

Min-

Mindenkoron áldom az én Uramat, kiől
rom én minden oltalmomat, benne vetem
minden bizodalimomat, mindenkoron dicsőítem
mint Uramat.

Igen vigad és örvend az én lelkem, az Isten
nek segedelmét hogy kérem, nyomorultak me-
hállyák azt örvendem, vigadgyanak Istenben
arra intem.

Tsak egyedül őtet magasztaljátok, mint
tőlem látjátok és halljátok, velem őszve né-
hálát adgyatok, egyetemben mind ő nevére ál-
gyatok.

Ha valami nyavalyában én estem, az Ur Isten
kiáltván meg-kerestem, feleletet azontul tőle
vöttem, és mindenből meg-szabadult én fejem.

Az Istenhez azért fel-tekintsenek, nyom-
rultak ő hozzá-fieffenek, nyilván hidgyék hogy
meg nem szégyenülnek, tsak én rolam erre pör-
dát vegyenek.

En mikoron Istenhez kiáltottam, az Isten
ottan meg-halgattattam, ő általa hamar meg-sza-
badultam, háboruságimban én meg-tartattam.

Lám Istennek Angyala mind táborot jár, Isten
félő emberek körül ő jár, az Istenből azért
oltalmat vár, útáiban mindenütt ő nagy jól jár.

Segítségül azért Istent híjátok, ő jó voltát ko-
stoljátok lálsátok, igen nagy jó azt bizony-
tudjátok, benne bizo emberek mind boldogok.

Tőle azért mindenkoron fűgjetek, a' kik
tek vadrok őtet féllýétek, izűkiegteleben ti me-
nem szűkölködtök, Istennek javaival bővöl-
ködtök.

A' gazdagok nagyon szűkölködtének, hit-
lenfében nagyon meg-éheztenek, de kik hit-
ből az Istentől féltének, minden jóval azok bő-
völködtének.

Reám kérlek én fiaim nézzetek, és én hoz-
zám ti mindnyájan jöjjetek, szomat halván hoz-
zám figyelmezzetek, az Istennek felelmét mon-
dom néktek.

Jöj előmben a' ki olly ember volnál, hogy él-
tedben te jól élni akarnál, jó napokat földön lát-
ni kívánnál, menyországban és lakozni akarnál.

Nagyon kérlek legelőször tégedet, meg-tar-
toztasd gonosztul te nyelvedet, tsalárdtságul ol-
talmazd ajakidat, meg ne tsaljad te felebarátodat.

Valamiglen első ez árnyék világban, szánfan-
dékkal ne ély a' gonofságban, főt életed fog-
lallyad minden jobban, hogy lakozzál Istennek
oltalmában.

Sok jók között bekeféged szerezted, és él-
tedben mindenkor azt kereszed, e' világnak bé-
keféget ne nézzed, mert jól tudod őrdöggei va-
gyon igyed.

Felleges Istennek szemei vadnak, igazakon
a' kik ő benne biznak, és valakik tőle oltalmat
várnak, kérésekben tőle meg-halgattatnak.

Az Istennek haragos tekinteti, izörnnyükép-
pen gonostévőket nézi, és azokat nag' őrnnyen
meg-bünteti, hireket-is e' földről ő el-veszi.

Tsak Istenhez az igazak kiáltnak, és ő tőle
hamar meg-halgattatnak, és minden nagy inség-
ből melyben vadnak, Isten által azok meg-sza-
badulnak.

Igen közel az Ur Isten azoknak, töredelmes szívvel a' kik ohajnak, alázatos lélekkel földön járnak, sok nyomorúságokból szabadulnak.

Ezeknek ő őrzi minden tsontyokat, és nem hadgya meg-töretni azokat, meg-öleti vesztő a' gonoszokat, kik gyűlölik a' jámborigazakat.

Békeséggel igazak meg-tartatnak, kik Isten szolgáinak hivattatnak, soha azok nem pusztulnak rontatnak, kik Istennek az ő nevében biznac.

A' gonoszok pedig mind el-rontatnak, kik az Ur Isten ellen rugodoznak, és az őrdögnek mind éltig szolgálnak, mind testestől lelkestől el-karhoznak.

Tauságra ezt rendelé versekben, énekének harmincz negyed részében, mikor volna Dávid nagy örömeben, szíve lelke örvende Istenében.

A Z O N D I T S I R E T.

Nota: Nagy bánatban Dávid mikoron:

Mikoron Dávid Saul előtt futna, Achis Királyhoz bé-szaladott volna, Király szolgái meg-ismérték volna, meg-mondák Királynak hogy Dávid volna.

Akkor Dávid meg ijede szívében, el-változtatá orcáját féltében, Isten hatalma nem juttatá észében, gyarloságát mutatá ijettében.

Gyermek módra bolondoskodik vala, kezével ő a' falra kapdos vala, nyála szakállán mind alá fűt vala, hog' bolondságal magát el-titkolly.

Olly igen Király ezt látván haragvék, hogy a' bolondot eleiben vivék, Király hagyá hogy el-öle el-űznek, mert ő bolond nélkül nem szőlőkődnek.

Tsuda

Tsuda képpen Isten meg-szabadítá, noha egy kevéssé magának hagyá, erejében meg-probálni akará, illyén hálá-adásra őt inditá.

Irgalmas Isten örökké ditsérlek, soha eszemből téged ki nem vetlek, könyörgéssel háláadásal tisztellek, őltalmazó Istenemnek ismérlek.

Gyakorta sok gondom volt életemben, szüntelen forgottam nagy sok ügyekben, de olly igen biztam segítségemben, soha te benned nem estem kétségben.

Az én hitemet akkoron próbáltad, a' fogságot mikor reám bocsátad, a' fogyathozást bennem meg-mutattad, hogy könyörgésre lelkemet indítsad.

Soha kétségben nem estem magamban, noha félttem rettegettem én magamban, el-hittem hogy velem vagy fogságomban, kit most látok meg-szabadulásomban.

Parantsolj ottan a' te Angyalidnak, hived környűi hogy táborát járjanak, ellenségtől hogy meg-öltalmazanak, szabadulátra urat mutassanak.

Az Oroszlánok hamarab' éheznek, sok kegyetlen Fejedelmek el-vesznek, a' mig a' hived meg-szűkölködnek, vagy csak mig igen-is meg-éheznének.

Reménsége kinek Istenben leszen, semmi rettegeése annak nem leszen, csak egy tsontya hijával-is nem leszen, Istennek reá olly nagy gondgya leszen.

Vajha intésemet meg-fogadnátok, fiaim ha engemet halgatnátok, fületeket én hozzám hajtáná.

tanátok, az idvőség útát meg-tanulnátok.

Valaki kíván Istentől jó napot, egészséget, vagy hosszú életet, hitről tégyen ilyen bizonyítást, mindenkor gyűlölye a' gonoszságot.

Ne gondoljon szívében álnokságot, ne becsúszlyan nyelvével hazugságot, ne hordozza szívében a' haragot, szeresse mindenkor a' bekecséget.

Ne tselekegyék ő kegyetlenséget, meg ne nyomorítsa a' szegénységet, a' törvényben ne vegye ajándékot, hogy el ne fordítsa az igazságot.

Szándéka mindenkoron jora legyen, az Istennek tisztességeire éllyen, Istenhez hálá-adatlan ne legyen, hogy nagy hamar veszedelmene legyen.

Az igazakat az Isten meg-áldgya, könyöradéket igen meg-halgattya, viszont a' kegyetlenekeket utállja, minden híreket neveket el-rondja.

Az Ur Isten szegények mellett vagyon, kiknek meg-keseredett szívek vagyon, fereg Angyalival mellettük vagyon, még csak a' tsontokra-is gondgya vagyon.

Az hitetlent haragjában meg-öli, minden erejét hatalmát el-vefzi, a' nevet-is mind örökre el-vefzi, a' bűn ellen haragjat így jelenti.

Szent Dávid írta ezt a' Soltár könyvben, harmincz negyedik szép ditsiretiben, vigasztalásért szerzek ezt versekben, hogy ne elstűnnek háborunkban kétségben.

XXXVI. DITSIRET.

Nota: Detsirlek teg: Avagy: Mikor a' Soltár

Sok nyilván való bizonyosságokkal szent Dávid Proféta, az ő szívéből a' gonosokat nyilván által lattya, fel-fohász kodván az Ur Istenhez mikoron azt mondá.

Tudom bizonynyal az én szívemnek ő belső részéből, gonosz embernek ő gonoszságát bizonyos lelekből, kit én ő benne meg-aránztam Isten ihléséből.

Az első jele gonoszságának vakmerő bátorság, kinek ellene Isten félelme volna nagy orvoság, de nintsen néki szemei előtt afféle orvoság.

Reá ha szolnak gonoszágában még ő hízlekedik, bűnben mint sárban diszno modgyára ugyan gyönyörködik, mellyel hivektől ő gonoszága inkább gyűlöltetik.

Igaz beszédek lám nem származnak ki az ő szájából, mer: hamisságból és álnokságból tsak ő mindenkor szol, ingyen érteni meg sem akarja hogy tselekednék jól.

Nagy hamisságot forgar szívében fekvén ő ágyában, meg-állapodott meg-keményedett ő gonosz útában, semmi gonoszság nintsen ő nála ártatóságbán.

Uram Istenem irgalmaságod mind az égig vagyon, te igazságod és fogadásod a' földhőkig vagyon, te irgalmaddal és jó voltoddal a' föld rakva vagyon.

Sőt igazságod mind felül halad minden magasságot, mint a' nagy hegyek felül haladnak minden magasságot, tenger melysége gondviselesed és igazgatásod.

Felséges Isten tartod táplálod te az embereket,
véle egyében a' barmoknak-is táplálod élteket,
idejekorán áldomásodból meg-adod étkeket.

Azt én tsudálom irgalmasságod melly nagy
drágalátos, a' te jó voltod te hivedről melly
nagy kíváncs, hogy nintsen hozzád mennyen
és földön senki hasonlatos.

Tsak a' te szárnyad alá folyamnak Adámnak
fiai, a' kik valának bűnnek halálnak az elő
fiai, Sz. Fiad által örök életnek már léznek fiai.

Ingyen élteted őket házadnak nagy gazdag-
ságával, Szentegyházadnak te töled való nagy
fok javaival, te bőségednek gyönyörűséges lel-
ki irallyával.

Ezt azért vallom mert nálad vagyon életnek
kút-feje, testi és lelki mi életünknek töled függ
ereje, te világodban testben lélekben lát mi ha-
munk fénye.

Bőségesképpen kérlek terjeszszed irgalmas-
ságodat, a' kik jól tudgyak szent Fiad által te
akaratomat, nagy bőven adgyad igaz hivednek
te igazságodat.

A' kevély ember az ő lábával engemet ne
nyomjon, a' gonosz ember az ő kezével és meg-
ne inditson, hogy hatalmával engem te töled el
ne szakaszthasson.

Am el-fillyeszté és mind el-vefzté azokat az
Isten, kik álnokságot tselekedtenek az igazak
ellen, ki-verettenek nem álhattanak ő örök-
gekben.

XXXVII. DITSIRET.

Nota:

Nota: Neked mennyei Őr.

Meg-nyomorult szegény keresztyén ember,
úri és szenvedgy hogy te lehess Sz. em-
ber, ne kövessed a' mit az hitlen ember, és mit
mivel a' gonosz hamis ember,

Igen hamar mert mind azok el-vefznek, kik
a' földön hamisan tselekeznek, széna fűnek
módgya szerint meg-asznak, mint a' fának le-
velei el-hulnak.

Tsak te bizzál erőssen az Istenben, és ma-
gadát tartsad jámbor életben, földön lakván ély
jámbor keresetben, gyönyörködgyél te tsak az
egy Istenben.

Hogy meg-áldgya értelmét te szivednek, te,
adat ajánlyad Istenednek, benne bizzál tar-
tsad gond-viselődnek, és ő léfzen forgatoja
figyednek.

Az Ur Isten a' te igazságodat, ki-jelenti mint
a' napnak világát, meg-mutattya te ártatlansá-
godat, szintén úgy mint délnek világosságát.

Ezért bizván szenvedgy várd az Ur Istent, ne
zugodgyál ha látod a' hitlent, hogy jó szeren-
sevel ő igen fel-ment, tsalárdkodott az Isten-
ről megszize ment.

Lassúsággal meg-szűnnyél a' haragtól, meg-
oltalmazd magad dagályosságtól, haragodban
minden-gonosz dolgoktól, bősézsúságtól a' go-
nosz társaságtól.

Sok gonoszok mert nagy hamar el-vefznek,
de istenfélők örökösé léznek, tsak egy kevés
időt várj te még ennek, a' helyét sem látod az
hitetlennek

C 5

Tör-

Törvény szerént a' kik e' földön élnek, egy-
igýűvek és kik Istenben hisznek, e' földön
mind örökösé lesznek, és a' nagy békefégyben
gyönyörködnek.

A' hitetlen szívében azt gondolja, hogy az
igaz embert ő el-ronthatja, és ő ellen fogat-
tsikorgatja, de az Isten őt neveti tsufollja.

Rea imé mert el-jő az ő napja, mellyen Isten
a' hitelent meg-rontja, az igaznak ő bocszítja
meg-állja, szent Igéjét azzal meg-bizonyítja.

Igen nagyon hitlen népek készülnek, fegyve-
rekel ijokal fel-öltöznek, és a' szegény igaz em-
berre mennek igaz szívű embereket üldöznek.

Nofza mennyen ő szívekben fegyverek, és
el-törjék kezekben az ő ijok, jobb ő kevese az
igaz embernek, hogy nem mint sok kintse az
hitelennék.

Végre ő hatalmokban meg-rontatnak, az
igazak peniglen meg-tartatnak, kik Istennek
isméretiben vadnak, az ő öröksegekben meg-
maradnak.

Gonosz időkben meg nem szégyenűlnek,
nagy éhségben ezek meg-elégednek, a' gono-
szok penig hamar el-vesznek, mint kőverlégi
fűstben le-tsepegnek.

Költsön vészén hitetlen meg nem adgya, de
az igaz a' nyomorultat látja, a' kin nagyon szor-
vének indulatja, mellyből neki az óvát mind
ki-adgya.

Oh nagy Isten a' kik téged áldanak, e' föld-
dön is öröksegekben maradnak, de gonoszok kik
téged

téged szidalmaznak, gyökereztől téled kiszag-
gattatnak.

Nagy sok ügyők vagyon az igazaknak, de
Istentől azok igazgattatnak, mert Istennek nagy
szerelmében vadnak, és mindenkor az ő kedvé-
ben járnak.

Történetből az igaz ha el-esik, az Istentől
földhöz nem verettetik, mert Istentől akkoron
meg-áldatik, mikoron ő ördögtől mardoztatik.

Rolam ennek én bizonyoságot vöttem, issi ju-
voltam és immár meg-vénhettem, az igaznak
el-hagyását nem láttam, magzattyának lőt táp-
lálását láttam.

Az életben irgalmaságban vagyon, minden-
koron költsön adásban vagyon, az Istennek ál-
domásában vagyon, magzattya-is ő oltalmában
vagyon.

Már meg-szűnnyél te ember a' gonosztól, ód-
meg magad az Isten haragjától, tselet edgyél
jol a' te életedben, hogy lakhassál örökké a'
mennyekekben.

Az igazak Istentől szeretternek, azért tőle
soha nem felejtetnek, mind örökké tőle meg-
öriztetnek, de hitlenek maradéki el-vesznek.

Gyökereztől és mind ki-izaggattatnak, az
igazak peniglen meg-tartatnak, és földőknek
öröksegekben laknak, mert Istentől örökké
meg-áldatnak.

Nám az igaz az igazat gondolja, és nyelvél
vel a' mi igaz azt vallja, és szívében Isten törvé-
nyét tartja, áthatatos voltát és meg-mutatja.

Ugy lefeli a' hamis az igazat, és akarja meg-
ölni az igazat, de az Isten nem hadgya az ig-
zat, és ki menti kezéből az igazat.

Mikor igaz hamissan ítéltetik, az Istentől ak-
kor nem kárhoztatik, sőt az igaz akkor meg-
áldattatik, mikor a' hamissaktól kárhoztatik.

Oh keresztyén az Ur Istent meg várjad, az ő
útát és te meg-oltalmazd, hogy Istennek se-
gedelmét meg-lássad, és te magad ő kezében
ajánlyad.

Reád gondol fel-magasztal tégedet, hogy te
vegyed földön örökségedet, és mind addig
meg-tart Istent tégedet, hogy meg-látod gon-
szoknak veszteket.

A' vakmerő gonosz embert jól láttam, ő har-
mát magasztalást láttam, Cedrus fához őtet ha-
lítottam, borostyánhoz hasonlatosnak mondtam.

Bátorsággal ő mellőle el-multá, tehát őtet im-
már helyén nem láttam, meg kerestem és helyet
sem találtam, az igaznak pedig jó végét láttam.

A' gonoszok Istentől meg-rótnak, az igazak
penigle meg-tartatnak, az istentől ők meg-áldat-
tatnak, mert Istentől örökké meg-áldatnak.

Tudgyad hogy ezt a' Sz. Dávid Proféta, az ő
Soltár könyvében el-bé-irtá, harmincz heted-
szében bé-foglalta, mert éltében ő ezeket
látta.

XXXVIII. DITSIRET. G. SZ.

Nota: Szám-ki-vetésre, &c.

NAgy bánatban Dávid mikoron vala, bűn-
ről hogy meg-ijedet vala, Isten haragját

jén látta vala, azért hozzá így könyörög vala.

Uram ne fedgy-meg engem haragodban, ne
ostorozz erős büfülésodban, ne ítélj-meg ke-
mény igazságodban, mert nem lehet életem or-
szágodban.

Kezeidet én el nem viselhetem, sok ostori-
dar már nem szenvedhetem, mérges nyilaidtól
kefsergettetem, ki miatt ingyen majd meg-
emésztetem.

Czélul vetél engem az ellenségnek, kik min-
denkor csak reám lövöldöznek, sok nyilakkal
annyira el-taglottak, semmi épséget testemben
nem hadtak.

Nints sivemben senkihez reménségem, szon-
taimban sohol nints békeségem, sok bűneim
meg-emésztene engem, ha kegyelmed elől
nem veszem engem.

Alnokságim fejem felől haladtak, minden te-
semimet őszve rontották, és szívemet igen el-
búsították, e' nyavalyát bűneim reám hozták.

En Istenem im melly nyomorult vagyok, éj-
el nappal búbánatban vagyok, örvendéres
ápot immár nem várok, azért mindenkoron
nyomorun járok.

Nints senki gyógyítója sebeimnek, semmi or-
vossággal nem kötöztetnek, jó barátim engem
meg-gyűlöltenek, minden atyámfiat meg-ye-
ttenek.

Ezek nékem jomat kívánnák vala, de már
ostán fejemre törnek vala, szembe szépet én-
kem szolnak vala, de hát megül hálót vette-
nek vala.

En ō nekik azért gonoszt nem szoltam, fenyegetéseket mind el-halgattam, mint egy bárány senkinek nem ártottam, igazsághoz mindenkor támaszkodtam.

Sokan vélik hogy én szolni nem tudok, mert nyelvemmel senkit nem rágalmazok, bőszen állást az Istenre halasztok, igaz Birót ō ellenem támasztok.

Segítségért én nem várok senkitől, hanem csak te tőled én Istenemtől, réged vetlek mindenkor én paisul, azért én nem félek az ellegségtől.

Te felels-meg Ur Isten én érettem, tudod hogy igazságban törekedtem, noha mostan haragod érdemlettem, oltalmomat én tőled reménytettem.

Ha tántorodásom nékem történnék, az ellenségek én csak tsufja lennék, nagy fok káromlásra ok adattatnék, segily-meg engem hogy én ne történnék.

Az én ellenséğim reám dűhöztek, halálomra mert végezést végeztek, ha te el-hadsz engemet ōk el-vesztnek, a' joért ennékem gonosz fizetnek.

Könyörgésemet Uram meg-halgassad, bűnemet ennékem meg-botsássad, halá-ado voltomat hogy halgassad, ellenségtől lelkemet szabadítsad.

Sies hamar ez én segítségemre, az ellenség mert siet életemre, nagy fok törő vagyok veszedelmemre, azért figyelmezzél fegedelmemre.

Sz. Dávid írta ezt a' Solár könyvben, harmincz nyolczadik szép ditsiretben, mikoron bús volt az ō szívében, ezeket éneklé nagy szűkségben.

XLII

Nota: El-bé mégyünk nagy örömmel:

Mint kívánczik a' szarvas a' kút-fejekhez, az én lelkem-is úgy az Ur Istenhez, te hozzád Ur Isten életnek kút-fejéhez.

Igen szomjuhozott lelkem az Ur Istenhez, mikor jutok életnek kút-fejéhez, és meg-jelen-vén Istennek személyéhez.

Kenyerim voltak énnékem könyhullatásim, és ejel nappal az én obajtásim, hoi vagyon Istenem azt kérdik ellenséğim.

Lelkemet, ezt említvén, vetém sírásban, mert én mégyek tsudálatos hajlékban, Anyaszent-egyházban Istennek ō házában.

Olly nagy vigaságos szoban és ditsiretben, Isteni vallásban és tiszteletben, lakozom zenésben, Angyali éneklésben.

Síralmas és nagy szomorú vagy te én lelkem, mire vagy te nagy szomorú énnékem, mire hogy haborgatsz engemet ō én lelkem.

Tsak bizzál nagy reménfeggel az Ur Istenben, mert még benne bizom nagy reménfeggel, az én Istenemben és én idvözítőmben.

Háborodott-meg én lelkem én bűneimben, azért rola emlekezem ezekben, Jordánnak földéről igaz szent keresztségről.

Az alázatóságról Hermon kis hegyéről, új törvény jöve nekünk ō törvényből, mélység hi mélységet fok szentek beszédéből.

Szinte miért el-enyire hogy felejtél-el, mert járok

Járok én most nagy keserűséggel, mikor ellen-
ségem űldöz kegyetlenséggel.

En tsontaim hogy mikoron mind meg-ron-
tatnak, akkoron űk engem meg-káromlanak,
az én ellenfégim kik engem háborgatnak.

Ezt monda a' Dávid Kiraly imádságában, I-
stenhez valo nagy bizodalmban, háboruságról
negyvenket énekeben.

A Z O N D I T S I R E T.

Nota: *Menybeli nagy Isten.*

Jóllehet nagy fokot szoltunk Dávidról, ű Sol-
tár könyvének ditsiretiből, még-is rövid-
den szollyunk Dávidról.

Nagy szép könyörgésén vegyed eszedben,
Dávid Profétának ditsiretiből, hitek állapattya
jelenti ebből.

En ugy kívánkozom ugy-mond Istenhez,
mint a' szomju szarvas folyó kút-főhöz, szo-
moru lelkemnek ű kút-fejéhez.

Vallyon s' mikor megyek Uram elődben, sz-
teremtő Isten te kegyelmedben, vallyon s' mi-
kor leszek Isten kedvében.

En szememből ki-foly köny-hullatásom, é-
jel és mind nappal kesereg lelkem, és minden-
kor buban áll az én szívem.

Mert az én szívemet igen busította, az hite-
ellenfég azzal boszszontya, hol vágyon Istened
ki meg-mentene.

Mind ezeket látván és meg-gondolván, ke-
serűség miatt annyira juttam, hogy az én te-
stemben már épség nintsen.

Oly

Oly nagy szeretettel és nyájassággal, Uram
áhitozom lenni a' jokkal, a' te szent házadban
te népeiddel.

De mire immáron oh te én lelkem, mire vagy
szomoru keserves szívem, vallyon s' mikor lé-
szén az én örömem.

Ne keseregj azért ű te én lelkem, mert a'
nagy Ur Isten én idvőségem, melly nagy szép
kút-főből legeltet engem.

Azért én oránként réged ditsirlek, menybeli
nagy Isten benned örvendek, nagy szép éne-
kekkel fel-magasztallak.

Te vagy én Istenem és én életem, én idvősé-
gemnek erős kő-fala, ne feletkezzél-el rolam
Ur Isten.

Örvendgy azért immár ű te én lelkem, bizzál
életerednek meg-adojában, adgy hálát Istennek
idvőzítődnék.

Izta ezt szent David ű énekében, mikoron
bús vála az ű szívében, negyvenketedik szép
ditsiretiből.

Ditsirtefésél menyben teremtő Isten, a' te Sz-
Fiaddal Jesus Christussal, és a' Szent Lélekkel
örökké amen.

U G Y A N A Z O N R O L.

Nota: *Mindenkoron áldom az én Uramat:*

Oházkodom hozzád Uram Istenem, és nagy
kegyelmessen halgass-meg engem, mert te
benned soha nem volt kétségem, azért még-is
hozzád esedezem.

Látod Uram igen meg-nyomorodtam, előt-
ted

ted nagy nyavalyára jutottam, de mig te szent
Istenfégedben biztam, soha semmiben el nem
hagyattartam.

Reménységem még meg nem fogyatkozott,
a' te ígérteid nálam nyilván volt, hogy ennélkem
mind ezeket meg-adod, mellyet tőled nagy szin-
vem szerint várok.

Kiben nem volt nem léfzen-is kétségem,
hogy te elődben mégyen könyörgésem, azért
Uram te hozzád esedezem, mert nints több
senkihez reménységem.

Tudom hogy meg-adod nékem ezeket,
meg-halgtatván nékem könyörgésemet, tudod
Uram mindenben én szívemet, a' mellé ki-
nod igaz hitemet.

Mert én csak téged hilaik segítségül, és ma-
gamat nem biztatom senkitől, én lelkemet vi-
gyed nagy vidámságra, és szívemet vigyed nagy
vigasságra.

Kiért ditsiretedet én éneklek, jovoltodat so-
ha el nem felejttem, mind ezekért Uram halgass-
meg engem, meg-tartassék tőled Uram én lel-
kem.

Irgalmafságodat a' mikor hallom, akkor el-
felejttem minden bánatom, akkor vagyón nékem
nagy vigasságom, bűneimnek botsánattyát hogy
várom.

Jelents nékem a' te akaratodat, fordíts hoz-
zám Sz. irgalmafságodat, ad nékem most a' mi-
ért tőled várok, kiért ditsiretet tenéked mondok.

Ditsiret menyben az Atya Istennek, egy-
temben

emben a' szofzollo Istennek, magas menyor-
szágban és Sz. Léleknek, egy állatban három
személy Istennek.

X L I I I. D I T S I R E T.

Ald-meg Uram én igyemet, melly méltat-
lan bocszszut szenvedek élttemben.

Itély-meg igazán engem, és igazságomban
melly mellém Istenem.

Te vagy mindenben segítőm, hiszem meg-
zabadít te kegyelmességed.

Öntnek veszedelmemen, nem szánnyák é-
tem sene ellenségim.

Mordályság és nagy álnokság, szokott me-
tersége fejemre töröknek.

Minden undokság ő benne, bővön találta-
lk, nints jora szándékok.

En penig Uram általad, erőt bátorságot vé-
zek dolgaiban.

Azért ne űzz-el előled, mire tiltod tőlem ré-
gi jovoltodat.

Miért hadsz meg-nyomorodnom, miért a' bá-
mul hadsz meg-emésztetnem.

Dete igirtél oltalmat, mutasd igazságát te igi-
retednek.

Igea kegyes tekinteted, valágosítsd azért szin-
ted én rajtam.

Semmin nints nagyobb bánatom, mint hogy
emplomokban én nem foroghatok.

Tsak álhatnék a' szent hegyen, bátor méltó-
gom nékem kissébbednek.

Előtted én meg-állanék, és áldozatokkal té-
d tisztelnék.

I S T E N I

Pénzem és semmi jószágom, tőled nem
méllem, csak légy meg terítőm.

Te benned én örvendezek, lantom szép
gödöm néked meg-zenditem.

A' te jóvoltodért néked, hálá-ado szolgád
örökké léfzek.

Oh oh én keserves lelkem, mire kételked
Isten jóvoltában.

De mit zugodol ellene, miért nyughatat
vagy nagy sirás miatt.

Emlekezzél Istenednek, régi dolgairól,
igiretiről.

Vigadgy és bizzál ő benne, mert ő kellen
kor szokott meg-segélni.

Szemeimmel még meg-látom, hogy meg-c
gedtetik házamban lakálom.

Sok ditsiret énekléssel, akkor mind az ég
őtet magasztalom.

Igy könyörge a' sz. Dávid, mikor országab
ki-üzetett volna.

Tanit szamkivetetteket, kívánczolni ha
Isten igéjéhez.

X L V I. D I T S I R E T.

Mikor Sennacherib a' Jerusalemet, me
szállotta vala, hánnya nagy erejét, az
Ezechiás nézi csak Istent, és így várja be
népe segítségét.

Az Isten minékünk gondviselő Anyánk,
torlaga velünk, szent szemei reánk, sok
hatalom noha fiet reánk, oltalmat de vehet
édes hazánk,

D I T S I R E T E K.

69

Nincsen félelmek ő követőinek, ámbár az
egyek is meg repedezzenek, és a' földek u
yan ingani kezdgyenek, kik tenger közepin
zben fedettetek.

Mint a' meg-haragutt szél-veszek és habok,
ők a' part hegyeket mosni hatalmasok, és sárrá
egész földet el-oszlatók, ellenségek imé
zándékjok olyanok.

Oh te nagy uraság csak te maradgy velünk,
szent városodat tartsd-meg Uram nekünk,
nak szép vizei mind elegek nekünk, mert
ent érdemed ott közli magát velünk.

Meg-kedvelted Uram a' te Egyházadat, és
nak közepin láttya lakásodat, azért szent se
ged hja oltalmadat, meg nem tántorodik,
hája hatalmadat.

Im furkosnak igen láttuk az hírlenek, orszá
ok de hamar bomlik ő nékiek, mert mikor fel
völt Isten ő ellenek, földön sem lelhetik meg
marado helyek.

A' szenteknek Ura, seregek Istene, mi pár
mra vagyon, állyon ő ellene, ki árthat miné
tünk Vár az ő szent neve, Jákob fiainak kedve
gitége.

Nagy sok féle népek mind ide gyűllyenek,
idertessék az Ur dolga közöttetek, jóvoltára,
almára ti nézzetek, mert lám drága tsudát
erte közöttetek.

A' sürű hadakat földre vágattatá, és a' meg
maradott népet el-oszlatá, immár Sennacherib
gyveré, tábora, mind meg-szégyenedék sok
keres hada.

Szán

Száz nyolczvan öt ezer emberét ott hagyta, kit egy éjel az Ur Angyala tsapdosa, nagy szívenbe Király hogy haza szalada, önnön fiának általa meg-hala.

Erről nagy bizonyos szöveget ad az Ur, hogy nálánál egyéb nem lehet olyan Ur, ki mind a világi néppel egyemben bír, bölts, jó, mindenható, csak egyedül bíró.

Ezt a' mennyei szent Angyalok Istene, miné-
künk-is ezen földiek Istene, kiknél kellemesebb
Szent Fia érdeme, nálunk tiszteletes legyen,
azért neve.

Ezt a' hivek előtt a' Coré fiai, a' templomban
járó fő papok ifjai, éneklék mikor el-jöttek
idnepi, a' negyven hatodik Psalmust ez illeti.

A Z O N D I T S I R E T.

ERős várunk nekünk az Isten, és fegyve-
rünk ellenség ellen, meg-szabadít vesze-
delemről, kik ránk jönnek most minden felől, a' mi
régi ellenségünk, háborgat minket, erővel fegy-
verrel és tsalardsággal, és minden nagy hatal-
massággal.

Nintsen nekünk semmi hatalmunk, mivel né-
ki ellene állunk, viaskodik az Ur érettünk, kit
az Isten botosított nekünk, ha kérded hogy ki
legyen az, Jézus Christus az, seregeknek Ura, ki-
nél nints több Isten, annál vagyon a' győzedelem.

Ha e' világ mind ördög volna, és el-nyelni
minket akarna, azért tőle semmit ne féltünk,
csak Christus oltalmában bizzunk, no bator dő-
kösködgyek, no fenekedgyék e' világnak ura,
nint

nintsen rajtunk hataima, Urunk Christus ötöt meg-
bírt.

Meg-ál az Istennek igéje, és nem álhat senki
ellene, a' nagy Isten vagyon mi velünk, és Szent
Lelke lakozik bennünk, ha testünk nekünk el-
vész, ha marhánk el-vész, hírünk nevünk fele-
ségünk gyermekünk, a' menyország meg-mar-
rad nekünk.

X L V I I. D I T S I R E T.

Nota: *Adgyunk halát az Urnak.*

Minden népek ötfelvén tapsollyanak,
A' Jákob Istenének vigadgyanak.

Mert ő rettenetes Ur az egekben,
Es felséges Király e' széles földön.

Meg-hajtott ő minékünk sok népeken,
Es lábunk alá sok nemzetségeket.

Kiket szent igéjével egyben gyűjtött,
Az Evangelium alá meg-hajtott.

Es választá magának ő mind minket,
Es örök fiaivá szerze minket.

Es szerze ő minékünk örökséget,
A' Jákob áldomását és szépségét.

Fel-mégyen az Ur Isten nagy örömben,
Es nagy trombita szonak zengésében.

Az az, Christus Urunk magasztaltatik,
Mikoron az írásban hirdetterik.

Ditsirjétek az Istent ditsirjétek,
Es a' mi Királyunkat tisztellyétek.

Mert ő nagy Király mind a' széles földön,
Ditsirjétek azért ötöt nagy böltsen.

Országol az Ur Isten sok népeken,

Es regnál ő királyi szent székiben.

Népének fejedelmi egyben gyűltek,
Abrahám Istenéhez egygyesültek.

Ezek e' világnak bölts tanítói,
E' földnek nagy erős oltalmazói.

Oh melly igen az Isten dit irtetik,
Mindeneknek felette emeltetik.

Ditsiret legyen az Atya Istennek,
Christussal egyetemben szent Léleknek.

L. D I T S I R E T.

Nota: *Az hatalmas Isten Királyok:*

HOgy panaszkodik a' hatalmas Isten földön mind kik vadatok gyűllyetek előmben, nap-kelet nap-nyugot jőjjen itéletben, a' mit néktek mondok legyen törvény ebben.

E' panaszt az Isten jelenté Sionból, a' Jerusalemből a' Szent Profétákból, mert ő ditsősége származik azokból, akarattya néki mondaik írásból.

Földet mennyet hja hozzá sietséggel, fenyegeti népet erős-ítélettel, mellyet akartenni rettenetességgel, tűz viz jár előtte akkor sebeséggel.

Mondgya a' nepeknek, jőjjetek előmben, sok jó téteményim adtam közitekben, tselekedtetek hányom szemetekben, külső áldozattal jőtök tsak előmben.

Ebben mind a' mennyek igazat itélnék, hogy engem mindenben igaznak beszélnek, és minden dolgokban mondnak itelőnek, de emberek földön gonoszul tisztelnék.

Azért

Azért halgásatok kik vadatok én népem, szolok most tinéktek értsétek beszédem, sok jó téteményim vőttetek ennékem, köztetek mindenkor vőlt kegyelmességem.

Nem áldozatokrol veletek én feddem, kik-
tel én felettébb immár tiszteltetem, álnok szive-
teket el nem szenvedhetem, ti sok gonofságtok
átalatos nékem.

Mertétek Egyházbéli sok kiáltástokkal, kü-
lönb különféle sok áldozatokkal, tudgyá-
tok hogy bírok minden állatokkal, égen földön
való vadak madarakkal.

Nem e' végre régen hadtam atyátoknak,
bormoknak vérével nékem áldoznának, lelki
igazságot hogy ebből várnának, jövendő Chri-
stusrol de hogy tanulnának.

Minem mint az ember szoktam meg-éhez-
ni, vad madár barmoknak konczaival élni, tul-
koknak vérét nem szoktam szomjuhozni, jól-
lehet mindennel én akarok birni.

Ha kívántok engem igazán tisztelni, hitből
tiszt szívből mindenkor szolgálni, tudgyatok
ennékem jokrol hálát adni, minden ajándéktok
kedves fog így lenni.

Mikor könyörögtök nyomoruságtokban,
kiáltotok hozzám nagy kár-vallástokban, én
meg-szabadítalak irgalmas voltomban, kiért ti
ditsírtok engem háladásban.

Kedvesek ennékem kik tsak bennem bíznak,
minden gonofságot kik hamar el-hadnak, min-
den szükségekben tsak hozzám folyamnak,

D

sem-

semmi kérésekben ezek káit nem vallnak.

De a' hitetlennek Ur Isten így szolla, igazságom mondod te hijába, Szent igiretedet hozod csak szádban, semmi reménység nincs néked abban.

Gyűlölted mindenkor kegyes intésemet, hátra vetted minden törvényemet, orvokod kővetted gonosz életeket, házaság törökkel költötted idődet.

Minden éktelenség származott te szádból, igazság tsalárdság gerjedez szívedből, rágalmas beszédet te atyád-fiarol, szoltál hamisságot anyád magzattyáról.

Alitottál engem hozzád hasonlonak, mert nem hittél engem nagy bősfszu-állónak, de hamar meg-látod voltát haragomnak, fulyáságot meg-érzed bősfszu-állásomnak.

Szóllok én tinéktek kérlek meg-értsetek, ki teni jó-voltom kik el-feledtetek, az ártatlanságot ti meg-keresétek, hogy az idvőséget ne veszésetek.

Ha ki akar engem kedvemre szolgálni, minden dolgairol tudgyon hálát adni, Isteni jóvalom tudgya magasztalni, ennek boldogságomat akarom mutatni.

Írta a' szent Dávid Ő Soltár könyvében, az ötvenedik nagy szép énekében, ad Ő tanúság mindeneknek ebben, mint igazán Istent szolgáltak eltekben.

LI. DITSIRET.

Ur Isten irgalmaz nekem, a' te irgalmad

od szerint, mosd és töröld-el bűnödmet, mellet én bánok szívem szerint, hogy te ellened vétkeztem, bánom és keserű ennékem, méltán engem meg-ítélhet, azért te igaz Isten lehetsz.

En a' bűnben fogontattam, bűnben anyámtól származtam, te csak szeretsz igazságot, és ígérsz igazságot, hints-meg engemet Isoppal, hogy fejből leszek előtted, vig lésszen lelkem te benned, teremim meg-vidulnak tőled.

Ne nézd Uram bűneimet, töröld-el minden vétkeimet, teremts bennem tiszta szívet, és adgy ennékem Sz. Lelket, ne vess-el engem előled, és ne vedd-el tőlem Sz. Lelked, adgy ennékem idvőséget, és jora viselő Szent Lelket.

En miattam sok emberek, a' te utadra térülnek, kik Ő bűnöket el-hadgyák, és életeket meg-jobbítyák. szabadíts Uram engemet, vedd-el rolam ítéletedet, öldgyad-meg az én nyelve-met, hogy magasztalhasson tégedet.

Aldozatot tennék néked, ha kedves volna előtted, de csak kívánod én tőlem, hogy legyen töredelmes szívem, tekints Ur Isten lelkemre, és tégy kegyelmessen Ő véle, tégy jól a' te Egyházaddal, ki téged szolgál igazsággal.

A Z O N DITSIRET.

Egy irgalmas Ur Isten minékünk, mert ellened alnokul vétkeztünk, de te benned nagyon reménységünk, kit haragra bűnnel ingerlentünk.

Vedd-el rolung méltó haragodat, mutasd hozzánk irgalmas voltodat, hogy ismerjük ebből

jovoltodat, vedd-el rolunk ekképpen sőt

Derék-képpen te meg-tisztíts minket, mo-
el rolunk fertelmességünket, az el-vesztett

Ölőzetünket, reánk adván ved hozzá lelket
Undokságát fajtalanságunknak, mind jo-
tyuk sok álnokságunkat, gonofságunk előtt

forognak, kik előtted szüntelen vádolnak.
Volta képpen ellened érkezettünk, látá-
gonost tselekedtünk, igaz vagy te nem kell

telkedtünk, győzedelmes vag' mikor ítélte-
Igassági te ítéletidnek, ebből tetsznek hog-
bé-relyesednek, azért a' kik tégedet ítélték

kegyetlenség tőled meg-győzetnek.
Isak bűn a' mi gyarló természetünk, álnok-
ságban mert mi születettünk, veszedelmes

mi életünk, el-kárhozunk ha meg né tere-
Vérkeinkről fordíts-el színedet, és töröld-e-
a' mi bűneinket, ne akarjad látni mind ezeket

kikkel sokszor meg-bántunk tégedet.
Sies belénk új szívet adnia, Szent Lelkedde
meg-ujjítania, tiszta hittel ajándékoznia, ad-
örökké színedet látnia.

A Z O N R O L.

H Aborúsága Dávid Királynak egykoron-
nagy vala, mikor bűnéről Náthán Profeta
meg-feddette vala, keserves szível sirván Isten-
nek így könyörög vala.

Arya Ur Isten könyörülly rajtam te nagy jo-
voltodért, sok bűneimet bocsásd-meg nekem
írgalmasságodért, ne hadgy Ur Isten kérlek el-
vesztetnem a' te szent nevedért.

Rajt vagyok Uram sok bűneimmel mind e-
maga előtt, de még ennél-is én rutab vagyok Isten-
séged előtt, mert fellyűli halat én álnokságom.
az én fejem fölött.

Templomodat én meg-szeplőttem és meg-
tereztettem, paráznaságban és gyilkosságban
én magamat ejtém, szemeid előtt soha Ur Isten
el nem rejezhetem.

Imé Ur Isten mind talpig vagyok a' bűnben
előtted, mint tiszta vérben bé-ferteztetvén úgy
állok előtted, mint a' nyár levél én úgy reszke-
tek féltében előtted.

Anyám mikoron az ő méhében engemet fo-
gda, nagy siralommal és fájdalommal e' világ-
ra hozta, bűnben fogda rola reámis a' bűn el-
árada.

Niats hová lennem nints hová fognom el-ve-
szett fejemet, féli rettegi el-busult lelkem az én
Istenemet, vallyon s' mikoron mossa-el rolam
az én bűneimet.

Im eleiben támasztom néki az én bűneimet,
lássa ő maga az én Sz. Atyám halálos sebemet,
köffe-bé nekem orvosságával keserves szívemet.

Inditson erre téged Ur Isten igaz fogadásod,
Jákob Atyánkra szállot Isteni örök áldomásod,
hogy ditsirtelessék most és örökké szent irgal-
madságod.

Melly igen tiszta lennék Ur Isten ha meg-
mosogatnál, bizony a' Napnál, Holdnál, Tsil-
lagnál, szebb lennék az honál, senki nálamnál
fejérb nem lenne ha meg-tisztitanál.

Rolad Ur Isten illy feledékeny többé
lennék, kegyelmes Atyám ha te kedvedben
után lehetnék, jó példa ado a' bűnösöknek
kedves szolga lennék.

Örömet nekem mikor mondanál és meg-
galzalnál, és kegyelmedben hogy ha mind
gig engem meg-tartanál, olly nagy fel-szo-
ízep ditsireret én tőlem hallanál.

Hogy ha kívánnád áldozatomat minden jo-
szágomat, meg nem tartanám sem kiemlésem
zöld en marhamat, de tudom Uram hogy csak
kívánod igaz vallásomat.

Halgasd-meg azért főhászkodását a' te bi-
veidnek, kik most én velem sírván ohaitván
edgyütt könyörögnek, hatalmat venni ne-
hadgy mi rajunk a' mi bűneinknek.

Végezd-el Uram magas kö-falát a' te egy-
házadnak, adgyad kezekhez már az országot
áldott fiainak, bizodalommal nagy reménység-
gel kit régulta várnak.

Sz. Dávid Király az ő lelkében így könyörög
vala, az Isten előtt mikor bűnéről vallást tétzen
vala, ötvenegyedik ditsireiben ezt bé-irta vala,

U G Y A N A Z O N R O L.

Nota: Atyának böltsesége:

Mindenható Ur Isten szivünk retteg szün-
telen, légy irgalmas minékünk ne légy
hozzánk kegyetlen, mert mi nagy bűneinkben
és hitetlenségünkben, nem ismerünk tégedet a'
te ditsőségedben.

Boráld-meg bűneinket, bátorítsad szivün-
ket,

D I T S I R E T E K.

79
ker, ényük álnokságinkat és hitetlenséginket,
bűneink számtalan volta kefergeti lelkünk, és
mi nagy bűneinkkel csak rontjuk mi hitünket.

Tsák bűnt és hamisságot te elődben vihe-
tünk, mert fejenként anyunktól mi bűnben fo-
gottatunk, tudgyuk igazat ízeretsz, ne ály bo-
zút mi rajtunk, de ígereted szerént légy irgal-
mas minékünk.

Christus Urunk halála bűneinknek váltása,
árgalatos Sz. vére, idvőségünknek árra, min-
den fertelmességtől minket meg-mosogata, ve-
szett nyomorultakat haláltól ő meg-válta.

Kérünk azért Ur Isten illyen nagy szükség-
ségünkben, légy segítség minékünk mi erőtlensé-
günkben, újjítsad-meg szivünket Sz. Lélek Ur
Istenben, a' mi nagy bűneinkben, hogy ne es-
sünk kétségben.

Vigasztalljad Ur Isté mi szomorú szivünket
ismerhesstük-meg nyilván a' mi idvőségünket,
ne támaszuk elődben a' mi fok érdemünket,
bizbassunk a' Christusban, őregbitsed hitünket.

Ments-meg minket Ur Isten minden hitet-
lenségtől, szakadgyunk-el immáron szem-fény
vesztő világtól, idvőséget ne várjunk illy nagy
fok istenektől, ismerhesstük-meg hogy csak hi-
tet kívánsz mindenektől.

Bátorítsad nyelvünket, hogy valhassunk té-
gedet, támasz olly embereket, kik hirdessék Sz.
ígédet, szenteltessek közöttünk a' te ditső-
ges neved, töredelmes híveken maradgyon-meg
a' te kedved.

Oh mennyei boldogság, ditső szent Híromság, kinek nem kell hamisság, és tetteret jámborság, legyen közöttünk igazság, veszfzen-el hamisság, ismerhesünk tégedet, ki vagy örök boldogság.

M A S.

NE szály pörben én velem oh én édes Istenem, mert meg nem igazulhat előtted lekem, el-kárhoztathatsz engem.

Mert én anyám méhében fogontattam vétekbén, e' valágra löttem eredendő bűnben, megferezett vétekbén.

Néked bűnöm meg-vallom mert én azzal tartozom, te borsarhatod-meg bizonynyal joldom, segítségedet várom.

Az ördögnek kezéből, bűneimnek töréből, ments-ki meg-érdemlett nagy veszedelmemből, tekénts reám az égből.

Szent Fiad haláláért, keserves nagy könnyáért, áldott Sz. vérenek el ki-folyásáért, kegyelmezz-meg mind ezért.

Az őtisztaságáért, és ártatlanságáért, Sz. kezén való sebeknek helyéért, tövis koronájáért.

En fertelmességemet, és nagy sok vétkeimet, kikkel fereztettem undokul kezemet, ruitottam testemet.

Botsáflad-meg Ur Isten, oh áldott Atya Isten, kegyelemmel bőves irgalmas jó Isten, nagy tűrhető szent Isten.

A' te áldott szent Lelked, kérlek tőlem el ne vedd, sőt ujíts-meg bennem hogy ditsirjem neved, szolgálhassak tenéked.

Reád

Reád bíztram magamat, te visellyed gondomat, igazgasd jó utra az én lábaimat, és minden szándekomat.

Vigasztald-meg szívemet, buban epett lelke-met, ne hánd szemeimre undok vétkeimet, és tselekedetimet.

Tsak tégedet ditsirlek, mig e' világon élek, tudom nyugodalmat te nálad en lelek, mikor innét ki-kelek.

Már örökké áldassál, és fel-magasztaltassál, áldott Atya Isten a' te szent fiaddal, szent Lélek malasztásával.

L I I. D I T S I R E T.

DAvid Doég gonofságát hogy látá, Saul előtt árultatását hallá, magát semmiképpen meg nem tarhatá, a' Doeget ilyen módon szollita.

Oh te gonos ember mit ditsekedel, te gonofságodban mit kevélykedel, ejel nappal tsak azon mesterkedel, Istenedről soha nem emlekezel.

Gonosz nyelvedet te igé szereted, mint a' be-retvát ugyan élesited, hamis beszédeken szabadon hagyod, atyád-fiát mindenkoron árulod.

Tisztességed vagyon hazugságodért, méltóságot nyertel hizelkedésért, sokat hazudsz a' nagy jóvedelemért, de meg-bűntet Isten teged ezekért.

Gonoszt inkább szoktál jónál szeretni, hazugságban akarsz tsak gyönyörködni, igazságot te nem akarsz követni, hazug nyelvnek mert igen tudsz te hinni.

Tsak veszedelmet szerzesz te nyelveddel, ezzel

zel rontasz engem mint éles tőrrel, Saul Ur
előt hamis beszéddel, el-vesztetni igyekezel
mindennel.

Az Isten el-ront téged mindenestől, és ki-
von szon szép írott palotádból, ki-vét hamis-
keresett marhádból, ki-szaggat téged élőknél
földéből.

Ezt mikoron az igazak meg-látták, meg-
ijednek és rajtad tsudálkoznak, nagy veszedel-
medben végre tsufolnak, rolad akkor ők mind-
ekképpen szólnak.

Ez ember nem bizot volt az Istenben, hanem
csak az ő nagy gazdagságában, hatalmas volt ez
csak a' tsalárdságban, azért Isten el-vesztette
őt abban.

En peniglen az Istennek házában, úgy állok
mint szép zöld olaj-fa abban, reménségem tsak
Isten jóvoltában, mindenkoron erőssen bizom
abban.

Miagasztalem az Istent mind örökké, minden
jór várok míg élek ő tőle, meg-segit jól hiszem
ő szent félsége, nem árt nekem ellenség dühöl-
sege.

Ez éneket Dávid az ő könyvében, meg-írta
mint meg-hallók illyé rendbē, mikor feddik va-
la a' Doeg ellen, bánya vala hogy ő jarna fejére.

LIV. D I T S I R E T.

Nota: Vedd-el Ur Isten volunk hara:

UR Isten kérünk a' te szent nevedért, hogy
ne kárhoztass minket bűneinkért, szabadíts
minket a' te Sz. Fiadért, Christus Urunkért.

Halgald-

Halgald-meg Isten a' mi keresztnket, hafts ide
hozzánk a' te fűleider, kegyelmes szemmel te-
kinssed népedet, ne utály minket.

Mert rajtunk vadnak a' mi ellenségek, és fel-
támadtak hatalmas rontóink, élnünk nem had-
nak kegyetlen szomszédink, szinnel barátink.

De bizodalunk vagyonsak Istenben, meg-
segít minket minden mi igyünkbe, és nem hágy
minket elnünk mi éltünkben, kegyetlen kézbē.

Végte meg-fizet mi ellenségeinknek, fejeken
tölti a' kegyetleneknek, a' törben ejti kit né-
künk vettenek, hogy el-veszizenek.

Aldozunk néked azért igaz hitből, tisztel-
lyük a' te szent nevedet szivből, mert irgalmas
vagy te s' jo mindenestől, véghetetlenül.

Meg-szabaditasz minden ellenlégtől, keser-
rűleges nyomoruságinktól, szemnek lártára há-
borgatinktól, és az őrdögtől.

Disótság néked menyben örök Isten, ki Sz.
Fiadat küldéd értünk testben, hogy meg-szen-
tellyen Sz. Lélek Istenben, mi életünkben.

A Z O N D I T S I R E T.

Nota: Jer emlékezzünk Keresztyen népek:

MEnynek és földnek kegyes Istene benned
bizóknak te vagy erőssége, segitlégül jőj
lelkünk reménye, és szabadíts-meg szenteknek
vezére.

Imé most minket a' pogány népek, kik el-
lenség a' te szent igédnek, mint Oroszlánok
környül vőtenek, te szentegyházad ők meg-
környékezték,

Tsak te vagy nékünk mi reménységünk, bánatinkban te vagy vigasztalónk, szomorúságban meg-vidámitonk, te vagy minékünk a' igazgatónk.

Ha velünk nem lesz segedelműnkre, minden mi dolgunk jut veszedelemre, de ha jövendő segedelműnkre, ellenség ellen lesz győzedelműnkre.

Azért mi mostan néked könyörgünk, Feltámadt Isten néked esedezünk, te Sz. Fiadért hozzád ohajtunk, az ellenségtől hogy meg-szabaduljunk.

Es hogy kegyelmes légy Sz. Nevedért, hadd meg mi szónkat irgalmasságodért, merre igérted tennen magadért, hogy te meg-halgasz a' te szent Fiadért.

Lám meg-halगतád Samuel annyát, szüntelen való hozzád kiáltását, Egyiptombéli sanyarúságát, lako népednek hozzád kiáltását.

Sok Sz. Királyok és Fejedelmek, te meg-segitvén hadat meg-vertenek, ellenségeken erővőtenek, Szentegyházadnak dajkái löttének.

Ugy mint régebben Jerusalemet, hitetlenségért meg-veréd népedet, szörnyű rabságot és nagy inféget, rájok hozzád Babylon tömlőczért.

Tsak balványoknak imádásáért, te Sz. igédnek meg-utalásáért, büntetéd őket hitetlenségért, ostoroszl minket a' mi bűneinkért.

Láffad Ur Isten te Sz. Fiadért, ne büntess minket a' Christus Jesusért, te jo-voltodért kegyessegért, ne állj bosszút már irgalmasságodért.

101-

Jollehet bűnünk számtalan nékünk, mert bizony romlot a' mi természetünk, de kérünk téged kegyes Istenünk, hogy el-felcjsed mit el-lened tetűnk.

Oh Atya Isten kérünk tégedet, a' magas menyből hogy te meg-lásd minket, ne tarts minket rajtunk ellenséginket, kevélységekért ronts meg már mind őket.

Segély-meg minket te szent Nevedért, tégy jól mi velünk nagy ditsőségedért, mind el-kell vesznünk mi bűneinkert, ha nem könyörűlsz rajtunk szent Fiadért.

Isten segítség azért minékünk, ha benne bízunk ő a' mi Hadszeregyünk, minden dolgunkban ha benne bízunk, ő leszzen nekünk nagy erős baj-vivonk.

Ditsiret legyen Atya Istennek, és ő Fiának mi Idvözítőknek, Vigasztalónak a' Sz. Léleknek, most és örökké egy bizony Istennek.

L V. D I T S I R E T.

Mikoron Dávid nagy busultában, baráti miatt volna bánatban, panaszkodván nagy haragjában, ilyen könyörgést kezdte ő magában.

Istenem Uram kerlek tégedet, fordítsd reám Sz. szemeidet, nagy szükségemben ne hadgy engemet, mert meg-emészti nagy bánat szívemet.

Tsak sívok rivok nagy nyavalyámban, el-fogyatkoztam gondolatimban, meg-keseredtem nagy busultóban, ellenségeimre való haragomban.

Hogy ha ennékem szárnyam lett volna, mint a' galamb el-röpűltem volna, hogy ha az Isten

D 7

en-

engedte volna, innét én régen el-futottam volna.

Akarok inkább pusztában laknom, vadon erdőben széllyel bujdosnom, hogy nem minr azok között lakoznom, kik igazságot nem hadnak szóllanom.

Ejjel és nappal azon forgodnak, engem mi módon meg-foghassanak, beszédem miat vádolhassanak, hogy fogásagon ők vigadhassanak.

Látod jól Uram álnok szíveket, csak szemben való szép beszédek, de zabolázd-meg az ő nyelveket, ne tapodgyák-le hiremet nevemet.

Ugyan szememmel jól látom őket, én reám való gúllóségeket, fülemmel hallom káromlásokat, igazság ellen fel-támadásokat.

Egész ez város rakva haraggal, egymásra való nagy boszszusággal, el-hireledett a' gazdagsággal, hozzá fogható nintsen álnoksággal.

Gyakorta köztők gyűléség vadnak, özvegyek árvák nagy boszszut valnak, Isten szavával ők nem gondolnak, mert jóságokban fel-fuvalkodtanak.

Keserűségem ennyi nem volna, ha ellenségtől nyavalyám volna, bizony könnyebben szenvedtem volna, magamat attól meg-óhattam volna.

En barátomnak a' kit vélek volt, nagy nyájasságom kivel együtt volt, jó hirem neve tisztességem volt, fő ellenségem most látom hog' a' volt.

Tsuda szerelmét én hozzam láttam, kivel sokáig mind együtt laktam, az Istent vele együtt szolgáltam, illy álnokságát soha nem gondoltá.

Keserű halál szálljon fejére, ellenségemnek

mile-

ítéletire, álnokságának büntetésére, hitlenségének ki-jelentésére.

En penig Uram hozzád kiáltok, reggel és délben estve könyörgők, meg-szabadulást te tőled várok, az ellenségtől mert én igen félek.

Meg-szegték ezek esküvéseket, régé el-hadták az ő hiteket, nem hiszem immár egy beszédek, mert meg-probaltam hitetlenségeket.

Ezeknek szájok firosb az vajnál, sikosb ajakok a' fa-olajnál, élesb a' nyelvek az éles kardnál, szívekben nintsen egyéb álnokságnál.

Te azért lelkem gondolatodat, Istenben veszed bizodalmodat, rólad el-vészí minden terheidet, és meg-halgattya te könyörgésedet.

Igaz vagy Uram ítéletedben, a' vér izopokat őidejekben, te meg nem áldod szerentséjekben, hosszú életek nem lesznek e' földön.

Az igazakat te mind meg-tartod, a' kegyeseket meg-oltalmazod, a' szegényeket fel-magasztalod, a' kevélyeket alá-hajigálad.

Ha egy kevéssé meg-keserited, az égő tűzben el-bé-taszitod, nagy hamarossággal onnét kivonszod, nagy tisztességre ismét fel-emeled.

Szent Dávid írta a' Soltár könyvben, ötven-ötödik ditsiretiben, mellyből a' hitek keserűségben, vigasztalásért szerzik így versekben.

L V I I. D I T S I R E T.

Irgalmazz Ur Isten immáron ennékem, irgalmazz Ur Isten immáron ennékem, mert te benned bizik Uram az én lelkem, és te benned nyugszik Uram az én szívem.

Szár-

Szárnyad alá vetem az én reménységem, mert el-inulnak tőlem az én ellenségek, és mig el-voznak tőlem én bűneim, tsak te benned leszen Uram én örömem.

Te hozzád kiáltok hatalmas Ur Isten, mert nintsen én velem ki most jól tehesse, én ellenségitől engem meg menthesse, és én dolga-imbán ki jora vihesse.

Velem én szent Atyám nagy sok jokat törtél, mert menyből ennékem őrizőt küldöttél, én ellenségitől engem meg-mentettél, és az én szívemben örömet szőrtél.

Az hatalmas Isten nagy hatalmát, én hoz-
zám borsátá ő nagy igazságát, és meg-mondha-
talan nagy irgalmaságát, hozzám meg-jelenté
nagy jó akarattát.

Nékem ellenségek mind a' kik valának, se-
ne Oroszlánok mind meg-rontatának, és te ve-
lem lévén ők nem árthatának, mert el-vetted U-
ram erejét azoknak.

De ennek felette emberek között-is, én re-
jám tamadtak sokan között-ők-is, hamiságot
szóltak ellenem azok-is, de nem árthatának én-
nékem azok-is.

Ezeknek ő nyilok és az ő fegyverek, de sem-
mi nem egyéb hanem az ő nyelvek, vermet á-
stak nekem és ők belé estek, tsalárdságok miatt
őnnön magok veszték.

Azért téged Uram én fel-magasztallak, te
dicsőségben hatalmasnak mondlak, mind e'
világ előtt irgalmasnak vallak, és jó akaromnak
én tégedet hila.

Kész

Kész most az én szívem néked éneklenni, kész
most jó-voltodért nagy hálákat adni, és minde-
nek előtt tégedet vallani, szent Nevedet néked
örökké ditsirni.

Kelly-fel azért mostan én nagy dicsőségem,
légy mindenben nékem most-is segítségem, e-
rőtlenességemben légy én erősségem, és vesze-
delmemben légy óltalmam nékem.

En fel-magasztalom irgalmaságodat, és min-
denkor vallom te igazságodat, mind ez egész
földön hatalmaságodat, mindenkor hirdetem
a' te jó-voltodat.

Szent Dávid Proféta az ő énekében, ő Soltár
könyvének ötven hét részében, könyörög I-
stennek kegyelmeiben, ellensége előtt való ret-
tegesben.

Egyetemben véle a' mi szükséginkben, nyo-
morult voltunkban e' földön lakunkban, ditsir-
jítik az Istent ő dicsőségében, a' Szent Angya-
lokkal énekellyünk menyben.

LVIII. D I T S I R E T.

Szauk a' Dávidhoz jó szerelme, hogy meg-
szegék hozzája régi kedve, előre futván egy
kijetlenbe, fejét nehezen mentheté meg-tőle.

Tsak ohajtozik sirván Istenéhez, mert nem
bizhatik lám sohol senkihez, de hogy közel
mints szent seregéhez, azt bánya hogy nem jut-
hat az igékhez.

Azért siralmas szóval im igyen szól, Istenem
Uram szolgád imé hol szól, el-hitte hozzá hogy
itt nem aluszol, azért tégedet nem hi-jaban unsol.

Re-

Reménségemben hilak Uram Isten, reggel
óráim rolad áll szivemben, testem-is ohajt hoz-
zád e' helybē, hol éltető víz nints e' kijetlenségben.

Illendőképpen ennek pusztasága, a' Szent I-
gének ritkán halgatása, Juda földének sirja jo-
szága, méltán igédnek szivemben világa.

Tsúdámra vagyonszépsége háznakak, valha
ott volnék hol téged szolgáltnak, orvosság én-
lelkem fájdalmának, az lenne öröm könyvező
orczáimnak.

Elefztő néked nagy drága beszéded, melly-
ben ditsőségedet ki-jelented, embernek szivét
azzal emeled, Sz. biztatásra mikor kényszerited.

Velem vífelem ott-is izit annak, valahol né-
kem nyugodalmar adnak, csak jokat tőlem min-
denütt halnak, édeségedbē ajakim mozognak.

Sőt mind egész jövőendő életemben, áldlak
ditsirlek tégedet örömben, élet vagy azért tisz-
telettedben, hozzád emelem kezeimet hitben.

Mint drágalátos illatu kenettel, és hizodal-
mas gyenge eledellel, úgy vidul lelkem éltet-
feddel, mikor vigasztalsz Angyali Örömmel.

Azért ajakim csak téged ditsirnek, szájam és
nyelvem rolad énekelnek, ágyamban-is veled
beszélgetnek, éjél és nappal téged emlegetnek.

Te vagy ki nekem váltságot ígérhetsz, ki en-
gemet szent szárnyád alá rejthetsz, velem egye-
dül minden jót tehetsz, előttem Uram soha el-
nem mehetsz.

Te ígérteledhez mert támaszkodom, az én-
lelkemben csak te benned bizom, én árvaságot
azzal

azzal táplálom, hogy jobb karodnak árnyéká-
ban nyugszom.

Ha kik lejendnek nekem ellenségim, halálos
képpen meg-dűhött hohérim, veszélyben jut-
nak olyan emberim, mert leszen tudom te öl-
talmad enyim.

Edgyen ketten mind fegyver miatt vesznek, az
ő testekben vadak étke lesznek, rokák és szar-
kák rajtok ehetnek, ekképpen ők hírekben-is
el-esnek.

Jó Istenemnek de szent városában, hiszem bé-
álllok én Királyságomban, örömem lesz szentsé-
ges házában, meg-vidul lelkem ismég e' vi-
lágban.

Ellenségemnek száját bé-persélted, hogy
nagy kegyelmed hozzám meg-jelentéd, ezt lá-
tám hogy mind azért miveléd, ditsiretemet
hogy gyakorita vennéd.

Ez szókat amaz nagy buzgo Proféta, kinek
fő gondgya Istenének úta, tanuságunkra miné-
künk adta, hatvan harmadik Soltárában írta.

L X I V. D I T S I R E T.

Nota: Mindenkoron áldom az én:

Meg-halgaftad az én imádságomat, nagy Ur
Isten én fohász kodásomat, mert csak reád
biztam ennen magamat, tőled várom én minden
öltalmomat.

Imi retteget az ellenség engemet, tarts-meg
tőle kérlek én életemet, lám te adtad mind te-
stemet lelkemet, kérlek azért őltalmaz-meg
engemet.

Ts.

Tsalárdkodnak ő ritok tanátsokkal, és
koznak álnok gondolattyokkal, ronts el és
ralmaz engem azoktól, és azoknak az ő álnok-
ságoktól.

Hamissággal éleltik nyelvüket, úgy mint
ők két élű fegyvereket, és meg-vonták szájakat
mint ijokat, lövöldöznek keserű beszédekkel.

Az ártatlant ők titkon lövöldözik, álnoksá-
gra és halálra keresik, nagy hirtelen a' szegényt ál-
tal-lövik, mert az Istét csak egy szálné sem félik.

Ezek azok kik szemben szépet szólnak, de
szívekben álnokságot forgatnak, szegényeknek
ők titkon mind tört hánnak, ő szívekben ek-
képpen gondolkodnak.

Lám ezekben ezek semmit nem tudnak, dol-
gainkban és ők semmit nem látnak, azért tud-
gyuk hogy mind kezünkben vadnak, mert el-
rejtett tőreinkben akadnak.

Sokkal inkább azért ők gonoszkodnak, ál-
nokságban nagyobbban gyorfolkodnak, a' szeg-
ények után ők ölalkodnak, mindenkoron nagy
álnok szível járnak.

Te Ur Isten de által lövöld ők, nagy hirtelen
és meg-bünteted őket, rájuk ejtesz nagy halálos
sebeket, meg-emészted mind testeket lelkeket.

Az őnnön nyelvek leszen ő rontojok, és ha-
lállok az ő álnok tanátsok, kiért méltán meg-
szakad az ő nyakok, mind éltiglen mert volta-
nak álnokok.

Rájok nézvén olly igen tsudálkoznak, az
emberek és mind el-álmélkodnak, ő szívekben

93
D I T S I R E T E K.
refszeknek fohász kodnak, mert Istentől illy
bósfzú állást látnak.

Istennek ő nagy hatalmát hirdetik, téteményit
és ekképpen meg-értik, az Ur Istent az urán ők
is félik, gonofságban magokat el nem hiszik.

Nagy örömmel az igazak vigadnak, igaz
szível a' kik e' földön vadnak, az Istenben és
annál inkább biznak, és ő néki mindenkor hálát
adnak.

Végét látták úgy a' hitetleneknek, ő szívek-
ben örvendnek ditsekednek, igazságban és in-
kább serénkednek, kibén élvén minden jot tse-
lekesznek.

Sok ének közt a' Szent Dávid Proféta, hatvan
negyed részében ezt bé-irta, az Istenhez mikor
ő fel-kiálta, Isten néki nagy segítséget nyujta.

L X V. D I T S I R E T.

Sok jó téteményén nagyon tsudálkozván, Sz.
Dávid Proféta és el-álmélkodván, a' nagy
Ur Istennek nagy hálaikat adván, fel szoval ki-
álta in ekképpen mondván.

Tégedet Ur Isten illet a' ditsiret, a' Sionnak
hegyén innepi szentelet, a' Jerusálemben áldo-
zat tisztelet, Anyaszétegyház bárijed a' ditsiret.

A' te szent igédet ott prédikáltatod, irgalmas-
ságodat azzal meg-mutatod, hogy imádságo-
mat nékem meg-halगतod, minden nemzeteiket
te hozzád jutatod.

Rajtam hatalmaztak sokszagos bűneim, elle-
nem támadtak számtalan vétkeim, látom hogy
a' poklot nyilván érdemleném, de Sz. Fiad által
el-töröld bűneim, Igen

Igen nagy boldog az kit te választottál, ki
veid között te melléd számláltál, a' te szent
házadban néki lakni hadtál, minden javaiddal
elégedni hadtál.

Nagy igazságon igen álmélkodunk, hogy
te vagy minékünk meg-tartó Istenünk, minden
szükségünkben mi nagy reménységünk, merre
meg-halगतod ha néked könyörgünk.

Valakik lakoznak e' széles világban, ez egész
világnak minden határiban, nagy megszűze a'
széles tenger szigetiben, hozzád reménkednek
vadász te kezében.

Sok hegyek kavasok te töled tartatnak, a' te
hatalmaddal meg-gyámolítatnak, tengernek
habjai azzal szállítatnak, nepeknek hadai az-
zal le-nyomatnak.

Félnek és rettegnek földnek határiban, tuda-
tételidnek gyakran látásiban, a' Napnak és
Hóldnak fel-támadásában, minden nepek vad-
nak nagy vigasztalásban.

Ez földet meg-látod elsővel öntözöd, szép
fios fűvekkel meg-ajándékozod, termő gabo-
nával és meg-gazdagítod, a' folyó vizeket szé-
pen meg-árasztod.

Tudálatos-képpen a' te jó-voltoddal, az e-
gész esztendő nagy sokféle fírral, te meg-gaz-
dagítod sok áldomással, pusztákat halmokkal
ékes ruházattal.

Juhokkal barmokkal a' mezőt be-töltöd, sok
féle vadakkal és meg-bővesíted, égi madarak-
kal fellyül ékesíted, a' búzát völgyeken nagy
bőven teremted.

Tene-

Tenéked mind ezek olly igen örvendnek, az
jó módjok szerént néked énekelnek, a' te jó-
voltodért tégedet ditsírnak, nagy hálá-adásra né-
ked minket intnek.

Szent David Proféta az ő énekében, a' nagy
Ur Istenhez való örömeiben, ezeket be-írta nagy
szépen versekben, éneklő könyvének hatvan öt
részében.

L X I X D I T S I R A T.

S les nagy Ur Isten én segítségemre, és légy
figyelemes az én beszédemre, emlékezzél
reá sz. ígéretedre, hajtsd füleidet én könyör-
géseimre.

Tiszta szivből Uram folyamom te hozzád,
nagy bizodalommal fohászokod hozzád,
szüntelen oh Atyám kiáltok te hozzád, kérlek
kiáltásom fel-hallón te hozzád.

Ezen te Szent Fiad meg-eskürt minékünk,
hogy te szent orszádat nem rejtet-el tőlünk, sőt
az ő nevében a' mit tőled kérünk, minden ké-
ség nélkül meg-adod minékünk.

Parántsoltá nekünk szent Máthé könyvébe,
hogy az legyen dolgunk mindennek előtt,
hogy szent országodat az ember keresse, az után
a' testi hogy minden meg-lenne.

Hitből tiszta szivből azért arra kérlek, en-
gedd szent ígéből hogy ismérhesselek, tellyes
életemben hogy ditsírhessék, minden dolog-
imben téged nézhessék,

Az én életemet tarts-meg szent névedért, a' te
Szent Fiadnak kedves szerelméért, nagy há-
lalat

lákat adok tenéked ezekért, ha meg-halga-
Uram engem jövotodért.

Nem kérem e' végre hoszu életemet, hogy
itt e' vilgban hizlallyam testemet, és hogy öreg-
bitsem hiremet nevemet, sőt hogy ditsirhessem
te Istenfégedet.

Világi életem csak árnyék ennékem, mint a'
szép folyo-viz el-mulik én tőlem, de a' te orszá-
god örök lako-helyem, mellyben Jésus Christus
által helyheztetem.

Sz. Fiad vállára rakád bűneimet, Ördög rab-
ságából meg-váltál engemet, érette fiadda fogá-
dál engemet, örökköské tévél ő érte engemet.

Bizvást merek azért néked könyörögni, az
én ajakimmal áldozatot tenni, mint kegyes A-
tyámmal te veled szollani, minden szűklégemet
és meg-beszélni.

A' te népeidet Uram immár szánd-meg, a' te
ostorodat tőlünk immár vond-meg, te nagy ha-
ragodat Szent Atyám enyhítsd-meg, gyűleke-
zetedet immáron éppítsd-meg.

Ruságát Ur Isten bűnűnknek ne nézzed,
hanem Sz. Fiadnak halálát tekintsed, és áldozat-
tyának szent érdemét nézzed, szegény fiaidat
immár meg-segillyed.

A' te jo vótodért mind örökké aldunk, irgal-
madságodért és fel-magasztalunk, háládatlansá-
got távoztass-el tőlünk, új és tiszta szívet te-
remts már mi bennünk.

Tiéd légyen Isten mindenben ditsősség, a' te
szent Fiaddal és minden tisztesség, szent Lélek
Isten-

tennel egyenlő felségben, a' szent Háromság-
an mind örökké, amen.

Örök Isté figyelmezzél az én segítségemre
Uram Isten hies hamar néké segedelmemre
Aldor Isten őtalmaz-meg Sz. Fiadnak nevében.

Mind meg-szegyenűltesse nek és meg-gya-
ztaffanak, kik keresik én lelkemet el-veszteni
karják, Aldor:

Hátat adni viszsza futni mind kényszerítessé-
nek, kik akarnak nékem gonoszt meg-szégye-
nűltesse nek, Aldor:

Es leg-ottan pírónsággal viszsza verettesse-
nek, kik én rajtam bocsizut résznek nyavalyá-
mon örűlnek, Aldor:

Eőrűllyenek mind te benned kik tégedet ke-
resnek, kik szeretik szent Fiadat magasztalván
ditsirik, Aldor:

En peniglen szűkölködő nyomorult szegény
vagyok, te Ur Isten segély engem mert csak
egyedűl vagyok, Aldor:

Te vagy nékem nagy segítőm te vagy meg-
szabadító, de te hies Uram Isten te vagy én öl-
talmazóm, Aldor:

Igy könyörge a' szent Dávid Christus Urunk
képeben, most könyörög keresztyénség ő nagy
velzedelmében, Aldor Isten őtalmaz-meg
szent Fiadnak nevében.

U R Isten légy most mi velünk, mert sokan
támadtanak ellenünk, nintsen kihez a' mi
E fejda-

fejűnket szűkségünkben, hajtánunk.

Reménységünk bizodalunk, minden
tsak te vóltál óltalmunk, azért most-iste fel-
gednek bátorsággal könyörgünk.

A' te Sz. Fiadert kértünk, hogy nékünk pa-
fünk légy oltalmunk, félelmünkben szárnyal-
alatt, hogy tudgyunk meg-maradniunk.

Mert meg-indult ellenségünk, végezést vé-
gezett mi ellentünk, hogy még hírtünk se ma-
radgyon-meg e' földön sohol nékünk.

Nagy káromlást szoll ellentünk, párt-úrtól,
támadást mond felőlünk, boszszuságból min-
dent ránk kiált, a' mit nem hallot-is tőlünk.

A' mi fel-nevelt fiaink, kebelünkben fel-tar-
tott magzatink, vénségünkre Tzolgálatunkat im-
lásd mivel fizetik.

Kiméllést nem térsznek rajtunk, mind tűzzel
fegyverrel vadnak rajtunk, el-vesztetni igyeke-
nének, hogy nevetheessenek rajtunk.

Nagy erős Fejedelmeket, ránk támasztotta-
nak nagy urakat, hogy mi rajtunk minden ok-
nélkül ki-töltsék boszszuságok.

El-végezték egy tanársból, hogy ki-kerget-
senek országunkból, de azt hiszszük hogy nem
értették Felleget tanásából.

Meg-gyűlölt az Isten minket, azt mondgyák
nem szeresz Uram minket, bűneinkért nagy
haragodbol meg-akar sz verni minket.

Ezeket mi mind érdemlyük, vétkeinket ha-
elő-számállyuk, a' bűn ellen nagy haragodat a-
karod hogy meg-ismérjük,

Tud-

Tudgyuk a' kik velünk voltak, most reánk
ugyan azok támadtak, de még eddig akaratos
ellen nékünk semmit nem ártottak.

Im Uram mire jutottunk, vénségünk idején
kell bujdosnunk, mikor minden édes erőnkől
immár meg-fogyatkoztunk.

Ne hadgy azért vénségünkben, lám soha
nem hadtál szűkségünkben, hogy meg-tessek
hatalmaságod nagy erőtlenségünkben.

El-fáradtunk nem futhatunk, renéked szűk-
ségünkben könyörgünk, bűneinknek érdeme
szerént, hogy meg ne veretessünk.

Könyörűly immár mi rajtunk, lelkünkben
kik reád támaszkodtunk, szabadíts-meg ellen-
ségünknek kezében hogy ne essünk.

Ellenségink el-térjenek, tőled olly igen meg-
rettenyenek, kik lelkünknek gonolzt kíván-
nak, mind meg-szégyentülteessenek.

Nagy hatalmadat hirdettyük, ezért jo-volto-
dat magasztalljuk, izent nevedet mindenek e-
lőt, nagy fel szoval ditsirjuk.

Ennyi nagy időtől fogva, nem hadtál anyánk
mehétől fogva, most sem hadsz-el Uram el-bit-
tük, örök időktől fogva.

Kimélletlen sokszor vertél, de hamar ismét-
len hozzánk tértél, hogy lelkünkben inkább
tisztuljunk tűzben azért vetettél.

Eörökre lám el nem hadtál, a' te szent Lel-
koddal vigasztaltál, most se hadgy-el k-velmes
Anyánk, ha fiaiddá fogadtál.

Mikoron meg-szabadulunk, kit immár bi-
zony-

E z

zony:

zonnal mi reméltünk, ditsireter nagy há-
adást mi tenéked éneklünk.

Szent Dávid a Soltár könyvben, Absolon
előt funában, így könyörge mint irván vagyon
herven-egygyik részében.

L X X I V. D I T S I R E T.

Hogy Jerusalemnak drága templomát, el-
dulatá régen és ő városát, az Antiochia ki-
birá syriát, a' kivek tőnek illy panaszolkodást.

Miért Uram Isten ugyan el- vetél, hogy Sz. ke-
zeiddel nem fedezgetél, miért népedtől el- ide-
genedél, hogy ellenségnek minket így engedél.

Térj- meg haragodból légy oltalmazó, s- giny-
jubaidnak légy igazgató, ki- válogotván tsak te-
néked való, te szent helyeden és hegyeden lako.

Lám néki Sionban maradtál adál, sőt vele e-
gyembé te- is ott lakál, de már tekints- meg hog-
mire jutatl, te- is helyedről szinte meg- fosztatl.

Nagy szörnyű kiáltást lako templomod, és
valla tekozlást te sz. városod, így volt el- birtuk
te szent akarated, haragodat hogy büntetésben
hagyod.

Zászlókat oltár feliben rakák, nálunk győ-
zedelmes jeleket hagyák, mint régen házaid fok
mivések rakák, így végre pusztán nem kevesen
hagyák.

Erdőllők modgyára fejtze fok vala, pöröly
kalapással elegyes vala, tűz égetésre czifra mé-
gyen vala, e' kár nevednek tsak szidalom vala.

Fottig meg- alázák ékes házadat, földig le-
vonának fok egyházakat, rettegjük ilyen ször-
nyű

nyű tanátsodat, hogy el- fogyattyák te maradé-
kidat.

Nintsen már előttünk ki tanitana, jövőd
dologrol bizonyitana, vigasztalásban ki jora
szollana, és templomodban szin helyen állana.

Mikor jő- el immár ezeknek vége, vallyon né-
peidnek hol leszén helye, ellenségünknek mig
hat- el ereje, ha jut- meg Uram nékiek érdeme?

Mir halogatod már ítéletedet, vond- ki kebe-
ledből- te kezeidet, jelents- meg hozzánk a' te jo
kedvedet, te vagy királyunk el ne had népedet.

Tengernek Ur Isten te birod vizét, kiben el-
merítéd Pharaoh fejét, te Sárkányoknak Ceth-
laknak fejét, egész e' földnek tartod erős s- gér.

Lám nagy tsuda képpen adád életét, a' pusztá-
ban tartván juda nemzetét, te foghatod- meg ki-
folyó kút- fejét, és nagy vizeknek élteted ő erét.

Tijéd az nap és éj íterét és világ, te rendelé-
sedben vagyon e' világ, tél és meleg nyár által a-
zon né hág, valamit nékik Sz. Uraságod hágy.

Gondold- meg Uram már te szidalmadat, és Sz.
házaidnak pusztaságokat, te népeidnek szányad
halálokat, kiket tartál mint Gerlice madarat.

Kérünk ne felejts- el szintén annyira, fil-
gyednek hogy essék valami heja, tekints e'
földnek fok nyomorultira, kiknek világok tsak
merő nyavalya.

Fogadd szegényeknek ohajtásokat, újjétsá-
meg öröme gyalázattyokat, had ditsi- hessék a'
te jovoltodat, ellenségidből te tehető foglyokat.

Mert tsak szidalomban nevedet hozák, hogy
vesze-

veszedelemben népedet hagyák, imé öröklám ugyan el-szokák, türesem eddig de mit költsölak?

Asaph maradéka így imátkozék, hogy nyomoruságba Sido nép esék, hetven negyedik Solár iratának, Istenhez esni ember így intetek.

A Z O N D I T S I R E T.

SOk inségünkben hozzád kiáltunk felséges Ur Isten, mert parantsoltad hogy meg-keressünk a' mi szükségünkben.

Tudgyuk hogy méltán mi bűneinkért te meg-vertél minket, mert nem tiszteltük sólgerlettük te szent felségedet.

A' mi atyáink mi velünk őszve ellened vékeztek, azért hogy téged ők nem ismertek, téged nem tiszteltek.

Read marattunk mert mindenektől mi el-hagyattattunk, az ellenségtől ostromlattattunk, napunként rontattunk.

Igéretedből te szent igédből téged megismertünk, szent Fiad által néked könyörgünk, légy kegyelmes nekünk.

Ne had tekints-meg igéretedet és a' te népedet kik tiszta szivből mostá ditsirik a' te sz.nevedet.

Végy ki immáran e' nagy inségből ez idegen kézből, hogy te szent neved magasztaltassék, mi nemzetségünkől.

Sok hálát adunk miat Istenünknek és mi teremtőnknek, te szent fiadnak és vigasztalo szent Lélek Istennek.

LXXVII. D I T S I R E T.

Az

AZ Ur Istent magasztalom, jovoltáról emlékezem, mindenkor hozzá folyamom, mert meg-halga azt jól tudom.

Számtalan kinokban valék, bűneimért kit érdemlék, de ismét meg-könnyebbülék, mi-helt vigasztalást hallék.

Nagy háborúság lelkemben, sok rettegés volt szivemben, nyomorult valék testemben, tellyes minden életemben.

El terjesztvén kezeimet, kiáltottam Istene-met, csak bé sem huntam szememet, nem lettem sohol helyemet.

Magamban én dolgaimek, előbbeni életemről, nagy kedves nyájasságomról, gondolkodtam énekemről.

Ennél inkább busítottam, magamat szomorítottam, lelkemben csak háborodtam, tusakodvan ezt mondtam:

Tőle Isten mind örökké, hivat el-verhetié, kegyelmét meg-vonhattyaé, vallyon megtagadhattyaé?

Istennek nagy esküvése, Fia által tőtt kötése, egyszer valo végezése, el-mulhatiké beszéde?

Főképpen lelkem magában, azt forgattya busultában, irgalmaságát magában, tarhattyaé haragjában?

Ez lőn az én betegségem, szivemben nagy gyötrődésem, de más felől bátorságom, vagy only nagy vigasságom.

Régi nagy irgalmaságát, hiszem Istennek hatalmát, hozzám nagy jó akarattya, melly el-fordittya haragját.

E 4

En

En bűnőmet látom vala, szívem azért rejt
vala, mikor magára néz vala, bátorkodni
mér vala.

Nagy erőssen igaz hittel, magá Isten beszéd
vel, kegyelmes ígérivel, bátorítám sz. Lelkét.

Tsuda irgalmaságodat, hiszem Uram hara
madat, onnan vészen bizodalmat, én lelkem
minden oltalmat.

Erős Pharaoh erejét, Israelnek elléségét, mind
el-vesztéd nagy seregét, mutatván karod erejét.

Néked Uram félelemmel, mind szolgálom
nagy örömmel, a' vizek-is sietességgel, urat adnak
rettegéssel.

Erős hegyek indulának, trombita szok halla
tának, a' hegy alatt kik valának, mindnyájan
meg-futamának.

Kezeidben és markodban, élet halál bito
kodban, meg-mutatád hogy markodban, vagyó
minden oltalmadban.

Erős vitéz mint népeit, az ember ő két szemét
mint jó pásztor ő juhait, úgy oltalmazza hiveit.

Az hiveknék számok vagyon, nevek nála ír
va vagyon, hajok szála számán vagyon, rájuk
olly nagy gondgya vagyon.

Ne fély azért háborudban, oh én lelkem
nyavalyádban, erős légy bizodalmadban, mert
Istennek vagy kedvében.

Meg-ízlálta futásodat, fel-jegyzette siral
midat, mind fel-írta nyavalyádat, úgy viselte
nagy gondodat.

Ha kevelsé ostromozott, azzal tőle el nem
zót,

zót, inkább kezéhez tanított, mint jó Atya úgy
oktatott.

A' szent Dávid Soltár könyvben, hetven he
tedik részében, hiveket keserűségben, így vi
gasztal ez igékben.

L X X I X. D I T S I R E T.

Fel séges Isten néked jelentyűk mi nagy nya
valyánkat, panaszkodván előtted mond
gynk mi boszszuságinkat.

Mert el be-jöttek a' pogány népek te örök
ségedben, meg-fertezteték szent templomod
a' te biveidben.

Mind el-puhtiták Jerusalemet a' keresztyén
ségét, más felől benne Christust kergetik az egy
idvőségét.

Te szolgálidnak vették testeket égi mada
raknak, és te szentidnek tagjait adád kegyetlen
vadaknak.

Ki-onták széllyel mint a' bű vizet ezeknek
véreket, nem találhaték ki el-temetné az ő holt
testeket.

Vagyunk immáron csak nagy szidalom mi
szomszédságinknak, és meg-tsufolás minden
népek közt kik környűnk vadnak.

Meddig haragszol fel séges Isten végetien el
lenűnk, boszszu-állásod mint a' sebes tűz fel
gerjed ellenűnk.

Fordítsad immár te haragod a' pogány né
pekre, kik nem ismérnek téged Ur Isten ő id
vőségekre.

Az országokra kik segítségül nevedet nem
híják,

hiják, mert űk meg-évék keresztyéniséget helyét el-pusztíták.

Ne emlékezzél régi bűntűnköröl de hamarság minket, elől-vegyenek irgalmaságid, mert meg-nyomorodtunk.

Oh idvőzlő édes Istenűnk segély-meg minket, a' te nevednek ditsőiségejért szabadíts meg minket.

Es légy kegyelmes te szent nevedért a' mi bűneinknek, hogy ne mondhasák a' pogány népek hol vagyon Istenűnk,

Jelentessék ki minden népek közt mi szemeink előtt, bocszú-allásod te szolgaidnak vérek hullásáért.

Jusson elődben fohászok a' szegény foglyoknak, te hatalmaddal ments-meg mind a' kik halálra tartatnak.

Bűntesd-meg a' mi ellenségekinket hét képpen Ur Isten, a' szidalomért kit rajtad résznek fel-féges Ur Isten.

Mi pedig földön kik te népeid és juhaid vagyunk, kiket legeltetisz te szent igéddel néked hálát adunk.

Es nemzetségről nemzetségekre tégedet hirdetűnk, tiszteliségedet ditsőiségedet mind örökké vallyuk.

Igyen könyörög Anyaszentegyház ellenfégi ellen, mint irván vagyon a' Soltár könyvnek hetven-kilencz részében.

L X X X. D I T S I R E T.

Keresztyéneknek Istene, te vagy hiveknek őrző-

őrzője, népednek kegyes vezére, mindenek gondviselője, jelents hatalmaságodat, és tarts meg a' te juhaidat, láthassuk oltalmadat.

Ur Isten tekints-meg minket, bocsásd-meg mi bűneinket, add-meg lelki szükségűnket, Christust mi idvőségűnk, miglen haragszol Ur Isten, te szolgaidra illy erőssen, halgass-meg minket hitben.

Síralmas nekűnk kenyerünk, keserves minden életűnk, szomszédinktól bocszontatunk, ellenséginktől rontatunk, téríts-meg minket Ur Isten, lás mi hozzánk kegyelmessen, hogy el ne vesszűnk bűnben.

Jusson eszedben régenten, atyánk-hogy volna inségben, a' pogányoknak kezében Egyiptusbeli erőben, ki-hozád a' te népedet, el-fokasítád itt e' földön, meg-szaporitád őket.

Ur Isten a' te haragod, imé most mi reánk szállott, országunk meg-pusztított, te szent templomod el-romlott, terj hozzánk hatalmas Isten, könyörgűnk néked keservesen, ne hadgy el-vesszűnk bűnben.

Oltalmazd a' te népedet, nyomorult keresztyénidet, fordíts ránk kegyességedet, badd-lásd te szent színedet, Christus Jესűsnak érdemét, klt nekűnk adtál idvőségre, tartson-meg minket hitben.

Mutasd immár hatalmadat, Christust a' te Sz. Fiadat, vedd-el rolunk haragod, távoztasd a' pogányokat, hogy szolgálhassunk tégedet, ditsirhesűnk te nevedet, tartsassuk te szent igédet.

Sz. Dávid a' Soltár könyvében, kérésztényeknek képeben, könyörgést tész ekképpen, mi is kövessük őt ebben, hogy az Isten a' pogányfágot, rólunk el-vegye a' fogfágot, és adgyon szabadfágot.

LXXII. DITSIRET.

AZ Ur Isten áll minden Biráknak gyűlekezeteiben, akarja látni mit tselekeznek törvénytételekben, rájuk figyelmez hogy ők mit szólnak ő ítéletekben.

Eleit vészti igazságával ő álnokságoknak, és hatalmával elene támad méltatlanságoknak, és ő ezt mondja most és mindékor a' hamis Biráknak.

Miglen ítélték ti hamis Birák mindent álnoksággal, mert lám rólatok kősség azt mondja: semmit igazsággal, rakva kezetek és erőfényetek sok hamis birsággal.

Igazat azért ti ítélyetek a' nyomorultaknak, törvénytelbéli ne ártatok a' szegény árváknak ne kedvezetek az ajadéknak hamis gazdagoknak.

Es meg-mentsétek a' szegényeket az hatalmasoktól, az igazakat és özvegyeket minden kárvallástul szegény kősséget hamis ravástul és sok fizetéstül.

Istenek vadtok ti e' világon az Isten azt mondgya, mert ő képeben hagyott riteket az irás azt tartya, jól meg-lásátok mit tselekeztek néktek ő azt hadgya.

Vadtok mindnyájan a' felséges Ur Istennek fia, és igazságot ha ti ítélték neki maradéki, ol-talmazásban és büntetésben kedves jó szolgál.

De

De ti ezeket mind hátra vetvén meg nem gondoljátok, hogy a' mi volna a' ti tisztetek abban el-járnatok, azért ki-tetűzik e' világ előtt minden álnokságtok.

Meg-hidjétek azt ti álnok Birák hogy meg-gyaláztattok, az Isten előtt mikor álltok ott meg-szegyentűtök, ítélet napján hitetlenekkel ti mind el-kárhoztok.

Mert nem álhattok a' halál ellen hatalmaságtokkal, és az Istennek haragja ellen ti álnokságtokkal, meg kell halnotok egyenlő-képpen ti gonofságtokkal.

Itte' világon a' nyomorotultak Istenhez kiáltnak, Birák rólatok az Ur Istennek ilyen sokat szólnak: Kély-fel Ur Isten tégy ítéletet e' gyarló világnak.

Mert te lakozol öröktől fogván magas me-nyorizágban, és uralkodol szent igéd által a' te híveidben, tégy ítéletet itt e' világon földi emberekben.

Sz. Dávid írta e' beszédeket ő Soltár könyvében, mellyet ki ada ditsiretinek nyolczvankét részében, hogy jobbullyanak a' hamis Birák ő ítéletekben.

LXXXVI. DITSIRET.

AZ jó hitű ember szelid e' világon, senkire nem támad bátor bosszút lásson, meg-elégzig az azt hogy az Urra fusson, ellenségei ellen és imigyen szollyon.

Figyelmezzél Uram kérlek ide hozzám, mert ha meg-tekinted nagy az én nyavalyám,

E 7

sze-

szegény fejem immár szintén meg-alázám,
hogy ellenfélimnek magamat le-hajtam.

Az ártatlanságnak ellene nem vétek, tőrés
semmel inkább tok ideig élek, de te reád néz-
vén majdan el-merülök, meg-szabadulásért
míglen hozzád érek.

Azért te szolgádnak fies oltalmára, hogy a'
gonoszokkal ne jussak halálra, csak tégedet-
várlak az én váltságomra, és rajtok érettem
boszszu-állásokra.

Engemet-is immár vidámits-meg egyszer, hogy
el-vegye soldgyát a' fajtalan ember, hived rom-
lását ne örüllyetöbbször, kiért meg-epedtem én
nagy sok ezerszer.

Vigasztald-meg a' te szolgádat Ur Isten,
mert lelkem te hozzád emelem szüntelen, lára-
tsak te vagy a' jó kegyelmes Ur Isten, minde-
nekhez a' kik vadnak igaz hitben.

Végzetlen a' te jótéted mi hozzánk, meny-
ből-is e' földre szemeid mi reánk, mikoron imá-
dunk fies ide hozzánk, hogy meg ne emészszén
számtalan nyavalyánk.

Sok istenek között kiket e' világ néz, nints
senki hasonlo hozzád ki tsudát térsz, témérdek
sok népet mellyet egyedül birsz, szent tisztele-
tedre csak te magadért hisz.

Azért engedelmes néked minden állat, vala-
melly te széles kezekben akadha, de fellyeb az
ember okos és fő állat, jó voltodért téged min-
denütt imádkhat.

Mert csak te vagy felség e' széles világon, ki-
nek

nek mássa nintsen uralkodásában, mindent arra
vihetsz hatalmaságodban, kiket egyedül birsz
szabad akaratban.

Utáidra oktas engemet Ur Isten, hogy él-
lyek e' földön te ismeretedben, erőssíts napon-
ként a' te félemedben, hogy én szívem áldgyon
téged igaz hitben.

Ditsirlek-is inkább szívemből örökkül, mert
jó-voltod látom hozzám mindenestül, hálá lé-
gyen néked én tőlem vég nélkül, hogy meg-
mentéd lelkem halálos intégből.

Sok fajtalan népek imé rám omlának, kik
nagy erőszakkal reám támadának, de hogy Sz.
neveden semmit nem adának, azért mind fejen-
ként meg-nyaláztatának.

Mert kész vagy Ur Isten te a' kegyelemre,
hajlando a' jora mi segítségünkre, de sok tőrés
után ha térsz büntetésre, gonoszok el-vesznek
csak hamar végtére.

Te nagy jóvotodban és fogadásodban, kő-
nyörülly én rajtam az én nyavalyámban, részle-
ted szolgádat te áldomásodban, tartsd-meg sol-
gálódna fiát az halálban.

Hogy a' kik gyűlölnék életemet bánván, le-
gyenek miattam mind meg-nyaláztatván, lássák-
meg hogy engem szeretsz Uram nyilván, kese-
rűségemből öröme támasztván.

Ezek a' Dávidnak kevély népe ellen, buzgo
imádsági e' földön élteben, irta-bé nyolczvan-
hat szép ditsiretiben, hogy nyomoruságban ta-
nullyunk mi ebben.

AZ ki veti segedelmet, az Istennek hatalmában, az olly ember bátorságos, a' mennyet őtalomban.

Vallást részen az hű ember, te vagy nekem én Istenem, te vagy nekem bátorságom, bened bizom én Istenem.

Mert egemet te meg-mentél, ellenségimnek törétől, a' keménységes ígéktől, törvénynek rettegésétől.

Vísel téged az Ur Isten, ő szent vállán árnyékában, hogy mindenkor te bizhassál, Istennek szárnyai alatt.

Jesus Christus egy igaság, környékez téged pislul, semmit ne fély az éjjeli hitetlen rettegésektől.

Semmit ne fély nyilván valo, háborúnak nyilaitul, titkon valo kéfértettül, déli őrdögűl vakságtul.

Te mellőled bal kéz felől, ezeren mind elhullának, jobb kéz felől tíz ezeren, tenéked nem árthatának.

De magate szemekkel, ott meg-látod meg-isméred, hogy az Isten a' bűnökért, bosszút áll embert meg-bűntet.

Mert te bizol a' mennyei, nagy Istennek hatalmában, bátorfogod helyhezted, igen nagy hatalmas Urban.

Nem járulhat néked soha, semmi gonosz romlásodra, és házadhoz nem közelget, veszedelmek ostora.

Mert

Mert parantsolt te felőled, szolgáló Sz. Angyalnak, hogy minden te útaidban, őrizzenek ne hadgyanak.

Az Istennek szent Angyal, viselnek téged-kezekben, hogy meg ne űsd lábaidat, történet szerént a' kőben.

Aspis kigyón és a' mérges Basiliscus kigyón te jársz, mert a' törvény és a' bűnök, te rajtad nem uralkodnak.

Talpad alatt meg-nyomodod, az orszlánt és őrdögöt, és a' sárkánt a' nagy halált, a' poklot a' kárhozatot.

Szol az Isten az emberről, mert az én benem reménlett, meg-szabadítom meg-mentem, mert meg-ismérte nevemet.

Ha én hozzám fel-kiáltand, meg-halगतom és meg-mentem, vele vagyok bánattyában, és őtet meg-ditsőitem.

Neki adok hosszú napot, és az örök boldogságot, és meg-mutatom ő neki idvőzítő Christusomat.

Ezt meg-írta a' Sz. Dávid, Soltár könyvnek közepiben, kilenczven-eggyik részében, hogy minden bizzék Ienben.

MElly igen jó az Ur Istét ditsirni, felségednek én Uram énekelni, Sz. nevedet ditsirván magasztalni, és mindenütt, e' világon hirdetni.

Igen reggel irgalmadat hirdetni, igaságod és éjel kiáltani, hegedűvel orgonával zongetni, minden éneklő szerzőszámmal tisztelni.

Tsu-

Tsuda-képpen meg-vigasztal engemet, mint den-némű te nagy tselekedeted, kezeid munkájával örvendek, teremőmnek meg-vá-
tomnak örvendek.

Ha szívemben lelkemben meg-gondolom, melly nagyoknak dolgaidat én látom, mélytű-
gesnek jótétedet ítélem, Uram azon olly igen tsudalkozom.

Az esztelen ember ezt nem isméri, a' hitetlen bolond ember nem érti, kinek rolad nints igaz isméréti, szent Fiadban mert nints ő néki hiti.

E' világon gonoszok gyökereznek, kik mindenkor hamisan tselekeznek, mint a' fűvek virágoznak terjednek, hogy örökkül örökké el-veszszenek.

Lám ezeket felséges Uram Isten, meg-bűntetted mert te vagy örök Isten, kik támadnak a' te Sz. igéd ellen, viaskodnak a' te hiveid ellen.

Sokan vadnak kik ritkán emlegetnek, kik soha nem engednek beszédednek, imé Uram melly nagy hamar el-vesznek, és nagy hamar ismét meg-bűntettetnek.

Te vagy azért kegyes éltetőm nékem, ki nem örűlsz bűnösnek el-veszésén, de inkább örvendek ő meg-terésén, és mind öröké való ő életén.

Az én birodalmam olly erős léfzen, Unicornishoz hogy hasonló léfzen, ellenségitmen győzedelmet vészen, gonoszoknak el-veszszeteket én nézem.

Rolad Uram a' kik meg-emlekeznek, igazak kik igaz hitben léfzenek, mint a' Pálma

Istentén úgy meg-zöldülnek, mint Cedrus fák ugyan meg-gyökereznek.

Istennek ő házában plántáltatnak, Anyaszentegyházban meg-virágoznak, mindenkoron néki gyűmölcsöt hoznak, igaz hittel jambor életet vallnak.

Nagy vénségben ők-is meg-gyökereznek, nagy szép zöldék és igen nyersék léfzenek, igaz hitben mert erőssék ők léfzenek, életekben tökéletesek léfzenek.

Vallást tésen minden emberek előtt, hogy az Isten igaz mindenek előtt, hamisságot soha nem tselekedett, mint kősziklán ad ő nagy erősséget.

Soltár könyvnek kilenczvenkét részében, ezt meg-irta Sz. Dávid énekében, az ő népét insi e' ditsireiben, Ur Istenben ne essenek kétségbe.

X C I V. D I T S I R E T.

Nota: Meg-nyomorodván ellenségitől:

Mikor szent Dávid kegyetleneknek gonofságát látá, és azok miatt a' szegényeknek fosztatását látá, azon busulván az Ur Istenhez ekképpen kiálta:

Istenem Uram ki gonoszoknak vagy bosz-szu-álloja, az özvegyeknek és az árváknak vagy oltalmazója, te személyednek és hatalmadnak légy meg-mutatoja.

Tsak te magad vagy ez egész földnek ő igaz Birája, fel-magasztallyad azért magadat hogy minden meg-lássa, a' kevélyeknek kegyetleneknek melly nagy ő romlása.

Hamisságokban ezek Ur Isten vallyon mig-
len

len élnek, gonofságokban ennyi ideig miért
vendeznek, hogy kemény-képpen immár te
led meg nem ítéltetnek?

Az ő szájokkal nagy hamiságot kik minden
kor szólnak, minden rutságot hived ellen ro-
kokkal kiáltanak, hamiságokból a' kik minden
kor nagyon hányakodnak.

Ezek Ur Isten a' te nepedet rontják nyomor-
gattyák, számtalan-képpen örökségedet nagyon
dullyák fosztyák, sok álnoklással a' szegénye-
ket nyuzzák ostorozzák.

Lám özvegyeknek és az árváknak hajokat
szagattyák, szegény jövevény jó embereknél
véreket ki-ontyák, ő szállásokról ki-taszítá-
lyak és ugyan le-vágják.

Sok gonofságot hogy tselekesznek akkor
ezt gondollyák, Isten nem látja és ezt nem ér-
ti lám ő az alittyák, azért étekben soha ma-
gokat ő meg nem jobbítják.

Ti szegény kába bolond népek kik kegyet-
lenek vadatok, miért valahati magatokat meg
nem jobbítjátok, és magatokban szép értelem-
mel azt meg nem hányjátok.

A' ki embernek ő fülét adta hogy nem hal-
lanaé, a' ki embernek ő szemét adta hogy jól
nem látanaé, minden dolgokat emberek között
nagy jól nem tudnaé.

Igaz tudományt és mesteriséget ki embernek
adgya, nagy okossággal és értelemmel meg-
ajándékozta, de véltéké hogy nem értene min-
dent jól nem látta?

Nagy

Nagy hatalmával az embereknek szívét által-
látja, gondolattyokat csak az Ur Isten mind
szoknak tudgya, hejában való akarattyokat
szándékjokat tudgya.

Valakit Uram te tanítándasz csak az boldog
ember, te szent igédből kit meg-tanítasz csak
az áldott ember, és az te szolgád és tanítványod
új keresztyén ember.

Sok gonosz időn nagy békeségben azt Ur-
Isten tartod, miglen a' vermet az hitetlennek
szépen mind meg-ásod, és nagy keményen go-
nofságáért ott meg-ostorozod.

Tsak egyedül te a' te népednek mert gond-
gyát viseled, a' te népednek örökségeket soha
el nem hagyod, ha benned biznak nyomorúság-
ból te meg-szabadítod.

Olly hamarossággal az igazságot ítélre von-
szod, igaz törvénnyel a' te népedet mert meg-
szabadítod, és igaz szívű jó hivednek azt kö-
vetni hagyod.

Nyomoruságban mikor én vagyok ki támad
mellettem, a' gonoszokkal ha viaskodom ki
fogja én velem, az hamissákkal ha ellenkedem
ki léfzen én velem?

Te vagy Uram csak lám én mellettem az én
segedelmem, ha te nem voltál volna ennékem
az én segítségem, meg-őitek volna el-veszett
volna az én hirem nevem.

Rettegésemben hogy mondom vala immár
majd el-esem, el nem szaladok ellenséggel
immár el kell vesznem, a' te jóvoltod Uram Iste-
nem volt én segedelmem.

Az

A' nagy fok gondban mikoron valék igen nagy bánatban, sokat gondolván ott én magamról az én firtalmimban, az én lelkemet nyugtom vala vigasztalásimban.

Igaz vagy Uram a' hamis törvént mert te nem akarod, hamis Biráknak álnok székeket mi nem jóvá hagyod, törvény szinével kik nyomorgatnak hogy már meg nem rontod.

Meg-seregelnék az igaz ellen hamisságité nek, az ártatlan vért hogy kárhoztásák arra igyekeznek, és úgy tettetik hogy mindennek igaz törvényt tesznek.

Patvarosoknak ellenek te vagy énnékem gyámolom, Uram Istenem azért te hozzád mindenkor folyamom, te benned bizom mert te vagy nékem erős kő oszlopom.

Igasság szerént meg-elégited ő hamisságokat, az ő fejekre téríted vonzod ő álnokságokat, mellyel rontani akarják vala ők a' jáborokat.

Olly nagy bizonnyal tellyes hitemmel mondom én ezeket, hogy az Ur Isten gonoszságokban mind el-veszti őket, még-is azt mondom, hogy az Ur Isten mind el-veszti őket.

Sok éneke közt szent Dávid Király ő Soltás könyvében, ezt is bé-irta kilenczven negyedik szép ékes részében, bizván Istennek nagy oltalmában és segítségében.

X C V. D I T S I R E T.

JEr örvendezzünk az Ur Istennek, és énekeljünk az ő Sz. nevének, idvőtség felől egy reményünknek, mi oltalmunknak kegyes elrettentőknek.

Síestünk hozzá ditsiretekkel, hálá-adással és könyörgéssünkkel, éneklésünknek szép zengéssel, Sz. Angyaloknak nagy sok seregével.

Mert a' Jehova mi nagy Istenünk, ő nagy Királyunk erős Fejedelmünk, minden Istenek felet mi velünk, igaz oltalmunk és mi segedelmünk.

Tsak egyedül ő bir mindenecket, a' mélységek és a' nagy hegyeket, minden hatalmas erősségeket, az ördögöket és az embereket.

Ő teremtte a' széles tengert, és benne való nagy szép szigeteket, tsak ő formalta a' száraz földet, és azon való drága szépségeket.

Jer hajtsunk fejet térdet nékie, és boruljunk le arczal ő előtte, az Ur Istennek nagy tisztessége, forogjon szánkban ő szép ditsérete.

Mert tsak ő a' mi kegyes teremtőnk, minden dolgunkban bizot gondviselőnk, mint ő népének ő védelmezőnk, és juhainak tsak ő megőrizőnk.

Az ő szozattyát mikor halljátok, ti szivetek nékie adgyátok, úgy halgassátok és fogadgyátok, hogy kísértetben soha ne jussátok.

Mert jól tudgyátok régen mint jártak, a' kik ellene igen rugodoztak, az ígért földre bé nem juthattak, mert szot fogadni ők nem akartanak.

Ditséret néked Arya Ur Isten, légyen ditsőség néked Fiu Isten, tisztesség néked Sz. Lélek Isten, három személyben egy örök Ur Isten.

C. D I T S I R E T.

ONora: Istenünkhöz fohászkodván, Erüllyetek az Istenben, szolgáljátok őt örömmel.

Örömben, valakik vadtok e' földön, gyűllyetek
vigan eleiben.

Mert csak ő a' mi Istenünk, és ő teremtet
vagyunk nekik kedves népe vagyunk, mezejének
nyája vagyunk.

Templomában mind bé-gyűllyünk, ditsiret
néki mondgyunk, ott néki hálákat adgyunk, és
csak ő szent nevét áldgyuk.

Mert kegyelmes az Ur Isten, meg-botsátta
bűneinket, kegyelmének vége nintsen, jóvólá-
ban-is vég nintsen.

Ezt meg-irta nagy Örömben, szent Dávid a'
Soltár könyvben, adta-ki századik részben,
hogy ditsirjuk Istent szivben.

C I. D I T S I R E T.

Nota: Nagy hálá-adással magaszt:

Ilyen fogadást tőn a' sz. Dávid a' nagy Ur
Istennek, a' számkivetésben fia előtt mikor
bujdosnék, hogy ha országában az Istentől is-
mét bé-vitetnék.

Őrök Atya Isten a' mig élek csak téged di-
tsirlek, kegyelmességedért soha többé én el
nem felejtlek, igazságodért-is szemem előtt,
mindenkor visellek.

Az én bűnöm ellen ostorodat noha meg-mu-
rattad, mint erős Oroszlán tsontaimat mind ősz-
ve rontottad, minden reménségem haragodban
tőled el-fogyattad.

Nám más felől ismét mint egy Atya rajtam
könyörültél, a' te jo-voltodért menyországba
én reám tekintel, szintén halálomkor vig orszá-
dat nékem meg-jelentéd,

Nám

Nem feledem soha én-is ilyen kegyelmessé-
gedet, de te szent igédből meg-jobbítom go-
noszt életemet, és fel-magasztalom mind Örökké
a' te szent nevedet.

Ezt bizonyval tudom szin-mutato ember nem
kell néked, én-is ártatlanul igazságban szolgál-
lok tenéked, az én népemnek-is példa ado lé-
szek te előtted.

Semmi hamisságot ítéletben én elő nem vé-
szek, ajándékért soha hamisságot igazzá nem
teszek, a' gazdagoknak-is szemelyekre tör-
vényben nem nézek.

Gyűlöli én lelkem mindenkoron a' ki go-
noszt tében, az én nyájasságom paráznával gyil-
kossal nem léssen, nem lakik én velem soha ed-
gyütt a' ki istentelen.

Im udvarombol-is ki-űzetem a' kik rágal-
maznak, mint kik alattomban vermet ásnak at-
tyok-fiainak, és kik elegyítik kenyereket hu-
lokkal azoknak.

Tsak hízlekedőt-is nem szenvedek az én né-
pem között, háboruságokat kik szereznek én
nemzetim között, és kiknek álnokság és tsá-
lárság kedves szemek előtt.

Szivemben utálok kevélyeket fel-fuvalkod-
tákat, de Örömet látom országomban az Isten-
felőket, az legyen én szolgám ki követi az ár-
vák törvényét.

Igen gyorsasággal én ki-törölöm a' gonoszté-
vőket, az Ur városában nem szeretek álnok em-
bereket, a' kik reánk hozzák az Istennek ke-
mény ítéletit.

F

Igy

Igy könyörge Dávid maga felől a' nagy Istennek, példáját meg-irván az igékben jókedelmeknek, halgassa meg a' ten kéréseket keresztyéneknek.

CIII. DITSIRET.

Nota: *Jer emlekezzünk keresztyén nép.*

A' Ki az Istent meg-ismérheti, jó teteményszében veheti, annak Szent Lélek szíve gerjeszti, halá-adasia őtet serkengeri.

Bizonyság nekünk erről Sz. Dávid, ki meg-isméré az ő teremőjér, teremőjének jótéteményét, im ilyen módon kezdé el Enekét.

Ditsird én lellem minden erőddel, a' nagy Ur Istent az ő Sz. nevével, áldgyad az Istent mind életedben, el se felejtse jó teteményében.

Ő botosáttya meg minden bűnődöt, ő gyógyítja meg te betegségedet, és kárhozattól megment tégedet, meg-koronázza tenéked fejedet.

Tenéked fejed az ő Sz. Fia bűnnek, halálnak erős baj-vivója, és az őrdögnek ő meg-rontója, ez mind Istennek szent irgalmasága.

Ki minden jóval téged meg-látott, imádságod bántéged meg-halगतott, mint a' Kefelyűt ki már meg-aggott, nagy bűneidből ugyan meg-iffított, jollehet néha meg-sanyगतott, sok kísértet te reád botosátott, mint kegyes Atya meg-oltározott, de ezzel téged kezéhez tanított.

Más felől ismét hozzája fogott, ellenségeden érted borszírut állott, hogy ezt hihefled sok példát adott, a' Sida nép közt kit meg-szabadított.

Bizzál én lelkem az Ur Istenben, igen irgal-

mas ő természetiben, és késedelmes a' bűntetésben, csak hogy meg-jobbuly a' te életedben.

Ha egy kevéssé haragot mutat, az ő haragja mi nem végig marad, fenyegetése nem örökké tart, irgalmasága ismét téged meg-lát.

Nem bűnünk szerint téssen mi velünk, nem bűnünk szerint fizet ő minékünk, melly igen magas az ég mi tőlünk, olyan igen nagy irgalmas minékünk.

Olly igen messze vette bűnünket, a' Nap nyugathoz mely távol Nap-kélet, hogy immár a' bűn hátra nem térhet, immáron minket pokolra nem vethet.

Miként az atya fiait szánnya akképpen Isten hivat nem hadgya, mert nem Angyalok azt ig-jol tudgya, ő teremtetten mely gyarlok jól látja.

Földből teremte földé kell lenni, miként a' fűnek ugyan meg kell aszni, mint a' virágnak el kell hullani, Adám fiának ugya meg kell halni.

A' mi testünkől lelkünk ki-mulik, őstán a' földre nem emlekezhetik, Sz. Dávid mondgya hinnie illik, azért egy Szent-is né imádrathatik.

Az Ur Istennek irgalmasága, Isten-felőkön mind öröktől fogya, fiurol fiura mi reánk szálla, Christus Jესusnak meg-igazítása.

Kik őtet félyük módását regyűk, parantsolatját neki meg-őrizzük, neki engedgyűnk ezt emlegessük, e nyi jó voltát hog' a' ne veszessük.

Vigaság nekünk háboruságban, mert vagyon bűnünk magas menyorságban, mindennel bír

királyságában, örökké való hatalomságában.

Azért mindentől meg-oltalmazhat, a' bűn a' őrdög a' halál nem árt, a' tűz és a' víz meg nem gyalázhat, rőmlőcz és fegyver minket nem ronthat.

Mint ezt meg-írta szent Pál minékünk, ki nek irását mindnyájan kell hinnünk, ha Isten velünk Christus mellettünk, akarnám látni ki volna ellenünk.

Ha Christus Jeshu minékünk adta, ki ő nekie nagy kintses ládája, semmi nints nála olly igen drága, kit a' Christussal minékünk nem adna.

Ti Sz. Angyalok Istent áldjátok, mert ő általa vadatok hatalmasok, mindenkor neki szavat hallyatok, meg-fogadjatok neki szolgállyatok.

Ti Fejedelmek meg-halgassatok, Isten Uratok neki szolgállyatok, akarattyában ti el-járjátok, mert tisztetekről számot kel adnotok.

Egyházi népek ti is kik vadatok, Istent áldgyatok mert pástori vadatok, úgy kiáltsatok prédikállyatok, mint egy trombita úgy hangitsállyatok.

Te szegény kőtség te igen gyors légy, gyakran halgassad Istennek igéjét, tőled is Isten úgy ditsítesék, hogy alább való mindennél te se légy.

Minden állatok Istent áldgyatok, ő teremőzők mindnyájan vallyatok, ez egész földön valahol vadatok, teremőzőket örökké áldjátok.

De kíváltképpen oh te én lelkem, áldjad az Istent te minden időben, mert téged adot a' szegény

gényestben, Sz. Fia által ismét hozzá vészén.
CXII. D I T S I R E T.

Az első Ditsiret notájára. Greg. Sz.

Boldog az ollyan ember ő lelkében, a' ki az Istent hiszi beszédében, féli tiszteletét igaz hitben, szent Dávid mondgya ezt a' Soltár könyvben.

Ennek mindenkor nagy gyönyörűsége, csak ő Urában kegyelmes beszéde, nints rettegésben soha az ő szíve, mert mindenkoron bizik Istenebe.

Noha vétkezik tudatlanságából, el-esik gyakran erőtlenségéből, nem marad fel-kél hamar a' vétekből, az Ur Istennek nagy segedelméből.

Ennek e' földön sok jóságára leszen, bűség, gazd-ság ő házában leszen. Isten áldása házanépben leszen, kevésből neki mindenkor sok leszen.

Ditsirik őtet teilyes életében, őrtülnek neki elő-menetiben, kára nem leszen hírében nevében, mellette lesznek nagy tisztetségében.

Igen táplállyá ő a' szegényeket, jelesben penig a' keresztyének, senki nem látrya az ő szükségeket, Isten áldása gazdagítja őket.

Tselekedeti csak az Istentől függ, gazdagságában fel nem fuvalkodik, kárvallásában ő nem boszszonkodik, hiszi Istentől hogy csak próbáltatik.

Tamad reája sok féle kísértet, sok hamis név sok gonosz izenet, de soha szíve a' nem ijed, Istenben bizott semmit ne

Vigasztalása nagy vagyon szíve

fége nag' vagyó hitinek, noha reája sokan le-
kednek, de szándékokban elő nem mehetnek.

Sok nyomorultnak volt ő táplálója, tudja mi-
tsoda az ő hivatalja, háza-népére szorgalmas
gondja, hogy szükségeket senki ne mondha.

Pusztaságáról ő szentegyházának, nagy
szűk voltáról a' hű Tanítóknak, fő gondot vi-
sel hogy maradékinak, mennyekben gyűjtsön
kintset fiainak.

A' szegényeknek nagy gondját viseli, szom-
juhozni nem hadja éhezni, Istennek akar jó-
fára lenni, tsak azért akar mindennel jól tenni.

Parantsolattját Istennek hogy féli, véres ve-
ritéssel a' kenyeret észli, marháját adgya ig-
zán és vészli, azzal jóságát szaporává teszi.

Isté beszéde nála nagy gazdagság, a' kevés jo-
szág nála nagy sokaság, békével lakás nála nag'
uralág, de nagy szegénység nála háboruság.

Keresztyénységét híjában nem hánnya, a' ki-
ben a' hit magát ki-mutattya: híjában való ke-
resztyénnek mondgya, kiből gyűmöltsét a' hit
nem mutattya.

Innen meg-értyük keresztyénységünknek,
bizonyos jegyét mi idvőtségünknek, mert a'
szeretet petséti hitünknek, a' nagy irigység hi-
tetleniségünknek.

Ezeket írta Sz. Dávid könyvébe, száz és tizen-
két szép ditsiretiben, hogy a' keresztyént meg-
mért hitiből, kívül peniglen tselekedetiből.

UGYAN AZONROL.

a' férő ki féli az Istent, az ő paran-

tsó-

tsolattyában gyönyörködik, mint a' jámbor fiu
enged az aryanak, nem különben ez-is a' nagy
Ur Istennek.

Aldottak lesznek e' földön ő fiu, az Isten bősé-
gíti az ő jóságokat, nem lesznek ő nekik valami
szűkségek, miképpé az Isten nekik meg-ígérte.

Ditsiret gazdagság lesz az ő házában, minden
jóval őtet szereti az Isten, az ő életében lesz
fegyhetelen, az ő igazsága örökké meg-marad.

Fénlik az ily ember ő jámborságában, a' több
néped között mint a' világosság, bátoraságos min-
den tselekedetiben, irgalmas mindenhez és nag'
békeséges.

Könyörül ez ilyen minden nyomorulton,
minden jóságából bőséggel osztogat, tudván
hogy az Isten őt tette Sáfárrá, hogy gondgyát
viséllye a' szűkölködőknek.

Minden beszédeben vagyon nagy igazság,
minden szollásában Istennek igéje, mert ez ne-
ki minden nagy gyönyörűsége, senkit nem rá-
galmaz ő nem gyűlölködik.

Békeséges leizen az ő Istenében, nem retteg
semmit a' hitetlenek között, nem féli az ő nagy
fenyegetéseket, oltalma ő neki az örök Ur Isté.
Őrök emlekezetbe lesz az Istennel, ki az ő
híveiről el né felelkezik, igereti szerént ő nekik
meg-fizet, az ő jóvoltából Christusnak általa.

Nem fél ez valami gonosz izenetről, nem
retteg semmit ez mikor háborgattyák, minden-
remensége az egy bizony Isten, ki őtet biztat-
tya és meg-oltalmazza.

F 4

Riter

Bátor az Ő szive Istennek általa, hogy kísértetiben meg ne botránkozzék, ditselkedgyék inkább az Ő ellenségén, világon, ördögön, resten, és a' poklon.

Istennek Sz. Lelke fénlík az emberben, ditsírtetik ez az igaz emberektől, meg-koronáztatik a' nagy Ur Istentől, és boldog léfzen Istennek országában.

CXIII. DITSIRET.

Kerekyének kik e' földön lakoztok, nevéket az Istének adátok, az Ő nevért szüntelenül áldgyátok, véle végre hogy ti uralkodgyátok.

Mind e' világ az Ő nevért ditsírje, légyen áldot az Ő neve azt kérje, ellenségünket minékkünk el-törje, és bűnőket nékiek el ne tőrje.

Nap-kelentől fogván nap nyugatiglan, az Ő nevért ditsírjűk mind addiglan, mert neve nekünk vagyon halhatatlan, jó voltából mi töltünk foghatatlan.

Az Isten uralkodik mindeneken, e' világon mind a' pogány népeken, ditsőfsége vagyon néki mennyekben, örülnünk kell ezen nekünk szívéinkben.

Kitsoda olly hatalmas országában, mint a' Christus ki lakik magasságban, mindenek néz Ő nyavalyájában, és lelkének igen nagy fájalmában.

Fel-emeli földön a' szegényeket, a' ganéjban fetrengő bűnösöket, hogy hatalmasa tehesse mind őket, kik Ő benne helyheztesik szíveket.

A' meddűket az Ur Isten meg-áldja, magzatok.

rokkal őket bővön meg-láttya, életeket nekik meg-szaporittya, mind örökké életekben táplálja.

Mert Christusnak menyországban a' tísti, földön mennyen alá valokat nézi, a' kevélyeket fenként meg-töri, e' világi bűtseket szégyeníti.

Az érdemes szenteket Ő utállja, a' kép-mutatókat-is kárhoztattya, a' félelmes szíveket vigasztallja, menyország boldogságát nekik adja.

Szent Dávid írta ezt a' Soltár könyvben, énekének száz tizen-három részében, Anyaszentegyház éneki ditsiretben, az Istennek Ő nagy ditsiretiben.

CXVI. DITSIRET.

Nota: Fohászokodom hozzád Uram &c.

Nagy öröme adatek én lelkemnek, vigasztása jöve az én szívemnek, mert kegyelmes lőn Isten kérésemnek, és lőn meg-tartója én életemnek.

Immár lelkem el-keferedett vala, ki pokoltul nem igen megszűze vala, tellyes életem háborodott vala, a' halálra immár menendő vala.

Akkor az Urat segítségül hívám, fel-kiáltván Ő nékie ezt mondám: sies kérlek Uram immár én hozzám, ne had lelkem el-vesnie kiáltá.

Kegyelmessen az Isten meg-halgata, Aryaképpen hamar hozzám hajla, szent Lelkével engem meg-látogata, bánatimban engem meg-vigasztala.

Melly kegyelmességét mindennek adgya, nagy kegyessen emberekre ki-nyujtya, a' kik

benne biznak meg-vigasztallja, minden há-
rutól meg-szababltva.

Bizzál azért én lelkem az Istenben, végy
galmat ő szent ígéreiben, bizzál az ő erős seg-
tségében, veled leszen örökké te igyedben.

Te Ur Isten engem ki-szabadítál, a' halálból
nagy kinnyából ki-váltál, keferű síralmimból vi-
gasztalál, minden háborumban meg-oltalmazál.

Nagy örömben vagyok azért én lelkem, ő
szentivel vigan lakik életem, Isten segítségében
nincs kétségem, és ebben vagyok nékem teljes
hitem.

Jollehet én meg-keferedtem vala, sok hábo-
rutól meg-ijedtem vala, de Istenben nagy bizo-
dalmam vala, segítséget csak tőle várok vala.

Mert tsuda kinokban győtrődöm vala, melly
miatt majd szintén el-veszek vala, mindazáltal
azt meg-ismértem vala, hogy ember hamis, ha-
zug látom vala.

Mert az ember már kétségben ejt vala, az I-
stentől el-vonni akar vala, hogy ő benne ne biz-
zam kiált vala, de Istennek Szent Lelke vigasz-
tala.

Azért mit fizetek ő jóvoltáért, tőle el-vő-
tok szép ajándekiért, mit adhatnék neki ő ol-
talmáért, hozzam valo nagy kegyelmességéért.

Nagy örömmel ditsiretít éneklek, ő jo-té-
mindeneknek hirdetem, szent gyülekezet közt
ezt én beszéllem, lelkemnek ezzel nagy oltal-
mát veszem.

Fogadást oltalmáért neki térszek, mellyet e-
rő

rős hitel meg-teljesítek, mindeneknek ebből
én példa leszek, kétség nélkül meg-látrák
minden népek.

Az Istennek az ő népe nagy kedves, és szén-
tinek vére igen szerelmes, mind életek halálok
kellemetes, életében kit lát hogy nem fertelmes.

En pedig te szolgád vagyok Istenem, kérlek
add-meg énnékem ezt kegyessen, hogy őrk
szolgád lehessen életem, szolgáló leányod lé-
gyen én lelkem.

Az Istennek szent nevét én ditsirem, minde-
neknek felette magasztalom, a' mit fogadtam.
én be-teljesítem, minden népek között ezt én
hirdetem.

Hála-adást a' hivek előtt térszek, mellyből min-
den népnek jó példa leszek, én Istené csak rége-
det tisztellek, örökkön örökké téged ditsirlek.

CXVII. D I T S I R E T.

I Nt most minket Dávid Proféta a' Soltán.
könyvben, ilyen módon száz tizen-hét el-
osztott rendiben.

Ditsirjétek az Ur Istent ti pogány népek, di-
sirjétek őtet minden népek nemzetségek.

Mert mi rajtunk bizonyítatik irgalmasága,
és meg-marad mind örökké Urnak igazsága.

Igaz és hű az Ur Isten ő belzédeben, töké-
letes alhatatos ő ígéreiben.

Azért bizzunk Istenünknek fogadásában,
nem veszünk-el ha hiendünk irgalmaságában.

Felül mullya minden dolgait irgalmasága,
mindé bűnöket felül halad kegyes gazdagsága.

Innét értjük véghetetlen kegyelmességét
Christus Jesusért hozzánk való atyai szerelmét.
Mert ő minket ingyen való ajándékából, el-
választá fiaivá irgalmaságából.

Es meg-válta minket veszet nyomorultakat,
a' vakságból pogányokat, bálvány imádókat.

Fel-támasztá szent igéjének öröm zászlóját,
Christus Jesusért kiáltánya bűnünk bocsánatját.

Hogy valakik Christus Jesusban tisztán hi-
nének, örök életet birhamának, és el ne vesznének.

Vagyó nekünk szabadságunk bűntől haláltól,
Christ' Jesusért a' törvénytől, örök kárhozattól.

Ier ditsirjuk azért őtet mi-is örömmel, ma-
gasztallyuk örvendezvén hitbéli örömmel.

Aldott légy te Atya Isten édes teremőnk,
igazgassad életünket kegyelmes Istenünk.

Ditsiressél Jesus Christus édes meg-váltónk,
engestelyled sz. Atyádat mi egy Közbe-járónk.

Oh sz. Lélek ditsiressél mind egyetemben,
vigasztallyad bátorítsad szívünket lelket.

C X X. D I T S I R E T.

Nota: Mikor a' Sida nemzet tart: Őt.

SOk nyomorúság mi életünkben hogy meg-
keferite, és e' világon nyugodalmunknak
nem lőn ő ideje, a' nagy inségben Istenhez fir-
ván szívünk így ivőlte.

Tudgyuk Ur Isten hogy te hatalmas és igaz
Isten vagy, a' mi szívünknek sz. Leelked által
igazgatoja vagy, ellenségünknek gondolatya-
nak te meg-rontója vagy.

Eretnék ember tsalárd nyelvél boszszu be-
szédes

szédes szol, a' mi fejünket alá-hajtottuk még-is
minket vádol, kérünk Ur Isten hogy szabadíts-
meg nagy álnokságokból.

Patvarkodóknak hamis nyelvekkel vallyon te
mit használsz, semmi jót abban miként ördög-
ben mert ugyan nem találsz, szent felségednek
ditsiretire semmit attol nem vársz.

Haragra indit méreggel rakva mint az Aspis
kigyó, hátra vér téged nem hiszen néked mert ő
csak háborgo, az ő szívében mint a' tengerben
vagyok sok Scorpio.

A' hatalmasnak mérges nyilakkal tegze mint
rakatik, mordály embernek és mint ő tőre rej-
tekben tartatik, álnok embernek az ő szájában
nyelve ugyan fekszik.

Nem gondollya-meg az ártatlannak nagy-
nyomorult voltát, sem az árvaknak segítség nél-
kül meg-fogyatkozását, nagy hamissággal nyel-
vét forgattya reá tátya száját.

Vadon erdőben melly nagy kegyetlen a' fene-
vad fia, majd szintén ahoz már hasonlatos az
embernek fia, tsalárd nyelvél ki az igazat tit-
kon rágalmozza.

Sőt a' fenyő fa melly már sokáig szárazon
tartatik, sebestűz lángtul melly nagy hirtelen ő
fel-gyulaztatik, ennek ő nyelve az igaz ellen-
ugyan élesedik.

Lásd-meg Ur Isten a' mi napinkat rövidítsd-
meg őket, mert az ellenség meg-környékezte
mi lako helyünket, mint a' veremben az Orosz-
lánok régenten Danielt.

Aldot Ur Isten te vagy minékünk mind Atyánk és Anyánk, noha el-hagyott nem ímél minket a' mi földi atyánk, csak te szerettél és hozzád vőttél hogy pogányok valánk.

Sok ideiglen a' mi életünk csak kámkivetésben, olly népek között a' kik nem élnek te tiszteletedben, kit meg-példázál az Ismaelnek minden nemzeteiben.

Tsak nyomoruság boszszu szenvedés követi lelkünket, mert a' békeség gyűlölő népek háborgatnak minket, ja! azért nekünk kik sok ideig vonszuk életünket!

Oliyanok szintén ők mi ellenünk mint a' Saskefelyű, örül halálnak és természetet haboruság szerző, hadakozásra nagy vér-ontásra haragra ingerlő.

Vedd-el már rolunk sok ostorokat és gyűlölségeket, kik semmi okkal de nagy büntelen háborgatnak minket, a' te haragod mint a' sebes tűz emészte-meg őket.

Imé Ur Isten a' te szemeid a' bűn ellen vadnak, kik nem akarnak téged követni majd gonoszul járnak, a' te földedben örökségedben azok nem lakoznak.

Ne hadd Ur Isten kérünk tégedet a' te egyházadat, meg-nyomorodot keresztyénidet jobbfelől állassad, ez meg-nyomorult nyögő időben már meg-szabadítsad.

Vedd fűeidben a' te népednek firván kiáltását, szánnyad immáron keresztyénidnek régi árvaságát, az ígértet jó nemes földre őket beültetsad, Sok

Sok nyomoruság Dávid Profétát hogy retteneti vala, és mind azoktól meg-szabadulni igen kíván vala, Soltár könyvének száz husz részében ezt bé-írta vala.

C X X I. D I T S I R E T.

Jer emlekezzünk keresztyén népek a' nagy Istennek az ő jo voltáról, mert tsak ő nekünk minden jo-tévőnk, mennyen és földön tsak ő igazgatonk.

En fel-emelem én szemeimet, a' nagy hegyekre és a' nagy völgyekre, hogy segedelmet honnét kell várnom, de nem találék többet az Istennél.

Tsak ő ennékem én segítségem, bűntől hálától rettenetes kintol, és kározzattól meg-ment engemet, ki teremte mennyet és a' földet.

Nem hágy tégedet a' kísértetben, a' te lábadat gonoszra nem viszi, mert az Ur Isten vigyáz te reád, mert meg-ismérted ő áldot szent nevét.

Imé keresztyén melly nagy örömünk, vagy on minékünk a' nagy Ur Istenben, mert nem aluszik tsak reánk vigyáz, és tsak ő minket őriznie akar.

Aldott Ur Jesus meg-őriz téged, és el-bé-fedezi az ő szent kezével, minden terhedet ő el-viseli, és el-fedezi a' te bűneidet.

Az Nap a' napon téged el nem ront, és az éjszakán a' Hold el nem emészti, mert az Ur Isten téged meg-őriz, minden gonosztól lelkedet meg-menti.

Őriz

Örizzen téged a' nagy Ur Isten, minden dol-
godban tégedet meg-áldgyon, valahol te jársz
az ő nevében, meg-oltalmazzon most és mind
örökké.

Sz. Dávid írta a' Soltár könyvben, ő éneké-
nek száz huszon-egy részében, mikor az Isten
ő meg-isméré, sok jóvótárol nagy hálákat ada.

C X X I I. D I T S I R E T.

Orrúl mi szívünk mikor ezt halljuk, a' tem-
plomban megyünk, az Ur Istennek szent
igéjét halljuk.

Meg-álnak lábunk, örök Ur Isten, a' te tem-
plomodban, és tisztá szíved ditsirunk tégedet.

Ald-meg Ur Isten a' te népedet kik téged be-
retnek, tarts-meg közöttünk a' gyülekezeted.

Légyen békeség felféges I. Anyaszentegyház-
ban, oltalmaz minket minden nyavalyánkban.

Ditsiret néked Arya Ur Isten a' te szent Fiad-
dal, és Szent Lélekkel örökkön örökké.

C X X I V. D I T S I R E T.

Az Izraelnek népe régenten ő törvényben,
az Ammon pogány népnek esett vala insé-
gében, de meg-segíté az Isten, az ő nagy szük-
ségekben, és el nem hagyá ügyökben.

Azért nagy hálát adván Istennek eneklének,
ő szabadulásokért ilyen módon örvendének,
mondgya ezt most az Izrael az ő sz. Istenének,
mint kegyelmes vezérének.

Hogy ha a' nagy Ur Isten velünk nem lesz
vala, mondgya ezt az Izrael, mindnyájan el-ve-
szünk vala, hogy ha a' mi jo Istenünk közöttünk
nem

nem lesz vala, bizony mind el-veszünk vala.

Mikor a' hitlen népek reánk támadtak vala,
nézálám elevenen minket mind bé nyelnek va-
la, midőn az ő nagy haragjok reánk fel-gerjet
vala, könnyen meg-emésztenek vala.

Arviz-képpen jó vala reánk az ő erejek, nagy
rettenetes vala haragos fenyegetések, már szin-
tén el-borít vala, az ő kegyetlenségek, szertelen
nagy dühösségek.

Nem vala emberektől sohonnán reménfé-
günk, hanem csak te egyedül lől Ur Isten segít-
ségünk, áldott légy azért mi Urunk és kegyel-
mes Istenünk, mi egygyetlen egy vezérünk.

Hogy minket meg-mentettél az ellenség tor-
kától, a' hitlen népeknek reánk tsikorgo fo-
goktól, mint a' madarat meg-mentél, az ő nagy
hálajoktól, és sok álnok tanatsoktól.

Meg-rontád te Ur Isten törét az ellenségnek,
meg-szabadította lől te nyomorult hivednek,
mind meg-tusolod azokat, a' kik ellened élnek,
álnok tanatsot végeznek.

Tsak te vagy örök Isten a' mi erős gyámo-
lunk, tsak a' te áldott neved mindenütt a' mi ha-
talmunk, menynek földnek egy Urának, mi tsak
tégedet vallunk, azért mind örökke aldunk.

Ezt a' szent Dávid írta regen a' Soltár könyv-
ben, az ő ditsiretinek száz huszon-negyed ré-
szében, hogy az hives ne essenek kétségben ő
ügyekben, mikor forognak inségben.

C X X V. D I T S I R E T.

A' Kik biznak az Istenben, el nem vesznek
életükben, idvözülnek hitből.

Az

Az Istennek beszédében, kik maradnak szö-
zésekben, idvözülnek hitből.

Ezek lesznek erősségekben, mint egy kő szö-
keménységben, idv:

Sokszor esnek kísértetben, de ők el nem
vesznek abban, idv:

Mostan a' jók félelemben, tartatnak és fenyt-
tékben, idv:

Tégy ezekkel jól Ur Isten, a' kik biznak
szent nevedben, idv:

A' kik pedig hitlenségben, élnek, és nagy ke-
vélységben, mind el-vesznek ebben.

De az hitek békeségben, lesznek örök d-
tsősségekben, idvözülnek hitből.

Ezt szent Dávid a' Soltár könyvben, száz és
huszon-öt részében, írta ditsiretben.

CXXVII. DITSIRET.

Mindenek meg hallják, és jól meg-tanul-
lyák, kik segedelmeket Istentől nem vár-
ján, Nintsen Isten nélkül segítség és idvőség.

Valamely városnak avagy háznak népét, Ur
Isten nem őrzi, hidgyed annak vezztét, Nints:

Tsak hijában leszzen reggel fel-kelették nek-
tek kik erőssen Istenben nem hisztek, Nintsen:

Ekképpen történik mindnyájan tinéktek, mun-
kával bánattal kik kenyeret észtek, Nintsen:

Nagy könnyen az Isten ad mindent azoknak,
kik csak benne biznak neki könyörögnek, N:

Mint a' sebes nyilak hatalmas kezében, erőss-
sek az hitek Isten oltalmában, Nintsen Isten:

Boldog a' ki lelkét hittel erőssíti, minden el-
lenfé-

lenfégét erőssen meg-győzi, Nintsen:

Írta ezt Sz. David ő Soltár könyvében, száz
huszon hetedik ékes énekében, Nintsen:

CXXVIII. DITSIRET.

Minden hű keresztyének meg-halljátok,
mi legyen tökéletes boldogságatok.

Félljétek Uratokat Istenteket, az ő paran-
tsollatját szerelsétek.

Ellyetek igazán kézi munkával, így éltek jól
és igaz boldogsággal.

Tinéktek feleségtek házatokban, szül jám-
bor fiakat gyarapodásban.

Kikkel meg-ékesíti házatokat, mint a' szőlő
gerezdek vészszéjeket.

Asztaltok környül ülnek ti magzattok, mint
a' szép olaj fának ékes ágok.

Ekképpen áldgya-meg az embert Isten, vala-
ki féli őtet igaz hitben.

Aldgyon-meg titeket az Örök Isten, ki lakik
a' ti gyülekezetekben.

Az Isten szaporítsa jószágokat, és adgyon-
sáitoknak jó fiakat.

Békeség legyen Anyafzentegyházban, úgy
legyen mondgya minden ember bizván.

AZON DITSIRET.

Boldogok azok kik Istent félik, és igaz hit-
tel kik őtet vészik, parantsollatját nekik
teszik, kezük munkáját kik igazán észik.

Kezek munkáját Isten meg-áldgya, eledele-
ket meg-szaporítja, és életeket meg-hosszab-
bítja, az igaz útra őket igazgattya,

ő fele-

Ő feleségek hozzájuk illendő, házokban lé-
szén mint jó termő szőlő, fiait néki hitben neve-
kednek, a szőlő környül mint olajfa veszők.

Meg-áldg. téged a' kegyes Isten, és őreg-
bitsen az igaz hitben, hogy te nyerhesd idvős-
séged menyben, tégedet vigye örök ditsőségbe.

Es hogy láthaflad fiaidnak fiait, nemzetségid-
nek szaporodását, és békeségnek drága gyű-
möltsét, keresztyéneknek hitben éppülését.

Ekképpen áld-meg embert az Isten, ki felt-
ötet minden időben, és a' ki bizik ő ígéreiben,
támasza lézen az ő életében.

Sz. Dávid írta ezt a' Soltár könyvben, ékeksen
mondgya száz huszon-nyolcz részében, mert
kellemetes házaság Istenben, kit meg-koronáz
örök ditsőségben.

C X X X. D I T S I R E T.

Bűnösök hozzád kiáltunk, Ur Isten könyö-
rűly rajtunk, nyisd-meg te fűleidet, halgald-
meg könyörgésünket, mert ha mind meg-íté-
lended, a' mit vétkeztünk te ellened, mind kár-
hozunk előtled.

Nagy a' te irgalmaságod, a' bűnt te meg-bo-
rsáthatod, nints nekünk semmi érdemünk, nints
semmi ártatlanságunk, nints ki dicsékedgyek e-
lőtted, feltünk mindnyájan tégedet, és könyör-
günk tenéked.

Azért bizzunk az Istenben, és nem a' mi érde-
münkben, nyugodjék ő benne lelkünk, ő légye
mi reményégünk, lám nekünk nyilván ígéri,
hog' akar óltalmunk lenni, azért hívjuk őnéki.

Légyünk

Légyünk erősek hitünkben, bizzunk csak az
Ur Istenben, ne essünk benne kétségben, ne bo-
morkodgyunk lelkünkben, légyen erős minden
keresztyen, ki meg-ujult Sz. Lélekben, és biz-
mek Istenben.

Ha nekünk sok bűnünk vagyon, Istennek
több kegyelme vagyon, nints ő irgalmának vé-
ge, noha embernek sok bűne, ő minékünk ke-
gyes pásztorkunk, ki őriz minket pokoltul, és
meg-ment kárhozattul.

U G Y A N A Z O N R O L.

Felsőleges Isten hozzád kiáltunk nagy kese-
rűséggel, könyörgünk néked hogy légy se-
gítséggel.

Tekints mi reánk kérünk Ur Isten illy nagy
szükségünkben, és segily minket erőtlensé-
günkben.

Miként a' foglyok tömlőcz fenekén erősten
kiáltunk, senki sem hallja sem könyörűl rajrunk.

Pokolnak kinnya, bűnnek soklaga dűhös-
kodik rajtunk, légy segítségel hogy mind el ne
veszszünk.

Ha bűneinket te meg-tartándod felséges Ur
Isten, valyon ki lézen előtled büntelen.

Nintsen ártatlan, nintsen bűn nélkül senki te
előtted, azért könyörgünk unukat vezérlyed.

Mert csak te nálad vagyon kedveség és nagy
irgalmaság, Christus Jესusert bűnőkből sza-
badság.

Örvendez szivünk felséges Isten te ígéretd-
ben, és hozzánk valo nagy kegyességben.

Oh mélt.

Oh méltóságos nagy irgalmasság, kedvesség
mi rajtunk, bűnök ördögnek nints hatalma
rajtunk.

Meg szabadultunk a' Christus által örök kár-
hozattul, nintsen félelmünk immár az haláltul.

Oh egy reménység menybéli Isten, bizony egy
segítség, te szolgaidnak adgy örök életet.

Ditsíret néked Atya Ur Isten a' te Sz. Fiad-
dal, és mind örökké Szent Lélek Istennel.

C X X X I I I. D I T S I R E T.

MElly igen jó legyen az egyenesség, halljuk-
meg és értsük meg keresztyének.

Meg írta nekünk ezt Sz. Dávid Király, mi-
képpen áldgya-meg ezeket Isten.

Kik őtet felik mint kegyes Attyokat, és sze-
retettel ők egymást halgatták.

Atyafiúsággal és akarattal, jó szível lélekkel
vadnak egymáshoz.

Meg-áldgya ezeket az örök Isten, hogy ők
éllyenek miképpen ő hadgya.

Az igaz hitben és a' jó életben, nagy egyenes-
ségben áldott erköltsben.

Kegyessen élők ezek e' világot, nagy béke-
ségben és jó szerentsében.

Nints harag ő közöttök nints viszá-
vonás, nints szollás, gyűlölet, sem háborúság.

De minden időben a' nagy szeretet, Isteni fé-
lelem és boldog élet.

Ez azért oh hűvek az egyenesség, kinél jobb
nem lehet az emberek között.

Ez nintsen aranyból és gazdagból, de Iste-
ni áldásból s' adományból, Kéte

Kérjük azért őtet hogy adgyon nekünk, il-
lyen jó életet és drága kintset.

Ezt mondgya bizonynal minden hűveknek,
kik vallyák az Istent ő igejéből.

Hogy soha nints jobb az egyenességnél, kik
Istent felik és egymást halgatták.

Segíti ezeket az örök Isten, és őket nem
hadgya semmi dolgokban.

Ditsőség legyen az Atya Istennek, Fiával
egyetemben Szent Léleknek.

C X X X I V. D I T S I R E T.

Urnak szolgálai jó ditsíjétek mindnyájan az
Urak, magasztaljátok és meg-áldjátok ő-
rökké az Urat.

Ti kik állotok Urnak házában örök ditső-
ségben, jó ditsíjétek Istennek Fiát az egy igaz
hűben.

Emellyétek-fel ti kezeiteket Ur szolgálattá-
ra, és a' mint lehet jó ditsíjétek, és magasztal-
játok,

Viszont az Isten ki teremte mennyet és a'
földet, meg-ajándékoz földön és mennyen eze-
kért titeket.

Miként örökről te ditsírtetél felséges Ur Is-
ten, most és mindenkor te szent Fiaddal áldaf-
nál Ur Isten.

Ditsíret néked Atya Ur Isten a' te szent Fi-
addal, néked Sz. Lélek egy örök Isten, a' szent
Háromságban.

A Z O N R O L.

Ti keresztyének ditsíjétek Istent, kik a' Je-
susnak

fusnak szolgáltok e' földön, kik mindenkoron
a' szent helyre gyűltök, Ditsirjétek Istent.

Imádkozzatok az Atya Istennek, könyörög-
jétek J'esusnak nevében, fel-emellyétek szív-
szivéteket, Ditsirjétek Istent.

Aldgyon-megritek et az Atya Ur Isten, meg-
igazítsa a' Fiu Ur Isten, és meg-szenteljen a'
Szent Lélek Isten, Ditsirjétek Istent.

Ezt nekünk ita Sz. Dávid Proféta, ditsirel-
nek száz harminczegy részében, hogy minden-
koron az Ur Istent fellyük, ditsirjűk az Istent.

C X X X V I I. D I T S I R E T.

I Zraelnek meg-szomorodott nemzetsége, és
Istennek el-ozlott népe, mikor Babylonnak
kemény inségében, el-faradtott volna színtén.

Imé ugy-mond ez melly nehéz a' mi szívünk-
nek, hogy nints vége sok gyötrelmünknek, kik
közűnk a' földre sírván estenek, rolad Sion
emlekeznek.

Noha vagyonszép drága városban lakásunk,
és itt szép síros földet látunk, és Euphratesnek
köz folyásában ifszunk, de más felé mi ohajtunk.

Oh te Sion Istennek örök szentegyháza, és
Jerusalemnek temploma, kit bűneinkért földre
mind le-ronrta, az ellenség pusztán hagyta.

Még-is velünk itt tartjuk a' mi hegedűnket,
kik ditsirjűk azzal az Istent, és a' viz mellett
fákra fel-rakván őket, vettyűk reá szemeinket.

Leg-hirvadott nagy várakozásba mi szívünk,
reménységben el-fogyott lelkünk, ha leszen im-
már a' mi földünkben helyünk, és nyájas szép
éneklésünk.

Nints

Nints helye most itt régi jó tiszteletünknek,
ninsen modgya a' mi énekünknek, az ellenség
őzt kik reánk dühöttek, vagyonszidalma
ejűnknek.

Káromlyák ok a' mi szokott ditsiretűnket,
még-is így kényszerítnek minket, mondjátok né-
künk a' Sionnak énekét, az Istennek Sz. igéjét.

Oh Ur Isten te jól látod hiszszük ezeket, és
meltatlan ő kéréseket, hogy énekellyük mi ott
a' szent igéket, hol idegen föld tart minket.

Vajha lenne még végre való szabadságunk,
és ismét hazánkban lakásunk, nagy ohajtással
honnán el-ki-bujdostunk, akkor szűnnék-meg
sírásunk.

Mindazáltal ha meg-lassodunk szerelmünk-
ben, hozzád Jerusalemben, mi jobb ke-
zünk-istsonka és benna legyen, és semmi jót
ne tehesse.

Es inyűnkhez bár legyen ragadva mi nyel-
vünk, hogy ha rolad el-feledkezűnk, és ha te
kedvesb és drágább nem lesz nálunk, hogy nem
mint a' minnen fejűnk.

Mert immáron nints nekünk semmi vigassá-
gunk, kik a' számkiveresben élünk, hanem csak
mit lelki dolgokban tudunk, kit a' szent tem-
bamban hallunk.

E' vilagnak mind el-rothadando jofzágát, ál-
kság öregbít kintsét, de boldog a' ki Isten-
en veti hitit, jókban gyakorlya életét.

Könyörtűly már te Ur Isten a' mi voltunkon,
boszszut áll az árultatokon, ellenségűnket mi
reánk

G

reánk hog' indult, fel-inditják minden

El-pusztíták a' mi lako édes hazánkat, el-
ták te sz. templomod, azok örülvén ter-
mi kinunkat, még tsufollyák nyavalyánkat.

Miert szívők hogy meg nem esék bará-
nak, nálunk kik sokáig lakoztak, de reánk
kább más felel támadtak, szomszédink
kok voltak.

De fizess-meg te felféges Isten ezeknek,
gét vessd a' büntetésnek, ellenségink-is mi ve-
lünk örvendgyenek, kik igazán téged hisznek.

Légyen annak a' mennyei boldog szeren-
légyen mindenütt áldott hire, ki Babylonnak
ezt végre meg-fizesse, a' mit rajtunk ő mivele.

Boldog léfzen ki rajtad ezt meg-teljesíti,
hogy te magzatidat fel-vész, és a' kő szálhoz
nagy kemény szível veri, és el-tornálódod.

Ezt mi szívünk nem méltatlan bocsizunk ké-
zi, de Isten tanásából érti, melly ostorával
fiat meg-veri, a' úzre kell annak menni.

Ezt éneklé az Istennek népe régenten,
nagy példa a' mi időnkben, vagy on meg-írán
Soltár könyvnek rendiben, száz és harmin-
hetedikben.

CXLIII. D I T S I R E T.

Halgasd-meg Arya Isten, a' mi szükségün-
ket, borsálad füleidben, nagy könyörge-
sünket, a' te fogadásodban, és szent igazságod-
ban, halgass-meg Christusban.

Szolgaid téged kérünk, meg ne ítéltesd,
kegyelmes legy minékünk, hogy mind el ne
vel-

veszszünk, nints elő ember földön, előben ki
meheffen, és igaz leheffen.

Mert ellentég szívünket, mi természetün-
ket, háborgattya lelkünket, birja életünket,
jokul minket meg-fosztott, Christustól el-sza-
kaszott, kárhozatra hajtott.

Mint a' kik örök tű e, nagy veszedelemre,
ekképpen seférségre, számtalan sok bűnre, vitt
minket ellenségünk, kiben meg-rettent szívünk,
keseredett lelkünk.

Regi időt említünk, dolgaid ismérjük, irgal-
masságod hiszszük, igazságod értjük, gonolzo-
kat meg-rontasz, jokat kezédben tartasz, és meg-
boldogítasz.

Azért hozzád kiáltunk, nekünk légy oltal-
munk, mint a' föld meg-~~száraz~~, jokul eltá-
voztunk, lelkünk vigasság nélkül, vagyon igaz-
ság nélkül, Christus Jesus nélkül.

Siegs halgass-meg minket, tölts-be kérésün-
ket, bátorítsd mi szívünket, áld-meg életünket,
meg-fogyatkozott lelkünk, Christus távol ment
tőlünk, nem lakik mi bennünk.

Haragod vedd-el rolunk, könyörűly mi raj-
tunk, sz. színed hadd meg-látnunk, légy immár
mi velünk, mert majdan el kell vesznünk, kell
kárhozatra mennünk, kit pokolnak értünk.

De te engedgyed tudnunk, idején meg lát-
nunk, irgalmasságod rajtunk, melly maradgyon
nálunk, mert te vagy mi oltalmunk, minden ha-
talmasságunk, tsak te benned bizunk.

Mutasd jo utat nekünk, hogy ne tévelyeg-
jünk.

Jünk, mert te vagy segedelmiünk, dolgunkban
vezérünk, azért hozzád kiáltunk, tőled oltal-
mat várunk, nints hová folyamunk.

Ments-meg az ellenségtől, a' hitetlenégtől,
ördögtől és a' bűntől, minden révelygéstől, ta-
nints téged követnünk, akaratodat tennünk, te
vagy idvőségünk.

Szent Lelked minket tartson, hitben bátori-
tson, utunkban igazgasson, Christusban biztas-
son, szent neved igazságunk, legyen vigasztalá-
sunk, örök boldogságunk.

Ments-ki szomorulágból, minden háboruból,
ronts-meg igazságodból, irgalmaságodból, a'
mi ellenségek, kik háborgatnak minket, ker-
getik lelkünket.

Mind el-vesztesd őket, mint gonosztévőket,
kik akarják lelkünket, birni életünket, mert
szolgaid mi lövünk, tőled oltalmat kérünk,
már ne hadgy el-vesnünk.

Sz. Dávid így könyörge keserűségében, esett
vala bűnökben, olly nagy félelemben, írta-meg
Soltár könyvben, száz negyven-három részben,
hogy tanuljunk ebben.

CXLIV. D I T S I R E T.

Minden állat ditsir Ur Isten tégedet, féli és
rettegi fenyegetésedet, és fel-magasztallya
te szent felleget, azért én-is áldom a' te szent
nevedet.

Mert te igazgatod minden dolgaikat, viseled
a' hadban igyemet gondomat, forgatod kezem-
ben a' hartzon szabályamat, te tanítod vini az én
ujjaimat. Tsak

Tsak te benned vagyok minden bizodalom,
te vagy én Istenem az én diadalom, te vagy bá-
torlágom én erős kővárom, tsak te vagy pálsom
bizonyos oltalmam.

Kezemben adod még én ellenségemet, ki mo-
rtan el-hordgya édes nemzetemet, szertelen
pusztítja szép síros földemet, gyakorta le-vágja
erős vitézimet.

Menyi sok jót tőttél Uram már én velem, te
szent fellegetől honnan érdemlettem, én ha-
lando bűnös tőled tiszteltetem, sok ajándékodat
mert naponként veszem.

Jollehet meg-bántott az én aryam téged, és
nagy sok bűnökkel káromlott tégedet, minden
nemzetségem vétkezett ellened, én-is sok bű-
nökkel bántottalak téged.

De ha teremtetél ő bűnös vérekből, e' vilá-
gra hoztál te nagy jó kedvedből, meg-mentet-
tél engem ördögnek kezéből, mikor ki-tishti-
tál az én bűncimből.

Nem szégyenlem Uram rolad emlékezni,
mind e' világ előtt benned ditsikednem, minden
állatokkal tégedet ditsirnem, lelki testi jókat
tsak te tőled kérnem.

Tudom mint az árnyék el-mulik életem, min-
den teherem és tselekedetem, mint a' szép fo-
lyóvíz el-mulik én tőlem, de még-is könyör-
gést hally Uram én tőlem.

Ha te minket tartasz te öröklégednek, a' Chri-
stus Jébusban választott népednek, ne adgy mar-
talekra az idegeneknek, kik mind azon vadnak
hogy meg-émélszenek.

Noha meg-érdemlyük az ostrom te tőled, mindazáltal minket ha el-vertsz előled, és a' te népedet ha meg nem kiméled, hanem förtig őket mind a' földhöz vered.

Mit fognak mondani a' pogányok rólad, a' nagy sok káromlás Uram osztrán halljad, oltalmazni a' te népedet nem tudad, az ő eh torkokban azért rásztottad.

Nem mondgyák Uram ezt a' hitlen népek de vallyon s' hová lőtt most az ő Istenek? mi reménységünkért tsufolnak bennünket, és a' mi hitünkért meg-pökdőznek minket.

Kegyelmézz-meg azért a' te seregednek, kit sok nemzetségek most környül-vőtenek, miát a' tenger vize minket majd el-nyelnek, ha szent felfégedtől meg nem rettentetnek.

Tekints reánk immár a' magas mennyekből, mutasd-meg magadat irgalmasságból, a' te liveidet mentsd-ki a' rablásból, a' pogány népeknek ő vas igájokból.

Te adsz diadalmat a' te Királyidnak, te adsz böltséget az ő tanatsinak, légy vezére azért a' mi Királyunknak, légy bátorítója az ő Hadnagynak.

Vedd-el bátorlágát mi ellenséginknek, ronts-meg erejeket a' pogány népeknek, mutassad magadat mi Fejedelmünknek, erős Hadnagynak és mi vezérünknek.

Hogy meg-menekedvén a' nagy ellenségtől, téged ditsirhecsűnk mi tellyes szívünkben, néked hálát adjunk nagy lelki örömből, mint kiket kivőttél ennyi sok inségből.

Es

Es a' mi magzatink tenéked éllyenek, sz. sz. méretdben fel-nevedgyenek, te Szentegyházaddá mind épülhessenek, az őtők életben hogy veled legyenek.

Engedd építeni romlott házainkat, fordítsad örömré mi sok siralminkat, szaporítsad Uram minden jóságinkat, és ujjítsd-meg immár a' mi napjainkat.

Ez világ fiai azt mondgyák boldognak, a' melly népnek ezek test szerint meg-vadnak: de mi keresztyének azt tartjuk boldognak, a' kik az hatalmas Ur Istenben biznak.

A' sz. Dávid Király így könyörög vala, hogy ellenséggel szemben megyen vala, kik ellen oltalma csak az Isten vala, száz negyvennegyedik énekében hadta.

CXLV. D I T S I R E T.

NAgy hálá-adással magasztallak téged én Istenem, kegyelmességedről valamikor én meg-emlekezem, örökkön örökké minden napon téged kell ditsirnem.

Olly nagy tiszteletre, ditsiretre tőlem méltó volnál, ha hozzád illendő tiszteletet én nálad találál, de nintsen mit adnom többet Uram az hálá-adásnál.

Időről időre én hirdetem hatalmasságodat, az időzítésben teremésben való jóvotodat, mert nagy szerelmedből nem kiméled tőlem szent Fiadat.

Meg-jelented nekem öröktől fogván való titkaidat, a' te vigasztalo bátorító öröm mondásodat,

dar, te Sz. Lelked által onnan érté joakaratomat,
 Örök dicsőiségre, tisztaságra hogy engem
 hivatal, az én bűneimnek nagyságából mikor
 ki-tisztítál, akkoron mutatád hogy magadnak
 engem választottál.

Petséres gyűrűddel Szent Lelkeddel magad-
 nak foglalál, erős reménységgel igaz hittel izé-
 pen fel-ruházál, Örökös társáva mert Christu-
 s-nak engemet választál.

Vala Uram nékem te előtted nagy sok adó-
 ságom, kiért te Szent Fiad Jesus Christus lón
 értem váltságom, azért vagyon mostan én szí-
 vemben ilyen bátorságom.

Sokszor emlekeztem jovoltodról én nagy
 szükségemben, kit meg-is köszönni én nem
 tudok tellyes életemben, azért kiált hozzád az
 én lelkem ő nagy örömében.

Főlötte irgalmas mert kegyelmes kegyes I-
 stenem vagy, a' meg-bűntetésre vereségre hara-
 gra késő vagy, hofszu ideiglen szenvedhető
 irgalmas Isten vagy.

Reám szíve szerént mint fiára Atyám nem ha-
 ragszik, erőtlenségemért mikor vér-is kedve el-
 len esik, ha sanyaru kézzel nyul-is hozzám,
 még-is jomra esik.

Az ő nagy jovoltát az Ur Isten nem csak rám
 terjeszté, jókra gonoszokra Napot Hóldot ő
 ki-szelesíté, földet és a' mennyet életünkre mi-
 nékünk teremté.

Nints nagyobb jo-téted soha velem irgalmas-
 ságodnál, nagy kegyelmességed fellyeb árad te
 igaz-

igasságodnál, Szent Fiad érdeme nagyobb Uram
 én álnokságomnál.

Tsuda jovoltodbol meg-támasztod a' kik el-
 esnének, kegyelmességedből fel-emeled kik
 immár el-esetek, erőtlenségekből el nem űződ
 a' kik vétkeztenek.

Im minden állatnak sok szemei csak te reád
 néznek, ő nagy szükségekben ehfégekben té-
 gedet keresnek, teremő életető Isteneknek té-
 gedet jelentnek.

Segélled étellel és itallal minden szükségek-
 ben, a' holló fiaknak eledelt adsz az őnnön fész-
 kekben, mikoron annyoktul el-hagyatnak ő
 nagy ehfégekben.

Tsak meg-vonszod Uram a' szükségben e-
 rős hatalmadat, ismét ha akarod a' bőfögre ki-
 nyujtod karodat, kegyelmességedet így muta-
 tod hozzánk jovoltodat.

Igen igaz mondo vagy Ur Isten minden dol-
 gaidban, kit egyszer meg-mondasz soha senki
 nem ér téged másban, az nagy vigasága én lel-
 kemnek minden bánattyában.

Nagy közel vagy hozzám én Istenem mint
 atya fiához, az én kiáltásom fel-inditson a' meg-
 halgatáshoz, mert tiszta lélekből megyek hoz-
 zád mint édes Atyámhoz.

En akaratomat tselekedted jo akaratodbol,
 igaz törvényt tőttél én felőlem Uram minde-
 nekből, sokszor le-vetettél, meg fel-vőttél ke-
 gyelmességedből.

Meg-örizted Uram mind azokat kik téged
 szeret-

szerettek, hálá legyen néked el nem veszték kik benned hittének, kiért mind örökké minden szentek tégedet ditsirnek.

Erős oltalma vagy és gyámola a' szegény árváknak, a' nyomorultaknak hivattatol egyedül atyoknak, légy meg-szabadítónk Uram most is minékünk foglyoknak.

Tenéked Ur Isten mind ezekért adok nagy hálákat, kerlek hogy mind végiglen meg-tartsad ebben a' fiakat, kik téged tisztelnek mind örökké mint édes Attyokat.

Illyen hálá-adást Dávid király tőn a' Soltár könyvben, ő ditsiretinek száz és negyven ördik részében, hogy hálákat adgyunk az Istennek mindenkor szívünkben.

CXLVI. DITSIRET.

Ditsird az Istent mostan oh én lelkem, ditsirem őtet míg leszen életem, Fejedelmekből reménységem, nem leszen ember én idveségem.

Mert ők meg-halnak ismét földé lesznek, e földiekről meg ne emlekeznek, azért boldogok azok lesznek, a' kik Istenben erőssen hisznek.

Ennek nagy gondgya vagyon mindenekre, mind menyre földre és a' nagy rengerre, ezekben való sok rendekre, e földön való sok szegényekre.

Az igazaknak ő meg-örizője, kegyetleneknek erős büntetője, a' szegényeknek segítője, az éhezőknek ő eltetője.

Meg-szabadítja Isten a' foglyokat, világosítja a' szegény vakokat, fel-emeli tántorodtakat, igen szereti az igazakat.

Es

Es meg-örizi a' jövevényeket, szegény árvákat és az özvegyeket, de meg-bünteti bűnösöket, földről el-törli ő ösvényeket.

Uralkodol te azért Uram Isten, te Sz. Fiaddal örökké mennyekben, a' Sz. Lélekkel egyetemben, ditsirünk téged ditsőségedben.

Szent Dávid írta ezt a' Soltár könyvben, száz negyven és hatodik énekében, hálákat ad ez ditsiretben, mi-is ditsirjük Istent lelkünkben.

A Z O N R O L.

Ditsirjed áldgyad én lelkem, az Ur Istent mindenekben, szép ének szoval sád zengjen, valámig élhetz e földön, reménységed emberekben semminémű rendben, ne légyen bősben, erősben, sem fejedelmekben, mert nints idvőség ezekben, hanem csak Istenben, azért bizzál felségedben, hogy élhesz mennyekben.

Lelkünk ki-mulik testünkben, ki adatott volt mennyekből: testünk vétetett a' földből, a' hová tér erőlen túl, gondolattya-is ezekről, elvesz mindenestül, de boldogság csak Istentől, következik menyből, a' Jakobnak Istenétől, mi reménységünkől, mert meny, föld, tenger, és minden, teremtetett attól.

Az igazságot ki meg-örzi, és örökké öregbiti: bős-szu-állokat meg-örzi, a' szegényeket segiti, az éhezőket élteni, foglyokat meg-mentti, vakok szemét fel-éppiti, a' bennát fel-emeli, az igazakat szereti, a' jövevényt örzi, árvát özvegyet fel-vészti, a' bűnöst téríti.

Uralkodik az Ur Isten, mind örökké fel-
 gében: hatalmas telekedetiben, Sionon kegyel-
 meiségben, minden rendbéli népekben és nem-
 zetségekben, azért mi ditsirjuk szépen Őtet é-
 nekünkben, légy áldott Atya Ur Isten, és Fiu
 Ur Isten, tarts-meg mind végig a' hiiben, Szent
 Lélek Ur Isten.

Oh Sz. Háromság egy Isten, halát adunk né-
 ked ezen: hogy vőtel ismérétedben, bé-szám-
 lálál sereggedben, bé-irtál elő könyvedben, hi-
 veid köziben, ne hadgy kételkednünk ebben,
 tarts-meg reménységben, nagy bátran az itélet-
 ben, állhassunk elődben, hogy a' jövőendő élet-
 ben, ditsirheffünk menyben.

CXLVII. DITSIRET.

DRága dolog az Ur Istent ditsirni, szine előt
 kegyessen énekelni, ékes dolog szent ne-
 vét magasztalni, a' hiveknek Ő előtt szolgálni.

A' Jerusalemet lám Ő szereti, Anyaszenteg-
 házát szépen éppiti, törvényével boldogul éke-
 sít, az Izrael fiait egyben-gyűjti.

Ő gyógyit meg szomorodot sziveket, vigasz-
 tallya a' meg-alélt lelkeket, Ő enyhít-meg sok
 keserűségeket, mind testi és lelki betegségeket.

Nagy számot tart Ő választott népére, mert
 tudtára tsillagoknak-is neve, gondot visel ennyi
 sámtalan rendre, azért hog' ne tekintene népére.

Felséges Ur a' mi mennyei Urunk, olly nagy
 erős és hatalmas Királyunk, kinek bőségsége-
 től távol állunk, értelmében mert véget nem ta-
 lálunk.

Ez Ő

Ez Ő néki tsudálatos tanátsa, hogy a' szelide-
 ket fel-magasztallja, de a' kevély gonoszokat
 utállja, és őket mind a' földig le-gyalázza.

Enkellyünk néki háláadással, vigaságos han-
 gitsáló szerzámmal, beéjgefsünk a' mi kegyes
 Urunkal, magasztalván Őtet imádságunkal.

Ő vonza-bé az egeket felhőkkel, és a' kő-
 dőt meg-terheli esővel, mellyet le-származtat
 a' földre széllyel, hogy gyümölsőt fűvet hoz-
 zon bőséggel.

Az hegyeken völgyeken telekeken, Ő ad a'
 barmoknak eledeleket, a' hollo fiaknak-is éhsé-
 geket, Ő tölti-bé meg-adgya kéréseket.

Semmi Ő magában akar mi erő, a' lonak ereje
 néki nem kellő sem emberi segítségre nem néz
 Ő, mert egyedül elégseges segítő.

Kedve vagyon tsak az Őtet felőkbe, gyönyör-
 ködik az igaz emberekben, hatalmas azoknál
 minden kinsinyben, oltalom e' világi ei Ő ellen.

Ditsird azért Jerusálem Uradat, magasztald
 keresztyénfég meg-váltodat, áldgyad Sion men-
 nyei királyodat, hiveknek serege te Sz. Aryadat.

Ő tenéked batorságod mindenben, kapuid
 zárjait bírja erőssen, polgáridat meg-áldgya eg-
 gyességben, részesítvén sok jó téteményiben.

Határidat szereti békeséggel, meg-áldotta föl-
 deidet bőséggel, meg nem fogyatkoztat semmi
 bőséggel, táplál téged semlye czipo kenyérrel.

Hamarfágos az Ő parantsolattya, mindenható
 bőségséges tanátsa, a' földre-is alá származik
 szava, és leg-ottan meg-léfszen akarattya.

G 7

Mint

Mint a' feje és szálangozó gyapjat, ő méltar-
tya szép gyengéden a' havat, és miképpen egy
povályozó hamvat, szép apronként zúzmará-
zokat szórhat.

Miként ismét a' darabos jegeket, ide alá hán-
nya a' kő-esőket, egyetemben hordoz nagy hi-
degeket, kiket soha lám senki el nem tűrhet.

Víszont mikor parantsolattyát adgya; léssen
mind azoknak el-tágulása, ha élesztő szelelt fel-
támasztya, a' jegeket folyo-vizzé olvasztya.

Jákoknak ki-mutatya szent szerzést, fiaival
közli áldott igéjét, ő felsége az Izraelnek né-
pét, igazgattyá neki adván törvényét.

Nem tselekedett így semmi nemzettel, meg
nem ékesített ennyi szentséggel, miként reánk
tekinte nagy jó kedvel, kiért áldgyuk örökké
ditsősséggel.

Ez igéket a' szent Dávid Proféta, száz negy-
ven-héted énekében írta, tanúságul és ki nyilat-
koztatta, mert az Urnak szerelme arra vonta.

CXLVIII. DITSIRET.

Mikoron a' szent Dávid meg-ismére, az Ur
Istent ekképpen ő tisztel.

Ditsirjétek az Istent a' mennyekben, ditsirjé-
tek őtet a' magasságban.

Ditsirjétek őtet ti szent Angyalok, ditsirjé-
tek őtet minden seregi.

Ditsirje őtet a' fényes Nap és Hóld, ditsirjék
mind a' világos tsillagok.

Ditsirjétek őtet mind a' szép egek, és a' ma-
gasság fölött való vizek,

Dksir-

Ditsirjék az Ur Istennek szent nevét, mert
mind ő általa teremtettenek.

Mind helyekre rendelte ő ezeket, az ő paran-
tsolattyát el ne hadgyák.

Ditsirjétek az Ur Istent e' földön, mérges
sárkányok és setét mélységek.

Tűz és kő-eső ho és minden párah, az ő sza-
vának engedő forgo szél.

Az hegyek völgyek és minden termő fák,
és a' nagy Cedrus erdejének fái.

Vadak és minden oktalan állatok, minden tsu-
szo mászó és szárnyas állatok.

Földi Királyok és minden köz népek,
Fejedelmek és a' földnek Birái.

Az iffiu népek és tiszta szép szűzek,
A' vén népekkel minden jó gyermekek.

Ditsirjék az Ur Istennek szent nevét,
Mert tsak az ő neve magasztaltatik.

Az ő ditsőssége a' földön mennyen,
Es az ő jó volta minden helyeken.

Az ő népének szarvát fel-emelé.
Mikor az őrág ellen idvőzité.

Ditsiret légyen mindentűt azoknak,
Kik az ő irgalmasságában biznak.

Ditsiret az Izrael fiainak,
Es az Istenhez közel járó népnek.

A Z O N DITSIRET.

Ditsőült helyeken mennyei Paradisom-
ban, a' kik vigadoztok véghetetlen bol-
dagságban, vattok meg-újult állapotban, az Ur-
nak nevét ének szoban, no ditsirjétek vigaság-
ban.

Ald-

Aldgyátok az Urat kik tsak ő néki szolgál-
tok; ártatlan ruhában ründöklők kar Angya-
lok, te-is Nap és Hóld es tsillagok, valakik ég-
tűzzel birtok, fel szoval őret kiáltjátok.

Egek fok részei világnak nagy szélesége, di-
tsirjed az Urat tégernék tirkos mélysége, a' mel-
lyet Isten ő felsége, bizonyos czéllal bé-rekelz-
te, fel nem bonthat már senki keze.

Barlangok fenekén nyugovo mérges Sárka-
nyok, setét havafokon lakozo vad Oroslánok,
ti-is iszfzonyu nagy Cet-halak, tenger őrvényit
kik járjátok, áldásék az Ur azt mondgyátok.

Földi, s' mind égi tűz, fejer ho, kő, zápor első,
Déli s' Ejszaki szél, levegő ég, könnyű szellő,
Tél, Tavasz, és Nyár, őfzi idő, melly négy rész-
ből áll egy esztendő, töletek az Ur ditsirendő.

Szülő termő hegyek, fel-nyulo szép hives
halmok, vad s' szelid gyümölcs fák, zuhogo tsur-
go parajok, ligetes erdőn lako vadak, tsuszó és
mászo fok állatok, nevét az Urnak mind áld-
gyátok.

Meg-ujult tavaszszál hangos éneklő mada-
rak, szép uj énekekkel áldgyátok nevét az Ur-
nak, kis Fűleműle, ki torkának, a' rekedések
nem árthatnak, nyujts ditsiretet a' nagy Urnak.

Tsafzárak, Királyok, földi fok hatalma-
gok, nemzetes nagy urak, gazdagok és szaba-
dosok, Birák, tanácsok, és polgárok, kik a' köz
rendnek törvényt szabtok, ti-is az Urat mind
aldgyátok.

Ti-is szép tavaszi virághoz hasonlo iffiak,
szü-

szüleknek örömi, gyermeki kedves seregek,
tiltata életű kegyes szűzek, eszes és okos ján-
bor vének, az Urnak nevét ditsirjétek.

Ditsiret, ditsőség, tisztesség, és hálá-adás, a'
szentek Urának legyen örök magasztalás, ki-
ben soha nints meg-változás, vagy igirettől el-
hanyatlás, tőle fejűnkre szálljon áldás.

I N N E P E K R E valo Enekek.

A D V E N T R E.

A Keresztyénységben, igaz vallás a' hitben,
ahogy hidgyűnk egy Istenben, Atya, Fiu, és
Szent Lélekben, menynek, földnek, tengernek
ő teremtetésében.

Hiszűnk a' Christusban, Istennek egy Fiában,
mi kegyes szofszolonkban, idvőzitő Jesus Chri-
stusban, kit Adámnak igére a' paraditsomban.

Az Gabriel Angyal, Názáretben küldeték,
a' szűz meg-gyümölcsözék, Szent Lélektől
terehben esék, jo hir nekűnk mondaték, hogy
meg-váltónk szűleték.

Bethlehemben szűleték, Angyalok meg-je-
lenték, pásztoroknak hirdeték, hogy Ur Chri-
stus nekűnk szűleték, nagy öröm hirdetterék,
idvőség meg-adaték.

Jászolban fekűvők, a' pásztorok meg-lölék,
az Angyalok ditsirék, ditsőségét ott meg-je-
lenték, békefég joakarát földre hirdetterék.

E' Chri-

E' Christus kint valla, a' keresztfán meg-hal-
la, ő szentvére ki-omla. mi halálunk ottan meg-
romla, harmad nap fel-támadá, minket meg-
igazita.

Mennyekben fel-méne, az örök ditsőségbe,
ott nekünk helyet szerze, el-jövendő az ítélet-
re-ott meg fizet mindennek, ki mint érdemlette.

Hiszek szent Lélekben, vigasztalo Istenben,
hiszem a' Szentegyházat, Szenteknek ő Gyű-
lekezetit, hiszem Christus kedvéjért, bűnöm-
bocsánattyát.

Hiszem a' holt testnek testben fel-támadását,
hiszem a' ditsőséget, hiszem én az örök életet,
ez hittel bátoritom, minden életemet.

A Z O N N O T A R A.

AZ Atya Ur Isten, Adámost hogy teremé,
ki beszédét meg-szegé, szent Fiát neki
meg-igire, idő bé-teltyesedvén, bűnösökért e-
reszté.

Ezt nagy sok régiek, lám kívánták el-jöni, e'
világra jelenni, és ő érettek születetni, bűn-
söket váltani, és meg igazítani.

Mi keresztyén népek, immár hidgyünk el-
jőben, érettünk születetben, meg-holt és feltá-
mat Christusban, menyben ment ditsőségben,
uralkodo felféggben.

Várjuk immár vigan mindnyáján e' világra,
ki-ki mind halálára, és az ítéletnek napjára,
mert csak ő lőn minékünk, idvőségünknek
ára.

Ki el-jő ítélni, jokat szabadítani, minket i-
gazi-

gazítani, és a' mennyekben el-bé-vinni, gonoso-
kat meg-törnt, és el-kárhoztatni.

Rettenetes leszén a' Christusnak szollása, erős
fententiája; de a' joknak vigaságára, és minden
gonoszoknak leszén sirására.

Jövetek-el ugymond, Atyámnak áldottai, és
ő kedves fiai, igaz hitű szelid juhái, mert örök
ditsőséggel akarok meg-fizetni.

Távozzatok-el ti Atyámnak átkoztai, és hi-
retlen szolgálai, boszszu tévő álnok népei, az ö-
rök kárhozatnak lesztek ti mlod fiai.

Vége leszén akkor, az ítéletnek napján, jok-
nak nyavalyájoknak, és nagy keserű sirások-
nak, mert örökösű lesznek az örök boldogság-
nak.

Ditsőség Atyának, ditsíret Szent Fiának, lé-
gyen Jesus Christusnak, mi kegyelmes édes vál-
tonknak, Szent Lélek Ur Istennek, a' Sz. Há-
romságnak.

M A S.

Küldé az Ur Isten hűféges szolgáját, Szűz-
höz Názáretben, Gábiel Angyalát, hoz-
zánk jo kedvében.

Erős követséget, értünk hogy fel-venne, ter-
mészetéről jegyet, és bizonyost tenne, Szűznek
szüléseben.

Ditsőség Királynak, természet hatalmát, birja
s' fölytül mullya, és bűnők kovászszát, vegye ki
közülünk.

Kevélyeknek utát, tontsa hatalmával, ördö-
göknek nyakát tapodgya farkával, jelentvén ha-
talmát.

Vi-

Világ ellenféget tűzre tölünk mészre, és mag-
val minket tégyen részesekké, Attya országában.

Meny-el Máriának, e' jor meg-mondani, a'
régi iráinak titkait jelents-ki, Angyali erőddel.

Mond ezt: Oh szent, kegyes, idvőzlésem-
vegyed, ajándékkal tellyes, Ur vagyon te ve-
led, félelmed ne legyen.

Sz. Szűz mehedben vedd, Ur Istennek Fiát,
mellyben meg-örizzed, a' szükségés titkát, és
minden fogadást.

Hallás' el-fogadá, e' parantsolatot, hivé és fo-
gada mehedben magzatot, de nagy tsudálatost.

Emberi nemzethek hűségés tanácsát, jövendő
életnek, maradando Attyát, örök békefégyben.

Kinek erősege minket úgy örizzen, hogy
világ sok vétke, minket meg ne sértsen, pokolra
ne vessen.

De a' bűn borsáto vegye-el vétküinket, lé-
gyen igazgato, adgyon örökféget, menynek or-
szágában.

M A S.

MI Atyánk Attya Isten, vezérünk Fiu Isten,
és Sz. Lélek Ur Isten, vigasztalonk min-
denben, kik vagyunk igaz hitben, Christusaak ő
kedvében, jer ditsirjuk énekben.

Jo Isten e' világot, hogy teremte Adámot, és
a' Paraditsomot, hagyta parantsolatot, mellyet A-
dám el-hagyott, mikor őrdőghő hajlott, Isten-
től el-szakadott.

Tsudálatos nagy eset, vesze emberi nemzet,
hogy semmi jor nem rehet, csak bűnrel rakva le-
het,

het, kivél nem idvőzülhet, menyországba sem
rehet, csak a' pokolra mehet.

Haragja az Istennek, vagyon fején minden-
nek, kik világra születnek, bűnös Adámtól lész-
nek, mert mindnyajan vétkeznek, még hogy
annyokban léznek, rabjai az őrdőgne.

Az irgalmas Ur Isten, miért hogy nem kegyet-
len, azt kiáltja szüntelen, nintsen senki bűnte-
len, én vagyok igaz Isten, térjete meg hite-
len, léznek irgalmas ingyen.

Ezért küldé szent Fiát, e' világ meg-váltoját,
és meg-szabadítóját, ki meg-alazá magát, A-
dámnak ábrázattyát, fel-vővé ő állattyát, szen-
vedé bűnnek kinnyát.

Légyen örök ditsőfégy, az Atyának ki felfégy,
a' Fiumak tisztességy, Sz. Léleknek egy hűfégy,
Haromság egy Istenfégy, kérünk hogy légy se-
gífégy, légyen közrünk békefégy.

N A G Y K A R A T S O N R A

valo Ditsiretek.

Christusnak test szerint valo el-jöveteléről.

Menyből jövők most hozzátok, és imé nagy
jó hirt mondok, nagy örömet majd birde-
tek, mellyen őrvend ti szivetek.

E' mai nap egy kis gyermek, szűztől szüle-
tet tinéktek, a' gyermek szép és olly ékes, vi-
gasságra kellemes.

Már le-hozta az életet, melly Istennek volt
készitet, hogy ti-is vele éllyetek, boldogságban
őrvendgyetek.

Ez

Ez lesz néktek a' jegy rola, imé fekszik a' jászolba, ott meg-találjátok őtet, kitől meny föld teremterett.

Ez Ur Christus mi Istenünk, nyavalyáinkból ki-mentőnk, ő leszen az idvőzítő, minden bűnünkől ki-vévő.

Nyily-meg szívem lásd-meg jobban, ki fekszik itt a' jászolban, ez a' gyermek bizonyára, a' szép Jesus Isten Fia.

Jertek hát mi-is örvendgyünk, a' pásztorokkal bé-mennyünk, lássuk mit adott az Isten, hozzánk valo szerelméből.

Allatoknak teremője, miért vagy illy szegénységben, hogy fekszel az aszszu szénán, szamárra őkrök közt aluván.

Nintsé fenki e' világon, ki tégedet befogadjon? nintsené meleg helyetskéd, sem gyengén rengő bőltsőtskéd?

Néked bársonyos taforád, aszszu széna lágy párnátskád, noha nagy ditső Király vagy, mostan imé melly szegény vagy.

Oh én szerelmes Jesusom, édes meg-válto Christusom, jövel tsinály tsendes ágyat; szívemben magadnak házat.

Oh kedves vendég nálam szállj, bűnőmtől ne iszonyodgyál, jőj bé hozzám te szolgádhhoz, szegény meg-térő juhodhoz.

En lelkemnek rejtekében, zárkozzál-bé szerényében, hogy el ne felejtessélek, főt öröké ditsirjelek.

A' mennyei magas égben, Istennek ditsőleg legyen,

legyen, ki szent Fiát küldé nekünk, hogy meg-váltonk lenne nekünk.

A' Christus születésének Historiája, Luc. 2.

Ter ditsirjuk e' máj napon a' mi Urunkat, bizony méltó ditsiretűnkre, nagy tiszteletre, mert született e' nap nekünk idvőségűnkre.

Az Augustus Romai Tsászáur uralkodik vala, Sidságot ki bírja vala és Galiléát, parantsolá e' világot levélben iratni.

Mennek vala minden felől ő városokból, eredet szerint nemzitség szerint ő hazájokból, hogy bé-iratsák ő magokat Tsászáur levelében.

Ez hír halván a' Szent Josef Szűz Máriával, el-indula Galileából a' Názáretből, Dávid Királynak városában a' Bethlehemben.

Immár a' sok vendég néppel mind a' szállásházban a' városban bé-töltek vala, azért Sz. József bé-szálla jégysével egy istállóban.

Tisztaságban mi Urunkat a' szűz Mária, születése nekünk világra az istállóban, bé-polgárván helyhezreté őt a' jászolban.

Sz. Pál írja bizony beszéd mellyet hinnünk kell, Ur Christus jöve e' világra ennek okáért, hogy ő minket bűnösöket idvőzítene.

De ha, irgalmaságából el nem jött volna, mi mindnyájan el-vesztünk volna, kárhoztunk volna mert mind fejenként Ur Istennek valánk hálaiban.

A' mi első atyánk Adám mikor vétkezék, Istennek parantsolatyát hogy ő meg-szegé, át ejté és fiait Isten haragjában.

Mind

Minden lelkek kik ő tőle származnak, vala-
esnek vala Isten átkában, ő haragjában, fogon-
tatván születetvén eredendő bűnben.

Senki jó tselekedetiből sem érdemből, men-
országba nem mehet vala, és Ur Istennek meg-
nem engesztelheti vala ő nagy haragját.

Esaías szent Proféta örömet monda: hogy
menékünk gyermek születnek, Fiu adatnak, ki
Istennek nagy haragját meg-engesztelné.

Angyal pastoroknak éjel hogy meg jelenék,
e' szót monda: hirdetek néktek, én nagy örö-
met, mert születék e' nap néktek idvőzítőök.

Nagy sereggel az Angyalok égből éneklék:
Ur Istennek ditsőség menyben, és itt e' földön,
békeség és joakarat az embereknek.

A' pastorok mind fel-kelvén el bé-menének,
Bethlehemben, és meg-találák a' szent Jofeset,
Szűz Máriával a' gyermeket ott a' jászolban.

Ditsőitek és ditsírek Istent mindenben, mel-
lyeket ő hallottak vala, és láttak vala, azért mi-
is ditsiretet nékie mondgyunk.

Atya Ur Istennek Fia emberré úgy lőn, ő ál-
tala hogy mi emberek az igaz hitben, fejenként
lennénk Ur Istennek áldott fiai.

Vigaságnak és örömnak ez a' nagy napja, kin
örülnek mind az Angyalok, no azért mi-is ad-
gyunk hálát e' gyermeknek mint mi Urunknak.

Atya Ur Isten ő Fiát nem azért küldé, e' vilá-
got hogy meg-itéllye, és el-veszeffe, de meg-
tartsa szabadítsa és idvőzitse.

Bizonyfággal e' világra azért születék, hogy
vala

valakik ő benne biznak tellyes lélekkel, örök
életet várhasznának Istent láthassák.

E' gyermek lőn Ur Istennél mi közben já-
ronk, és minékünk ő e' szót monda: Szerető
fiam, hidgy én bennem meg-botsátom minden
bűneidet.

Azért hidgyen minden ember Jesus Chri-
stusban, mert kik biznak ő érdemében, szüle-
tésében, nem kárhoznak de vitetnek-bé meny-
országban.

Ő te áldot idvőzítő Ur Jesus Christus, hálát
adunk ez nap tenéked, és kérünk téged, tekiints
reánk magas menyből mint fiadra.

Adgyad nekünk ajándékul Sz. Lélek Istent,
hogy vallhassunk téged örökké, és ditsirhes-
sünk, holtunk után menyországban téged lát-
hassunk.

Ditsirtefsek Szent Háromság e' mai napon,
Atya, Fiu, és a' Szent Lélek, egy bizony Isten,
ditsiretet mind örökké nékie mondhasunk.

M A S.

Arantsolá az Augustus Tsászá, számláltat-
ták mind e' széles világ, minden ember ne-
vet bé-irassa, és bé-vailya Tsászár levelében.

Síriában számlálást el-kezdék, mennek vala
minden felől népek, hazájokból és ő városok-
ból, vallyák vala Tsászárnak magokar.

El-indula Jofes Máriával, el-fel-méne Bethlen
városába, mert ő vala Dávid nemzetsége, a' vá-
rosba kell vala mennie.

Máriának el-jöve szülése, nem találta szállást
Beth-

Bethlehemben, vendég néppel város bé-től
la, bé-szállának egy kis istállóban.

Születteték a' kitsinded Jესus, pásztoroknak
Angyal meg-jelenté, ne félljete im örömet
mondok, mert született a' kitsinded Jესus.

Vigadgyanak immár minden népek, dicsre-
tet fejenként tegyenek, Ur Istennek ditsőffé-
mennyeiben, és e' földön békeség népeknek.

Kérünk téged oh áldott Ur Jესus, vigasztal-
lyad a' mi szíveinket, adgy e' földön nekünk
békeséget, menyországban örök ditsőfféger.

M A S.

I Er mi ditsirjuk, áldgyuk, és fel-magasztal-
Ulyuk, mindeneknek teremőjét, az Atya Ur
Istent, ki nem mi érdemünkből, de az ő jóvol-
rából könyörűle rajtunk, az ő szerető Sz. Fiát e'
világra küldé. Tit. 3.

Szűz Máriától testet, igaz emberféget, magát
igen meg-alázván, fel-vőve reája, hogy minket
meg-váltana, és meg-szabadítana, mi ellensé-
ginktől, bűntől, haláltól, ördögtől, örök kárho-
zatról. Philipp. 2.

Adámtól fogva régi el-múlt nagy időben,
meg-igíte vala nekünk ezt az Atya Isten, ki-
gyonak mikor monda, asziszonyi-állat magva
meg-tőri fejedet, el-vészi birodalmadat, minden
hatalmadat. Gen. 3.

Abrahám Pátriarchának ugyan azt monda,
meg-fokasítom en néked te kevés magodat,
mint az egnek tsillagit, és tengernek főenyit,
mert a' te magodban, meg-áldatnak minden
népek hívő nemzetségi.

Már fel-tamadott Bálámnak fényes tsillaga,
kit jövődö-képpen Sido népnek mondott vala,
hogy Jákob nemzeteből tamadna fényes tsil-
lag, és Sidolág közötti. származnék a' Jესus
Christus emberfége szerint. Gen. 26. Num. 24.

Ez vala azért a' hatalmas nagy Proféta, kie
Moises Sido népnek meg-jelentet vala, Istennek
igiretit, mikor nekik meg-mondá, én ti közötti-
letek, támasztok egy nagy Profétát néktek vál-
tságtokra. Dent. 18.

Dávid királynak ezen végre meg-éskűvök,
hogy az ígért Jესus Christust nékie meg-adná,
mikor ekképpen monda, hogy meg ne tsalat-
koznék, én a' te székedre, verék Királyi méhed-
nek drága gyűmöltsében. Psal. 131.

Szent Esaiás erről így Profétált vala, veszfző
származnék Jესének nemes gyűkeréből, kiből
egy ékes virág ujonnan nevedik, kinn Isten-
nek Lelke, bőltséfege es tanátsa igen meg-nyu-
gószik. Esa. 11.

Ez lőn a' Fiu kiről az Angyal ezt monda, mi-
kor Jősef Szűz Máriát el akará hadni: Dávid-
nak fia Jősef, vedd hozzád a' Máriát, mert ez olly
fiat szűl, ki meg-szabadítja népét gonosz bű-
neitől. Matt. 1.

E' születésnek ő nagy drágalátos voltát, meg-
jelenték az Angyalok szeginy pásztoroknak,
mikor nekik mondanak, hirdetünk nagy örö-
met, ki leszen tinéktek, és ez egész földön va-
lobbúnős embereknek. Luc. 2.

Ez vala az Atya Istennek ő igéje, ki kezdet-
sől

től fogva az Atya Istennél vala, mindenek ő általa és ő miatta vadnak, kit e' gyarbo világ, az ő okossága mi ut meg nem ismer vala, *Joh. 1.*

Es tulajdoni közzé e' világra jöve, de őt e' világ fiai nem akarák venni, és a' kik őtet révék, hatalmat ada nekik, Isten fiaivá lenni, valakik az ő nevében bizonynal hinnének.

Simeon Profétának jövendő mondása, Máriának a' mit monda, im bé-teljesedék, ez gyermek veszedelmére, és sokak idvőségére, vetteter Sidok közt, és jegy-képpen kinek sokan ellene támadnak, *Luc. 8.*

Szent Pál ajánlya e' születésnek nagy voltát, meg-jelenti ő minékünk használatosságát, idő bé-teljesedvén, el-küldé Atya Isten, egyetlenegy Fát, hogy mi választott fiai Christus által lennénk. *Gal. 4.*

Örüllyünk azért, és mi lélekben vigadgyunk, nagy hálákat adván immár a' Jesus Christusnak, ki ő születésével, minket meg-vigasztala, és meg-bátorita, ki dicsőségével rakva földnek kereksege. *Psal. 22.*

Erről az irás tanu-bizonyfágot teszzen, hogy valakik benne hisznek, meg nem tsalatoznak, de az örök életet, és örök dicsőséget igér azoknak, holott velünk uralkodik örökkön örökké. *Rom. 9.*

Esaiásnak 9. és 11. részéről.

Szent Esaiás így ír Christusnak szent születéséről, hogy egy veszfő szál fel-nevekedik Jelle gyűkeréről.

Ennek

Ennek gyűkerén egy virágotska, ugymond, nevekedik, kinn az Istennek, ő szent Attyának Lélke meg-nyugofzik.

Győzedelmének, nagy hatalmasnak, irgalmasnak vallyá, a' kegyelemmel és igazsággal őt tellyesnek mondgya.

Ez által léssen az Ur Istennel nekünk békeségünk, mert közben-járónk Szent Anya előtt ő léssen minékünk.

Drága jofzágot és örökléget szerezz ő minékünk, adóságunkat nagy gazdagsággal megfizeti értünk.

Igazságával mind e' világot itélnie fogja, mert Atya Isten az ítéletet kezében botsáttya.

Nagy békefiséget lelki örömet hoz ő e' világra, mert királyságot nagy birodalmat vészefel vállalára.

Ő miá léssen hogy a' bárányok a' farkassal laknak, semmi bántások oroszlanoktól nem léssen juhoknak.

Semmi félelmek Keresztyéneknek ördögűl nem léssen, kiknek Christusban nagy bizodal-mok, reménfégék léssen.

Nagy sok gyors párdok a' bárányokkal mind együtt nyugofznak, vad oroszlanok szelid ökrökkel együtt esznek isznak.

Kegyetleneket a' szelidekkel eggyefiségben hozza, őket előtte a' kitsiny gyermek beszédével halgya.

Győzedelmének hatalmaságát valakik lástándgyak, Christus Jesusnak Isteni voltát mindenek imádgyák.

H 3

Nagy

Nagy bátorfággal szegény bűnösök akkor könyörögnek, Christus nevében lelki és testi ajándékot kérnek.

Az ő zászlóját fel-emelteti ő Szentegyházában, és szent igéjét praedikáltatja e' széles világban.

A' pogány népek nagy bátorfággal eleiben mennek, nagy bátorfággal ők ajándékon hitet róle kérnek.

Meg-hal akkoron a' Király Christus a' mi bűneinkért, de harmad napon ismét fel-támad igazulásunkért.

Világosságát az Atya Isté imé fel-támasztá, kit e' világnak régen igirt volt, immár el-borsátá.

Kik lakozának őők halálnak setét árnyékában, világosságot támasztá nekik az ő Sz. Fiában.

Azért örüllyünk mint az aratók a' szép aratásban, úgy vigadozzunk mint a' vitézek az elnyert praedában.

Mert a' pallérnak nehéz igáját nyakunkból ki-voná, a' bűnt és halált, a' törvény átkát a' Christus el-rontá.

Meg-szabadítá mindnyájan minket őrdög országából, szent országában bé-hoza minket igazságságából.

Nagy szabadsággal és nemességgel meg-ajándékoza, mind fiaivá és jegyefivé e' király válszra.

E' világi had nagy sok zörgéssel tsattogással léfzen, és verben kevert nagy sok öltözet ütközetkor léfzen.

De e' Királynak Christus Jesusnak lelki hada léfzen,

Jészu, ő halálának az ellenségen győzedelme léfzen.

A' mint Gedeon Mádiánokat űzé kűrtöléssel, úgy űzi Christus hitetleneket ő szent igéjével.

Fut az Amálek a' lámpásoknak zörgetése előtt, így fut az őrdög nagy rettegéssel Christus Jesus előtt.

A' kis gyermekek kezeket nyujtyák őrdög barlangjában, az ő országát a' földre rontyák ők nagy bátorfágban.

Nagy ditsőséggel immár született e' Gyermekek minékünk, a' mi Királyunk Istenünk Fia adartott minékünk.

Fejedelemség nagy hatalmaság az ő vállán vagyon, mint Atya Isten meg-jelentette ilyen neje vagyon.

Nag' tudálatos tanátsoffa ez az Atya Istennek, nagy erős Isten ő léfzen Atya jövődö életnek.

Isténél valo békeségünknek őők fejedelme, birodalmának, országlásának soha nintsen vége.

Dávid királynak királyi székit magának foglallya, igazán valo ítéletivel igazsággal bírja.

Ezt tselekedi a' feregeknek Ura és Istene, az ő Istennek reánk áradott buzgo nagy szerelme.

Születéséről Christus Jesusnak azért emlékezzünk, bizodalommal, hálá-adással rajta örvendezzünk.

Nagy vigaságunk, örvendezésünk légyen az Gyermekekben, mert idvőségekünk vagyon minékünk szent születésében.

Ditsiret légyen Atya Istennek és Fiu Istennek,

nek, a' vigasztalo világosító Sz. Lélek Istennek.
M A S.

MIndnyájan örüllyünk hű keresztyének,
Nagy hálákat adván az Ur Istennek.

Örüllyünk Christusnak szent születésén,
Mert ő föl-öltözött a' mi testünkben.

Le-szálla az égből a' szollo Fiu,
Es meg-testesüle az Isten Fia.

Istennek ő Fia lön ember Fia,
Egy személy az ember és Isten Fia.

Végezése lön ez a' nagy Istennek,
Hogy a' Fiu lenne váltásig hiveknek.

Szent Lélek Istentől ő fogontaték,
Mert az ő testét formálta Szent Lélek,

Férfiu mag nélkül ő fogontaték.
A' Szűznek méhéből tisztán születék.

Ebben a' nagy Istennek ő szerelme,
Tetszék-meg Atyánknak hozzánk jo kedve.

Tsudalatos szerelme az Atyának.
Hogy foglal szent Fiában ő magának.

Istennel az ember meg-haraguvék,
Az ördög miatt lön rabja törvénynek.

Tisztátalanná és bűnössé lőnek,
Az Isten ellen mindenek vétének.

Isten mert hogy minket választott vala,
Magának ő minket teremtet vala.

Nem hagyhata minket bűnért el-vesztünk,
Jo kedvét akará mutatni rajtunk.

De hogy minket Istentől a' bűn s' ördög,
El-szakasztot vala engedetlenség.

Egyeffé Istennel az embereket,

Semmi

Semmi teremtetett állat nem teheré.

Buzgo nagy szerelme inditá Istent,
Váltásig nekünk Szent Fiát készíté.

Reá a' Fiu terhünk fel-vévé,
Istennel ő minket meg-békéltete.

Ezért fogontaték a' Szent Lélektől,
Mert ő meg-tisztita minket a' bűntől.

Tsudakeppen Istenhez minket kötö,
Mint az emberiséget magához kötö.

Ekképpen velünk frigyot és kötést tön,
Mert velünk lakozo Istenné ő lön.

Nem tsak erejét ontá ő a' testbe,
De ugyan magát-is a' testhez kötö.

Mert nem lön elég egy természetiben,
Hogy váltásig lehessen tsak emberiségben.

Istent és embert kelle őszve hozni,
Hát két természetnek kellettök lenni.

Számtalan és véghetetlen fizetést,
Kellékök Christusnak tenni a' bűnért.

Ezért lön ember igaz Isten lévén,
Mert két természet e' váltásig kíván.

Rabságunkból és a' mi bűneinkből,
Meg-szabadita Christus a' haláltól.

Az ő születése lön tisztaságunk,
Isten jóságival gazdagulásunk.

Ez lön a' meg-ígért mag Abrahamnak,
Ez lön a' Messias Fia Dávidnak.

Bálámnak tsillaga és nagy Proféta,
E' Christus lön a' mi lelkünk váltásig.

Tseréle a' Christus az emberekkel,
Meg-békéltete minket az Istennel.

H s

örök

Örök ditsőfféget s' örök életet,
Igallagot szerze nekünk s' szentséget.
Törvény átkából ő minket ki-mente,
Es emberré léven mi lőnk Istené.

Az ördögtől, pokoltul, kárhozáttul,
Szabadita minket Ur haragjátul.

Örömet és nagy békeséger szerze,
Mind fogytik ellenségünket el-veszté.

A' mi ő születésünket el-rontá,
Az ő születésével meg-gyógyitá.

Ezért mi énekellyünk a' Christusnak,
Ditsiretet mondgyunk ő szent Atyának.

Es kérjük foházkodván ő felségét,
Halgassa-meg a' mi könyörgésünket.

Szenteljen magának szent templomává,
Tartsa-meg a' hitben szent országába.

Az ő Fiából reánk ontott kedvét,
Tartsa-meg mi bennünk az ő szerelmét.

Es szent igéjében tartson-meg minket,
Szent Lélekkel vigasztallja szívünket.

Ditsirettél örökké Atya Isten, Fiuval Szent
Lélekkel egyetemben.

M A 3.

Mikor e' széles világ kárhozatban esett vol-
na, és minden nemzet az örök tűzre való
volna, és mind a' pokolra szállana.

Az kegyetlen halál mindeneket meg-öl vala,
mert az ő nagy szomoru árnyékában visel vala,
a' nagy tűzre kényszerit vala.

Nagy örömet ada nekünk a' mennyeknek
Királya, az áldott Atya Isten a' menyből jo
ked-

Kedvet mutata, e' földet meg-világosítá.

Alá küldé nekünk az önnön Igéjét, és az ő
állatának természet szerint való Fiát, az ő drá-
galatos nagy kintsét.

Ezt hogy el-botsátá világ kezdetitől fogva,
igére és hirdeté a' szent Atyáknak általa, az ő
népét úgy vigasztalá.

Kinek el-jövéset nagy ohajtással várták, és
nagy foházkodással ezért őt mindenkor imád-
ták, csak hogy ez nagy Királyt láthatnák.

Mert ez által hittek e' világnak szabadulását,
a' bűnnek és halálnak örökké való meg-romlá-
sát, mindeneknek meg-ujjulását.

Mikor e' világnak dolga ekképpen volna,
egy szeplőtelen Szűzter Isten Sido nemből vá-
laszta, abból vőn testet ő magára.

A' Római Augustus Tsászár hogy uralkod-
nék, és mind e' széles világ ő birtokába számlál-
tának, és levelében irattának.

Akkor Sidóságban Dávid király városában,
Micheás Profétának mint vala az ő irásában,
születék Jesus Berthlehemben.

Azon tartományban mikoron pásztorok vol-
nának, és az ő nyájok mellett ejel őrizvén vi-
gyáznának, Angyali szofzartot hallának.

Ne féllyetek immár ti bűnös emberek, im
örömet mondok a' nagy Istentől én tinéktek,
ma születet Idvőzítőtok.

Az Angyallal lőnek azonnal mennyei sere-
gek, kik nagy ditsiretet az Ur Istennek éneklé-
nek, ez uj királynak örvendének.

H 6

Ki

Ki által emberekkel Isten meg-békéltet, és jó akaratot ő ellenségibe jelentet, mikor nekik meg-kegyelmezett.

Adgyunk hálát azért mi-is nagy örömmel ennek, és tellyes lélekkel örvendezzünk e' kis gyermeknek, mint mi kegyes Idvőzítőnek.

Hála legyen tenéked kegyes Atya Isten, vedgyed ditsiretünket meg-válto Fiu Ur Isten, áldgy-meg minket Szent Lélek Isten.

M A S.

Ditsiretes a' Gyermeke, ki ez nap születék, egy szép ötelen Szűztől vigasztalásunkra, ha né született volna, mi mind el-vesztünk volna: Oh mi idvőségünk, eggyetlen egy Jესusunk, ki mi értünk születél, óta lmazz pokolul.

Esaías Proféta ezt régen meg-írta, születeték egy Szűztől úgy-mond a' Messiás, kinek szent születésén az Angyalok örülnek, melly idvőzítőnek, születéséről való örömet ő jelentnek, először pásztoroknak.

Vegyűk azért ezünkben Angyalnak mondatát, ki azt mondá Jofesnek őret vigasztalván: im fogad Szűz Mária szent Lélektől magzatot, kit Jესusnak nevez, az az, idvőzítőnek, halálával ki minket kárhozatul meg-ment.

Ezen mi mind örüllyünk, és Christust ditsirjük, mert mi értünk született, hogy mind el ne veszítsünk, hálát adgyunk ő néki, hitet ő tőle kérjünk, hogy benne bizhassunk, mert kik Christusban biznak, meg nem szégyenülhetnek életnek napján.

M A S.

EZ nap nekünk ditsiretes nap, bizony vigaságnak napja, és idvőségnek bizodalma, mert születék ez nap nekünk mi váltságunkra, a' Christus Jესus Istennek Fia: Aronnak veszeje meg-viragozék, tiszta Szűztől Gyermeke születék, mennyei királyul nekünk adaték, Christus Jესusnak nevezterék.

Ez Gyermeke volt a' meg-ígért mag, mi első atyáinknak, Adám atyáinknak, Abrahámnak, kiből minden nemzetségek meg-áldatának, örök életre fel-támadnak: Aronnak:

Meg-töreték e' Gyermeke miatt, az ördögnek hatalma, az hálál. a' bűn, ördög országá, meg-nyittaték menyországnak erős kapujá, Istennek kedve mi reánk szálla: Aronnak:

Nltsen nekünk semmi félelmünk, semmi nyomorúságtól, bűntől, ördögtől, kárhozattól, a' Moises törvényének ő nagy átkától, örök hálaltól, kárhozattól: Aron:

Meg-töretnek a' pogány népek, kik e' Gyermekekben nem hisznek, a' nagy Istennek nem-kellenek, az ördögnek hatalmában örökké esnek, a' kik a' bűnnek véget nem vetnek: Aron:

Hálát adgyunk az Ur Istennek, Atya, Fiu, Szent Léleknek, és mind örüllyünk e' Gyermekeknek, nagy örömet az Angyalok nekünk hirdetnek, ditsirván Istent énekelnek: Aron:

M A S.

Ur Isten veletek, keresztyének, örüllyetek, igaz hitel ha ti fel-készültetek, bűnötök ből ki-tértetek.

H7

Isten

KARATSONI

Istennek szent Fia, e' világnak meg-váltoja,
az örök kárhozatnak el-rontoja, menyországnak
meg-nyitoja.

Nékünk születeték, bűn közzülünk elki-
vételék, igazság ujonnan meg-éppítették, az örök
élet ígérteték.

Adámnak ő vértke, lőn mindennek veszedel-
me, de az Ur Christus Jesusnak születése, min-
deneknek lőn hijedelme.

Ezen mi örüllyünk, mert a' Christus nagy
reménységünk, ha ő benne igazán mi hijendünk,
nagy bűneinkből ki-térendünk.

Az hit azt kívánja, hogy a' Christus legyen
jutalma, jámborságban ne legyen bizodalma,
jollehet soha azt el ne hadgya.

Kik Christusban hisznek, minden jót ő' meg-
tselekesznek, de az által idvőzűlni nem igye-
keznek, kit csak Christusban lelhetnek.

Hidgyünk a' Christusban, Atya Istennek sz.
Fiában, mi természetünknek ujjiójában, bűn-
nek meg-rontojában.

De igazán hidgyünk, bűneinkből el-ki-fe-
sellyünk, jámborságban hamar el-fel-öltöz-
zünk, menyországba bé-mehetünk.

Ditsőség Atyának, eggyetlen egy szent Fiá-
nak, mind ezeknek nemes ajándékának, tellyes
szent Háromságnak.

M A S.

JEr mindnyájan örüllyünk, és szívünkben vi-
gadjunk, mert születék Ur Jesus nekünk.

Kit az Atya Ur Isten, könyörűlven emberen,
el-botsáta hatodik időben.

Mert

DITSIRETEK.

183

Mert meg-vala ígervén, még az első időben,
teremtésnek ő kezdetiben.

A' mi első Atyáknak, Adámnak fiainak, és
utánna maradékinak.

Az után Abrahámnak, Jákob Pátriarchának,
végezetre Dávid királynak.

Kinek nemzetségeből, méhének gyümölsé-
ből, születék szeplőtelen szűztől.

Kinek neve Mária, Ur Jesusnak szent Anyja,
és ő néki szolgáló leánya.

Ez szép szűztől születék, Atya Istentől ada-
ték, és minékünk ajándékoztaték.

Angyali szép zengések, és ékes éneklések,
jelenének mennyei seregek.

Hirdetvén Pásztoroknak, juh mellett vigyá-
zoknak: vigadnának az Ur Jesusnak.

Mert csak ő Idvőzítő, mindennekkel jól té-
vő, senkit pedig hátra nem vető.

Hozzá hív mindeneket, gonosz bűnben élő-
ket, meg-botsátja az ő bűnöket.

El-hagyá gazdagágát, végheretlen országát,
hogy érentünk adná ő magát.

Azért jöve hogy élénk, és meg-engesztel-
ténénk, érdemből kegyelmet nyernénk.

Nagy szeretet mindenkhez, hogy Isten em-
berekhez, jöve ferfelmes bűnösökhöz.

Ő életnek adoja, szívnek vigasztaloja, lel-
künknek világositoja.

A' kik benne nem biznak, sőt bizni sem a-
karnak, örök halállal ő' mind meg-halnak.

Mi azért e' felségnek, emberré lőtt Istennek,
hid-

hidgyunk mi nagy reménységünknek.

Ki nekünk ígértetek, és erettünk születek,
mondgyunk neki új ditsiretet.

Ő Attyával egyetemben, Sz. Háromság men-
nyekben, ditsiretsék egy igaz hitben.

A O Z O N N O T A R A.

Christus Jesus születék, Atya Istentől kü-
deték, e' világra nekünk adaték.

Két ember választaték, Adám első adaték, a'
Christus az után születék.

Mindnyájan az Adámban, esénk örök halál-
ban, Istenségnek nagy haragjában.

Első Atyánk minékünk, Adám nagy vesze-
delmünk, Ión minékünk örök halálunk.

De a' kegyelmes Isten, ki irgalmas minden-
ben, ismét bé-vőn az ő kedvében.

Igére e' világra, Sz. Fiát a' halálra, mindenek-
nek nagy valtságára.

Kezdetben vala ige, a' Christus ő felsége,
Szent Attyának egyetlen eggye.

Le-szálla menyországba, Attya akaratya-
ból, Istenségnek gazdaglágából.

Istent bőségségből, Szent Lélek ihléséből,
születék a' Szűznek méhéből.

E' világra adaték, e' nap nekünk születék,
emberi Nem hogy meg-váltatnék.

Aryáknak áldozások, Profétáknak irások, ezt
bizonyítja ő mondások.

Ez az Istennek fia, ki jött most e' világra,
mindeneknek meg-váltására.

Mint Adámban kelergünk, a' Christusban
viga-

vigadunk, mert ő nekünk minden örömünk.

Mert Adámban meg-halánk, de Ión Christus
mi Aryánk, ki által ismét fel-tamadánk.

Vigadgyunk és örvendgyünk, Istennek há-
lat adgyunk, hogy halálból életre meggyünk.

Ditsirettél Ur Isten, Christusban te igédben,
Szent Lélekkel egy Istenségben.

M A S.

UR Istennek szent Fia, ez nap nekünk szü-
leték, idvősségre nekünk adaték.

Atya Isten tanátsa, régtől fogván e' vala, hogy
szent Fiát erettünk adná.

Jöve alázatoson, hogy minket meg-válthas-
son, fiává mind választasson.

Pásztoroknak jelenék, Angyaltól izenterék,
hogy minékünk Gyermek születék.

E' világra születék, jászolban helyezették,
mert ő neki hely ort adaték.

Ő szent Fiát Mária, mihelt szüle világra, tér-
den álva ottan imádá.

Nekünk nagy példát ada, bálványt el-távozt-
ata, és ő magát követnünk adá.

Mi-is azért Urunkat, imádgjuk mint Aryán-
kat, és minékünk szabaditonkat.

Láthassuk menyországot, mint minékünk ha-
zánkat, mennyei nagy boldogságunkat.

Ditsősség Ur Istennek, ditsiret szent Fiának,
egyetemben a' Szent Léleknek.

M A S.

Jesus születék idvősségünkre, a' mint régen
Isten vala igérve, Atya Istennek nagy szerelme,
em-

emberi nemhez tetszék ebben kegyessége.

Eliő szüleiink vétkei miatt, és az ördögi tsalárdfag miatt, nyerünk magunknak örök halált, és kárhozatot, pokol kínnyát sok nyavalyát.

Senki olly nem lön ki meg-mentene, de a' te Sz. Atyád meg-könyörüle, téged igére, és időrelvén, szabaditójul nekünk menyből alá küldé.

Völ mi éretünk a' Szűztől testet, kiből ben-vedél éstől eleget, el-vővéd a' mi bűneinket, nyerél minékünk örök életet, ditsőiséget.

Sieks már hozzánk meg-válto Urunk, adgyad hogy végig benned bizhassunk, és szent Atyáddal együtt láthassunk, menyben te veled lakozhassunk, vigadhassunk.

Légyen tisztetség te felfégednek, és Sz. Atyádnak mi teremőnknek és egyetembé Sz. Léleknek, ditsőség a' Sz. Háromfagnak, egy Istennek.

M A S.

TEllyes szível örvendgyünk, és lélekben vigadgyunk, mert születet Christus nekünk, mi kegyes idvőzítőnk, Alleluja.

Kit az Isten régenten, meg-igért volt Adámnak, Abrahamnak és Isáknak, Jákobnak és Dávidnak, Allel:

Hogy szerelmes szent Fia, e' világra el-jőne, és Szűztől testet fel-venne, nekünk váltságunk lenne, Alleluja.

Ebben Isten kegyelme emberekhez jelennék, haragja engeszteltémék, vig kedve meg-tetszénék, Allel:

Mert mindnyájan Adámban, estünk vala halálban,

lálban, az ördögnek fogfágában, törvénynek ő árkában, Allel:

Sem égen Angyalokban, sem földön emberekben, kinek volna ő nevében, idvőség erdemében, Allel:

Nem találtaték többen, hanem tsak a' Christusban, az Istennek egy Fiában, Dávidnak ő magvában, All:

Elaiás Proféta, erről jövendőt monda, hogy Isai törőkéből, és ennek gyökeréből, All:

Vesző szál nevednek, és fiatal származnék, a' Dávid király házából, meg-tartó adattatnék:

Kin Isten Sz. Lelkének, meg-nyugodnék vig kedve, böltséége és értelme, tanátsa és ereje:

A' Profeták régenten, főt hirdették mindnyájan, hogy a' Christus jövendőben, el-jőne még a' testben, Allel:

Atyának kebeléből, alá-hozná mennyekből, el-rejtett nagy drága kintset, az Evangeliomot:

Es hiveknek képekben, a' törvénynek mindenben, szolgálna hogy elégséggel, és engedel-mességgel, Allel:

Ő magát áldozatra, vinné a' keresztfára, hogy el-venne bűneinket, meg-győzné halálunkat:

Föl-menne menyországban, ajándékot hogy onnan, sáfárlana bővön nekünk, és el-jőne ítélőnk, All:

Az új Testamentumbá, történek be Jesusban, lám mindenek valóságban, Máriának Fiában, All:

Iol mondja tehát Sz. Pál, hogy Christus e' mai nap, tegnapon, és mind örökké, volt, vagyon, és meg-marad, All:

Erről

Erről az Apostolok, és az Evangelisták, mind bizonyfágot tőtenek, kit Ők tsak hirdettének.

Azért hogy Arya Isten, Sz. Fiát adta testben, meg-kegyelmezett mindenben, Örüllyünk mi szívünkben, Allel:

Kérjük hogy igaz hittel, bizhassunk a' Christusban, és részeseüllyünk a' jokban, Istennek kegyelmében, Alleluja.

M A S.

Nota: No minden népek örvendezz:

MA vigadgyatok, kik hivek vadtok, az Ur Istennek és örüllyetek, Christus tinéktek mert ma születék: kit Isten régen ígért volt szépen, az Abrahámnak, és a' Dávidnak, azt el-botsáta, és ma meg-adta.

Gyermek születék, Fiu adaték, az Emmanuel, jöve hozzánk el, jelenék Isten ember testben: ma vigadgyatok, kik hivek vadtok, az Ur Istennek, és örüllyetek, Christus tinéktek mert ma születék.

Jesse veszszeje, és tsemetéje, im meg-bimbózik, s' ki-virágózik, rajta nyugovék Lelke Istennek: kit Isten régen ígért volt szépen, az Abrahámnak és a' Dávidnak, azt ma meg-adta és el-botsáta.

Ennek Ő vallán nagy uraság van, erős, tanácsos és tsudálatos, más élet Arya, Dávidnak Fia: kinek országa és királysága, örökké meg-áll, nagy méltósággal, ki minden szegényt gonoszul meg-ment.

Örömmel legyen most tellyes minden, a' mezők,

zök, hegyek, erdők és völgyek, a' meny és a' föld, mely füvekkel zöld: a' szabadito, s' lelünk videto, el-jött, annyától, szűz Máriától, nekünk születvén, a' Bethlehemben.

Hozzánk fényesség jött kedves vendég, hozván világot, és szabadságot, bűnnek terhétől, és az ördögtől: Ma vigadgyatok, kik hivek vadtok, az Ur Istennek, és örüllyetek, Christus tinéktek mert ma születék.

Istennek menyben ditsőség legyen, Arya, Fiuval, s' Vigasztaloval, szép új versekben áldásék hiven, kinek áldása, s' oltalmazása, rajtunk maradgyon, és el ne hadgyon, erre most minden ezt mondgya, Amen.

M A S.

EZ esztendőrt meg-áldjad: Ez esztendőrt meg-áldjad, kegyelmedből Ur Isten.

Bő sírral ékesítsed; Bő sírral ékesítsed, te szent Jehovah Isten.

Tégedet áldnak, kik lakoznak e' földnek szí-
Es a' puszta helyek-is, bőféggel, (nén.

Halmok áhétozódznak, vig kedvel.

Boldog kit magadnak választál, Sionnak királya.

M A S.

HAlát adjunk mindnyájan az Ur Istennek, ki az Ő születésével meg-szabadított ördögnek hatalmasságabol; Hálát &c. Hálát &c.
Ennek illik hogy énekellyünk az Angyalokkal: Ditsőség magasságban Istennek.

K I S

KIS KARATSONRA

valo Ditsiretek.

E L S Ő.

NEkünk születék mennyei király, kit Id-
vőzitőnek móda az Angyal, Uj esztendő-
ben mi vigadgyunk, születet Jést mi imádjuk.

Régen meg-irták ezt a' Proféták, hogy Fiar
szülne egy némes virág, Uj esztendőben mi:

Szűz Máriától Gyermek születék, de Sz. Lé-
lektől ő fogantaték, Uj esztendőben:

Es nyolczad napon környül-metuzeték, az
nagy Istennek törvénye szerint, Uj esztendőben:

Nagy hatalmas lőn a' kisdéd Gyermek, mega-
történék sok ellenlégek, Uj esztendőben:

Győzedelmet vőn a' karhozaton, győzedel-
met vőn örök halálon, Uj esztendőben mi:

Nintsen a' bűnök hatalm rajtunk, kiknek
az Gyermek leszén oltalmunk, Uj esztendőben:

Hálát adgyunk az Ur Istennek, és idvőztő
Jesús Christusnak, Uj esztendőben mi:

Ditsirtések a' Szent Háromság, adgya miné-
künk szent ajándékát, Uj esztendőben:

M A S.

Mennyei Király születék, Ur Christus né-
künk adaték, és Jéstnek nevezterék; Ma
az uj esztendő el-kezdeték.

Az áldot mag meg adaték, ki régenten meg-
mondáték, Abrahámnak ígérteték; Ma:

A' fényes csillag fel-tetűzék, Jákobból vilá-
gosodék, ki Bálámtól meg-mondáték, Ma az:

A' nagy

A' nagy Proféta születék, ki Moiséstől mon-
ték, Izraelnek ígérteték, Ma:

Esaiaától mondaték, hogy a' szűz meg-virá-
goznék, és nekünk gyermek születnék, Ma:

Judától el ki-véterék, királyi páltza ki-esék,
mert a' Christus születeték, Ma:

Szűz Máriától születék, kígyó feje meg-töre-
k, ördög hatalma rontaték, Ma:

Christus környül-metélkedék, szent vére ki-
borsáttaték, világ bűne el-monstaték, Ma:

A' törvény bé-tellyesedék, adosságunk le té-
zeték, Isten velünk meg-békéllék, Ma:

Azért e' szent innepekben, vigadgyunk uj es-
tendőben, örvendezzünk mi szívünkben, Ma:

Bizodalunk csak Istenben, légyen Christus
érdemében, örüljünk ez esztendőben, Ma:

Hadgyuk hátra bűneinket, jobbitsuk meg é-
letünket, engeszteljük Istenünket, Ma:

Mikor ez élet el-malik, és e' világ végezte-
k, Christus Urunk meg-jelenik, Ma:

Akkor mi-is a' Christussal, véghetetlen bol-
dossággal, élünk halhatatlansággal, uj eszten-
dőt erünk vigasággal.

Ditsirtésél Arya Isten, Szent Fiaddal a' men-
nyekben, Szent Lélekkel egyetemben, áldgy-
meg minket ez uj esztendőben.

M A S.

Meg-tellyesíté az Arya Isten, szent ígéreit
bétölté szépen, Uj esztendőben mi vi-
gadgyunk, születet Jést mi imádjuk.

Im hozzánk küldé szentséges Fiar, anyjának
választá a' szűz Máriát, Uj:

Tsu-

Tsuda-képpen értünk születék, a' Sz. Lélektől mert fogontaték, Uj:

Hideg időben születése lőn, a' barmok jász-la ő bőltsője lőn, Uj:

A' Gyermek Jesus fel-nevedék, emberkorra hogy nevedék, Uj esztendőben mi:

Ellene monda sok hatalmasság, az halál, ör-dög, hitetlen világ, Uj:

Látván őket értünk meg-veré, nagy erejeket semmivé tévé, Uj:

Támadgy mellénk most-is Ur Isten, és uralkodgyál ellenségiden, Uj esztendőben:

Verd-meg őket te vas vészszóddal, szájadból származott drága igéddel, Uj esztendőben:

Biztatl minket te Szent Fiaddal, kit értünk adál Jesus Christussal, Uj esztendőben mi:

Adgyunk halát a' jo Istennek, Aryának, Fiunak és Szent Léleknek, Uj esztendőben mi:

M A S.

GYermek születék Bethlehemben, az időben, Kinn örül a' Jerusalemben: Ez uj időben, mi-is örüllyünk született szép Jesusnak.

Emberi testet fel-véve, Arya-Istennek Igéje. Gábrieltől izentetek, Szűz fogadá ő Sz. Fiát. Szűz Máriától születék, Férfi mag nélkül adaték

A' kigyónak mérge nélkül, A' mi vérünk-ből származék.

Hozzánk testben hasonlatos, csak hogy bűn nélkül ő vala.

Minket bűnös embereket, Magához hasonlatossá tőn.

Mészszűnben bőltsék jövénnek, Aranjat, tömjént, mirrhát hoznak.

Örömmel hozzá bé-mennek, Köszönnek az uj Bironak.

Ezen való örömtünkben, Halát adgyunk Ur Istennek.

Ditsirtelessék Szent Háromság, Arya, Flu, és Szent Lélek.

Nagy Karátson idnepeben így mondják:

GYermek születék Bethlehemben, Az időben, Kinn örül a' Jerusalemben: Örvendezünk mi szívünkben, Arya Istennek ez idnepeben, uj ditsirettel, Jesus Christust mi tisztellyük a' Szent Lélekkel.

Emberi testet fel-véve, Az időben, &c.

M A S.

Davidnak ő városában, születék Bethlehemben, mi váltáságunk a' jo Jesus, Ditsirtelessék az Ur Isten.

Szép szűz Anyától születék, mert meg-hirdeték, hogy ő lenne a' nagy váltáság, Dits:

Kigyónak fulákja ellen, születék bűntelen, öltözik a' mi testünkben, hogy lenne áldozat bűnünk ellen.

Ez fekszik szoros jászolban, szénán kemény ágyon, de hatalma véghetetlen, mert ő országol minden népeken.

Sidóság őtet meg-veré, és végre meg-ölé, de az vala hatalmas Ur, ki Attyát nekünk meg-egesztelé.

Mészszűnben Bőltsék jövénnek, őt ajandé-

kozák arannyal, drága kenettel, tömjénnel, vallással, imádással.

Hogy kedvesé szent Attyánál, minket ő fiait, és részese menyországban, koronázza a' nagy ditsőségben.

Ez Jესusnak születésén, immár most örülünk, és ditsérik szent Atyánkat, hogy érünk adá áldott szent Fiát.

Atya Isten te légy áldott, most és mind örökké, szent Fiadért mi könyörgünk, bátoríts minket a' Szent Lélekkel.

Atya Isten ditsirteffék, most és mint örökké, szent Fiadért áldgy-meg minket, és vigy-bé a' te nagy örömdobben.

V I Z K E R E S Z T R E

valo Ditsiretek.

NAgy halát adjunk az Atya Istennek, menynek és földnek, sz. teremtményének, óltalmazónak, kegyes életünknek, gondviselőnknek.

Halá tenéked menybeli nagy Isten, hogy sz. igédet adtad mi elménkben, és hogy ez által vész ismeretében, te kegyelmedben.

A' romlás után nem hagyál bűnünkben, a' te Fiadat igéréd igédben, hogy borsátanád őtet mi közünkben, a' mi testünkben.

Meg-emlekezel Isten beszédidről, és hozzánk valo kegyelmességedről, bizonylágotól menyből szent Fiadrol, Christus Jესusrol.

Ez a' Messiás kit én meg-igérttem, én beszédemet mostan be-töltöttem, és csak ez által meg-engeszteltetem, és meg-békéltem.

Minden emberek őtet halgassátok, a' mit parantsol azt tselekedgyétek, ha nem halljátok mind el-tévelyedtek, és mind el-vesztek.

Felséges Isten tenéked könyörgünk, hogy meg-mutassad szent Fiadat nekünk, hogy őtet látván mi benne bizhassunk, idvözülhessünk.

Adgyad hogy lássuk a' világosságot, te szent igédet az egy igazságot, a' Christus Jესust örök vigaságot, és boldogságot.

Es ne ismerjünk többet a' Christusnál, ne széretelhessünk többet a' Jესusnál, maradhassunk-meg a' te szent Fiaddal, Christus Urunkal.

Adgy igaz hitet a' te szent Fiadban, és jo életet minden utainkban, és vigy-bé minket a' te Szent Lélekkel, a' boldogságban.

Ditsőffég néked menyben örök Isten, ki ditsírtetel a' te szent igédben, Christus Jესusban mi idvözítőinkben, és Szent Lélekben.

M A S.

Mikor Christus Bethlehemben, születteték szegénylégben, a' jászolnak közepiben, Herodes királynak idejében.

A' magas égen tsillaga, meg-jelenék szent zászloja, Bóltsek láták Perfiába, nem nyughatának ő hazájokba.

Támadatrol indulának, Jerusalembé jutának, Király Christusrol tudakozának, hol született volna így szollának.

Támadatrol őtsillaga, jelent nekünk szent zászloja, jőttünk azért ez országra, őtet megkeresni s' imádnia.

Herodes halván el-rémüle, Jerusálem fel-zendüle, Papokat hamar be-gyűjtete, Christus szü-letéséről értekezék.

Erre Papok azt felelék: hogy Bethlehemben születnék, mert ekképpen Ők olvaíták, könyvében Micheás Profetának.

Ugy-mond te-is kis Bethlehem, nem vagy kisebb én seregem, fő városimnak, mert Vezérem, te belőled jő-ki én Herczegem.

Származik-ki Sidoságra, népem előtt Had-nagyságra, hiveim közt királyságra, hogy legyen ut őiök boldogságra.

Szive királynak retteg vala, titkon Bőltseket hivata, szorgalmatoslan kérdezi vala, tsillag támadásán így szol vala.

Ezentől már el-mennyetek, szorgalmatoslan kérdezzétek, a' Gyermekeket meg-keresétek, és mikor őtet meg-lőlénditek.

Nékem mindjárt meg-mondjátok, én-is hamarlással el-mégyek, a' Gyermekek néki könyörgök, és imádom őtet ti veletek.

Tanátsán királynak eredének, tsillag után el-menének, meg-álván tsillag őrtülének, Bőltsek ott egy házban be-menének.

Gyermek Jesust ő Attyával, meg-találák szűz Máriával, imádnak alázatossággal, ajándékozásként drága ajándékkal.

Rajta tsudálkoznak vala, kik e' dolgot látták vala, mindenütt ki-hirhedett vala, Gyermek Jesust dicsőítik vala.

Angyala éjel Istennek, meg-jelenék a' Bőltseknek,

tsenek, ki ezt mondá: ne mennyetek, Herodes királyhoz se térjete.

Hazájokban készülének, Herodeshez Tem-térének, más uton el-eredének, és lőn mikor háza érkezének.

Imé Istennek Angyala, Josefnek jelenék ál-mában, kely-fel Josef hamarlással, és nagy fietséggel induly útra.

A' Gyermekeket hamarlással, vedd-fel mind-gyárt ő anyyával, és fűs hamar Egyptumba, légy ott mig meg-mondom hogy térj hátra.

Nagy haddal mert a' Herodes, keresi a' kis Gyermekeket, el akarja veszteni őtet, azért hamarlással vedd-fel őtet.

Zuzmaráz és nagy dér vala, a' Máriát fel-vőtte vala, a' kis Jesus őlében vala, Egyptumban őtet vitte vala.

Sziveben király háborodék, a' bőltsekre bosz-szonkodék, hogy tőlők meg-tsufoltaték, azért nagy serege bortsattaték.

Tartományát Bethlehemnek, nyargallyák a' sok seregek, és őlnék sok gyermekeket, hogy Christust meg-ölhetnek közöttők.

Sok gyermekeket le-vágának, valamennyit meg-találhatának, kikért attyok annyok le-borulának, és nagy keservesen zokogának.

Sírván szegények veszekednek, gyermekek-ért keseregnek, hideg földre le-eleének, holt-elevenen fel-vétetének.

Tagjokat ő magzattyoknak, tsokolgattyák szép fioknak, tsak magokban meg hem halnak, a' kegyetlenségen úgy jajgarnak. I 3 U

Ur Jესusért օletének, mártýromságot szenvedének, menyországban vitetének, օրօկ életben részeseülének.

Akkor telék-bé a' mondás, mellyet meg-irt Jeremiás, magasságban nagy kiáltás, hallaték zokogás, sívás rívás.

Ráchel két fiát sirattya, nem akar vigasztaltatnia, mert meg-օletett két szép fia, kikért օ magát halni borsáttá.

Joséf pedig Máriával, Egyiptumban szép Jესussal, lakának mi meg-tartunkal, mind Herodesnek halálaiglan.

Joséf az urán fel-kele, Názarethbe el-bé-méne, Ur Christus fel-nevekedék, Sidoságban prädikálni kezdé.

Titkait az օ szent Attyának, ki-hirdeté Sidoságnak, az után mind e' világnak, mostan nekünk bűnօs fiainak.

Kiért neki bálát adgyunk, és օrօkké magasztallyuk, szent igéjét meg-fogadgyuk, hogy օrօkké vele uralkodgyunk.

M A S.

MI ditsirjűk e' mái napon, nagy tiszta szível a' mi Urunkat, Uj esz:

Mert minékűnk a' Szűz Mária, az օ szent Fiát szűlé világra, Uj esz:

Bethlehem városban egy istállóban, posztóban takarván egy kisdéd szénán, Uj esz:

Angyalok menyből alá-jövének, szép ditsireteket օk éneklének, Uj esz:

Ditsօség mennyekben az Ur Istennek, bé-

keség

keség legyen földi hépeknek, Uj esz:

Im a' három Bօts tsillagot láta, az օ szívekben gondollyák vala, Uj esz:

Mennyűnk-el keresűk és meg-találljuk, ajándékozzuk mennyei Királyt, Uj esz:

Jerusalembe mikor jutának, Herodes Király kérdezi vala, Uj esz:

Mit láttatok? neki felelnek: igen nagy tsudát fényes tsillagot, Uj esz:

Ki fényes Bethlem városát, hol szűleltetett mennyei Király, Uj esz:

Bethlehemben mikor jutának, térdre esének Ur Jესusért, Uj esz:

Az eggyik օrօk sár arannyal, ajándékozá mennyei Királyt, Uj esz:

Második օrօk mága kenetet, kivel megkennék Jესusnak, Uj esz:

Tօmjén állá օrօk tiszteességgel, kezébe nyujta a' harmadics, Uj esz:

Más uton օrօk meg-térének, miként az Angyal neki mondá, Uj esz:

Herodes օrօk igen haragvék, sok gyermekket օ meg-ölt, Uj esz:

Mi-is szenvedgyűnk az Ur Jესusért, ki magát adá mi bűneinkért, Uj esz:

Ditsértésék a' Szent Háromság, bálát adgyunk az Ur Istennek, Uj esz:

V I R A G V A S A R N A P I A.

Ditsօség és ditséret tenéked meg-válto Királyunk, kinek gyermeki szép sereg monda ékes éneket.

I +

Iz-

Izraelnek te vagy királya, és Dávid királynak magzatya, ki Atya Istennek nevében, áldot Király hozzánk jöttél.

Menyországna szent serege, mennyekben ditsirnek tégedet, és e' földön való emberek, és minden teremtetett állatid.

Sidósnak serege, Pálmákkal jövének előd-ben, azért mi-is ditsiretekkel jelen vagyunk most előtted.

A' Sidok néked kin-vallonak, adának ditsiretnek jegyét, mi immár menybéli királyunknak, mondunk néked ékes éneket.

Azok kedvesek lőnek teneked, kelleffék mi ditsiretünk-is, oh kegyelmes király Christus, kinek minden jok kellenek.

A' CHRISTUS KIN-SZEN- vedésére való Ditsiretek.

A Tyának böltsége, bizony Istenége, Christus ember fogatek, vetsernyének idején: az ő tanítványitól hamar el-hagvattatek, Sidóknak árultatek, igen meg-kinzattatek.

Első órán Ur Jesus Pilátushoz viteték, hamis tanúságokkal igen bé-vádoltatek: artzul és nyakon verék, kötözve viseltetek, szent ortzáját pökdöfék, menynek világosságát.

Harmad órán Ur Jesust felziteni kiálták: csolván öltöztetek őtet bársony ruhában: ő Szent fejét liggták tövifés koronával, keresztfáját viselé a' nagy kinnak helyére.

Hatod

Hatod órán Ur Jesust keresztfára feszíték, kinnya miatt szomjuzék, méreggel itattatek, fűgven a' tolvajok közt, hozzájuk hasonlittatek, egyik őtet káromlya, méltó a' kárhozatra.

Kilencz órán Ur Jesus e' világbol ki-mulék, ő Sz. Atyát kiáltá, lelkét neki ajánla: szent oldalát egy vitéz dardával meg-öklelé, föld ottan meg-indula, a' Nap meg-homályosodék.

Keresztfáról le-vövek Vetsernyének idején, és meg-erőssítetek Istennek malasztyával: ilyen halált szenvedé életnek reménsége, ditsőségnek királya, mert halva fekszik vala.

Complétának idején, koporsóban téteték, Istennek nemes teste életnek reménsége: kenetel meg-keneték, irások bé-telének, légyen emlékezetre Christus te szent halálod.

E' szentséges igéket nagy áhítatossággal, néked Christus mi mondjuk kegyes ohajjalokkal: mint ki értünk szenvedél oly nag' buzgósággal, légy nekünk vigasztalonk halálunknak óráján.

M A S.

Ditsiretet mondjunk Ur Istennek, és ő Fiának Christusnak, ki mulék Sz. halálával, Sz. vérevel meg-válta Jesus irgalmasz nekünk.

Vetsernyének idején, mikor Christus el-árultatek, vatsorára jöve a' Judás, ki Jherosolai el-árulá Jesus ir:

Jesus jövendőt hirdete, vele vatsorát tanítványinak, egy vagyon ti közzületek, ki ma engemet el-árul, Jesus:

Judás a' gonosz kalmár, bekefégre kére Urunkat,

kat, ő mint ártatlan bány, nem tagadá béke-
ségét Judástól. Jézus ír:

Akkor valo harmincz pénzen, Christus Si-
doknak el-adatték, ártatlan vétetlen a' Chri-
stus, kit Judás Sidoknak el-árula, Jéz:

Pilátus nagy föl-szóval ezt mondá: Semmi
bűnt hozzá nem talállok, kezét vízbe meg-mo-
sá, Christust Sidoknak ki-adá, Jéz:

Gonosz tsalárd hamis Sidok, Barrabást kéri
el-eresztetni, Christust hamissan vádolják, meg-
feszítessék mert bűnös, Jéz:

Tolvaj Barrabás el-eresztették, ki méltó vala
az halálra, e' világnak Urát meg-feszíték, ki
miatt halottak támadának, Jézus ír:

Dítséret Ur Isten tenéked, dítséret egyetlen
egy Fiadnak, Szent Lélekkel egyetemben, mind
örökkön örökké, Jéz:

M A S.

A' Mi Urunk Jézus Christus, mint szenvedé-
mi éretünk, és fel-támadá nekünk: jer ér-
tsük-meg keresztyének, az Istennek nagy irgal-
mát, tekintsük-meg jó voltát. A' bűnnek ő un-
dokságát, az ördögnek-is hatalmát, pokolnak
keserves kinnyát, gondollyuk nehéz igáját, ad-
junk halát az Istennek, és meg-szabadítónknak.

Meg-írták Evangelisták, mint Christus a' Ju-
dás által, szemben szállá halállal, a' Papi fejedel-
meknek, harmincz ezüst pénz kedvéért, mint
el-adatték árért. A' fegyveres vitézekről, vité-
ték kötve latroktól, a' Cajafához fő Paphoz,
kinél valának bé-gyűlvén, a' törvény tudo fő
népek és a' meg-aggot vének.

On

On ő ellene egy szívből, hamis tanukat állat-
ni, akarának álnokul: ebben függ minden szán-
dék, hogy Christust meg-feszíthessék, és
földről el-vezíthessék. Nem találhatnak ellene,
semmi erős bizonyfágot, azért dühösen zu-
godnak, és kiáltják káromlonak, halálra méltó
bűnösnek, sok ördöggel tellyesnek.

Ártatlan Christus orozáját, némellyek undok
nyálakkal, rutittyák pökdőféssel: némellyek
tsapdosásokkal, illetik tsuf beszédekkel, fanyar-
ganyák veszfűzőkkel. Látván e' dolgot szent Pé-
ter, meg-győzeték félelemtől, tsak nem szakad-
el Christustól, kit meg-tagada háromszor, ke-
serves sirást bűnéről, az után tön vétéről.

Pilátus a' Christust kérdi, mond-meg most
nekem ha te vagy, a' Sidoknak királya: és sem-
mi bűnt a' Christusban, halálra valót nem lelven,
meg-mosá kezét vízben: Ártatlan vagyok ezt
mondá, az igaz ember véréből, ti látsátok mit
műveltek, a' község így kiált mondván: az ő vé-
re legyen rajtunk, és a' mi fiainkon.

Meg-ostorozván a' Christust, adja vitézek ke-
zébe, kik kinoznák testében: azok tsufolják
Urunkat, verkezten ruhájából, fejét verik nád
szállal. Fel-feszíték keresztfára, keserű mérget
eczettel, adának nékie innya, ruhájával osztoz-
nia, ezt írák feje fölben: Ez a' Sidok Királya.

Sok boszszuságos rut szokkal, szidalmazák
káromlással, ezt mondják tsuf beszéddel: te
vagyé a' ki el-töröd, az Istennek nagy templo-
mát, és harmad nap fel-rakod? Most segild-meg

te magadat, ha Istennek egy Fia vagy: ha Izrael királya vagy, szálly alá a' kőrösztfáról, és mi is hiszünk tenéked, oltalmazd meg magadat.

De lám a' Christus szenvedén, nagy förtéség mind e' földön, támad minden helyen: hat órá-
tól fogva dellyest, mind egész kilencz óráig, éj-
nek förtésége lőn. Akkoron Jesus föl szoval,
kiálta Attyához mondván; En Istenem, én Iste-
nem, miért hagyál el engemet? Hogy e' szokot
így meg-mondá, szent Lelkét ki-botsátá.

A' teremő Christus kinnyát, teremtetett állatok
láták, mert im lőnek nagy tsudák: a' templom-
nak szép enyésző tarka kárpittya két részre,
hirtelen el-szakada: A' föld reszketvén indula,
a' kősziklák repedének, a' koporsók meg-nyi-
lának, és holt szentek támadának, kik a' sz. vá-
rosba menvén, sokaknak jelenének.

A' Hadnagy ő szolgálival, és a' több néppel
egyemben, igen rettene mondván: bizony ez kit
meg-feszíték, az Istennek Fia vala, de mi nem
hiszszük vala. A' Josef Christusnak testvér, szép
gyoltsban bé-takargatá, és koporsóba fekteté,
kit Pilátus petsételni, parantsola harmad napig,
virézekkel őriztetni.

Harmad napon a' Máriák, Christust keresik a'
kertben, koporsóhoz ki-menvén: az Angyaltol
taníttatnak, hogy az élőket ne keressék a' több meg-
holtak között. Ezek onnan vissza térvén, és Je-
rusalemben menvén, találák Christust jelenvén,
kit imádának rettenvén, kiknek Christus, ne fél-
nének, hagyá hogy meg-térnének.

Az

Az Isten nagy irgalmából, Szent Fiát küldé
mennyekekből, bűnösökért váltságul: oh melly
nagy szerelme innét, hozzánk jelenék Istennek,
mint mi kegyes Atyáknak, ki a' bűnben esett
embert, vétkektől meg-dőglőtt bűnöst, őrdög-
től el-foglalt adóst, meg-száná rendele orvost, ki
által lenne gyógyulás, és bűnből szabadulás.

Az Atya értünk Sz. Fiát, a' Fiu is önnön ma-
gát, adá mint váltság árrát: sem égben sem penig
földön, nem vala mi bűneinkért, ki eleget te-
hessen: Mert a' bűnnek undoksága, mi esettünk-
nek rutsága, véghetetlen nagy kinokra, minket
kötelezett vala, mivel hogy Istent haragra, fel-
indítottuk vala.

No azért mi Istenünknek, adgyunk nagy há-
lát Atyáknak, köszönnyük a' Christusnak:
hogy bűnünket el-törölőre, és az őrdögöt meg-
győzte, ő Attyát engesztelte, Sz. vérét értünk
ontotta, igazságát ránk ruházta, Sz. Lelkét be-
lénk oltotta, és magának örökségül, meg-szen-
telt hogy életünkben, neki szolgáljunk hitből.

M A S.

Nota: Menyből jövők most hozzatok:

NO földnek minden népei, égnek ditsőült
seregi, emberek s' minden állatok, jertek
ide hol kik vadatok.

En vagyok az Isten Fia, kit Atya újjal mutatá,
amaz áldott sz. Messiás, ki által lőtt a' megváltás.

Mi az oka hát e' világ, hogy engem így il-
döz és vág? Illyen háládatlanságot, földön men-
nyen hol hi látott?

I 7

En vagyoké gonosz tévő, Isten szent neve
káromlo, ilyen iszszonyu kinokra, világ mint
sententiáza.

Nintsen senki immár sohun, ki igaz mellé
támadgyon, ilyen méltatlan foglágot, hogy kell
szenvednem kinokat.

Az én szerelmes emberem, ki nekem ötte
kenyerem, az én kedves Tanítványom, im mint
lőn tsalárd árulom.

En barátim kik voltanak, pártot ütven el-
hadtanak: Az önnön saját nemzetim, lőtenek
nekem gyilkosim.

Minden ki száját ráthattya, Nevemet pőki
káromlya, környül fogot fok nyavalya, kino-
mat senki nem láttya.

Nofza emberek s' Angyalok, kik eget föl-
det lakjátok, szemlélyetek-meg engemet, ha
ki látott illy vert embert.

Nints emberi ábrázatom, rakva fekélyekkel
tagom, nintsen helyén tsak egy tsontom, azt mi-
velte szörnyű kinom.

Oh Adam bűnös fiai, hogy nem tudtok en-
gem szánni, kinomat hogy nézhetitek, hogy
nem esik-meg szivetek.

Sir én rájtam a' hegy és völgy, meg-indult
helyéből a' föld, kő sziklák meg-repedeznek,
e' szörnyű dolgon rettegnek.

Sirat engem a' Nap, és Hóld, nem szenved-
heti kinomat, orcáját homály bé-fogta, terem-
tőjét az is szánnya.

Sirnak a' fényes csillagok, mert szenved te-
remtő

remtő Urok, vagyon széllyel bolyongások, mert
nintsen igazgatójok.

Oh kemény szívű emberek, de ti még-is mit
míveltek? Az ég és föld engem mint szán, tsak
az embet haládatlan.

Atyám né rejtse-el orczádat, hogy nem szá-
nod-meg Fiadat, ne sulyosítsd ostorodat, inkább
könnyebbítsd kinomat.

Lám te hozzád éjel nappal, kiáltok teli to-
rokkal, szány-meg ennyi kérésemre, ne hadgy-
el szintén ennyire.

Nintse más út immár soha, e' világ meg-vál-
tására? hogy adod Fiad halálra, e' szörnyű baj-
viadalta.

Jelentsd-meg szivednek titkát, ha meg-kell
innom e' pohárt, nem tartok ellent jól tudod, lé-
gyen te szent akaratom.

Mindazáltal kérlek arra, visely gondot szent
Fiadra, nyujts-ki menyből kezeidet, néked a-
jánlom lelkemet.

M A S.

T Sudálatos nagy bősétség, hogy Isten az em-
berekben, könyörüle bűnösökön, Ditsiret
Istennek.

Teremtés előtt jól látá, hogy tőle el-hasonla-
nék, az ember és el-kárhoznak, Dits:

Orvosságot azért szörze, kivel az ember él-
hetne, és magában el ne veszne, Dits:

Fiát az Isten választá, szerelméből értünk a-
dá, közzénk ötet el-botsátá, Dits:

Mennyei kintsét bé-zarlá, és hatalmat neki
adá, nekünk ötet úgy ajánlá, Dits: VÉ-

Végeze ezt az Ur Isten, Fiát hogy emberi testben, öltöztetné mint fegyverben, Dits:

Kezes lévén emberekért, ő tenne elég fizetést, embereknek váltságáért, Dits:

A' fizetés im így lenne, hogy örök kint ő szenvedne, bünt és halált el-vesztene, Dits:

Ő mindent meg-ujétana, helyére és mindent hozna, kit Adám meg-rontott vala, Dits:

Bajt vina törvény átkával, bűnnel és a' kárhozattal, Istennek nagy haragjával, Dits:

Meg-győzné és el-rontaná, a' bünt, halált le-tapodná, poklot és el-kárhoztatna, Dits:

El-jöve azért a' testben, Christus éretünk öltöztvén, és értünk meg-feszítvén, Dits:

Örök halált, kint szenvedde, törvénynek átkát el-töré, haragtul minket meg-mente, Dits:

Annyira testben kinzatek, ép semmi benne nem teszek, éppen ő meg-töreteték, Dits:

Meg-taglák és meg-faggaták, meg-pökdöfék és tsufolák, szörnyen őt meg ostromozák, Dits:

E' világ bűnei soldja, mint a' vizeknek foksága, az ő fejére borula, Dits:

Mint a' tserép úgy el-száratt', haragnak tűze szent testét, el-szárasztotta tagjait, Dits:

Nintsen ábrázat ő rajta, mint féreg taglátnak miatta, ferreng a' fok nyavalyába, Dits:

A' büntetésnek foksága, bűneink számtalan volta, törvénynek nagy súlyossága, Dits:

Igy fizeté meg-érettünk, adótságinkat az Urnak, így adá-meg váltságunkat, Dits:

Kenyával és halálával, a' bünt, poklot, törvény

vény átkát, el-rontá a' kárhozatot, Dits:

Hogy minékünk békeséget, Istennél gazdag kegyelmet, és szerzene szép mentséget, Dits:

Hatalma már az ördögnek, nintsen mi rajtunk a' bűnnek, pokolnak és kárhozatnak, Dits:

Az Istennél békeségben, mi Atyánknak szerelmében, vagyunk immár jó kedvében, Dits:

Nem félünk a' kárhozattól, nem félünk mi a' fok büntől, és semmi ellenséginktől, Dits:

Diadalmat mert Christusban, vetünk immár mi ezeken, őt mi lelkünkben, Dits:

Tsufollyuk mi-is a' halált, tsufollyuk a' bünt, a' poklot, miénk el-bidgyük a' Christus, Dits:

Azért halála Christusnak, lőn el-rontása pokolnak, bűnnek az örök halálnak, Dits:

Christussal együtt meg-holtunk, együtt vele meg-feszültünk, hog' együtt vele már éljünk:

Az ő halála ereje, immár el-hatott lelkünk-re, diadalmunk hogy így lenne, Dits:

Főltámadása Christusnak, élesztése lőn holtnak, és szabadság a' hiveknek, Dits:

Mert meg-hozá életünket, meg igazita így minket, és fel-támasztá lelkünket, Dits:

Igásága és élete, minden érdeme ereje, elhatott már mi lelkünk-re, Dits:

Boszszontsuk a' bünt tsufollyuk, haláltól már mi ne féllünk mert nints fulákja jól tudjuk, Dits:

Bizonnyal immár Christusban, fel-támadtunk mi Urunkban, uralkodunk országában, Dits:

Lelkünk fel-támat a' bűnből, bizony testünk-is a' porból, fel-támad már a' fok kínból, Dits:

Örök-

Órökké együtt Urunkal, uralkodunk a' Christussal, és élünk nagy vigaságban, Dits:

Ditsiret Atya Istennek, ő egyetlen egy Fiának, ditsiret a' Szent Léleknek, egy bizony Istennek.

H U S V E T R A V A L O

Ditsiretek.

Christus fel-támada, ki értünk meg-holt-
vala, mi bűnünkért ként valla, minket
meg igazita: kérünk téged mi Urunk Jéhus
Christus irgalmazz nekünk.

Egy Ádámnak vétkeért, engedetlenségéért,
az alma meg-ételért, őrk halált érdemlénk: ké:

Ott el-vesze bentségünk, és ártatlan életünk,
Isteni bõltességünk, és minden Igaságunk: ké:

Természetünk meg romla, szépségünk
meg-rutula, nagy bűn ott reánk szálla, Isten-
nek nagy haragja: kérünk téged:

Kiűzeténk a' kertből, tisztelégnek helyeről,
ki-esénk az épsegből, az Istennek kedvéből: ké:

Menyország be-zárlaték, Ádám földre vet-
teték, hogy ő ott veriteznék, ekképpen kenyért
ennék: kérünk téged:

De irgalmas az Isten, bõltis hatalmas minden-
ben, okot lőle ezekben, meg-szána el-vesz-
tünkben: kérünk téged:

Igireter akkor tőn, meg-mentene őrdögtől,
melly nekünk nagy jó hir lőn, mert reménse-
günk ott lőn: kérünk:

Ak-

Akkor ilyen szót szolla, aszszonyi-állat mag-
va, kigyo fejét meg-ronya, mert őt kigyo meg-
tsalta: kérünk:

Sok esztendő bé telék, a' magzat meg-ad-
ték, szűztől Gyermekek születék, Jéhusnak ne-
vezteték: kér:

Ez Gyermekek lőn hatalmas, Isten, ember, és
igaz, mindenekhez irgalmas, sok gonosztól
óltalmaz: kérünk:

Testben értünk meg-hala, bűntelen nagy
kint valla, harmad nap fel-támada, minket meg-
vigasztala: kérünk:

Egy embernek vétkeért, estünk vala harag-
ban, a' Christusnak kedvéért, esénk nagy bol-
dogságban: kérünk:

Ellenségünk meg-romla, Lucipernek tábora,
halál a' bűnnek soldgya, a' törvénynek hatalmas:

Immár nekünk tiszt-tartónk, Isten előtt szó-
szollunk, egyedül közben-járónk. egyetlen
egy oltalmunk: kérünk:

Nintsen nekünk félelmünk, semmi nyomo-
ruságtól, kárhozattól, őrdögtől, és a' testi ha-
láltól: kérünk:

Már mi-is fel-tamadgyunk, minden gonoszt
el-hadgyunk, igazságnak szolgállyunk, és a'
bűnnek meg-hallunk: kérünk:

Hálát adjunk Istennek, mi édes Mesterünk-
nek, és Szent Lélek Istennek, mind örökkön
örökké: kér:

M A S.

Christus fel-támada, mi bűnünket el-mosá,
ő szent vére hullása, lőn vétünknek rom-
lása,

U S V E T I
láfa, Tsak ő nekünk az Atya Istennél kedves
szofzollonk.

Istennek bőltsefége, hozzánk való szerelme,
jelenék ditsősége, el-rejtett nagy kegyelme:

Nagy lön Adámnak vétke, mellyet halál köve-
te, parantsolatnak szegése, mindeneket sebhete:

A' kegyelmes Ur Isté, könyörüle emberé ha-
talmat von őrdögön, mi nagy ellenségünkön:

Lön első őrdöm mondás, Adámnak nagy vidu-
lás, el-esettnek támadás, el-törtnek ujulás, Ts:

Hűn az ember Istenben, ő nagy igiretiben,
hozzá való kedvében, bizik nagy ízerelmében:

Christus ártatlan bárány, ki mi értünk áldoz-
ván bűnünkől szabadítván, és életre ujítván:

El-vővé halálunkat, ő meg-töré poklunkat,
meg-szerzé országunkat, mi nagy boldogságun-
kat, Tsak ő nekünk az:

Ez a' nagy irgalmaság, módhatatlan vigalág,
ki vala halhatatlanság, lön értünk szidalmasság:

Tsudálatos had vala, hol az élet meg-hala, de
nagyob tsuda vala, hogy ő fel-támatt vala, Tsak:

Szenvede mi bűnünkért, vérét ontá vétkünk-
ért, meghala mi érettünk, fel-támada minékünk:

Hallyunk-meg bűneinknek, véget vesünk
vétkünknek, éllyünk mi új életnek, adjunk há-
lát Istennek, Tsak:

Mélto azért vigadtunk, mi szivünkben ő-
rülünk, Christus-Jesust ditsirunk, és őt fel-
magasztalnunk, Tsak ő nekünk:

Ditsirteffék szivünkben, Sz. Háromság men-
nyekben, vallyuk Istent élünkben, maradjunk-
meg a' hitben, Ts:

Mas.

M A S Azon notára.

Christus fel-támada, nekünk örömet ada,
vére reánk árada, haszna rajtunk-marada,
Nyerj irgalmat közbenjáró Jesus Christus szent
Atyád előtt.

Christus meg-holt bűnünkért, fel-tamadot é-
letünkért, mi vigasztalásunkért, és igazulásun-
kért, Nyerj ir:

Christus kinnya érdemünk, szent halála vált-
ságunk, vére ártatlanságunk, és föl-költe viga-
ságunk, Nyerj ir:

Ez az Isten Báránya, váltságunknak aranya,
halálunknak halála, a' kigyónak rontoja, Ny:

Az ő föl-támadása, lön pokolnak romlása, az
ő őrdöm mondása, lelkünknek vidulása, Ny:

Ez lön az őrdöm mondás, és a' meg-vigaszta-
lás, hogy az egy föl-tamadás, lön a' meg bol-
dogulás, Nyerj ir:

ő meg mente bűnünktől, a' törvénynek át-
kától, Istennek haragjától, az őrdögötől pokoltól:

Azért mi is bűnünkől, föl-tamadjunk vét-
künkől, é világi kinunkból, és mi nagy halá-
lunkból, Ny:

Közben-járo Christusunk, Atya Istennek Sz.
Fia, kérjed te szent Atyádat, hogy idvőzitsen
minket, Nyerj ir:

M A S
Christust meg-feszíték, kegyetlen Sldo né-
pek, ki mi értünk szűieték, menyből né-
künk adatek, Kegyes Chr: irgalmaz nek:
Halálának mána, harmad nap föl-támada,
hog:

hog' mi értünk meg hala, örök halált megronta:
Régen azt beszelletek, Pfofoták azt hirderték, hogy a' Christus születnek, értünk meg-feszitették: kegyel;

Tanítatunk Istentől, ne rettegjünk pokoltól, és ne félljünk ördögtől, meg-rontatik Istentől:

Vagyon nagy bizodalunk, mert mi-is föl-támadunk, Christussal uralkodunk, vele őszve vigadunk: kegyel:

Szégyent nagyot vallottak, érdemekben kik biztak, mert Christust meg-tsufolták, halálát meg-rutolták: kegyel:

Sokan biznak magokban, kik nem biznak Christusban, tévelyegnek utokban, részek nints menyországban: kegyel:

Vigaságok nagy volna, ha Christust hitték volna, bűn borsánatya volna, Istennél részek volna:

Reményeségünk nagy legyen, hitünk gyümölcsös legyen, más Istentünk ne legyen, melly poklra ne vigyen: kegyel:

Ezt szent Márhé meg-irta, hogy Christus meg-fáradta, fige fát meg-árkozá, mert gyümölcs nem vala: kegyel:

A' Christus fel-támadta, minket igen biztata, imádkozni tanita, kisértet ne találta: ke:

Szállale a' poklra, sokakuak váltására, poklot hagyá bánatban, mert nintsen bizodalma: k:

Igasságot szerelsünk, hamisságot ne tegyünk, szeginyeket segillyünk, Christ' nevét ditsirjók:

Teged kerünk Ur Isten, adgy hitet mi szívünkben, hogy bizzunk te nevedbe, és legyünk szerelmekben: kegyel:

M A S.

M A S.

C Hristus fel-támadta, igasságunkra, utat szer-ze menyországra, örök boldogságra.

Az első atyánkban mind bűnben esénk, az Istennek jó kedvéből ottan el-ki-esénk.

De a' Christus Jéhus kedvében ejte, emberre lőn és a' bűnnek ottan véget vete.

Mind e' világ terhét vállára vővé, az hatalmas Atya Istent értünk meg-követé.

Ördögnek hatalma vala mi rajtunk, mert mind az első emberrel az almában értünk.

Mind az alma miatt fogunk meg-vásék, reánk szálla a' nagy bűnért minden keserűség.

Gyűlölség, irigység, minden kevelység, tártaságos nagy sok munka, és minden betegség.

De lám ezt nem érti a' háládatlanág, emberekre honnan szállott ennyi nyomorúság.

Azért nem fogadgya Isten beszédet, jora in-tó szent igéjét Christus idvőségét.

Christus fel-támadta igen kiáltjuk, de a' bűnnek undoklágát mi meg nem utalljuk.

Tudván a' bűnbé élünk, semmit nem félünk, azért a' Christus halála nem használ minékünk.

Támadgyunk-fel testben azért a' bűnből, ki miatt ki-rekesztetünk a' nagy ditsőségből.

Vegyűk nagy jó kedvel Christus jó voltát, Atya Isten előtt való kedves áldozatját.

Ditsőség mennyekben az Ur Istennek, Atya Fiu, Szent Léleknek, mind örökké, amen.

M A S.

Nota: Emlkezünk e' napon:

Chr

Engel
szó
szó
Hristus fel-támadá, ki értünk meg-holt va-
la, mindennek utat nyitá, az örök boldog-
ságra, irgalmaz nekünk.

Jan
Az halállal meg-viva, diadalmat von rajta, ki-
gyo fejet meg-rontá, talpa alá nyomadá, Irgal:

A törvénynek nagy átka, oly igen vádol vala,
de a' Christus halála, minket meg-igazita, ir:

Oh mely igen nagy vala, az Istennek haragja,
mely rettenetes vala, bűnnek számtalan volta:

Kit Christus mikor látá, hogy imádkozik vala,
retteg és reszket vala, vérrel veritezik vala, ir:

Az Istennek jo-volta, ő nagy irgalmasága,
veszedelműnket látá, Fiát érettünk adá, ir:

Noha bűntelen vala, de engedelmes vala,
mint Sz. Attya akarta, méne az áldozatra, ir:

Ez áldozat oly drága, oly meltságos vala, ki-
vel Isten haragja, engeszteltetik vala, irgal:

Erre senki nem vala, sem találhatik vala, hogy
ki elég lőtt volna, csak az Istennek Fia, ir:

Jo szemmel néz az Attya, ily kedves áldozatra,
kiért irgalmasága, ujonnan reánk szálla, ir:

Szent testét koporsóba, mint a' Proféta
mondja, nem hagyá ő szent Attya, hogy jussón
rothadásra, irgal:

Harmad nap fel-támadá, mint meg-mondotta
vala, kinek feltámadása, nagy dicsőséges vala:

Innep hogy el-múlt vala, Máriák mennek va-
la, reggel indultak vala, Christus testét látnia, ir:

Még el nem jutnak vala, igen sietnek vala, a'
Nap már felkölt vala, egymásnak mondják vala:

Vallyon s' kitsoda volna, ki a' követ el-von-
ná,

na, kit Sidosk törték vala, koporsó ajtajára, ir:
Nézvén a' koporsóra, láták hogy nyitva vol-
na, követ el-vonták volna, melly kő igen nagy
vala, irgalmaz nekünk.

Bé-menvén koporsóba, egy iffjat láttak vala,
ki job felől ül vala, feje ruhában vala, irg:

Nékik iffju szollala, ne féltetek ezr mondá,
kegyessen bátoritá, mert meg-ijedtek vala, irg:

Már fel-támadot vala, kit ott nem leltek vala,
Angyal kérdezi vala, hogy miért mentek volna:

Azon-közben azt mondgya, mennyetek-el
azt hadgya, és őt Galilzába, meg-láttátok azt
mondgya, irg:

A' Mária Magdolna, mint a' szent János írja,
még a' kertbē meg-látá, az egy kérész képébe:

Tudakozik nagy sirva, nétalátán ő volna,
ki el-rejtette volna, Christus neki szollala, irg:

Hozzá siet Mária, meg-isméré hogy Ura, a'
Christus őt meg-tiltá, illetni ne akarna, irg:

Igyen írja a' szent Márk, fel-költét a' Chri-
stusnak, a' több Evangelisták, irását bizonyitták:

Kérjük azért Attyánkat, vegye-el rolunk ha-
ragját, nézze Fia halálát, dicső fel-támadását, ir:

Adgya Sz. ajándékát, ismerhesstük jóvoltát,
énhsűk akaratját, adjunk neki nagy halát, ir:

M A S.

Christus fel-támadá, mi bűnűnket el-mosá,
szent vére hullásával, Attya meg-engez-

tele, Irgalmaz nekünk Ur Jesus Christus.

Haragnak voltunk fiai, Adámnak vétke mi-
att, de az irgalmas Isten, Fiát igéré nekünk, ir:

K

Ez

Ez igiret lön első, öröm mondás minékünk,
kit az Isten Fiáról, igire bűnösöknek, irg:

Igaz Isten beszede, igaz ő igirete hűgyünk
az igiretnek; mert ez az öröm mondás, irg:

Vigasságunk nagy vagyon, Christus születé-
sében, de nagyobnak kell lenni, ő fel-támadá-
sában, irgal:

Fel-támadot minékünk, uralkodik mennyek-
ben, azokért most könyörög, kik csak ő benne
biznak, irg:

Hogy bűnűnkől ne féllünk, Atya között
mi közünk, halála érdemével, békeséget ő
szerze, irgalmazz nek:

Sz. Lélek ajándékát, nekünk nyerte Anyától,
ha igazán mi bízunk, meg: irg és fel-költés:

Mert meg-hala bűnűnkért, mint a Szent iras
mondja, az után fel-támadta, mi igazatálunkon:

Támadgyunk-fel már mi-is, ne a' bűnnek
általa, hogy az utolsó napon, egyet-ben támad-
hassunk, irg:

Testestől és le'keftől, az örök boldogságra
kit Atya Isten nekünk, ad csak a' Christus által:

Urunk Christus már pékünk, egyet-ben egy
szózzunk, folyamunk csak ő hozza, az
örök idvőségben, irg:

Adjunk halat mi mostan, Christus által Atya-
nak, kívül ő uralkodik, mind örökkön örökké:

M A S

Emlékezzünk ez napon, Urunknak halála-
ról, és fel-támadásáról, neki adjunk hálát,
Irgalmazz nekünk.

Teljes szíved öröggel, Christi

Christus fel-támadta, nekünk idvőségünkre,
és fel-támadásával, nekünk hozta életet, irg:

Ezen mi mind örüllyünk, az Ur Istent ditsir-
jük, és adjunk nag' hálát, édes Idvőzítőnknek:

Senki emberek között, nem találhatik vala, ki
meg-győzné az halált, és az örök nagy poklot:

Mert mind bűnösök valánk, a' mellyért a'
nagy halál, rajtunk el-hatalmazék, tönkölözben
befeoglalván, irg:

Közben-járó Christusunk, Atya Istennek Sz.
Fia, jött vala e' világra, és bűnűnkét el-mosá:

Az ő Sz. halálával, erős nag' hatalmával, meg-
győzé a' nagy halált, és az örök nagy poklot:

Sz. Oseás Profeta, ezt régenten meg-irta, hogy
Christus meg-tusollya, ilyen módon az halált:

O te örök nag' halál, én léfzek te halálod po-
kol léfzek te győződ, és kárhozat te romlód:

Tsúdálatos baj-vivás, két fél között ez vala,
hogy élet meg-űtközék, az örök nagy halállal:

Christus nagy kint szenvedé, és el-nyelé az
halált, tisztes győzedelemmel, nekünk idvöl-
ségünkre, irg:

Hintik vala régenté bárány vérrel az ajtót, hog'
a' meg-ölő Angyal, öket meg ne bántathá, ir:

O törvényben régenten a' bárány vér példázta
mi áldott egy Urunknak, drágalátos Sz. vérét:

Christus nekünk adaré, igaz Húsvéti bárány,
ki el-mosá vérével e' világnak bűneit, irg:

A' kik ő benne biznak, né ártathatnak azoknak,
sem a' meg-ölő angyal, sem a' kegyetlen ördög:

Azért jer mi tiszteellyük szível és nagy öröm-
mel,

mel, e'jeles idnep napon, kin éreünk föltámadá:

Mert ő ingyen meg-válta minket szent halálá-
val, őrdögöl, bűneinktől, és az örök haláltól:

Néki adjunk ezekért nagy hálákat örökké,
egyetemben ditsirjuk, mondván ilyen szóval:

Hála legyen tenéked, mi édes idvözítőnk,
hogy miuket meg-mentettél, minden ellensé-
ginktől, irgal:

Adjad te Sz. Lelkedet, hog' ezeket hihessük
és vallhassuk örökké, mindenknek előtte, ir:

Adjad hogy föl-támadjunk mi-is minden bű-
nünkből, és járhashunk előtted új életben örök-
ké, irgalmazz nekünk.

M A S.

Nota: *Christus fel-tám: igazság:*

HAlá-adásokkal mi énekeliünk, az Atya
Istennek hozzánk ő nagy szerelméről.

Ki mikor tekinté bűnös voltunkat, az ő sze-
rető szent Fiát a' halálra adá.

Hogy a' mi bűneinket el-vennéje, és szent vé-
rével vétkünket meg-mosogatnája.

Ki bűnt nem tőtt vala földön életben, az Ur
Isten mi éreünk bűnnétől vala.

Hogy mi ő általa meg-igazulnánk, és Isten
igazságává ő általa lennénk.

Nem lön itt e' földön olyan áldozat, ki az
Istennek előtte olly kedves volt volna.

Mint az ő Fiának egy áldozattya, mikor ke-
resztfa oltárán éreünk áldoznék.

Akkor nagy bűnünket és halálunkat, pokol-
beli őrdögnek ő nagy hatalmasságát.

Ma-

Magas keresztfára ő fel-feszíté, mellyben ő
az Ur Istennek akarattját tővé.

Christus halál ellen már fel-támadá, koporfo-
ból ditsősséggel szent teste ki-jöve.

Miképpen izent Dávid meg-irta vala, hogy
a' felféges Ur Isten szent Fiának lelkét.

Pokol setétségében nem hadnája, sem ő drá-
ga szent testének rothadást látnia.

Régen ő törvényben Jonás Proféta, e' ditső
fel-támadásnak ő példája vala.

Mikor a' Cet-haltul el-nyeletteték, isuda-
képpen a' szárazra ő ki-adattaték.

Abrahám Pátriárka áldozattya, lön Atya I-
sten Fiának nemes példázattya.

Eggyetlen egy fiát mikor áldozná, fegyverét
Angyal kezében erőssen meg-fogá.

Es fia helyében kossal áldozék, ki akkoron
nem oka nélkül tselekedteték.

Mert ő törvénybeli sok áldozatok, csak a'
Christus áldozattját példájul jedzették.

Hogy Christus áldozék mind meg-szűnének,
mind az ő törvényben valo nagy sok áldozatok.

Mert ő lön a' törvénynek végezete, minden
ő benne hívőknek igazulásokra.

Az ő egyszer valo áldozattjával, meg-izen-
telé mind azokat kik idvezülendők.

Es a' kik hiendik, örök életet, a' miképpen
meg-igíte, örökké meg adja.

Azért egyszer áldozott bűneinkért, fel-táma-
dott, szent Pál mondja, mi idveffégtünkért.

Hogy mi reá nézven ő benne hinnénk, és mind
K ; fel-

fel-serkennénk immár gonosz bűneinkből.

Es meg erősítenék a' mi hitünk, mellyel valjuk mi testünknek ő fel-támadását.

Ő példájul előtünk fel-támadott, és halálunknak idején reményfűl adatott.

Ilkik azért nekünk halálat adnunk, a' felséges Ur Istennek kegyelmességéről.

Es ő szent Fiának Christus Jesusnak, ő szent-féges haláláról, fel-támadásáról.

Ki most menyországban Atya Istennél, engesztelők, esedezők, és csak egy szofzollunk.

Kérjük már mindnyájan, borsálla nekünk, Sz. Lélek Ur Istennek bőféges ajándékát.

Ki a' mi lelkünket igazgathassa, és az örök életnek ő utára tanítsa.

Atya Ur Istennek ő szent felsége, ditsíttessék menyországban az ő ditsősége.

Es az ő Fiának ő Istenlége, hirdettessék sz. halála, és fel-támadása.

Sz. Lélek Ur Istennel egyetemben, velünk legyen ő országa, mind örökké, Amen.

M A S.

Christus fel-támadta, mi bűnünket el-mosá, és kiket ő szerete, menyországba fel-vivé, Ur Isten megváltta mind e' világot sz. halálával.

Mindenható Ur Isten halottaiból fel-támadta, mi-is őtet ditsírják vigasztágos énekekkel, Ur:

Koporsóban fektvék harmincz-hat óráig lap, az után fel-támadta, kit fel-költö Sz. Atya, Ur:

Christ' feltámadta nekünk példát úgy hagyta, hogy mi-is fel-támadjunk, vele őve vigadjunk:

O jö.

O jövendő szent Biro, ki Atya-képpen vagy ható, itllyed e' világot, jokat és gonoszokat:

Közben járo Christusunk, Atya Istennek Sz. Fia, kérjed te Sz. Atyádat, hogy idvőzítsen minket, Ur Isten meg-váltá:

Minden vers után neha ezt is iteralhatni:

Már mi mind örüllünk, most haragban kik voltunk, minket meg-béköltete Christus egy reménységünk áldott Atya Istennel.

M A S.

OH Jesus mi idvőzítőnk. kiben vagy on hirtünk, ki mi értünk szűletél, és nagy halált szenvedél, irgalmazz minékünk.

El-vővéd rolunk haragját a' te Sz. Atyádnak, vérednek hullásával, meg-engeszteléd hozzánk:

Az ördögnek tömlőczéből, ki-vével a' bűnből, a' halál köteleiből, megmentél a' rabságból:

Te bűn nélkül szűletetvén a' szűznek méhéből, értünk válladra fel-vőd a' mi adóságinkat.

Bűnön, poklon és halálon, birodalmad vagy on, az élet és kegyelem csak te kezdedben vagy on:

Kérünk téged azért mostan, tekints reánk menyből, kik hozzád esedezünk, és segítséget várunk, irgalmazz minékünk.

URUNK MENYBE MENE-
relire valo Ditsiretek.

Christus menybe fel-méne, nekünk helyet szerzeni, til Attyának jobjára, lön mindeneknek Ura, Christus til Attyának menyben jobjára, és uralkodik.

K 4

Chri.

Christus meg-holt bűnünkért, fel-támadott életünkért, meg-jelenék Péternek és több tanítványinak, Christus ül Attyának menyben:

Negyven napon lőn vélek, őket meg-vigasztalá, nag' sok bizonságokkal magát élni jelenté:

Néki megparantsolá, hog' ők Jerusalemből, addig el ne menének, míg sz. Lelket vennének;

Fel-megyek én Atyámhoz, ti kegyes Atyáokhoz, felmegyek Istenemhez, és a' ti Istenetekhez:

Néktek küldök mennyekből, vigasztalo sz. Lelket, és ti léstek ennékem bizonyságim e földön, Christ:

Sido országtól fogva, Samaria országig, és mind a' széles földnek utolsó határáig, Christ:

Azért ti el-mennyetek mind e' széles világra, hirdesétek mindennek az Evangéliomot, Ch:

Tanítsátok a' népet, őket meg-keresztelvén, Attyának és Fiának, sz. Léleknek nevében:

A' ki hiend én benné, és megkeresztelkedik, nem kárhozik idvőztül, menyországba vitetik:

A' ki pedig nem hiend, kárhozatra vitetik, örök tűzre küldetik, kinek vége nem lesz:

Vagyon nékem hatalmam, mennyen földön, pokolban, és én veletek vagyok mind világ végezetig, Christus ül Attyának menyben:

Hog' ezeket meg-mondá, Jesus fel-emelkedé, és a' fényes köd ötet szemek elől el-vévé:

Mikor néznék a' Christust menybe el-felmennie, két Angyalok fejrbe állapának előttök:

Mondának az Angyalok, ti Galilazabéli, férfiak mit állotok, nézvén a' magas menyben:

Ez

Ez Jesus ki töletek fel-mene menyországba, ekképpen jó itélni, mint fel-menni láttátok:

Uralkodik most menyben, rolunk visel nagy gondot, esedezik érettünk az ő sz. Attya előtt:

Osztogatya minékünk, az ő sz. ajándékát, kivel minket igazgat, mind világ végezetig:

Közben-járo Christusunk, Attya Istennek sz. Eia, kérjed te sz. Atyádat, adjon nekünk szent Lelket, Christus:

M A S.

A' Christus menybe föl-méne, nekünk helyet szerzenie, Attyával meg-békéltetne, életre bé-vinné.

Mert menyből le-szállott vala, minékünk született vala, érettünk szenvedett vala, föl-támadott vala.

Sokat szenvedé érettünk, sokat nyomorga közöttünk, hogy meg-váltana mind bennünk, kik ő benne hiszünk.

Mindennel szidalmasb vala, mindennek szolgálja vala, de ő lőn mindennek Ura, hatalmas Királya.

Mert menyben el-fel-viteték, Attya mellé ültetették, meny és föld neki adaték, hogy ő uralkodnék.

Ördögön poklon halálon, mennyei hatalmaságon, Urakon és Tsászárokon, hatalmaságokon.

Ne féltünk immár Atyátul, se törvénynek ő atkátul, haláltul és kárhozattul, meg-mentett ezektől.

K 5

De

De az Ő szent Atyát kérjük, hogy irgalmazzon minékünk, tegyen jól Fiáért velünk, hogy vele élhesünk.

Oh mi kegyelmes Mesterünk, emlekezzél meg mi rolunk, ki szenvedél mi éretünk, légy jelen mi velünk.

Ki látod menyből életünket, és nagy keserűségünket, vigasztald a' mi lelkünket, hogy bídgyunk tégedet.

Mert azt fogadád minékünk, hogy léfz örökké mi velünk, adgyad Szent Lelked minékünk, hogy téged hihesünk.

Es oltalmaz meg mindentől, szent Atyádnak haragjától, ördögtől és kárhozattól, minden dűhösségtől.

Mert meg eskűvel minékünk, hogy megadod a' mit kérünk, szent nevedért most könyörgünk, tégy jól itt mi velünk.

Tekints nagy gyarloságinkra, e' világ tsalárd-ságára, vigy-bé a' nagy boldogságra, te szent orizágodba.

Egyetemben keresztyének, az Ur Christust ditsirjétek, Ő néki hálát adgyatok, fel-magasztaljátok.

Ditsiret legyen Atyának, és Ő Fiának Christusnak, és a' mi vigasztalonknak, a' Szent Háromságnak.

M A S.

A' Christus menybe fel-méne, minden egeknek felette, honnét az előtt le-jöve, ismét oda méne.

Meg-

Meg-rontá ellenséginket, ördögöt, poklot, bűnünket, meg-szerzé idvőségünket, örök életünket.

A' melly testet szűztől fel-vén, Istenléggel eggyesülvén, azon testet fel-emelvén, fel-méne mennyekben.

No azért mi keresztyének, vessünk véget a' bűnöknek, éllyünk immár új életet, tegyük jelet hitnek.

Hadgyunk-el minden hívságot, ördögi tsalárdságokat, testünkbeli kívánságot, minden gonoltságot.

Hogy mi-is menybe mehesünk, Christussal eggyüt lehesünk, örökké vele élhesünk, és örvendezhesünk.

Kérünk mi Christus tégedet, borsáfd-meg mi bűneinket, vigy fel menyben veled minket, adgy örök életet.

Ditsőféleg legyen Atyának, és Ő Fiának Christusnak mi kegyes vigasztalonknak, a' Sz. Háromságnak.

P Ü N K Ő S T R E

valo Ditsiretek.

A' Pünköszt innép napján, tanítványok egy házban, bé gyűlének mindnyájan, egyenlő akaratban, irgalmaz nekünk.

Azonban a' mennyekből, hirtelen az Isten-től, nagy zugás lőn az égből, mint egy nagy sebes szélről, ir:

K 6

Es

Es bé-telé a' házat, mellyben gyűltenek vala,
a' holott űlnek vala, és űk ezt várják vala, ir:

Láták hogy nagy sok nyelvek, kik mind u-
gyan tűzefek, sok részre oszlattattak, fejeken
mindeniknek, ir:

Ottan a' Szent Lélekkel, bé-telvén egyetem-
ben, tanítványok az helyben, szólnak külföld
nyelveken, ir:

Mint a' Lélek tanította, szolni űket oktatta,
mindenik úgy kiáltja, Isten dolgait mondja, ir:

Valának Isten-félűk, sokan városban valok,
Jerusalembe lakók, minden nemzetből valok:

E' bir hogy ki-terjede, a' nép ott meg-zen-
dűle, hallják hogy minden nyelven, ezek szól-
nak sok képpen, ir:

Tsúdálkoznak a' népek, és ezt mondják ű köz-
űk, mind ezek kik beszélnek, Galilaeabeliek:

Mitsoda e' nek oka, hog' mindenikűnk hallja,
a' nyelvekű szólnia, melyben szűllettűnk volna:

Kik lakozzák Afiát, Párthiát és Mediát, és
Mesopotámiát, Pontust, Cappadociát, ir:

Indiát és Phrygiát, Egyptust, Pámphiliát, Ly-
bia tartományát, és Cyrene határát, ir:

Jűverény Romaiak, Sidok és Elámiták, kik
pogányok valának, de Istenhez hajlának, ir:

Kik lakoznak Cretábá, és az Arabiában, szél-
lyel az országokban, és sok tartományokban, ir:

Hallják űket szollani, nyelveken beszélleni,
az Istennek nagyfűgos, és sok tsuda dolgait, ir:

Almélkodnak mindnyáján, tsúdálkoznak ma-
gokban, és ezt monnják azonban, mi lében e' do-
fogban ir: De

De némellyek tsufollyák, nevetik és károm-
lyák, hogy beszédeket hallják, részegeknek
mind mondják, ir:

Sz. Péter hogy ezt hallá, kűztűk ottan felszo-
val, a' sok népnek ezt monda, okát e' nek mutatá:

Jerusalembe lako, férfiak, kik itt vadtok,
szomat meg-halgallátok, mellyet most néktek
mondok, ir:

Nem részegségből vagyon, hogy sok fele-
szo vagyon, mert három ora vagyon, minden jo-
zanon vagyon, irgalmazz:

De az Istennek szava, bé-tűlt ű fogadása, mel-
lyet Joel Profeta, régen meg-mondott vala, ir:

Hog' a' kegyelmes Isten, az utolsó idűben. Sz.
Lélekből reűzt tűszen, a' mi maradékinknak, ir:

Ki miat Profetáknek, iráfokat jól tudnak, nyel-
veket magyaráznak, sok módon űk szólnának:

Sok beszéddel szol vala, és bizonyította vala,
hogy az Istentől volna, mit a' nép ott hallana:

Dáviddal bizonyítá, Christuskak ű nagy kin-
nyát, halálát, támadását, menybe el-fel-menését:

Hol Attyától nyert Lelket, bűvűn mostan ki-
űntűt, ki felűl igiretet, nagy sokszor ezeknek
tett, irgalmazz nekűnk.

Ezt hogy hallák a' népek, sokan megijedének,
meg-térének, hívének, meg-keresztelkedének:

Ugyan az első napű, térének-meg nag' sokan,
ugymint három ezeren, lűnek Christus hitiben:

Add nekűnk-is Ur Isten, Szent Lelkedet el-
űnkben, ditsirhesűnk tégedet, mind űrűkkűn
űrűkkű, irgalmazz nekűnk.

Pünköszt napja bé-telven, Jerusalemben lévő Apostolok valának, egyenlő akaratban, Sz. Lélek Istenről Christus igéreti bé-tellyesedék.

Hogy várnák a' Szent Lelek, ott nagy hitelenséggel, zendülés lőn az égből, mint sebes szél zugása, Szent Lélek:

A' zendülés jele lőn, el-jövő Sz. Léleknek, és bé-tölté a' házat, hol veszteg űlnek vala, Sz:

Apostolok látának, sok részre osztott nyelvet, kik tüzeselek valának, és szálla mindenikre, Sz:

Bé-telének mindnyájan Sz. Lélek Ur Istennel, s' más nyelvén szólnak vala, mint bolniok ad vala:

Akkor Jerusalemben, nag' sok Sidok valának Istenfélő férfiak, minden nemzetség között:

E' dolog kihirdedvén a' sok nép egybe gyűle, s' azonnal eszék vesze, halván nyelveken szolui:

Mind álmélkodnak vala tsudálkozván mondanak, né de ezek kik szólnak, Galileából valok?

Es miképpen vagyon ez, hogy halljuk mind ezeket, a' mi nyelvünkön szólni, melyben mi születettünk, Szent Lélek Istenről:

Nagy sok országbéliek, valának közöttök akkor, kik Párthibéliek, és Mediabéliek, Sz:

Elám országbéliek, és azok kik lakoznak Mesopotániában, környül való Sidoságban, Sz:

Es Cappadociában, Pontusban, Asiában, Phrigiában és a' nagy Pámphilia országban, Sz:

Egyiptus országában, Lybia határában melly közei Cyrenéhez, Romai jövevények, Sz:

Romában lako Sidok, a' Sido hitre tértek,

Creta

Creta szigerbéliek, Arabiabéliek, Sz:

E' sok országbéliek, ott egymásnak mondanak, halljuk ezeket szólni, mind a' minnen nyelvünkön, sz:

Nagy fel szoval kiáltyák, bátorsággal hirdetvén, a' felséges Istennek, ily nagy tselekedetit, sz:

Egyetemben mind ezek, ott el álmélkodának, tsudálkozván egymásnak, ezeket mondják vala:

Mi akar ez lennie? és némelyek mondanak: mind meg-részegűltenek, azért bolondoskodnak, szent:

Szent Lelek jőj mi hozzánk, tedd eggyesté szívünket, világosíts elménket, erőssíts meg az hitben, szent:

M A S.

A' Pünkösztnek jeles napján, Sz. Lélek Isten küldetének erőssíteni sziveket, az Apostoloknak.

Mellyet Christus ígért vala, akkor a' tanítványoknak, menyországban mikor mene mindenek látára.

Tűzes nyelveknek szollása, úgy mint szeleknek zugása, lé-szálla az Ő fejekre nagy hitelenséggel.

Meg-telven Szent Lélek Istennel, kezdének szólni nyelveken, mint Ő nekik a' szent Lélek, ad vala szóllani.

Örüllyünk azért Ő néki, mondván ékes énekeket, felmagasztalván Ő nevét, örökkön örökké.

Dicsírettel Atya Isten, vele megvalto Fiu Iste, Sz. Lélekkel egyetemben, mind örökké, amen.

M A S.

REgi Pűnkőstnek idején, jöve Sionból a törvény, az után Christus idején, örömadatek ő helyén.

Arya, Fiu ajándéka, hiveket menyből megállá, bátorítvá vigasztalá, nyelvekel ajándékozá.

Valamit hirdetnek vala, tsudák erősitik vala, világ gyaláztatik vala, idvőtség adatik vala.

Világ hallá szozattyokat, láták Istennek hatalmát, vevék hivek ajándékát, és bírják ő nagy jutalmát.

Szentely meg most-is Ur Isten, nevedet terjezd igédben, rontsd meg a' gonoszt erődben, legyünk te veled örömben.

Ditsőség Arya Istennek, véle Fiának Christusnak, ezeknek ajándékának, a' Sz. Háromságnak.

Pűnkőst nap a' Sz. Lélek Ur Isten, menyből alá-küldetek, az imádkozó Apostolokra, kiket ékesíte ajándékival, nyelvek értelmével.

Kiknek Christus ezt parantsolá, hogy menynek e' széles világra, hirdetni az Evangeliumot, minden féle nemzetségeknek, és minden népeknek.

Mondván: vegyétek a' Szent Lelket, botsáfsatok-meg minden bűnöket, azoknak, kik hi-jendnek én bennem, tartsátok-meg az hiteleneknek, ő gonosz vétkeket.

Es mikor Királyok előtt, állotok, és Fejedelmek előtt, akkor ne legyetek szorgalmazatok, miképpen nekik felelhetetek, és mint szolhasatok.

Kül-

Küldők tinétek én Szent Lelket, és menyel bőséget, kinek ellene nem mondhatnak, és ellene soha nem állhatnak, e' világi urak.

Ditsirjűk a' menybéli Ur Istent, az ő nagy kegyelmességéért, adgya minékünk az ő Szent Lelket, ékesitse-meg a' mi sziveinket, hitel, szeretettel.

A' Szent Léleknek kegyelme, Apostoloknak sziveket, be-tölté az ő kegyelmességgével, adván nekik külfömb külfömb nyelveket, külfömb nyelveket.

Mert Christus nekik azt meg-igiré, mikor menyben ő el-fel-méne, hogy nekik a' vigasztalot meg-adgya, a' napok után nem sok idő múlva, nem sok idő múlva.

Küldé őket e' széles világra, az Istennek nag' hatalmával, hog' ők a' Sz. Evangeliumot, hirdessék mindé teremtetett állatnak, teremtetett állatnak.

Monda nekik: imé vészitek, e' mái napon a' Szent Lelket, a' ki meg-jelenti tinétek, az elmúlt dolgokat és jövőndöket, és mindeneket.

Mondván nekik: mikor vitettek, Királyokhoz avagy Fejedelmekhez, akkor ne legyetek szorgalmazatok, miképpen avagy mit kellyen szolnotok, mit kellyen szolnotok.

Mert ugyan azon orában, az én mennyei Sz. Atyám, ad néktek Szent Lélek bőséget, a' kit meg nem győzhet emberi eszezség, emberi eszezség.

Ditsirjűk azért a' Vigasztalót, az igazságra bős

bólts tanítót, ki az Atya és a' fiu Istennel uralko-
dik mennyei ditsőségbe, most és mind örökké.

Azért nagy lelki örömmel, adjunk hálát mi
Istenünknek, ditsíttessék a' ditső Sz. Háromság
kinél vagyon amaz örök boldogság, az örök
boldogság.

M A S.

Jövel Sz. Lélek Ur Isten, tölts-bé sziveinket
Jéppen, mennyei Sz. ajándékkal, szivbeli Sz.
buzgósággal, mellynek bentséges ereje, nyelve-
ket eggyecző hitre, egyben gyűjte sok népeket,
kik mondván így énekellyenek: Alleluja, alleluja.

Te szentségnek uj világa, igednek vezérly
utára, taníts téged meg-ismernünk, Isten A-
tyánknek nevezünk, Őriz hamis tudományt,
hogy mi ne tanuljunk mástul, és ne legyen több
más senki, hanem Christus kiben kell bízni. Al:

O mi édes vigasztalónk, légy kegyes megol-
talmazónk, hogy maradjunk dolgainkban, meg
ne szűnnyünk háborunkban, erőddel elménket
készíts, gyenge hitünket erősíts, hogy halál és
élet által, hozzád ficsünk hamarlással, Alleluja.

SZ. HAROMSÁG NAPJARA
valo Ditsiretek.

Szent Háromság és csak egy Isteniség, kit em-
beri elme meg nem foghat, csak hűveknek
hitek téged vallhat, egy Istennek, három sze-
mélyűnek.

Téged vallunk egy örök Istennek, kezdet
nélkül valo természetnek, Atya, Fiu, Sz. Lélek
Isten-

Istennek, állat szerint de egy Isteniségnek.

Te teremted a' mennyet és földet, és ezekben
valo ékességet, te szent Fiad vére váltott min-
ket, segítségül kik hívunk tégedet.

Szivünkben bocsátád Sz. Lelkedet meg-szen-
telvén a' mi életünket, bátorítván szomorú szí-
vünket, és meg-tartván mind végig bennünket.

Felleges Isten kérünk tégedet, add ismét-
nünk a' te szent Fiadat, magasztalnunk te szent
fellegedet, és vehetnünk az örök örömet.

Ditsíttessék tellyes Sz. Háromság, Atya, Fiu,
Sz. Lélek Ur Isten, ki magadat nekünk meg-je-
lentéd, tarts-meg minket mind végig a' hitben.

M A S.

Mádunk mi téged Sz. Háromság, kiben sem-
mi nem lehet hamisság, hanem csak a' Sz. Ő-
rök igazság segítségére bizony nagy gazdagság.

Te vagy Atya, Fiu és Sz. Lélek, három személy,
de egy igaz Isten, fogatkozás semmi nálad nin-
tsen, bizodalunk benned ha nagy leszen.

Imádunk mi téged Atya Isten, Fiad által kö-
nyörgünk szüntelen, hogy Sz. Lelked szivünk-
ben tellyes legyen, erősekké minket hitben
tégyen.

Hitetlenség nagy vagyon emberekben, fo-
gyatkozás izertelen erkölcsökben, rágalmazás
izántalan ő nyelvekben, kik a' hitet üldözik é-
letekben.

Téged vészünk Ur Isten tanúságul, igaz szá-
mot hogy te végy mind azoktól, kik nem félnek
az örök kárhozattul, lelkek ellen irtoznak az
igaztul.

Ha

Ha igazán akarnak itélni, és ezekben jobban űk ezt venni, meg kellene ez hittel elégedni, tellyes szível Christushoz ragaszkodni.

Nintsen nekünk hit nélkül idvősségünk, menyországban más által bizony utunk, azért semmi dologban nem bízhatunk, az életből hogy ki ne vesszünk.

Folyamjunk már mindnyájan Istenünkhez, békeségre Christusban vigyen minket, jámborságra fordítsa életünket, menyországra viselje mi utunkat.

M A S.

JEr ditsirjűk mindnyájan Urunkat, az Atya Ur Istent, neki adgyunk nagy hálaikat, mint mi kegyes Atyáknak, mert ő minket személyére teremte ékesíte, viseli nekünk nagy gondunkat mint fiainak, azért mi tiszteliyűk, és fel-magasztallyuk, mondvan: legyen nagy tisztességneked áldott Ur Isten.

Jer ditsirjűk az Ur Jesus Christust, Atya Istennek Fiát, Máriának szép szűlőttét, a' mi idvőztönket, mert ő értünk öltözék emberi ábrában, szerete minket és meg-mosta ő szent vérével, azért énekeliyűk, őtet magasztalván, nagy hatalom és ditsősség a' mennyel királynak,

Jer ditsirjűk a' Sz. Lélek Istent, ki Atyával Fiával, mindenkoron egy felleghben egyemben ditsirtetik, biztat minket és meg-szentel mennyei ajándékkal, annakokáért kerjűk őtet mint Istentűket, jövel Szent Lélek Isten, világosítsd szívűket, hogy Urunknak Sz. igéjét halhassuk és érthessük.

Vi.

Vigasztallyad Szent Lélek szívűket, és szomorú lelkűket, taníts minket a' Christusnak igaz ismeretire, ujítsad meg lelkűket hitben és szereterben, mikoron kezdűnk e' világból elhaza menni, erőssíts meg minket minden gonosz ellen, hogy lelkűket meg-adhassuk vigan a' mi Urunknak,

M A S.

Idvőz legy örök Ur Isten, ki vag' foghatatlá felleghben, a' mennyei nag' ditsősségben, Angyaloknak nagy örömökből, és ditsiretekben.

Idvőz legy szentléges Atyánk, ki kegyessen tekintél reánk, örök halálra kik méltok valánk, hogy vértkezők mi első atyánk, kitől mind származánk.

Tőled azért el nem vetél, de minket olly igen szeretél, hogy szent Fiadnak nem engedél, e' világra kit értünk küldél, kivel hozzád szerzél.

Könyörűly kerűnk mi rajtunk, szent igédet adgyad értenűnk, honnan téged meg-ismerhesűnk, örökké hogy veled élhesűnk, és örvendezhesűnk.

Idvőz legy Ur Jesus Christus, és mi eggyetlen egy meg-váltonk, mi életűnk és közbenjárunk, szent Atyád előtt egy szofzolunk, és egy bizodalunk.

Ki Sz. Atyádnak engedél, érettűnk hogy tőle le-jövel, a' nagy fogságból el-ki-mentél, értűnk mert mindent el-szenvedél, végre meg-öletél.

Tekints meg édes Mesterűnk, ne hadgy bűnűnk miá el-vesznűnk, szent hitedet erőssíts ben-

bennünk, hogy néked mindenben engedhes-
tünk és benned bízhatunk.

Mert mitsak te tőled függünk, azért csak
tenéked könyörgünk, hogy életünkben légy
mi velünk, és csak te tőled viseltessünk, el ne
tévelyedjünk.

Adgy igaz fejedelmeket, és keresztyén bölts
Tanítókat, kik hirdessek akaratomat, és hoz-
zánk való nagy kedvedet, irgalmasságodat.

Idvőz légy szent Lélek Isten, ki Atya, Fiúval
vagy egy Isten, egyetemben egy ditsőségben, egy
akaraton és szentségben, és egy ditsőségben.

Idvőz légy árváknak Atya, özvegyeknek
kegyes bírása, tévelygőknek igazgatója, szo-
moru sziveknek biztatója, és vigasztalója.

Bátoríts minket hitünkben, adgy szeretetet mi
szívünkben, taníts meg mind végiglen ezekben,
hog' mi halálunknak idejében, ne essünk kétségbe.

De mehesstünk az életre, hol Atya Istennek
fellege. és a' Fiúnak ditsősége, ditsítetik veled
egyetemben, örökkön örökké.

M A S.

Jövel Sz. Lélek Ur Isten, lelkünknek vigasza-
ga, szívünknek bátorsága, adgyad minden
hivednek te szent ajándékokat, jövel vigasza-
lo szent Lélek Isten.

Jövel meg-nyomorultatnak, nemes vigasza-
loja, árváknak édes Atya, tölts-bé siralmas szí-
vünket leiki nagy örömmel, jövel mi lelkünk-
nek édes vendége.

Távoztasd-el mi szívünknek hitetlen szeretésé-
get,

világossá-meg minket, hogy az Istennek
jót halhassuk és érthessük, jövel és taníts-
d az igaz hitre.

Jövel gerjezd-fel szívünkben, szent szerel-
ednek tűzét, ronts-el a' gyűlölséget, hogy mi
egyessek lehessünk Isteni szerelmedben, jövel
lelkünknek nagy vigasága.

Te vagy bizony örök Isten, ki Atyától és
Fiútól mind örökké származol, te vagy mi U-
nknak Christuskak áldott szent igirete, te vagy mi
lelkünknek meg-szentelője.

Te vagy ki a' Profetáknak általa régen szol-
tál Christust nekünk igiréd, te a' szent Aposto-
lokak sziveknek bátoritád, te vagy erőssége min-
den szenteknek.

Te vagy a' nagy Ur Istennek mennyei aján-
doka, igazságnak mestere, taníts minket a' Chri-
stuskak igaz hitére, te vagy mi lelkünknek
bölts tanítója.

Világossá-meg elménket, hogy hihessük a'
Christust, egy Idvőségnek lenni, és az áldott
Atya Istennek kegyes Atyáknak lenni, téged is-
merhesstünk vigasztalónknak.

Adgyad szent ajándékokat, bátorítsad lel-
künket, hogy vallhassuk a' Christust, adgyad
minket meg-győzhessük ördögnek tsalárdsa-
ga, te vagy mi biztatonk, minden oltalmunk.

Biztald lelkünket, hogy kétségbe
ne essünk halálunknak idején, de nagy bátor-
sággal vigassz a' világból ki-muljunk, jövel vi-
gasztalo szent Lélek Isten.

INVO

INVOCATIO.
INVOCATIO.
AZ ATYAHOZ.

HAlgass-meg minket nagy Ur Isten, e' mo-
stani nagy szükségünkben, és tekintse
meg minket mi életünkben, hogy ne essünk
földön hitetlenségben, ördög kezében.

Mert csak te vagy a' világosság, életünkben
te vagy igazság, mi szeret szivünkben nagy vilá-
gosság, és szomorú lelkünkben te vagy vigaság,
örök boldogság.

Távoztasd tőlünk a' hamisságot, ad szivünk-
ben az igazságot, és a' mi lelkünkben nagy bá-
torságot, hogy nyilván el-hihessük a' boldog-
ságot, örök országot.

Adgy Szent Lelket a' Tanítóknak, egyetem-
ben az halgatóknak, hogy mind engedhessünk
akaratomnak, ditsireter mi mondhasunk a' te
Fiadnak, János Christusnak.

Hála tenéked menybéli Isten, ki vigasztalja
minket életünkben, és el nem hat sz minket
nagy szükségünkben, meg-erősít sz minket
az igaz hitben, igiretedben.

M A S.

MAgasztallunk keresztyének az Ur Istent,
ki nekünk meg-kegyelmezett nagy jo-
voltáért, bűnünket meg-botsáttya ő szent Fiá-
ért, és örök életet ígér csak a' János Christusért.

O Istennek hozzánk való kegyelme, a' mely
kegyelemnek soha nem lesz vége, mint ezt
meg-bizonyította a' szent Pál könyve, hogy csak

az Ur János Christus legyen a' törvény vége.

Botsáld hozzánk kérünk mi vigasztalónkat,
hadd indítsa könyörgésre a' mi lelkünket, ép-
pitse és újítsa gyarló szivünket, és elégítse meg
bennünk a' mi sok szükségünket.

A' meg-szegett nád szálát el ne tördelje. de
ő a' fűstől gőzöspűt ő meg-éleszre, a' mi kö-
nyörgésünket jó neven vegye, és az örök di-
csőségre lelkünket meg-szentelje.

Igazgasson minden jora szent áldása, ne tá-
vozzék el mi tőlünk vigasztalása, szálljon a' mi
lelkünkben bátorítása, hogy ne fogjon rajtunk
semmit az ördög tsalárdsága.

Ditsireter Arya Isten magasságban, Fiaddal
és Sz. Lelkessel egy méltóságban, mi-is hoz-
zád lehessünk hála-adásban, és láthassunk szin-
ről szinre az örök boldogságban.

M A S.

Keresztyének kik vagyunk, Istent kérjük
adgyon Szent Lelket, építse mi bennünk
az igaz hitet, vallhasunk csak Christusban az id-
vőséget, adgyon Szent Lelket.

Sz. ígéret halhasunk, halván és el-hihessük, hi-
vén meg-tarthassuk és őrizhessük, róla mind e'
világ előtt vallást tehessünk, benne bizhasunk.

Bizonyosságot szivünkben, a' Szent Lélek ré-
gben lelkünkben, erősítsen minket Isten ked-
vében, tegyen minket bizonyossá nagy kegyel-
mében, legyünk kedvében.

Hitetlenek ő szívét, hajtsa hozzá ne nézze bű-
nét, hog' meg-isméltesse idvőzítőjét, és tehesse

L

min-

mindenekben az ő jo kedvét, adván Sz. Lelké.

Ne nézze bűneinket, nézze Christust mi érdemünk, kinek ő szentsége minden vétünk, halálával el-rontá kárhozatunkat, nagy bálunkat.

Ennyi sok jótétől, hálát adgyunk minden időben, reizesen minket minden javában, hogy láthassuk a' Christust dicsőségében, a' menyországban.

A' F I U H O Z.

JArulljunk mi az Istennek szent Fiához, a' mi Jidvőző Urunk Jéus Christushoz, mint kegyes és hatalmas szabadítónkhoz, testi lelki nyavalyánkban tsak egy vigasztalónkhoz.

Ó irgalmas meg-válto Fiu Ur Isten, ki országolsz Sz. Atyáddal földön és mennyen, te hozzád esedezünk könyörgésünkben, segítségül légy minékünk mostani szűkségünkben.

Sok szűkségünk jollehet vadnak minékünk, de most néked kiváltképpen ezen könyörgünk Sz. Lelked erőssége legyen mi velünk, hogy az igaz tudományban éppűletet vehessünk.

Mi elménknek homályát távoztassad el, aján-déközz engedelmes szível lélekkel, hogy a' te szent igédet vegyük jo kedvel, tanulhassuk és élünkben kövessük nagy örömmel.

Öregbitsed nevellyed bennünk az hitet, és az igaz ismeretet, adgy reméniséget, adgy minden jora valo igyekezetet, tiszta lelki-ismeretet, és szentséges életet.

Sz, a' vedet engedgyed nyilván vallhassuk az

ördö-

ördögöt s' e' világot meg-utálhassuk, és te szent országodban kívánczohassunk, fellegeddel c-gyetemben örökké vigadhassunk.

Legyen néked dicsőret és nagy tisztesség, ki Atyával Sz. Lélekkel vagy egy Istenleg, felséges hatalomság, örök fenveleg, téged illet mind örökké véghetetlen dicsőség.

A' S Z. L E L E K H E Z.

Könyörögjünk az Istennek Sz. Lelkének, borsással ki magas menyből az ő világot, vegye-el mi szívünknek minden homályát, hogy érthessük Istenünknek mindenben akaratját.

Oh szent Lélek árváknak kegyelmes Anya, szegény gyario bűnösöknek bátorítója, hitőkben el-elteknek erős gyámola, és az ő gyenge hitőknek tsak te vagy táplálója.

Te vagy a' mi lelkünknek édes vendége, a' mi szomorú szívünknek igaz öröme, lelki háborúinknak tsendesztője, az örök életnek bennünk tsak te vagy el-kezdője.

Te tanítád régenten a' Proferákat, igazgotád őnyelvőket és irásokat, te tőned bőlise a' szent Apostolokat, hogy meg-térítsék te, hozzád mind e' széles világot.

Ved-el a' mi szívünknek hitetlenségét, világo-sítad meg elménknek nagy tetérséget, rontd-el a' gyűlötségnek kegyetlenségét, engedd a' te szent hitednek mindenütt eggyvességet.

Válasz n inket magadnak elő templomul, ved-mi könyörgésünket sz. áldozatul, ved ki mind e' világot a' kárhozathol, engedgy igaz hitben valo ki-mulást e' világból.

Dicsőítséi felféges Atya Ur Isten, legyen áldott a' te neved Fiu Ur Isten, ezekkel egyetemben Sz. Lélek Isten, maradgyon a' te áldásod a' te bűnös népeden.

M A S.

JEr mi kérjünk Szent Lelket, véle őszve az igaz hitet, mikor e' világbol ki-mulunk, áldott Isten oltalmaz minket minden gonosztul, irgalmaz nekünk.

Te igaz világosság, taníts minket Urunk Christusnak igaz ismeretire, melly minket bizonyos idvőzít, és az örök haláltul meg-ment, irg:

Nemz mi bennünk Christusban való, hite, mellyel hihessük, Christust bűnösökért megholtnak lenni, mert minden a' ki ezt hiszi, bizony idvőzül, irg:

Nyomoruságunkban légy mi biztatónk és erősítőnk, hogy halálunknak idején mi meggyőzhessük, az ördögöt, és nagy örömmel ki-muljunk, irg:

Dicsőítsék az Atya Isten, Szent Fiával Jesus Christussal, ki a' Sz. Lélek által a' szent írásbol meg-jelenté ő minékünk az igaz hitet, ir:

M A S.

JEr mi kérjünk Sz. Lelket, véle őszve az igaz hitet, mikor e' világbol ki-mulunk, áldott Isten oltalmaz minket minden gonosztul, Jesus ir:

Oh igaz világosság, taníts minket az igazságra, hietlenségünket hadjuk mind hátra, legyen az Ur Istennek szent akarata. Jesus:

Nagy irgalmaságodbol, hozzánk való nagy szerelméből,

szerelméből, Christust alá küldéd a' magas menyből, minket meg-fibadítál ellentégekintől:

No azért keresztyének hálát adjunk az Ur Istennek, mondgyunk mind ellene mi bűneinknek, legyünk örökös fiúi az Ur Istennek, Jesus: Ne hadgy minket Ur Isté tévelygenünk a' tértésben, de taníts-meg minket az igaz hitre, vallhassuk idvősségünket már csak te benned:

Hálát tenéked Atya Ur Isten, és Fiának Jesus Christusnak, és a' vigasztalo Sz. Léleknek, kinek szenteléséből mi hivattatunk förtig szenteknek.

M A S.

Adgy Ur Isten Szent Lelket, szent igédben építs-meg minket, adjad meg-ilmernünk természetünket, tekints-meg szükségünket, és mi könyörgésünket, adgy igaz hite.

Te vagy Atyánk örök Isten, kiben semmi kétségünk nintsen nevelyed hitünket te szent igédben, Sz. Fiának Christus Jesusnak ismeretiben, idvősségünkben.

Te vagy Christus idvőzítőnk, Sz. Atyádnál békeség szerzőnk, te vagy mi életünk, lakozál mi bennünk, hogy minden dolgunkban csak téged mi dicsirhessünk, téged vallhassunk.

Vigasztalo Sz. Lélek bátorítsad a' mi sziveinket, vigasztaly-meg minket és igazgass minket, hogy halván meg-érthessük nyilván a' szent igéket, idvősségünket.

M A S.

Jövel Sz. Lélek Isten, tarts-meg minket igédben ne legyünk főrtésben, maradjunk igaz hitben.

Szenteld meg mi szívünket, világítsd elménket, hog' érthessük igédet, mi édes mesterünket.

Adgy Isteni felelmet, és bizonyos értelmet, igédvel taníts minket, gerjezd-fel mi szívünket.

Vigasztald meg elménket, mindenben segíts minket, öregbítsd hitünket, távoztassd bűnünket.

Hogy téged az Atyával, és az Ő sz. fiával, ditsirhelessük mindnyájan, a' fényes menyortízágban.

A' CATECHISMUSBOL valo Ditsiretek.

A' TIZ PARANTSOLAT, *Exod. 20.*

Szükség meg-tudnunk idvősségnek dolgát, és az Istennek tíz parantsolattját, hol meg-jelenti hozzánk akarattját, bűn ellen haragját.

Hadgya az Isten hogy egy Istent hidjünk, bálvány imádást hogy mind hátra hadjunk, teremtetten állatban hogy semmit ne bizzunk, csak egy Istent hidjünk.

Kiván mi tőlünk engedelmességet, hitet, szeretetet, tökéletességet, és tiszta szívet, Isteni felelmet, minden tisztességet.

Isten haragja fejeken azoknak, kik segítséget sok isteniől várnak, Istennek kedve oltalma azoknak, kik egy Istent vallnak.

Isten nevével gonoszul ne éllyünk, mert az Istennek kedvében nem lészünk, ha Sz. nevére hamissan eskűszünk, nagy káromlást tészünk.

Meg-tilt az Isten Isteni káromlást, az igazságról

rol kíván igaz vallást, hogy hátra hadjunk minden hamis mondást, és hamis tanítást.

Innepet szentely az Isten azt mondgya, sz. életünket minékünk kívánnya, hogy szent igéjét halgassuk azt mondgya, és minden meg-tartsa.

Atyánk anyáknak tisztességet tegyünk, Fejedelmünknek Istenért engedjünk, és tanítónak tisztességet tegyünk, mindē joval legyünk.

Embert ne öllyünk Isten parantsollya, a' boszszuállást közötünk meg-tiltya, harag irigység, távol legyen hadgya, a' szitkot meg-tiltya.

Fertelmes élet közötünk ne legyen, Sz. házasságban minden ember élyen, éktelen bujasság tőlünk távol legyen, minden tisztán élyen.

Egymás marháját mi el ne orozzuk, usoráságtól magunkat őrizzük, se hatalommal másét el ne vegyük, senkiét ne bántuk.

Ojjuk magunkat hamis tanuságtul, hamis vallástul, hamis pör parvartul, hamis eskűvestül és rágalmazástul, minden tsalárdáságtul.

Meg-tilt az Isten minden gonofságot, testi indulást gonosz kívánságot, kíván mi tőlünk belső tisztaságot, minden jámborságot.

Ne kívánd ugymond senki feleségét, senki marháját, senki tisztességét, itt meg-jelenti törvény nehézségét, és erőtlenségét.

Moises által Isten ezt ki-adá, két kő táblára szent ujjával írta, retteneseiséggel ezeket ki-adá, hasznát meg-mutatá.

Emberi erő ezt meg-né tarthattya, senki igaznak magát nem mondhattya, mert bűnös voltát min-

minden ember láttya, az Istent bocszontya.

Hafzna ereje azért a' törvénynek, vádol mindenkor minket bűnösöknek, természetünkben mind erőtlenségnek, és hitetleneknek.

Mennyünk fejenként azért a' Christushoz, idvőzítőkhöz a' mi szoszolonkhoz, közbenjárónkhoz, és igazságunkhoz, jutat Sz. Attyához.

Hála tenéked menybéli nagy Isten, hogy bűnösökön rajtunk könyörültél, Szent Fiad által meg-engesztettél, és mi hozzánk tértél.

M A S.

OH Izrael szerető népem, halgassad az én törvényem, te szíved meg ne keményüljön, lelked ebben gyönyörködgyél.

Aegyptombéli nagy rabságból, iszszonyu vas kemenczéből, tégedet ki-szabadítalak, és magának választalak.

Idegen Istenid kívülem, ne legyenek én ellem, szűk ségedben meg-találsz engem, ne kételkedgyél én bennem.

A' mennyen földön s' vizben valo, teremtet állathoz hasonlo, arany ezüst se drága kőből, bálványt ne tsinály ezekből.

Előzők magad le ne borgazd, térded fejed meg ne hajtsd, szemedet rájok se fordítsd, se tisztelgyél se imádgyad.

Mert bocszú-álló Ur vagyok én, ki Atyák vétkét fiakon, harmad negyed unokájokon, meg feddem gyűlölöimen.

Vilzontag nagy irgalmaságom, ezer izig unokákon, meg marad engem ismeretőkön, parantsolatim őrzőkön.

Urad.

Uradnak Istenednek nevé, héjában ne nevezd nevé, mert Urad ezt büntetés nélkül, nem szenved feddés nélkül.

Meg-emlekezzél a' Szombatrol, Istenednek nyugodalmárol hat nap kedvedre munkálkodgyál, hetediken meg-nyugodgyál.

Te magad fiad és leányod, szolgád, szolgáló leányod, és minden munkálkodo barmod, dolgozul meg-nyugodgyanak.

Mert mennyet földet és a' tengert, hat nap teremé, ékesité, heted nap az Ur meg-nyugovek, és ő tőle meg-áldatek.

A' te Atyádat és Anyádat, tisztelgyed édes szűleidet, hogy te nyomos lehess e' földön, melyet néked ad az Isten.

Se fegyvereddel, se nyelveddel, embert ne, ölyl haragoddal, házasság törő bujaságtól, őd magad paráznaágtól.

Orzástól és ragadozástól, hamis usorás zálogtul, őd magad hamis tanúságtul, atyafi ellen valóul.

Felebarátodnak ő házát, ne kívánnýad házastársát, szolgálját, szolgáló leányát, se barmát semmi marháját.

A' Sinai hegvnek tetejében, nagy fűst és láng közepiben, trombitáknak sok zengésében, rettenetes menydörgésben.

Két kő táblára szent ujjával, Urad Istened fel-írí. Moises által ezt ki-adá, meg-örizni parantsolá.

I S

Az

150 CATECHISMUS BOL VALO
AZ APOSTOLI CREDO.

A' CXVI. Solharnak Franciái notájána.

Hiszek a' menybéli egy Istenben A' min-
denható kegyelmes Atyában, Menynek és
földnek teremő Urában, Ki mindent tart gond-
viselésében.

Es az ő egy szűlőtt szent Fiában, A' Jesus
Christusban mi egy Urunkban. A' ki a' Sz. Lé-
lektől fogottaték, Es a' szűz Máriától szűleték.

Kinztaték Pilátusnak alatta, Kereszt-fára fe-
szítették meg-hala, Es el-temettettek, poklokra
szálla, Harmad nap holtából fel támadta.

Fel-méne mennyekben, föl jobjára, A' min-
denható Atya Ur Istennek, Onnan ítéletre az
élőknek, Es holtaknak el-jő bizonyára.

Hiszek a' szentelő Sz. Lélekben, Hiszek keres-
tyén Anyaszentegyházat, A' szenteknek egyessé-
gét mindenbő, Es a' bűnőknek meg-botsánját.

Hiszem a' testnek fel-támadását, Es az idvősé-
ges örök életet, Mellyet Isten az híveknek
meg-szerzett, Lelkem ez hittel biztatja magát.

A Z O N R O L.

Hisztünk mind egy Istenben, mindenható
Atyában, menynek földnek és tengernék,
és minden állatoknak teremőjében, ki reánk
olly nagy gondot visel, úgy mint szerelmes fiúra,
bűnünkben hogy el ne veszünk, egy Fiának
nem kedveze, enünk adá őt nagy kinra, hogy
általa idvő föl yünk: ez a' te hited keresztyén
ember, lásd hogy hiven meg-örizzed.

Hisztünk es Jesus Christusban, Atya Istennek
Sz.

D I T S I R E T E K.

257

Sz. Fiában, nekünk pedig egy Urunkban, ki fo-
gottaték Sz. Lélektől, szűleték és szűz Máriá-
tól, kinztaték ő Pilátustól, meg-hala, el-temette-
ték, fel támadta, menybe méne, onnan leszen el-
jövendő az utolsó ítéletre, akkor leszen minden
embernek hiti szerinti fizetése.

Hisztünk es Sz. Lélekben, nyomorultaknak vi-
gasztalójában, ki Fiuval egy és Atyával, ki szolt
a' Profeták által: hisztünk egy keresztyéni sere-
get, szenteknek és egyességét, bűnünknek meg-
botsánatyát, Istenből csak Christus által, kit igire
Abrahámnak, és az ő fiaioak: hisztünk testnek
fel-támadását, és az örök boldogságot.

M A S.

A' Ki akar idvőzűlni, életét kell jobbitani,
a' szent hitet meg-tanulni, és gyűmöltsét
meg-mutatni.

Kétlég nélkül kárhoztatja, ki életét nem
jobbitja, és az hitet meg nem tartja, ha gyű-
möltsét nem mutatja.

Eletnek meg-jobbitása, szent igének halga-
tása, és ő neki meg-tartása, szívünkben meg-
maradása.

A' ki tanit igaz hitre, és a' boldog reménse-
gre, és a' lelki békeségre, Istenbéli nagy öröme.

Hittel bizunk egy Istenben, kit hisztünk há-
rom személyben, Atya, Fiu, Szent Lélekben,
meg-foghatatlan felségben.

Atya Istent bizony hisztük, lenni nekünk
teremtőknek, mindenben segítségünknek, ir-
galmas gondviselőknak.

L 6

Jesus

252 CATECHISMVS BOL VALO

Jesus Christus qui meg-váltonk, kárhozattul szabadítunk, és kegyelmes oltalmazunk, Atya Istennél szolgolunk.

A' Szent Lélek bölts tanítunk, idvőlségre igazgatunk, bánatinkban vigasztalunk, lelkünkben meg-vidámitunk.

A' ki akar idvőztülni, kell Istenről így érteni, őt állásban egynek hinni, három személyben tisztelni.

Ez hit részen szépségesse, Ur Isten előtt kedvesse, lelkünkben békeségesse, menyországban örökösse.

Ez hit kiben uralkodik, a' test ellen tufakodik, mindé jora igyekezik. Sz. dolgokat tselekezik.

Kik bűnökben meg maradnak, a' szent hitről el-szakadnak, kétség nélkül el-kárhoznak, mert ők ördögnek szolgálnak.

Mindennek kell életében, meg-maradni igaz hitben, atyafiúi szeretetben, hogy legyünk Isten kedvében.

Kinek legyen a' tisztesség, mind örökké a' dicsőség, őt öle nekünk békefény, és atyai kegyelmesség.

A' M I - A T Y A N K.

MI Atyánk ki vagy mennyekben, te mind szűklégűnkben, hozzád kiáltunk e' testben, hiszszük meg halgatiz kértűnkben, mert Atyai kegyességben, vagy hatalmas Isteniségben.

Szentelések te Sz. neved, az az, imérjűnk-meg téged, adgy minékűnk igaz hitet, hűnek jelet jó életet, bennűnk lakozzék Sz. Lelked, tisztelések Istenféged. Jöjőn

D I T S I R E T E K.

253

Jöjőn közzénk te országod, kedves Evange-
liomod, idvőzítő szent Christusod, kiben örök boldogságod, adgyad te szent ajándékod, ör-
dögűl vedd el országod.

Légyen te szent akaratom, tartsassuk parancsodat, mint mennyei szent udvarod, tellyesűl akaratom, mi-is tehesűk mondásod, el-szenvedhesűk ostorod.

Mindennapi kenyerűnk, minden testi szűklégűnk, hű szolgát, jó Fejedelmet, egészséget, békefényt, jó házas társot, bőséget, adgyad nekünk ma ezeket.

Es bocsátd-meg bűneinket, mint ellentűnk vétetteknek, mi meg-bocsáttuk bűnőket, mely erőstise hitűnk, és bátorítsa lelkűnk, hogy meg-bocsáttad bűnűnk.

Ne vigy minket kísértetben, testnek ördögnek törőben, e' világ dűhősségében, kétségben, eretnekiségben, hitetleniségnek bűnében, ne hadgy el-velznűnk ezekben.

Szabadíts minket gonosztul, ördögnek tsaladságátul, kárhozattul, hamisságul, drágaságul, dög-haláltul, korszagtul, háboruságul, mind testi lelki gonosztul.

Mert te vagy hatalmas Isten, uralkodo örök Isten, kegyes és irgalmas Isten, ki minket könyörögesűnkben, meg-halgattal szűklégűnkben, azért bizván mondgyuk, Amen.

M A S.

MI kegyes Atyánk, kit vallunk hitűnkben, legy segítségel illy nagy szűklégűnkben,
L 7

ben, éppis-még minket mi természetünkben,
ki vagy mennyekben.

A' te Sz. neved szenteltesd köztünk, ne u-
ralkodjék hamisság mi köztünk, a' te sz. iged
hirdettesd köztünk, hogy el ne vesszünk.

Jöjjön mi közzénk a' te szent országod, csak
te bíj minket bűnös földt, ismérhesd meg
a' te szent Fiadat, Christus Urunkat.

Ne legyen bennünk ördögnek országa, ne
bíjon minket a' bűnnek soksága, szálljon mi
közzénk hitnek igazsága, meg-tisztulása.

Természetünket ne adgyad követünk, aka-
ratodat éppis-még mi bennünk, hogy mindenek-
ben tenéked engedgyünk ne hadgy el-esnünk.

Mi kenyerünket mindennapit adjad, adgy jó
Fejedelmet, marhánkat meg-aldgyad, és minde-
nekben testünket táplállyad, és oltalmazad.

Meg-borsáld néktünk gonosz bűneinket, ál-
nokságjainkat, hitetlenlegünket, végy-ki közzün-
k minden irygséget, és gyűlölséget.

Es ne vigy minket gonosz kísértetben, ne
hadgy el vessünk a' mi bűneinkben, oltalmaz
minket ne esnünk kétségben, ördög kezében.

Szabadíts minket minden sok gonosztól, bűn-
től, ördögtől, minden álnokságtól, ellenségin-
ktől, hitelen haláltól, és kárhozattól.

Dicsőség néked menyben Örök Isten, ki mi
hozzánk vagy engedelmeséggel, halgass meg
minket it'e könyörgésbő, adgy meg hi'ünkbe.

M A S.

Adgyunk hálákat az Atya Istennek, meny-
nek

nek és földnek szent teremőjének, és embe-
reknek gondviselőjének, éltetőjének.

Mert ő mi hozzánk Atyai Szerelmét, kijelen-
tette drága szent igéjét, mellyel táplállyá hi'ek-
nek lelkeket, és elméjeket.

Es ő meg-aldja ő benne bizokat, meg-erős-
síti az erőtlenekeket, világosítja homályos szive-
ket, ferét elméket.

Atya Istennek mind ezekért legyen, ditsiret
és nagy dicsőség mennyekben, Fiával és Szent
Lelkevel egyemben, Örökké, Amen.

AZ UR VATSORAJAROL.

Gyakran néktünk kellene Istennek hálákat
adnunk, sok jó téteményéről kellene em-
lekeznünk.

Régi jó szándékáról hozzák való szerelméről,
ő buzgó nagy kedvéről, ditsiránk jó voltáról.

Ennyi nagy esettünkről, hogy gondot viselt-
dolgunkról, titkait bűneinkről, mozdította vét-
künkről.

Gyorsan olajt hogy lele, sebünknek gyógyitá-
sára, Sz. Fiát el-ereszté a' mi meg-váltásunkra.

Oh Istennek Szerelme, és el-titkolt nagy taná-
tsa, hozzánk honan jó kedve, terzi jó akaratja.

Reánk mert annyi gondgya, hogy nem nyug-
hatik Szerelme, mely kedvet meg-mutatá, hogy
Fiát el-borsátá.

Istennek és embernek, kell vala érettség jö-
ni, Christus Jესűnak kelle közbe-járonak éni.

ő hogy

Ó hogy fizetést te ne számtalan adótságunkért,
és hogy meg is halhatna, a' mi sok bűneinkért,

El-jöve s' meg fizetéstedben adótságunkat,
és mindeneftől fogva le-köté bűneinket.

Szükségünknek elei ez lón idvözülésünk-
nek, elég meg-fizetése mi nagy adótságunknak,

Es lelkünknek kenvere lón nekünk az Ó Sz.
teste, lón örök életünknek fő oka Istenfége.

Ezt Atya magas menyből jól látván Sz. orszá-
gából, úgy eng. felteték-meg sz. Fia halálából.

Győzedelmet engede a' poklon és kárhozaó,
nekünk hatalmat ve nünk úgy ada a' bűnőkön.

Ezért Atya országát, érdemlette ditsőségét,
két képpen örökségét, bírja nagy gazd. gságát.

De magának egyiket nekünk adta a' másí-
kat, érdemével keresett hitnek szent igazságát.

Igy szerze ok levelet el-veszett örökségünk-
höz, mellyel jurnánk hazánkhoz, el-veszett jo-
szágunkhoz.

No miért hog' jól tudá mi feledékenységünkét,
meg e' földön életben erről meg-inte minket.

Ó testét hogy éremünk engede törvény kéz-
ben, azt akará hog' legyen örök emlékezetben.

Szerze azért vatsorát, testéről hogy emlékez-
zünk, Ó kiontot véréről hog' el ne felelkezzünk.

Félváltá hog' el-vesztvük és hog' ugyan el-
feleljünk, e' nagy kínset hogy végre feledé-
kenységben veszítsük.

Ez okáért akará meg-igirt irgalmaságát, Ó
bé-petsétnie bűnünknek bocsánatját.

Tudakepé ezeket csak szerze hog' bána min-
ket,

ket, mert Ó jól látta vala mi örök elvesztünk et.

Immáron Ó ezekért, és Ó nagy fáradságáért,
mi tőlünk halá-adást kíván minden dolgaért.

Teljes azért életünk, csak halá-adás legyen
dolgunk, le-fektünk és fel-költünk, járunk
és ülünk.

Örök örvendezésben és Isteni ditsiretben, fog-
lallyuk már magunkat, mi teljes életünkben.

Mert nem miénk a' bánat, kik vagyunk Isten
jegyesi, de azoké a' kik az ördögöknek közösi.

Ditsiret az Istennek, Atya, Fiu, Sz. Léleknek,
kit ditsirnek a' szentek, az hatalmas felfégnek.

M A S.

Ír ditsirjűk az Istennek Fiát, a' szép szűznek
Jáldot sz. magzattyát, e' világnak édes meg-
váltoját, bűnösöknek kegyes szofzolloját.

Jesus Christus kegyelmes meg-valtonk, Ur
Istentől adatott tanítónk, Sz. Atyáddal felféges
meg-tartónk, Sz. Lélekkel minden igazgatónk.

Téged vallunk hatalmas Istennek, kezdet
nélkül való természetnek, szent Atyáddal egy
örök Istennek, a' lattyából születél Istennek.

Teremtésnek te előtte valál, kezdet nélkül
az Istennél valál, Anya nélkül Istentől szármá-
zál, örök Ige szájából mondatál.

Te általad e' világ kezdeték, és semmiből
szépenteremteték, a' tsillagos szép ég terjesz-
terek, Nappal Holdal meg ékesíteték.

E' izéles föld te töled adarék, termő fákkal
meg-gyümölsőzteték, szép zöldellő fűvel
tűdőkleték, virágokkal meg-tsillagoztarék.

Te

Te általad Adam teremteték, földből testet
szépen alkottáték, menyből lelke a' testben ih-
leték, Eva társul melléje adták.

Paraditsom kertében vitétek, Ördög miá ott
meg-malattatek, minden jótul ottan meg-fosztá-
ték, az emberi nemzet kárhoztatek.

Mikor Adám ott magát el-veszté, és fiait ha-
lálba be-ejté, Atya Isten magát ki-jelenté, te
nevedet Adámnak hirdeté.

Abrahámnak az után fogadá, áldott magnak
akkor téged monda, szűz Maria méheben fo-
gada, te szent véred mi reánk árada

Fel-öltözel az emberi testben, e' világra jö-
vél mi közünkben, igaz hitet adál mi szívünk-
ben, új világot gerjesztél lelkünkben.

Sz. véreddel te minket meg-váltál, bűneink-
ből szépen ki-tisztítál, Sz. Lelkoddal meg-vilá-
gosítál, és Atyádnak kedvében juttatál.

A' keresztfán éretünk meg-halál, harmad
napon ismét fel-támadál; menyországban fel-
magasztaltatál, tisztességgel meg-koronáztatál.

Azért vallunk téged Királyunknak, és örökké
valo nagy Papunknak, Isten előtt minden gyá-
molunknak, e' világon minden oltalmunknak.

Az Istennek nagy haragja ellen, az Ördögnek
dühösége ellen, e' világnak kergetése ellen, a'
bűnöknek rettentése ellen.

Te vag' nekünk mindé igaságunk, jámborsá-
gunk és ártatlanságunk, te vag' nekünk szentsé-
günk, válságunk, Iste előtt örök boldogságunk.

Te vagy nekünk a' mi reménységünk, e' vilá-
gon

gon mi nagy tisztességtünk, Isten előtt minden
dicsőségünk, menyországba örök idvőségünk.

Oh Istennek drága kints-tartója, Sz. Lelk-
nek rajunk nyugatoja, nyomorodott árváknak
tartója, mi hitűnknek meg-koronázoja.

Oh Istennek kedves áldozatya, kit jó szem-
mel meg-tekint az Atya, és meg-marad az Ő jo
illatya, mind örökké kedves fogonattya.

Edes Jesus elődben járunk, széked előtt ara-
czal le-borulunk, keservesen te hozzád oh j-
tunk, és nagy sirván menyben fel-kiáltunk.

Mert az Ördög ellenünk támadott, nagy sok
gonosz közötünk áradott, a' mi erőnk immár
el-fáradott, jelents azért most in hatalmadat.

Emlekezzél gyarló esetűnkéről, emlekezzél
erőtleniségűnkéről, emlekezzél kegyelmessé-
gedről, emlekezzél szent igéretedről.

Lám te testben éretűnk öltözel, a' szép szűz-
ről világra születél, szent véreddel te minket
meg-jedzel, igaz hitben magadnak gyűrőzel.

Oltalmaz-meg azért az Ördög őt, e' világi
sok kegyetlenekről, szabadits-meg a' mi bű-
neinkről, testünkbeli fentelmességekről.

Távoztasd-el tőlünk a' ver-ortást, és sok féle
dühös hadakozást, szállítsad le a' sok nyuzást
fosztást, hogy az hitről tehesstünk jó vallást.

Adgyad nekünk a' te Sz. Lelkedet, terjesz-
tesd a' te szent igédet, ismerjünk-meg mind-
nyájan tégedet, dicsirhesstük a' te szent nevedet.

Tekints reánk most a' magas menyből, láto-
gas-meg királyi székedből, tégy jól velünk ke-
gyel-

gye' melességedből, ments-meg minket keserűségünkől.

Vigasztald-meg a' mi siralmunkat, teilyesítsd bé mi kívánságunkat, mi-is néked hálá-adásunkat, bé-mutattuk mi áldozatunkat.

Edes Jésus néked hálát adunk, jóvoltodért el-fel-maga' adunk, ajándékot elődben mutatunk, ditsire'ert néked éneklünk.

Ditsire'essék az Atya Ur Isten, ditsire'essék a' Fiú Ur Isten, ditsire'essék a' Sz. Lélek Isten, Sz. Háromság egy bizony Ur Isten.

M A S.

V Alaki Christushnak Vatsoráját vészéd, nem kell ezt tenéked csak szájjaddal vened, mert lelki ez étel és lelkünkkel vészük.

A' köz vatsorátul tud meg-választani ne ké-szítsd szádat fogaddal ezt enni, lelekkel hű-séggel kell mindennek enni.

Tud-meg azért ember mit vész a' szent jegy-ben, és mi által vészéd gondolkodgyál ebben, és a' mivel vészéd végv értelmet ebben.

Vészéd az igiretben bűnöd bocsánatját, Istennek kegyelmét Christus ig' iságát, az örök életet Istennek országát.

Ezeket hirdeti Isten az igében, de hogy bi-zonyossá legyünk mind ezekben ugyan ezene-ket adgya e' szent jegyben.

De ezeket vészéd a' Jésus Christusért, az ő halálának érdemes voltaért, és az ő vérenek nagy használatyáért.

Nem vészéd ezeket a' te érdemedért, sem

igaf

ig' iságodért, nagy méltóságodért, de Jésus Chri-stushnak vére hullásáért.

Es az igaz hittel vészéd mind ezeket, ezzel fogod hozzád Christushnak érdemét, és tizedde télszed az ő sok jótétét.

Ne néz azért ember csak a' külső jegyre, de emeld-fel lelked Christus érdemére, az ő halá-lára, meg-romlott testére.

A' külső szent jegyek vettetnek előnkben, hogy innét elmédet fel-emelved menyben, hol a' Jésus Christust meg-látod hitedben.

Nem észéd itt száddal a' Christushnak testét, mert a' menyországba fel-vitetett innét, de vé-szed testének és vérenek jegyét.

De a' hittel vészéd Christusnak érdemét, és lelkünkkel vészszük Christus testét, vére't, nem a' jelen voltát de annak érdemét.

Lisd-meg azért mit vész te itt e' Sz. jegyben, ne ély csak szokásból, mint némellyek ezzel, sem képmutatással, nem használz te ezzel.

De mint szent Pál tanít, meg-probáld maga-dól meg-hánnyad vessd a' te dolgaidat, hit-tel, jó étellel jelentsd magadat.

Mit szerzett a' Christus gondolkodgyál ar-ról, mi vegre szerzette légy bizonyos arról, el-ne felelkezzél Christus haláláról.

Értsd-meg hogy a' Christus meg-váltott rége-det, nintsen ítéletig több áldozat ennél, csak az ő halála, melly kedves Istennél.

Igy próbáld-meg magad ha akarsz itt enni, és e' vatsorával magad vigasztalni, ha nem akarsz inni méltatlanni enni.

Mert

262 UR VÁTSORARA VALÓ

Mert valaki magát jól meg nem próbálta, vagyoné jó hiti és kegyes szándéka, itéletet vé szen ezt bizonyval tudgya.

Távol legyen innen az hitetlen ember, ne járuljon ide kép mutató ember, mert semmit nem tud az itéleti ezekről.

Ditsint Isten Atya mindenható Isten, és a' te szent Fiad veled egyetemben, a' Szent Lélek Ur Isten örökkön örökké.

M A S.

E Mekezzél Ur Isten híveidről, kik kiál-
tunk te hozzád szükségünkben, vifely
gondot nyomorúságiakról, örökké való Szent-
egyházadrol.

Adgyad nekünk mindenkor életünkben, a'
kenyeret melly vagyon szent igédben, kiről
szóltál szent János könyvében, mellyel élünk
örökké életünkben.

Ne hadgy minket Ur Isten szomjuhozunk,
az élő víz adalsék most minékünk, melly víz
után soha nem szomjuhozunk, mert te benned
örökké örvendezünk.

A' kik hallják Ur Isten te nevedet, itt meg-
énik mindenek te kedvedet, szent Fiadért ke-
gyelmességedet, hogy csak közlöd velünk ö-
rökségedet.

Adgyad nekünk mostan Szent Lelkedet, ne
hallgassuk bejában szent igédet, de tiszteljük
örökké szent nevedet, és ditsirjuk mindenkor
felfégedet.

Ditsintessék az Atya Ur Isten, ő igeje a' Fi-
a' Ur

DITSIRETEK. 263

Isten, egyetemben Sz. Lélek Ur Isten, szent
romlág egy bizony örök Isten.

M A S.

Mindenható Ur Isten mi bűnös emberek gyo-
nást és vallást tévünk, mint töredelmek.

Mert mi igen vétkezünk Istenféged ellen,
mint teremő, meg-válto, és Sz. Atyánk ellen.

Életünknek rendiben igen meg-bántotunk,
min gy fok bűneinket, teged ingerletünk

Gonosz szóval szándékkal, latással, hallással,
irigységgel, mordsággal, rágalmazásokkal.

Szirkos átkos vótunkal, ha agtattunkal, ha-
misan mi hitünket gyakran mondásunkal.

Isteni káromlással és hitetlenséggel, mi nyo-
morúságinkban békételenléggel.

Istennek sz. igéjét noha gyakran halljuk, de
mi bennünk gyűmődsét semmit nem érezzük.

Az Isteni és atyáfiúi szeretet, niansen ben-
nünk, de vagyon éktelen szeretet.

Bujáság és torkoság, meg-fojt a' kevélység,
telheretlen átkozott, izgat a' fővenység.

Mint tengernek fővenye meg-számlálhatatlá,
azon képpen mi bűnünk nálunk tudhatatlan.

Azért mi-is magunkat Istenféged előtt, bű-
nösöknek vadoljuk, mind e' világ előtt.

Ne nézd mi bűneinket és gonofságinkat,
de tekints kegyelmesen irgalmaságodat.

Es el ne felekezzeél te ígérteodről, te bűnös-
fökhöz való kegyelmességedről.

Kit nekünk meg-ígértél te Szent Fiad által,
mondál Ezechiel szent Profeta által.

Hogy

Hogy valamely órában szegény bűnös ember,
te hozzád fohászkodik, mint el vesztet ember.

Az ő gonofzságából ha ő is ki-térend, és fajra-
lanságának ha ő véget vetend.

Soha az ő bűnéről meg nem emlékezel, ő
ő idvőffégére te-is igyekezel.

Azért neked könyörgünk felséges Ur Isten,
ne állj boszszut szertelen mi gonof bűnünkön.

De minékünk meg-botsáts te Sz. Fiad által,
hogy ni idvőzülhesünk ő irgalma által.

Híszszük hogy meg-halgattal mi könyörgé-
sünkben, azért lelki örömmel mi ezt mond-
gyuk, Amen.

M A S.

Reggelre való.

Mennyei Atyánk Ur Isten hálát adunk né-
ked ezen, hogy ez éjel egesében, meg-tar-
tottál békeségben.

Ördög ellen hatalmaddal, oltalmaztál Angya-
liddal, velünk voltál jo-voltoddal, mi alutunk,
te vigyáztál.

Gonofz ember szándekátul, az ördögnek
tagjaitul, tolvajoktul és lopoktul, meg-öriztel
mind ezektül.

Mi lelkünket tsendefiségben, tartottad te job-
kezedben, nem engedted rettegésben, ördögnek
kifértetiben.

Testünket is békeségben, meg-örizted egé-
ségben, az ejjeli setétségben, velünk voltál min-
denekben.

Kerünk még-is mint Atyánkar, tekintsed-
meg

meg fiaidat, áld-meg minden dolgainkat, téged
szolgáink Urunkat.

Szent igédet tanulhassuk, magunkat ahöz
szabhassuk, szegényeket táplálhassuk, minde-
nekkel jól tehesünk.

Bűntül magunkat ohassuk, szentül jámborul
élhessünk, téged mindenben félhessünk, ördög-
nek ne engedhessünk.

Mint a' fényes Napra nézünk, akaratodra
ugy nézzünk, tégedet el ne felejtünk, minden-
ben tőled függhessünk.

Ezeket add-meg Christusért, a' te szerelmes
Fiadért, mi meg-válto egy Urunkért, légy ke-
gyelmes Atyánk ezért.

K Ű L Ó M B - K Ű L Ó M B

féle Ditsiretek.

Minden embernek illik ezt meg-tudni, és
szívében erőssen ezt úgy hinnl. Menyor-
szágnak kapuját meg nem nyilni, tsak azoknak
kik Istenben tudnak bizni.

A' hit nélkül senki nem idvőzülhet, mint az
virág Nap nélkül nem zöldülhet, véikeiből
senki ki nem feselhet, orvofságot Christus kívül
nem lelhet.

Tanuld-meg most mi légyen a' te hited, idvőf-
fégedre való bizony úrad, ne kövessed amaz őt
bolond szűzet, kik meg-hallák h gy igen ké-
sön költék.

Tudnod kell hogy Isten egy állattyában, hogy
M hatom

három legyen ő személyében, Atya, Fiú, Szent Lélek nevezetben, a' mi-képpen olvastuk az Credoban.

Ha nehézneketeszik ez ismételre, ne resteljed az írást vedd elődbe, az meg-tanít mennyire lépjél ebbe, mert igazra tanítanak ez énekbe.

Istennek el-végezett akarattya, senkinek ő nem akar lenni Atyya, idvősségét más módon ki forgattya, a' szent írásban hogy nem, mint ő hadta.

A' Sz. Írás az utat meg-mutattya, Atya Isten az Egből ezt kiáltya, Christus János bűnöknek bocsánattya, és hog'csak ő bűnöknek áldozattya.

Sokan lésznek meg-láttuk ítéletkor, kik elvesznek miképpen földről a' por, idvősségéhez kik nem lattak akkor, mikoron még jó rakva nem volt a' kor.

De vedd elő régenten mit fogadál, keresztség viznél Istennek mit feleltél, bűneidből mikoron ki-tisztultál, jámborságra mikoron te esküvél.

Esküvése lássad hogy meg ne rontsad, és egy hited lássad hogy meg ne fejtse, jámborsággal mindenkor ki-jelentsed, és jó fának gyümölcsét te teremtsed.

Vennéd eszedben ember te magadat, hadnád el már fajtalan bűneidet, tanulnád az Istennek igazságát, Atyád-fiához való szerelmedet.

Azt lásd meg csak mit Isten tőled kíván, az egy hitet és igaz szeretetet, atyád fiához való szerelmedet, mert csak e' kettő a' nagy parantsolat.

Hij azoknak kik színnel keresztyének, sem nagy Urat sem Papot ki nem vészek, sem parasztot sem semminémű rendet, kik tiszteketben igazán el nem lépnek.

Fohászkodgyunk immár most csak Istenhez, Christus által kérjük mi mostan őtet, oltalmazza nyomorult országunkat, idvősségre viselje mi útunkat.

M A S.

T Anuly-meg te az uton el-menni, mellyen kell bé menyországban menni, mert nem egyéb uton kell bé-menni, hanem Christus által kell bé-menni.

Bizonyságul ezt szent Máthe írja, hogy a' Christus tévelygőknek útja, kik akarják ez utat nyomnia, és Istennek beszédét hallania.

En vagyok út azt mondja a' Christus, idvősségre való bizony Isten, Sz. Atyámmal bizony örök Isten, egyetemben a' Sz. Lélek Isten.

En általam valaki bé-megy, ditősségnek nyomdokára megyen, de valaki más uton bé-megy, kárhozatnak torkában bé-megy.

E' bé-menest tanuljuk az írásban a' kik bíznak csak az egy Christusban, Istennek egyetlen egy Fiában, nem valami egyéb bálványokban.

Bálványt imád ki bizik emberben, reménységét helyhezteri érdemében, idvősségét tselekedetében, és mind azok kik biznak a' szentekben.

Önnön magát igitte igéjében, hol azt mondja szent Dávid könyvében, hij engemet minden szükségemben, meg-halgtalak te igaz hitedben.

M 2

Tud-

Tudgyad hogy én igaz Isten vagyok, emberek remélege vagyok, bánkodóknak vigasztalója vagyok, seregeknek igaz zászlója vagyok.

Ne nézzed te ember bűnös voltod, csak te nézzed Christus Jelusodat, és a' te fel-támasztott zászlódat, ki viseli tenéked útadat.

Reménységben ne függjünk senkitől, hanem csak az egy Jesus Christustól, ki meg-mentett minket a' bűnöktől, pokolbéli őrdögnektől.

Járuljunk mi azért a' Christushoz, Atya Istennek eggyetlen egy Fiához, tévelygőknek bizonyos utához, kesergőknek vigasztalójához.

Engesztelje meg nekünk Atyánkat, hogy minékünk adja ő Sz. Lelkét, igazgassa életre utunkat, és nyissa meg nekünk menyországot.

Ditsirteffék az Atya Ur Isten, ditsirteffék a' Fiú Ur Isten, ditsirteffék Szent Lélek Ur Isten, Szent Háromság egy bizony örök Isten.

M A S.

Jeremiás Profétának panaszkodása.

Emlékezzél mi történék Uram mi rajtunk, és tekints-meg melly nagy szidalomban mi vagyunk, mert bűnünkért töled Uram ostromoztuk, azért szükség éjél napál hozzád kiáltnunk.

Örökségünk édes hazánk másra fordula, a' mi házunk és jóságunk idegenre szálla, igyünk juta, jaj minékünk! nagy árvaságra, mert Istennek nem akaránk térni útára.

Arvaságra nagy infégre miként maradánk, mert nints nekünk földön hazánk sem pedig atyánk, igye fogyott özvegyiségre marada a' nyánk,

nyánk, mert bűnünkért meg-haragutt mennyei Atyánk.

Arra jutánk hog' még vizet-is pénzen vésünk, és a' mi erdők fájában nagy árron vészünk, egyéb féle szükség-et-is mindent szenvedünk, mert egymásra semmi gondot mi nem viselünk.

Tereh alatt a' rabságban nyakunk le-szegék, semminémű nyugalom nem engedteték, mert semmi kegyesség közöttünk nem találtaték, azért hitlen népnek szive rajtunk nem esék.

Hitlen nép között keressük mi kenyerünket, mert földünkben nem segélyünk a' szegényeket, nyomorultakról el-fordítjuk mi szemünket, azért Isten vete reánk harag szemeket.

Atyánk is vétkeztenek de már meg-holtak, mi-is követői voltunk álnokságoknak, im mint vásék-meg beléje fogok fiúknak, mert ellene járánk Isten parantsolatjának.

Kik szolgák voltak közöttünk most uralkodnak, mert gazdák lévén Istennek mi sem szolgálunk, minden Isteni tiszteletet mi meg-utálunk, azért nintsen ki által meg-szabadítvánk.

Im csak markunkban viseljük a' mi lelkünket, nagy keserűséggel eszszük mi kenyerünket, félelem és rettegés meg-emésztett minket, fegyver előtt kietlenben mentjük fejünket.

Ehség miatt a' mi testünk meg-fogyatkozik, mint égő kemencze bőrünk meg-repedezett, a' mi szívünk bánat miatt meg-keseredett, lelkünk pedig bűnünk miatt kétségben esett.

A' mi alszony népeink meg-gyaláztatának,

M 3

nagy

nagy fok szűzek pogányoktól meg-rontatának, mert nem engedenek Isten parantsolattáynak, azért Isten küldé reánk fok pogányokat.

Fejedelmek mi közzülünk mind ki-fogának, és a' tanáts ado népek mind el-fogyának, a' köz népek egymás között vízfízát vonának, jegye hogy majd vége leszén mi országunknak.

Nagy haragja vagyon rajtunk az Ur Istennek, természeti ellen elünk szent igéjének, és elene járunk minden ő szörzéseknek, ezzel adunk minden okot büntetésének.

Iffiu nép hitetlenektől nagy inféget vall, nitsen köztünk hogy ki egyben férne azokkal, mert lám mi-is vízfízát vonánk atyáinkkal, immár rajtunk te ostorod nagy fok rabsággal.

El-távozott már mi tőlünk a' mi örömünk, mert korona nélkül vagyon már a' mi fejünk, ezért szükség hog' szívünkben mi keseregjünk, szüntelenül az Istennek mi könyörögjünk.

Jaj mi-nékünk mert meg bántók mi Istenünket, azért fogta keserűség mi sziveinket, sötét homály bé-borítá mi szemeinket, vadak, rókák, széllyel lakják a' mi földünket.

Bizodalmunk vagyon benned felséges Isten, mert meg-maradtz mind örökké igiretedben, ha győtrődünk bűnünk szerint a' mi testünkben, azért nem hatz el-fakadnunk tőled lelkünkbe.

Mire Uram mind örökké hogy el-hadzt minket, illy nagy fok keserűséggel busitasz minket, kerünk téged téríts hozzád a' mi szívünket, mert nem nyerjük nálad nélkül idősségünket.

Vedd-

Vedd-el rolunk kérünk téged nagy haragodat, és újits-meg már minékünk a' mi napunkat, kegyelmes Ur Isten tarts-meg mi házainkat, dicsirheffük mind örökké szent felsegedet.

M A S.

Siralmas Könyörgése Magyar Országának, a' Jeremias Profeta Oratiojából.

KEserves szível Magyar országban mondhattuk magunkrol, a' nagy siralmat kit Jeremiás régen irt Sidokról.

Emlekezzél-meg hatalmas Isten nyomoruságunkrol, tekints mi reánk, ály bocsázt immár, mi nagy romlásunkról.

Mert örökségünk tőlünk fordula pogány nemzetégre, mi lako helyünk szálla mi rolunk idegen népekre.

Édes Atyánktól immár meg-váltunk árvaságra juttunk, édes Anyánkal mind egyetemben, özvegygyé maradtunk.

Meg-szomjuhozván a' mi vizünket drága pénzen iszszuk, nagy fáratsággal bé-gyűjtött fánkat immár árron veszszük.

Mi ellenségink éles szablyákat fejünk felett forgatnak, erős munkára fárt testünknek nyugodni nem hadnak.

A' pogányoknak olly nagy rabságra mi magunkat adtuk, hogy tsak kenyérrel mi éhségünket meg-elégithessük.

Sirván mondhattuk, felséges Isten, vétkeid Atyáknak, kik mi közzülünk régen ki-multak, mi reánk szállának.

M 4

Ke-

Kegyetlen szolgák nagy dühösséggel rajtunk uralkodnak, nem találhatunk már reménységet szabadulásunknak.

Nagy félelemmel és rettegéssel pusztába bujdosunk, eledelünket, mi életünket kezünkben hordozzuk.

Testünknek bőre mint a' kemencze el-szárratt, el-égett, a' nagy éhségnek ő tüze miatt u-gyan meg-sült, veszett.

A' sziszonyi-állatok tisztaságokban meg-gyaláztatának, a' gyenge szűzek sok várasokban széplőket vallának.

A' Fejedelmek akasztóira fel-függesztetnek, és vén népeknek ő tekintetek nem bőszül-terének.

Iffiu népekkel és gyermekekkel gonoszul élének, kegyetlenséget, éktelenséget köztünk mivelének.

A' mi szívünknek minden öröme már el-fogyatkozék, gyűlekezettünk nagy siralomra fordula, változék.

Es mi fejünknek szép ékesége közzülünk ki-esek, jaj mind örökké immár minékünk mert igen verkezettünk.

Nagy bánat miatt mi szívünk lelkünk igen keseredék, és a' mi szemünk siralom miatt mind meg-szetétedék.

Keresztyéneknek lako helyeket, kit el-pusztítának, vadak és rokák hamis tanítók most immáron lakják.

Te pedig kegyes, irgalmas Isten örökké meg-

meg-maradsz, te országodban, birodalmodban örökké meg-állasz.

Miért örökké elfelelkezel mi rólunk Ur Isté, mire ható minket sok ideiglen e' veszedelembé.

Térits te hozzád és mi meg-tértünk kegyelmes Ur Isten, ujts-meg immár a' mi napunkat mint régi időben.

E'képen sira Sz. Jeremiás ő könyörgésébé, mikor az Isten meg-nyomorgatá Sídokat inségbé.

M A S.

TEkints reánk immár nagy Ur Isten a' menyekből, a' te ditsőséges templomodból, emlekezzél-meg immár a' te árváidról.

Miért hagyál minket ilyen igen meg-romlanunk, mi nemzetségünkben el-pusztulunk? miért távozá Ur Isten illy meszsze mi tőlünk?

Tudgyuk hogy verkezettünk, mert tégedet nem tiszteltünk, mint Atyánkat téged né szerezünk, mint hatalmas Urunkat tégedet nem féltünk.

Azért kell már tisztelnünk pogányokat, gyilkosokat paráznákat, bálvány-imádokat, kiknek el kell-viseelnünk kemény igájakat.

El-vővéd mi tőlünk országunkat, Királyunkat, földhöz veréd a' mi Koronánkat, szíved elől el-veréd mi áldozatunkat.

Meg-szűnnek sok helyeken szent nevednek ditsireti, szép iffiaknak ékes eneklési, mert a' bálvány imádas tőled ezt érdemli.

Közzülünk le-váगतál nagy sok gazdag főurakat, vitézeket, erős férfiakat, kiknek kővér testekkel bizlalál vadakat.

M 5

Köz:

Közzűltünk rabbá tévél sok menyeket, özvegyeket, gyermekeket, gyenge szép szűzeket, mind a' mi bűneinkért fizetéd ezeket.

Mind ezekből ismérjük bűneinknek súlyosságát, haragodnak rettenetes voltát, mert láttuk felfégednek már bőszerű-állását.

El-távozik mi tőlünk, jó nagy Isten, mi örömmünk, nintsen immár semmi vigasztalásunk, siralomra fordula a' mi nyájasságunk.

De még-is nints mit tennünk, csak te hozzád kell folyamodunk, mert jól láttuk hogy mind el kell vesznünk, ha a' mi bűneinkből hozzád meg nem térünk.

Emlekezzél meg velünk, hogy mi földből teremtetűnk, ördög miá bűn alá vetetűnk, mint az arnyék el-múlik mi gyarló életűnk.

De a' te jó voltodból kárhozatban nem hagyattunk, te Sz. Fiad által meg-váltattunk, bűntől, örök haláltól már meg-menekedtünk.

Támadgy-fel azért immár nagy Ur Isten mi mellettünk, a' te kezeidet nyújs-ki rajtunk, és ne vess-el előled, kik meg-nyomorodtunk.

Lásák-meg a' pogányok hogy mi reánk gondot viselsz, kiket te szent igéddel legeltetsz, és noha meg-bántottunk, de tőled el nem vessz.

Mert látod el-hagyattunk, és csak te reád maradtunk, nyavalyások tudatlanok vagyunk, és el-hagyott árváknak csak te vagy oltalmunk.

Ditsirteffél menyben Sz. Háromság egy felségben, ki meg-vigasztalsz minket lelkünkben, noha gyötretűnk mostan itt a' mi testünkben.

M A 6,

M A S.

Mikor a' Sida nemzet tartatnék Babyloniában, a' Mediai nagy Dáriusnak kemény rabságában, a' szent Daniel illy könyörgést tön az ő nagy firtában.

Néked könyörgünk menybéli Isten alázatos szível, ki uralkodol mind mennyen földön nagy hatalmassággal, rettenetes vagy mikor megtélsz minket igazsággal.

Te mind örökké abban meg-maradsz a' mit egyszer mondasz, és semmi okkal a' te kötéd mellől el nem állasz, de a' kik teged híven szolgálnak, csak azokhoz hajlasz.

Igen vétkezettünk, nagy álnokságot töltünk te ellened, istentelenül járánk mindenkor Uram te ellened, soha nem tudánk mi semmi jobban engedni tenéked.

Melly igen sokszor küldötted hozzánk a' te szolgálodat, de meg-utáltuk és nem halgattuk te Profetádat, semminek véltük te idvőséges parancsolatodat.

Menyt szoltanak te szent nevedben a' mi Királyainknak, Fejedelminknek, Tisztartóinknak, a' mi atyáinknak, de soha nem lőn helye mi közöttünk a' te mondasodnak.

Azért tenéked méltán mondhatjuk Urá hog' igaz vagy, és ne mondhatjuk hogy törvénytelenekünk rontunk vagy, senki nem mondgya hogy oka nélkül te bőszerű álló vagy.

Miénk Ur Istenn a' szegyenkedés és orczipulás, méltán érdemlyük hogy reánk szálljon minden

M 6

minden szidalmazás, mi nemzetünkben minden népek közt hogy legyen káromlás.

Nagy bujdosásra meg-tsufolásra jutatád i. gyűnket, mind e' világnak sok határáig el-oz-latál minket, minden népek közt utállyák, pö-kik a' mi népeinket.

Még-is azt mondgyuk hogy pironkodás lé-gyen mi ortzánknek, mi Királyunknak Fejedel-nünknek, a' mi atyáinknak, mert nem volt vége ellened való sok álnokságoknak.

Tenéked penig Főlséges Isten legyen irgal-masság, mi hozzánk való nagy szerelmédért lé-gyen hálá adás, mert noha néked ellened jár-tunk, de még-is el nem hadsz.

Tudgyuk hogy soha mi nem engedünk a' te tanátsodnak, és helyt nem adtunk te törvényed-ben való mondasodnak, semmi bűtsűlet nem volt mi tőlünk te Profétáidnak.

Egész Izrael mind által-hágá a' te törvénye-det, tőled el-térven elő nem vevén a' te beszé-didet, méltán botsátod azért mi reánk a' nagy veszedelmet.

Mind bé-töltötted a' mi fejtünkön fenyegeté-sidet, nagy átkaidat ellenünk való sok eskűvési-det, mint szent Moises a' te hű szolgád szolított bennünket.

Reánk rámasztád a' te igédet a' mi bűnünk szerént, és mondasodat bé-telylestéd igazságod szerént, azt nem mondhattuk hogy nem lőn volna ez érdemünk szerént.

Elől találá mi bírónkat a' te ítéleted, mert

igaz

igazsággal nem vala bennünk, a' te szent félel-med, nem forog vala mi szemünk előtt te igaz törvényed.

Im melly kárt tőnek keresztyénségben mind a' Magyar népnek, soha nem volt így égalatt dolga valamelly nemzetnek, melly nagy szerte-len veszedelme lőn a' Magyar nemzetnek.

Immár mind bé-tölt a' mit régen szólt Moises Proféta, tsak mi fejtünkön bé-telylestedék a' mit Isten monda, tsak ennél inkább meg ne rontana az ő nagy haragia.

Még sem könyörgünk esedezéssel az Ur Isten előtt, álnokságinkból hogy ki térhetnénk az Ur Isten előtt, és meg-értheinők ő igazságát mi romlásunk előtt.

Sietve hozá reánk az Isten a' nagy veszedel-met, mert az Ur Isten mindenben igaz, senkinek nem enged, a' kik beszédét semminek vélik ő szent Felségének.

De még-is kérünk téged Ur Isten a' te Sz. nevedért, ki Aegyptomnak földéből régen ki-hozád népedet, és hatalmason fel-magasztalád hitedet nevedet.

Noha vétkezünk és életünkben néked nem engedünk, de nagy Ur Isten igazságodban könyörűly mi rajtunk, térjen-el immár a' te hara-god ne maradgyon rajtunk.

Mentsd-meg immáron mi nemzetünket a' te haragodtól, vegyed-ki immár te hivedet a' nagy pusztaságból, könyörűly rajtunk menybéli Isten irgalmasságodból.

M 7

Mi

Mi bűneinkért és atyáinknak Ő gonofzságokért, méltán szenvedgyűk a' veszedelmet a' sok álnokságért, méltán szidalmaz minden szomszéd nép minket mind ezekért.

De halgassad-meg örök Ur Isten mi imádságunkat, mint szolgáltnak ne vessed hátra Ő kiáltásokat, meg ne utállyad könyörgűnk néked a' mi szozatinkat.

Tekints jo kedvel a' te el-pusztult áldott sent helyedre, az Urra valo tekinteredért ne hadgy az inségbe, a' Messiásért a' te népedet térítsd éppülésre.

Hajts-le mi hozzánk Urunk Istenűnk a' te füleidet, nyisd-fel immáron a' mi Urunkért a' te szemeidet, és tekintsed-meg a' mi kegyetlen nagy veszedelműnket.

Tekintsd meg immár a' magasságból a' te várasodat, kin segítségül csak a' te áldott neved hivattatik, könyörűly rajta, mert im jól látod hogy mind el-rontatik.

Nem hánnjuk elő könyörgésűnkben mi igaságunkat, és te előbben mi nem támasztyuk mi jámborságunkat, hanem csak a' te véghetetlen nagy irgalmaságodat.

Halgass-meg Uram légy engedelmes, Uram légy kegyelmes, tennen magadért Urunk Istenűnk ne légy késedelmes, a' te nevedért a' te népednek légy immár kegyelmes.

Ditsiret legyen a' magasságban a' mennyei Urnak, ki éppítője és nagy oltalma a' mi várasunknak, mert meg-kegyelmez Ő jövődöre a' mi országunknak.

M A S.

Az Ecclesia keresztinek okairól.

Szükség Kereszttyéneknek tudakozni, Istennek dolgairól emlékezni, jo voltáról né kell el-felelkezni, irgalmaságáról kell értekezni.

Ennyi kegyelségét édes Atyáinknak, tanullyuk meg okát sok ostorának, vesűnk véget mar a' sok gonofságnak, kiért ostorát érdemlyűk Atyáinknak.

Gyakor helyē meg irták a' Proféták, okát ennek minékűnk meg mōdották hogy szereti a' kit meg-vér azt irták, a' kōsséget-is erre tanították.

Erről vagyon a' kit szeret hogy veri, mert az atya-is ugyan azont tēsz, a' melly fiát bizonyába szereti, a' többinél gyakortáb fenyegeti.

De nem veri arra hogy gyűlölnéje, de hogy őtet hozzá tanítanája, és kezéhez mint fiát oktanájá, akarattyát hogy Ő néki tennéje.

Igen Őrzi Isten a' mi lelkűnket, mert nem akarja mi veszedelműnket, e' világgal egygűt el-veszésűnket, azért látogat ostorral bennűnket.

Noha mostan igen nyomorgat minket, azt akarja hogy ismerjűk bűnűnket, kōnyörgéshez azzal intene minket, mert el-felejtűk sokszor Istenűnket.

Ő próbálni akar ezzel hitűnkben, hogy meg-lássa mint bizunk mi Ő benne, reménségűnk vagyone nálánál többen, a' tűz által próbállyamag elűnkben.

Sokszor Isten embereket bűntetett, tanúságért sokat ostoroztatott, ki vel-másnak Ő azzal példát adott,

adott, hogy mi térjünk most azért veretett.

Gyűlölte ő mind örökre azokat, a' nagy Iste befzéde utálokat, pogányoknak a' mi édes hazánkat, ezért adá kezében országunkat.

Rajtunk esett nag' sok nyomoruságot, békeséggel szenvedjűk e' sok ostort, hidgyűnk mi még jóvendő ítéletet, mikor Isten koronázza a' hitet.

Ezt régulta mi szeműnkkel jól láttuk, az igaznak irt nints helye jól tudjuk, a' hamisnak előmenetit láttuk, azért az ítelő birot el-várjuk.

Győzedelmek ott leszen igazaknak, e világ kik tsak nyomorgattatnak, szégyenlégek leszen a' hamissaknak, e világ kik tsak uralkodtanak.

Oh melly nagy őrlöm volna e' minékűnk, hogy az Isten kegyes Atyánk minékűnk, ostoroz tsak hogy hozzája hajollyunk, nem azért hogy mi tőle el-futamjunk.

Rolunk mert azt mondgya nagy szerelmében, ha ostorozlak úgy mond haragomban, meg fel-veszlek en irgalmaságomban, részeitek örök ditsőségemben.

Ily szerelmét Istennek ha gondolnok, a' mit gyűlöl bizonyára el-hadnok, hitűnket egyébbe soha nem vetnők, idvősségűnk ki legyen ha ismérnők.

Ő mi reánk örökké nem haragfik, azt véledé hog' immár tsak feddőzik, idvősségűnkre bizony igyekezik, bűneinkről többé nem emlekezik.

Segítséget adjó ezt hog' hiheffűk, ostorát hog' jora magyarázhassuk, kegyességet kérjűk mi hogy hiheffűk, e világon éltig őt szolgálhassuk.

Ez

Ez igékben Istennek ostorának, oka vagy on mindé nyomoruságnak, kegyessége innét tesszik Atyánknak, kiért ditsőség legyen Sz. Fiának.

M A S.

Halgasd-meg Jesus Christus a' meg-szomrodott és a' meg-keseredett, szegény juhaidat, halgald-meg kegyelmessen, a' te Szent-egyházadat, ki meg-nyomorodott.

Ne hadd édes Jesusunk nyomorult népedet, szent véreddel meg-váltott, kitsiny seregedet, ne hadd el-pusztulnia, a' te öröklégedet, a' keresztyéniséget.

Kit a' Sátán sok képpen most meg-környékeztet, sok fertelmes bűnökkel és igen kíserget, sok sanyaruságokkal, és méreggel keserget, szidalommal illet.

Mint a' sivo oroszlán torkát reánk tátya, minden felől ellenűnk táborát jártatya, mind a' széles világot reánk fel-indította, és fel-támasztotta.

Vagyunk miként a' juhok a' farkasok között, e' világi népeknek dühössége között, vagyunk utálatosak minden emberek között, kegyetlenek között.

Miként a' meg-ölésre választott juhok, bősztűntűnk halálra naponként ő nálok, nints semmi könyörülés sem kegyesség ő nálok, nints irgalmaságok.

Nintsen azért szívűnket hová függesszűnk, és keserűségűnkben kihez ohajtanunk, mert nintsen nálad nélkül, senki több reménységűnk, és több bizodalunk.

Mert

Mert te vagy ki éretünk e' világra jövel, te vagy ki nagy kénokat és halált szenvedél, kivel örökké való boldogságot érdemlél, és életet nyerél.

Tsak tégedet ajánla minékünk Szent Atyád, és hozzánk való kedvét jelenté te nálad, miképen te magad-is minékünk parantsolád, hogy fiesünk hozzád.

Siesd lásd hozzánk azért keg'elmes Istenünk, ne vess-el színed elől szerelmes jegyefünk, ne hadgy-el minket és ne feletkezzél-el rolunk, ne meny megszűtőlünk.

Maradgy-meg Uram velünk, mert bé-estvedik, és immáron a' Nap-is majdon el-nyugoszik, homályosság sötétség ingyen majd következik, a' bűn sokasodik.

Számtalan sok gonoszság köztünk el-sokasult, a' te szent szereteted igen meg-hidegült, és minden rendbéli nép tőled el-idegenült, a' bűnben bé-merült.

Halgasd-meg azért minket, és ments-meg ezektől, pokolbeli ördögnek nagy dühösségtől, minden tévelygésektől és eretnekségektől, kétségben eséstől.

Ne távozzék-el tőlünk a' Szent Lélek Isten, legyen erős gyámolunk a' mi életünkben, tartsa-meg szent igédnek szerelmét mi szívében, lehetsünk kedvedben.

Ugyan ez vezérellyen minden igazságra, tartsa-meg szent nevednek erős vallásában, és vigasztallyon minket minden háborúságban, és nyomorúságban.

Hogy

Hogy mondgyunk ditsiretet a' te szent Atyádnak, ő véle egyetemben néked mi Urunknak, mind örökkön örökké a' Szent Lélek Istennek, mi vigasztalonknak.

M A S.

Könyörgés háborúságnak idején.

Halgasd-meg mostan felséges Isten, menynek és földnek szent teremője mi könyörgésünket, és te visellyed minden gondunkat, miképpen meg-fogadtad: Mert téged válunk kegyes Atyáknak a' Christus Jესusért.

Sok ellenségink vadnak ellenünk, felséges Isten, lelki és testi mi nagy ellenségink, kik mind lelkünkben és mind testünkben igen kefergetnek: Ne hadgy te tőled hogy el-szakadgyunk ez árnyék világon.

Te vagy oltalmunk és bizodalunk felséges Isten, légy mi gyámolunk, ne vigy kísértetben, de segits minket minden időben, hogy meg ne gyaláztassunk: Mert:

Tsak te egyedül nyilván jól tudod felséges Isten, a' mi voltunkat, nagy gyarłoságunkat, melly igen legyünk mi erőtlének minden dolgainkban: Ne hadgy:

Birjad lelkünket és mi testünket, felséges Isten, tarts-meg gonosztól minden ellenségtől, adgyad vallhassuk az igaz hitet, hogy legyünk te országod: Mert téged:

Az hitetlenek és kegyetlenek, felséges Isten, semminek vélik a' te szent igédet, azért üldözik te hivedet sok külömb külömb képpen: Ne:

Nagy

Nagy árvaságban és nyavalyában, Felsőges Isten, nekünk ígérted, hogy te minket nem harsz, kérünk légy velünk és Sz. Lelkeddel szivünk-
ket vigasztaljad : Mert :

Sokszor mi lelkünk meg-keseredik, Felsőges Isten, mert nintsen néki addig bátorsága, miglen te tőled nem segítettik mennyel segítségével :

Bizván könyörgünk mostan tenéked, Felsőges Isten, hogy te viseljed minden gondainkat, jól tégy mi velünk mint fiaiddal szűkségünknek idején : Mert :

Ditsiret néked felsőges Isten, és mi Urunknak te Sz. Fiadnak a' Jesus Christusnak, ditsiret legyen a' Sz. Léleknek mind örökkön örökké, ki vagy állatban egy bizony Isten, könyörűly mi rajtunk : Mert :

M A S.

EMLEKEZZÉL-meg menybéli Isten, menynek és földnek Sz. teremője Irgalmaságodról, mellyet téz vala régi időben Izrael fi ivai: Noha vétkezünk menybéli Isten, azért el né hattál

Te el-ki-hozád a' te népedet az Ægyptomból, a' Pharahonak ő nagy inségéből, de el-felejték te nagy jó teted bálványt imádanak : Noh :

A' veres tenger két felé válek, a' Jordán vizét te meg-száraztad a' te néped előtt, de el-felejték te nagy jó teted, bálványt imádanak : Noh :

Te el-ki-hozád a' te népedet, az igirenek nemes földére le-telepítetted, de el felejték te nagy jó-teted, bálványt imádanak : Noh :

Kérünk már téged Arya Ur Isten emlekezzél-meg

meg te országodrol, a' mi országunkrol, ne had-el veszni pogány kéz miatt te örökségedet : N :

Ditsiret néked Arya Ur Isten, és mi Urunknak, te Sz. Fiadnak a' Jesus Christusnak, ditsiret legyen a' Sz. Léleknek, mind örökkön örökké, ki vagy állatban egy bizony Isten, könyörűly mi rajtunk.

M A S.

BUzgo szivből te fiaid kegyes Atyánk könyörgünk, adgy minékünk igaz hitet, hogy tégedet imádjunk, tellyes hitből, szeretetből hogy tégedet mi mind áldgyunk.

Látod Atyánk felsőges jó lelki testi szűkségünket, gerjezd köztünk szent igédet, ilmér-hesünk tégedet, ilmérjük-meg szent Fiadat, a' mi idvőtségünket.

A' sok bálvány imádatastul, rettenetes kárhozatalul, szabadits meg szent nevedért minden eretnekségűl, Antichristus szörzetűl, ő sok tévelygésűl.

Sirván hozzád mi ohajtunk, és fel szoval kiáltunk, kik szent igédnek általa az hitben plántáltunk, embereket a' vakságból végy-ki hogy réged ditsirjünk.

Jól ismerjük bűneinket, minden tévelygésűnket, kikért reánk eresztettél minden veizedelmeket, pogányoknak dühőségét, Fejedelmek keménységét.

Vészedelmet a' pogányok országunkban tévének, sokat bennünk meg-ölének, és számtalant el-vivének, országunkból ki-űzének, nyomorúságot rajtunk tőnek.

Sen-

Senkit nekünk oltalmunkra hatalmas Ur nem támasztál, hogy ki venne győzedelmet, pogányokon hatalmat, keménységes nagy inséget minden felől reánk támasztál.

Reutenetes bűneinkért mind ezeket szenvedjük, vallást téstünk felségednek bűneinket nem fedezzük, kérünk terjezd szent igédet, szent nevedet ditsinjuk.

A' te neved kegyes Atyánk biztonnyal ott szenteltetik, az hol a' te drága igéd igazán hirdetik, mellyel emberekben a' hit szépen beplántáltatik.

De Ur Isten emlekezzél a' te fogadásodrol, mellybő tőről bizonyoságot te irgalmaságodrol, hogy soha nem emlekezel a' mi álnokságinkrol.

Azért hitből valamikor te hozzád kiáltándunk, és a' Christusnak általa mindeneket kéréndünk, meg-adod és el nem fordulsz semmiképpen mi tőlünk.

No azért felséges Isté terjezd el ki igédet, hogy mindnyájan ditsírhessük a' te Istenfégedet, kinek legyen a' tisztesség, mind örökkön örökké.

M A S.

Nota: Légy irgalmas Ur Isten, &c.

KEgyelmezz-meg nekünk nagy Ur Isten, ne hadgy minket el-vesznünk bűnünkben, kik mindenkor bizunk szent nevedben, bűnünk szerint ne büntess tömlőczben.

Hitünk erősödik dolgaidbol, mert meg-hozád népedet fogságbol, Sido népet Babyloniából, el nem hadgyád irgalmaságodbol.

A' te

A' te népeidnek vértet vedd-el, és fedezd-el bűnünket érdemmeddel, mert Sz. Fiad meg-válta vérével, nem akará el-vesztünk bűneinkben.

Távoztasd el rolunk haragodat, téríts hozzánk irgalmaságodat, szabadíts-meg a' szegény foglyokat, kik nevedért hordoznak vasakat.

Idvőzítő Isten kérünk téged jelennyék-meg rajtunk kegyességed, távozzék-el rólunk gyűlölséged, legyen velünk te szent Istenféged.

Nem de mind örökké haragszolé, firol fira, nemzetről nemzetre, a' te nagy haragodat nyujtodé, és mi reánk haraggal tekintesz?

Vallyon egyéb náladnál ki volna, hogy fogságbol ki-szabaditana, hanem tsak te Istennek szent Fia, ki magadat adád nagy fogságra.

Tsak te magad vagy Felséges Isten, örök élet az hív emberekben, mellyet kinek ha te adsz élében, gyönyörködik te Istenfégedben.

Mutasd már te irgalmaságodat, kegyes Isten és te jó voltodat, ad ismérnünk a' te szent Fiadat, ki kedvéjert mutasd-meg magadat.

Halgathassuk a' te szent igédet, és hibessük te igéretedet, adgyad nekünk te békeiségedet, szabadíts-ki fogságbol népedet.

Közel vagyon a' hivekhez Isten, mert nem muló képpen jó közinkben, de örökké lakozik szívünkben, nem hágy esnünk a' hitetlenségben.

Ha mi hiszszük hogy Isten irgalmas, és mit igirt meg-adni hatalmas, hogy szent Fia előtté hatalmas, ellenségünk nem lesz diadalmas.

Menyből nekünk Sz. Fiu adaték, tiszta Szűzről

ról földön és szűleték, idvőségnek, váltásnak mondaték, ki által Isten velünk meg-békélték.

Hidgyünk azért a' Jesus Christusban, ne maradgyunk bálvány imádásban, nem hágy minket az Isten fogságban, és nem adgya népét nagy rabságban.

Kérünk téged kegyelmes Ur Isten, téríts hozzád erőtlenségünkben, ne néz minket a' mi bűneinkben, de tekints-meg Sz. Fiad érdemében.

Atya Isten, válto Fiu Isten, vigasztalo Sz. Lélek Ur Isten, néked örök ditsőség mennyekben, mert mit kértünk meg-adtad lelkünkben.

M A S.

NAgy Ur Isten ne hadgy minket, ne akarj idvezésünket, pogány kézre ne adgy minket, kik tsufollyák szent nevedet.

Mi bűnünkért el-szenvedjük, mert bűnünk-ből ki nem térünk, felségedet nem ismerjük, azért tőled büntettetünk.

Mi házunkban békeséggel, nem lakhatunk eggyeséggel, környül-vöttek ellenségek, el-pulztunk tellyeséggel.

Prophetáknál vagyon írva, mint Felséged meg-mondotta, ha ki igédet halgattya, és ha térend igazittya.

Annak utát te meg-tartod, ő ősvényét igaz-gatod, minden joval látogatod, ellenségtől oltalmazod.

Es nagy erőt adsz ő néki, futnak az ő ellen-fégi száz közzülők el-kergeti, ezért benne mind el-veri.

Ha

Ha pediglen nem halgattya, szent igédet nem fogadgya, és ő utát nem jobbitya, ellenséget reá hozza.

Es olly népet hoz ő reá, kinek nyelvét nem tudhattya, viszik őtet nagy fogságra, és ő esik nagy rabságba.

Ezenképpen most mi vagyunk, meg fertezett a' mi urunk, és ismérni nem akarjuk, azért nyilván el-pulztunk.

De könyörgünk nagy Ur Isten, nézz mi reánk kegyelmeesen, kik ferteztünk nagy bűnökben, s' nem jobbu'unk életünkben.

Országunkban tarts-meg minket, vedd-el mi ellenségek, és adgy nekünk békéléget, szent Fiadért eggyeséget.

Több segítőnk nekünk nintsen, hanem csak te nagy Ur Isten, kik vagyunk tsik beszédében, oltalmazhatz te szép rendben.

Ditsirtessel örök Isten, szent Fiaddal egyetemben, vigasztalo Szent Lélekkel, mind örök-ké ditsőségben.

M A S.

ATya Ur Isten menybéli teremtőnk, a' Christus által jó-akaro Urunk, lelki és testi gonosztul védelmünk, és oltalmazunk.

Kinek jó kedve mi reánk áradott, a' Fiu által meg-nyilatkoztatott, kit most minékünk igazán hirdetnek, ő igéjéből.

Gerjezd-fel azért a' te szent Lelkeddel, a' mi szívünket táplállyad igéddel, oltalmazhaszunk ditsőségged ezzel, minden időben.

N

Es

Es vedd-el rolunk a' mi bűneinket, és könnyebbitsd szörnyű ostorodat, ne tekint nékünk nagy bűnös voltunkat, álnokságinkat.

Mert mi sejenként mi kitsinységünkben, bűnben fogontunk anyáknak méhében, a' kik nyomorgunk e' keserves völgyben, Adám testében.

Ha meg-tekinted a' mi bűneinket, és fizet nekünk álnokságink szerint, ki viselheti ennek el súlyságát, iszonyu voltát.

Igaz vagy azért Abrahámnak Ura, keresztyéneknek kegyelmes oltalma, ne büntess minket a' te haragodban, igazságodban.

Hála tenéked kegyes Atya Isten, ditsíret néked áldott Fiu Isten, tisztesség néked Sz. Lélek Ur Isten, most és örökké.

M A 3.

HAjts-meg Ur Isten kegyes fűleidet, keresztyéneknek ő imádságokra, fogadgyad nekünk nagy könyörgésünket, te szolgáidnak.

A' menyországból nezz alá Ur Isten, te szent igédnek add világosságot, és távoztasd-el a' mi sziveinkből, tevélygésünket.

Kegyességedből borsáld-meg bűnünket, oldozz-meg minket bűnnek köteleiből, könyörülj rajtunk és helyheztess minket oltalmad alá.

Te nálad nélkül pokol a' mi helyünk, te nálad nélkül kárhozatra megyünk, kérünk légy velünk, hogy mi viteltessünk a' menyországra.

Te Jézus Christus igaz világosság, élet és öröm, jó és nagy kegyesség, ki az halálból a' te szent véredel, minket meg-váltál.

Oltis-

Oltis bé elménkben kérünk szerelmedet, a' mi szívünkben te adgy igaz hitet, őregbits bennünk az atyafiui szent szeretetet.

A' Szent Léleknek adgyad ajándékát, az igaz vallásra adgy bátorságot, a' mi testünknek vedd-el undokságát, te Sz. igéddel.

A' tsalárd őrdög legyen távol tőlünk, kinek erejét te mind el-rontottad, de menyországból legyen mi mellettünk, te segítséged.

Ditsőtség legyen az örök Atyának, ditsőség legyen néked ő Fiának, ki Sz. Lélekkel uralkodol mostan, és mind örökké.

M A 3.

VEdd-el Ur Isten rolunk haragodat, és a' te kemény véres ostorodat, nagy bűneinkért mi reánk ne ontsad, boszszu-állásodat.

Ha bűnünk szerint kezdünk mi fizetni, vesztégedet nem alhattya senki, mint e' világnak első veszedelmi, nekünk meg-jeleotik.

Mire mi reánk gerjedez haragod, oh mi Sz. Atyánk rajtunk nagy tsapásod, kik nem külömbek vagyunk mint árnyekoc, rothadando poroc.

Meg-ferteztetünk atyáknak vétkével gyarlo mi lelkünk testünknek sebével, mi romlásunkat nagy veszedelmünket, nézd kegyelmes szemmel.

Adgyad minékünk a' te Sz. Lelkedet, ismérhesstik-meg mi közben-járonkat, mert meg-is mértük mi gonoszságinkat, vedd-el haragodat.

Ne hadd el-veszni ilyen nagy munkáját, ne hadd hejában az ő Sz. halálát, a' mi Urunknak

N 2

ke-

keserves pagy könnyát, az ő áldozattát.

Vegye-el róluunk a' mi bűneinket, és mosogassa vérével vétkünket, ki az Atyával és a' Sz. Lélekkel, bizony örök Isten.

M A S.

Könyörgünk néked Istennek Sz. Fia, nyomorultaknak te bizony oltalma, ki most uralkodol menyországban, tekints reánk Christus Jesus meg-nyomorultakra.

Szertelen meg-rontott minket a' pogányság, el-hagyott minket minden hatalmaság, vagyunk immár főkaknak bolzfszuság, légy minékünk Christus Jesus mindenben bátorság.

Istállókat te szent Templomodban, tsinálnak te bolzfszuságodra, kiből készek minden gonofzságra, tekints mostan Sz. Atyáddal meg-nyomorultakra.

Oltalmazza keresztyén népedet, ronts-meg immár a' pogány népeket, kik foglalnak bűnben sok időket, tilts-meg immár Christus Jesus szertelenségeket.

Légy minékünk kegyelmes Királyunk, ne bírássék pogánytól országunk, és ne nézzed a' mi bűnös voltunk, szent Atyáddal Christus Jesus emlekezzél róluunk.

Te híved te hozzád kiáltunk, igaz hittel te hozzád folyamunk, pogányságban élni nem akarunk, menyországban uralkodni te miattad bizuunk.

Vigaságos időket adgy érni, szolgaidnak, kik tudnak tisztelni, Sz. Atyádnak mondásában járni,

ni, bátorságot adgy ő nekik ellenféget győzni.

Segedelem te tőled adassék, hogy ditsirjen tégedet a' kölség, hozzád illik a' bizony Isten-ség, és tenéked esedezik egész keresztyénség.

Te népednek légy oltalmazója, téged kérünk Istennek szent Fia, énekeliyünk néked vigaságban, Szent Atyáddal, Szent Lélekkel ki vagy menyországban.

M A S.

Hatalmas Isten könyörgünk, Sz. felfégedhez kiáltunk, mert igen meg-nyomorodunk, fejünk nintsen már kihez hajtanunk.

Kegyelmes Isten halgass-meg, bűnünket nékünk borsáld-meg, a' te hitedet éppits-meg, és Szent Lelkoddal kérünk vigasztaly-meg.

Régenten Paraditsomban, Fiad igiréd mondasodban, nekünk adnád jovoltodban, hogy ne maradnánk örök kárhozatban.

Ezt hitték a' Pátriárkák, bizonynak mondták a' Profeták, a' Christus Jesust vallották, idvősfégekre igyen kiáltották.

Ebben hűn a' régi Adám, ebben hűn a' jámbor Noe, Abrahám, Isaák és Jákob, Samuel, Illyés, a' szent Esaiás.

Erőstök voltak az hitben, nem bíztak soha senkiben, hanem csak az egy Istenben, ki megjelenté magát jó kedvében.

Ebből ismérjük jovoltodat, véghetetlen irgalmat, hogy nekünk adád szent Fiadat, és meg-öletéd érettünk ő magát.

Akaratodat jelentéd, kívánságodat hirdetéd,

hogy bűneinket el-vennéd, szent országodban
lelkünket be-vinnéd.

Tsak hinnénk Jესus Christusbán, maradnánk meg mondásában, szent Evangéliomában, nem vetnénk minket őőőő kárhozatban.

Nagy jó volt mindenkor az Isten, szerezett
minket mint Isten, hozzá hi minket mint Isten,
kegyes beszéddel szól nekünk az Isten.

Jertek én hozzám bűnösök, fiaim nékem le-
gyetek, mert én-is Atyátok léfzek, ha bűnötök-
ból ti én hozzám tértek.

Azért értsük meg mondását, ismerjük meg bűneinket, kövessük meg már Istenünket, ekképpen mentyűk ördögről lelkünket.

Hadgyuk-el a' nagy vakságot, vegyük-elő
az igazságot, mert gyűlöli a' hamiságot, és
csak szerezeti az egy igazságot.

Igáság ő maga a' Christus, igáság az ő be-
széde, maradgyunk azért ezekben, ne kétel-
kedgyünk Isten beszédében.

Meg-hidgyűk valamit mondott, a' mit szentivel íratott, idvőtségűnkre ki-adott, Apostolival kit prædikáltatott.

Ditsirjűk az Atya Istent, magasztalljuk Fiu Istent, egyetemben Sz. Lélek Istent, ki állatya-
ban csak egy bizony Isten.

M A S.

O H mennyei nagy boldogság, te vagy fénlő világosság, menyországban egy Uraság.

Téged vallunk és ditsirünk, te vagy örök id-
vősegiünk, te vagy Isten egy érdemiünk.

Nia-

Nintsen nékünk tőb istenünk, csak te tőled
viseletünk, téged immár meg-ismértünk.

Uralkodo Sz. Háromság, te vagy elő hatal-
madság, földön mennyen egy Uraság.

Adgy minékünk igaz hitet, szeretetet, egy-
gyeséget, országunkban békéséget.

Ditsirhefsük szent nevedet, tanulhassuk szent
igédet, nyerhefsük örökfégedet.

Tarts-meg köztünk a' börtseket, látod Isten
szükségünket, öregbítsed mi hitünket.

Benned legyen bizodalunk, rolad legyen tanuságunk, igaz legyen tudományunk.

Légy minékünk egy érdemünk, ujittasék
mi fzenségünk, ne ártasson ellenségünk.

Bátonitsad mi lelkünk, birjad jora mi fiz-
vünk, jövel tarts meg életünk.

Ditsitelsék Istenféged, meg-adafsék tisztel-
féged, maradgyon-meg ditsőiséged.

M A S.

Halgasd-meg Ur Isten mi beszédünket, Sz.
 Fiadért mi könyörgésünket, hogy te ve-
 zérlyed a' mi lelkünket, meg-jobbítsad a' mi
 életünket, hogy vehessük a' te szent ígédet, és
 vallhassuk Sz. Istenlégedet.

Siralmason most te hozzád kiáltunk, minden-
koron teréked könyörgünk, ved-el haragodat
immár mirolunk, ne bírássék pogánytul orszá-
gunk, tsendesedgyék vér-ontás közöttünk, tá-
voztassék fertelmesség tőlünk.

Ha irgalmazál lelkünkben minékünk, ne
hadgy testünkben-is hog' el-veszszünk, Sz. igé-

N 4

det adtad most minékünk, nagy vakságot ki-
vővel közzülünk, ezzel kedvedet mutatád ne-
künk, hogy nagy gondod volna itt mi rolunk.

Emlekezzél azért szentegyházadrol, Sz. Fiad-
nak vére hullásáról, régi atyáinknak igiretedről,
vélek való kegyelmelségedről, örökké való fo-
gadásodrol, Sz. egyházadnak meg-maradásáról.

Ne nézzed azért mi gyarloságunkat, vedd-el
rolunk most a' pogányokat, fordítsad rájuk te
haragodat, hogy ne rontsák te szentegyházadat,
hogy láthassuk a' te hatalmadat, örökké-
való irgalmasságodat.

Igaz vagy Ur Isten igiretedben, mit igittél a'
te szent igédben, hogy meg-halgtasz minket mi
kérésünkben, és el nem hadsz a' mi szükség-
günkben, csak mi hidgyünk a' te szent igédben,
és ditsirjünk a' mi életünkben.

Azért fel-serkennyünk mi életünkben, és
csak kérjük Istent szükségünkben, és meg-job-
bullunk a' mi életünkben, akarattját halgassuk
életünkben, és ditsirjük Istent felségében, így
halgat-meg minket kérésünkben.

M A S.

ADgyunk hálát mindnyájan, az Atya Ur Isten-
nek, és mondgyunk ditsiretet mi teremő I-
stenünknek, ki őszvegyűjtőt most minket, hog'
innepet szentellyünk, és szent igéjével éllyünk.

Kegyelmes Atya Isten, te vagy Ur mindene-
ken, ki meg-jelentéd magad, szent igédben itt
e' földön, és sok tsuda tetelidben, a' te áldott
Fiadban, mi kegyes idvőzítőnkben.

Légy

Légy kegyelmes minékünk a' te áldott Fiad-
ért, az Ur Jéhus Christusért, mi szentséges meg-
váltónkért, és ne állj befszút mi rajunk, a'
nagy hitetlenségnek fertelmes sok bűneiért.

De szentely-meg bennünket, bírij és segits-
meg minket, gerjezd fel mi lelkünket, és a' mi
gyarlos szívünket, hog' téged megismérhessünk
jegitsegűl hihaflunk, néked hálákat adhaflunk.

Ennyi sok romlásokban, és sok vér-ontások-
ban, a' kegyetlen ördögnek ilyen nagy dűhös-
ségében, tarts-meg a' te táborodat, és te Szent-
egyházadat, a' te gyarlos fiaidat.

Világosíts-meg minket a' Sz. Lélek Istennel,
hogy mindenkor tündökljék bennünk az E-
vangeliom, és erősíts-meg Ur Isten, a' te áldott
igéddel, minden tévelygések ellen.

Igazgassad elméjét, és minden tanuságát, ve-
zérlyed utat nyelvét a' mi lelki Pásztorunknak,
és oktassad elméjeket a' te szent befszédednek
figyelmes halgatoinak.

Tarts-meg minden időben minket az igaz
hitben, és igaz értelmében a' szent Evangeliom-
nak, legyen fogonatos közünk a' te kegyes be-
fszéded, és minden jora intesed.

Hogy sok népek te hozzád meg-terjenek bű-
nőkből, és téged szolgálynak az ő szívekből
lelkekből, hogy mindenek imádgyanak, csak
téged tisztellyenek, hogy örökké élhessenek.

M A S.

HAlá adásunkban rolad emlekezünk, ke-
gyelmes Istenünk tégedet tisztelünk, te,
nagy

nagy jó-voltodért el-fel-magasztalunk, haszon-
talan szolgák mert ezzel tartozunk.

Hajtsd-le fűleider értsd-meg kérésünket, mi
édes Istenünk ne nézd bűneinket, tiszta szível
kerünk mi könyörgésünket, vedd hozzád Ur
Isten esedezésünket.

Gerjezd-fel igédnek szerelmét lelkünkben,
Sz. Lélek Istennek szentségét szívünkben, adgy
igaz értelmet bölcséssel elménkben, téged szol-
gálhassunk e' földön életünkben.

Tanuságra erősítsak te tőled kérünk, kire mi
most gyűlünk, mindnyájan készültünk, hogy te
Istenféged ditsirtefsék tőlünk, engedd Sz. Fiad-
ért ezeket minékünk.

Igafságnak Anya ki lakol mennyekben, ma-
gad köteleztet Sz. igiretedben, Sz. Mátyás
könyvének hatodik részében, tudgyuk hogy
meg-maradsz örökké ezekben.

Ha ki Sz. országod először keresi, a' te be-
szédedet mindenben bőszerűli, vagy testit vagy
lelkit tud tőled kívánni, semmiben nem leszen
fogyatkozás néki.

Azért gyorsaságot el-kezdet dolgunkban, vé-
gig meg-maradást mi hivatalunkban, szorgal-
matosságot hűséget tisztánunkban, egymás szere-
tetet plántály itt életünkben.

Engedd-meg ezeket Sz. Atyánk Christusért,
mi idvőzítőnkért, kegyes táplálónkért, ki egy
hatalomban Sz. Lélek Istennel, él és uralko-
dol örökkön örökké.

M A S.

Hála

H Alát adunk néked mindenható Irgalmas
Ur Isten, hogy ez el-múlt éjel meg-öriz-
tél minket kegyelmessen, és a' máj napot adtad
érnünk a' mi életünkben.

Könyörgünk tenéked oltalmaz-meg e' na-
pon-is minket, te Sz. Lelked által igazgassd
lelkünket testünket, hogy te kedved szerint vi-
selhessük a' mi életünket.

Miként e' világot meg-ujtad a' Napnak fé-
nyével, a' mi szívünknek-is szeretését és ho-
mályát vedd-el, és világosítsd-meg mi elménket
a' te Sz. Lelkeddél.

Ne hadgy el-távoznunk Uram minket a' te
törvényedtől, Sz. igafságodnak meg-jelentett
igaz ösvényétől, ne hadgy el-szakadnunk sem-
mi okkal a' te Sz. igédől.

Add bizonynyal hinnünk, hogy reá nész min-
den dolgainkra, tselekedetinkre, beszédinkre,
és gondolatinkra, és itélet napján elő-állunk
mind a' szám-adásra.

Engedd ezt-is Uram hogy félhessük te Isten-
fégedet, és senkit ne féllünk olyan igen mint
te féllégedet, hogy semmi dologban meg ne
bántsuk Atyai kedvedet.

Valamihez kezdünk e' világi tselekedetünk-
ben, mindenkor ez legyen el-végerett akarat-
szívünkben, hogy ditsirtefsék a' te neved a' mi
életünkben.

Azt is meg-gondoljuk hogy használjunk fe-
lebarátunknak, és miért hogy csak te vagy vezé-
re a' mi tanácsainknak, adgy előmenetelt, jó sze-
rentsét a' mi szándékainknak.

Ké-

Kegyelmes szent Atyánk segily minket sok faradságinkban, ez életre való nyughatatlan nagy sok gondainkban, ne hadgy el-üstöggednünk a' mennyei jóknak dolgaiban.

De minden időben leg-először a' te országodat, mi tellyes szivűnkől követhessük te igazságot, nagy bizonnyal várván ezek után a' te áldásodat.

Oltalmazd Uram éjjel nappal mi gyarlo lelkűnket, irgalmaságodból tarts-meg Atyánk mi gyarlo testűnket, és az ördög ellen Sz. Lelkoddal erősíts bennűnket.

Látod minden felől a' rettegés meg-émélt bennűnket, menyí veszedelem keletgeti a' kereszttyéneket, tsendesít meg azért felelműnket és veszedelműnket.

Mit használ továbbá te előtted a' jót tselekedni, és minden naponként vigyázásban, abban nem éppülni, segits azért minket minden napon hogy nevedkedhessünk.

Vég oltalmazd alá nem csak ez nap, de minden időben, légy te mi Hadnagyunk és vezérűnk tellyes életűnkben, míg meg-koronázod mi lelkűnket az örök életben.

Te meg-szánál minket bűnösöket, veszerembereket, kit nem érdemlettünk, szent Fiadért hogy így szeretsz minket, és hogy ennyi jokkal ő érette szerettél bennűnket.

Azért míg be-jutunk az öröme, mellyre minket hittál, és a' mi fejtűnkkel egyé léstűnk a' Christus Jესust, kit igaz Nap fényűl híveidnek te ajándékoztál.

Adgy

Adgy minden időben igaz jámbor lelki Pásztorokat, kik te Sz. igéddel legeltessék a' te híveidet, a' te Lelked által vezéreljed a' mi életűnket.

Tedd fogamatossá mi szivűnkben a' te szent igédet, rontsad e' világon te az által a' tsalárd ördögöt, és szerezz magadnak nagy büféggel mindenűt híveket.

Adgy jó Fejedelmeket, jó Urakat, jámbor Tisztartokat, istenfélő jámbor polgárokat, és igaz Birákat, Isteni erőddel igazgassd az ő tanácsokat.

Hogy nagy szívek szerént szerethessék a' te szent nevedet, minden erejekkel szolgálhassák te szent fellégedet, és jó törvényekkel oltalmazzák a' te népeidet.

Irgalmaságodból légy kegyelmes minden bűneinknek, a' szegény rabokat szabadíts meg kik el-peédenek, minden nyomorultat egyebet is a' kik keseregnek.

Légy kegyelmes Atyók az árváknak és az özvegyeknek, légy vigasztaloja a' kóroknak és a' betegeknek, az uton-járóknak légy oltalmok és erős vezérek.

Hogy tőled ezeket meg-nyerhessük botsádd-meg bűnűnket, a' Christus Jესusnak szent nevéért halgass-meg bennűnket, és a' mit igirtél ő érette add-meg kérésűnket.

M A S.

Nota : *Nafza istenfélő sz. hiv :*

TEnéked Uram hálát adok, hozzám való jóvotodért, és tellyes szivből-is vigadok, ráma-

N 7

ára-

áradott jó kedvedért : Mert im meg-halgattál,
engem ki-ragadtál, nyavalyáimból, szívbeli vi-
dulást, adtál meg-rágulást, sok bánatimból.

Im fel-támasztád napom fényét, melyet ho-
mály el-borult volt, el-mosád roham lelke-
szennyét, mellyben hevertem mint egy holt :
Nyomoruság között, mint egy esze-veszett,
mikor hányatnám, akkor segítséggel, lő, hogy
tőb inséggel, ne bántattatnám.

Atyai gondviselekedet sok ezerszer meg-pro-
báltam, reám ki-nyújtott kezeidet, én Istenem
által-láttam : Tégedet ditsirlek, azért mig itt
élek, e' gyarló testben, szájamnak izozattya,
eged által-hattya, hiszek igédnek.

Te tőled el-távoznom Uram, ne hadgy sok
bűneim miatt, de fő, légy nekem erős váram,
fordítsad-el sok ostromját, roham az őrdögnek,
e' rut bűdös dögnek, ki csak azon jár, hogy
bűnre taszítson, mellőled el-hajtsón, legyek
rut mint sár.

Ma kezeidben ajánlottam, mellyeket te ad-
tál nekem, fel-költőmkor-is azt mondtam :
Magad birj engem Istenem, őrdög martalekja,
hogy ne legyek rabja, adgy estvét érnem, ki
uralkodol s' élisz, senkitől-is nem félsz, ne hadgy
el-vesznem.

M A S.

Nota : Jollehet nagy sokat szolt :

Szivem meg-alázván te, hozzád megyek,
elődben Istenem könyörgést vitzek, te sz.
Fiad által néked könyörgök.

Al-

Aldott légy én Uram hogy meg-tartottál, bűt
és kárt ez éjel rám nem botsátál, Angyali tereg-
gel oltalmam voltál.

Ez reggeli időt meg-adtad érnem, mellyben
egészséges elmém és testem, kérlek minden jora
vezérly már engem.

Mái nap ezt velem tselekedd Uram, minden
féle bűntől magam ohaslam, hitem jó gyűmöl-
tsét hogy meg ne fojtsam.

Erelem italom mértéklett legyen, tobzodás
részegség ne nehezítsen, hivságos gondolat-
bennem ne legyen.

Lágyíts-meg én bennem az akaratot, meg ne
háborítsak ok nélkül jámbort, és harag tartásra
ne adgyak okot.

Jól tudod Istenem melly gyarló vagyok, kü-
lőmb-külőmb bűnre hajlando vagyok, adgyad
meg-térhessek mikor bűnt vallok.

Igaz ítéleted ne ostorozzon, bűntől a' Chri-
stusért ingyen oldozzon, érdemem szerint rám
árkot ne hozzon.

Mert éppen magamat néked szentelem, ke-
gyelmes oltalmad legyen mellettem, Sz. Lelked
és igéd legyen vezérem.

Külső károktul-is ments-meg engemet, hogy
ne fojtsa bánat és bu szívemet, tarts jó egészség-
ben gyarló testemet.

Istenem tenéked legyen ditsőség, a' Sz. Há-
romságban ki vagy egy felség, csak tégedet illet
minden tisztesség.

M A S.

Moson

Mostan Ur Isten hozzád kiáltunk keserűségünkben, halgass meg minket könyörgésünkben, ily nagy szükségünkben.

Te vagy Istenünk, téged tisztelünk minrédés Atyánkat, menynek és földnek hatalmas Urát, népeknek királyát.

A' te kezeden minden erősség és hatalom, vagyon, senki nem álhat néked ellened, mint ez nyilván vagyon.

Te parantsoltad felféges Isten, hogy hozzád folyamjunk, mi szükségünkben téged keressünk, néked könyörögjünk.

Avagy fegyverrel, avagy éhteggel, avagy dög-halállal, nyomorgattatunk, ígitted nekünk hogy meg-mentesz attul.

Azért Ur Isten mostan mi reánk sok felől támadtak, dúlnak, pusztitnak, ölnek, fogdosnak, mindenképpen rontnak.

Nintsen mi bennünk annyi erősség, hogy ellene álljunk, ily sokaságnak mely reánk támadt, fel-zendült ellenünk.

De hol ne legyen semmi gyámolunk ily sokaság ellen, azért csak reád vettyűk szemünket, felféges Ur Isten.

Igyen könyörge Jofafat király ellenségi ellen, mikoron volna keserűségben a' Jerusalemben.

Ditsiret legyen Atya Istennek, és Fiu Istennek, a' vigasztalo és meg-szentelő Sz. Lélek Istenek.

M A S.

Jesus Christus mi kegyelmes Hadnagyunk, könyörgéssel te elődben járulunk, kik e' hatalom-

ralomnak völgyné nyomorgunk, oltalmat, segítségét tőled várunk.

Bé-merültünk sok nyomoruságinkban, vagyunk éjjel nappal szomorúságban, számtalan sok féle fanyaruságban, az ellenségnek vagyunk ő torkában.

Ellenségünk fanyargattya testünket, tsufolya és káromlya Istenünket, gyalázattal illeti szent nevedet, ne szenvedd-el, kérünk Uram tégedet.

Reád hadtuk minden mi dolgaikat, hisz-szük hogy jól látod nyavalyáinkat, ne hadd el-merülni kitsiny hajodat, parantsolly és tsendesd az habokat.

Ebredgy-fel Uram mert majd el-merülünk, veszedelmes habokban el-sillyedünk, szükségünkben te hozzád esedezünk, Jesus Christus halgass meg téged kérünk.

Kérünk Uram maradj-meg szállásunkon, járj mi velünk népeiddel egy uton, látod immár vagyon nap enyészetkor, térj mi hozzánk, járj mi velünk egy uton.

Járulunk te elődben bátorsággal, előtted é-néklünk nagy vig orczával, egész keresztyén-ség egy szível szájjal, esedezünk előtted buz-gosággal.

Ne hadgy kérünk egygyetlen egy Jesusunk, jussanak elődben mi imádságunk, tekints reánk egygyetlen egy szofzolonk, tekints reánk hatalmas közben-járonk.

Védelmezzed a' te kitsiny bárkádát, kiért ha-lálra

lára adád te magadat, Sz. veredert éreztünk ki-
ontottad, ne hadd el-merülni ha meg-váltottad.

Sőt erős kő-fala légy népeidnek, szaporítsd
számokat hivednek, vezérlyed nyelveket hit-
detőidnek, kik nevedért gyakran bőszerű-
szenvednek.

Szent az Atya mindennek meg-tartója, szent
a' Fiu mindennek meg-váltoja, oh Szent Lélek
hívek bátorítója, Szent, Szent, Szent a' te neved
minden vallyá.

M A S.

Jövel légy velünk Ur Isten, segits-meg minket
Jigyünkben, adgy erőt az ellenségén, ki reánk
tör mind szüntelen, báborgat minket hitünkbe.

Főfuvalkodott ellenünk, kevélykedik hogy
bir velünk, valamig távol vagy tőlünk, veszt-
és ront mert nem fel tőlünk, láttya hogy nints
erősségünk.

Bizik ő sokaságában, fegyverében, jó lovában,
el-hitte azt ő magában, hogy nintsen már e' vi-
lágban, ki meg-rontsa hatalmában.

Bátran kergeti népedet, ostromozza hivedet,
pusztítja örökségedet, ostromolva seregédet,
nem féli büntetéseidet.

Azért tenéked könyörgünk, támadgy-fel
most mi mellettünk, emeld-fel zászlodat köz-
tünk, viadalunkban légy velünk, biztass hogy
meg ne rettenyünk.

Bátorítsd mi szívünket, igazgassd fegyve-
rünket, tőlünk el ne vedd eszünket, egyenges-
sed seregédet, retentse meg ellenséginket.

Né-

Néünk nints annyi hatalmunk, hogy ő elle-
nek állhassunk, te légy azért mi oltalmunk, fegy-
verők ellen páisunk, erősségünk, diadalunk.

Né sokaság a' mi erőnk, egyedül vagy remén-
ségünk, noha sokan nem lehetünk, ha te velünk
vagy nem félünk, sokat kevesen meg-verünk.

Három száz tizen-nyolcz vala, Abrahámnak
népe izáma, Őt Király ellen indula, el-éré, vélek
meg-viza, nagy győzdelemmel jára.

Erőtlen Izrael népe, veres tengerre hogy ére,
Pharahotul meg-reitene, mikor tovább nem me-
herne, alitá hogy mind ott veszne.

A' tengert ketté szakasztád, Őket azon el-
bótsátád, Pharahot mélyfégre hozád, a' vizet reá
boritád, népedet meg-szabadítád.

Amorrhautok hadára, az égből sok kő le-
szálla, Josue hogy parantsola, a' Nap az égen
meg-állá, miglen Őket le-vágará.

Harmincz egy Királyt székekből, le-vete di-
tóségekből, el-pusztitá népe elől, pogány né-
pet hitelenül, az igiretnek földéről.

Gedeonnak is serege, ki hinné hogy hadat
verne, de hogy te lől segitsege, erősege, győ-
zedelme, számtalan népet meg-vere.

Goliátnak magassága, hat fingninel nagyobb
vala, Dávid kisdéd gyermek vala, bátran véle
szemben szálla, mert te benned bizik vala.

Goliáth talpig fegyverben, Dávid csak egy
kötőskében, bot és paritya kezében, győző-
delme lön ezekbē, és egy kistsiny követkében.

Sennacheribnek seregét, egy Angyallal meg-
öle-

őletéd, száz nyolczvan ötezer népet, egy órá-
ban mind el-vesztéd, királyságából le-veréd.

Gyenge vala Judit ászony, né úgy termett hogy
hartzollyon, keze soha né volt kardon, de te bá-
toritád azon, hogy bátran kardhoz nyulhasson.

Holoferneft meg-ragadá, nyakát csak kétszer
vágthára, feje kezében marada, szolgáló leány-
nak adá, Bethuliában hozatá.

Gyakorta kevés nép által, nagy hadakat le-
vágattál, erőfőket le-rapodtál, kevélyeknek
torkán jártál, kegyetleneket rontottál.

Ugy tégy ezekkel Ur Istent, mint Midiánnal ré-
genten, állj boszúra pogány népen, alázd-még
kevélységeken, ronts-meg kegyetlenségeken.

Ők vinak uralkodásért, prédáért ragadomány-
ért: Mi hitünkért szent nevedért, özvegyekért
és árvákért, meg-romlott édes hazánkért.

Ők keresik életünket, rabolják a' mi föl-
dünket: Mi oltalmazzuk fejünket, tulajdon-
örökségünket, feleségünk gyermekünket.

Né nézik űk a' véneket, le-vágják a' gyerme-
keket, megrötnak sok szép szűzeket, szánd meg
Ur Istent ezeket, ne szenvedd el nag' vétkeket.

Aly boszszut rajtok népedért, meg-nyomorult
hiveidért, verd meg űket sz. nevedért, templo-
modnak romlásáért, szent Fiadnak szidalmaért.

Ne mondgyák ezt mi felőlünk, hog' nekünk
nintsen Istenünk, mutasd-meg erődet bennünk,
viaskodgyál eggyütt velünk, magasztald-fel ke-
zed köztünk.

Hog' mindenek kik ezt hallják, győzedelme-
det

let tsudállják, jovoltodat magasztallják, hatal-
magságotat áldgyák, erődet meg ne utállják.

Mi-is innen vízfőz tervén, jó ízerentsénken
örülvén, adunk hálát fel-emelvén, szemünket,
és ditsirvén, téged mind örökké, Amen.

M A S.

A Mi Mesterünk minket arra int, szüntelen
vigyázzunk, kik keresztyénnek vallyuk
magunkat a' mi életünkben.

Keresztyéneknek az ő életek szüntelen vi-
gyázás, lelke függessztvén mindenkor légyen
a' Jesus Christusban.

A' szent Máthenál Urunk azt mondgya szün-
telen vigyázzunk, hogy esztelenül ne találta-
sunk halálunk óráján.

Mert tudhatatlá a' mi Urunknak az ő eljövése,
miként laponak az ő járása és nagy okosága.

Mikoron tudná tselédes ember az orv el-jö-
vését, bizony vigyázna, és az ő házat nem had-
ná meg-ásni.

Azért mindnyájan mi fel-ővedzük a' mi á-
gyeinkat, és kezeinkben mindenkor légyen
őő szővénkünk.

Hogy ne történnyék akképpen nekünk mint
holond szűzeknek, kik olaj nélkül viselik vala
az ő lámpásokat.

De te ekedgyünk mi azonképpen mint az
ő eszes szűz, kik lámpásokban az ő utokban
olajt viselnek.

Legyenek készen a' mi lámpásaink és meg-
igazkván, hogy bé-mehessünk a' vőlegénnyel
a' menyeközben.

Hogy

Hog' mi várhatunk a' vőlegénynek az ő eljövését, az étsakán: az ő közepin mikor ő eljövend.

Mert ha úgy leszünk mint bolond szűzek, olajunk nem lesz, mig az adoktól mi megjövendünk az ajtót be-zárják.

Ajto be-zárván ha mi zörgetünk, minékünk azt mondgyák, bizony nem tudom hogy kik legyetek, ottan ki-rekedünk.

De kérjük ezen a' mi Urunkat az Ur Jesus Christust, hogy be-mehessünk ő véle egygyütt a' lakodalomban.

Ditsiret néked Atya Ur Isten a' te Sz. Fiaddal, és egyetemben a' Sz. Lélekkel, örökkön örökké.

M A S.

OH melly igen rövid volt lám e' világ, szintén olyan az égen mint egy csillag, kit befedez éj után a' nap világ.

Szorgalmas az ember e' világon, máhár keres, kintset gyűjt minden módon, azt nem tudja hogy úgy ül mint egy ágon.

El-mulattya nagy sokszor az Istenét, nem gondolja lelkének idősejét, öregbíti valamint csak az ővét.

Utorával, hamis hittel, tsaládsággal, mind elveszi a' másét álnoksággal, az Istennek nem gondol intésével.

Veritékkel, fáradsággal, nagy munkával, éjjel nappal úgy futya nagy gondokkal, azt tudja hogy örökké él e' világgal.

Nintsen mostan emberekben jó akarat, nintsen bizony immáron a' szeretet, ceste lelke csak a' nagy fősvéy élet.

Nem

Nem kell immár a' jámbor aryaflu, utálatos a' legény isten-felő, el-vettetett a' jámbor bölts Tanító.

A' sok kintsű, jofzágu, hizelkedő, mostan, kedves embereknel hazudozo, majdan el-fogy a' jámbor isten-felő.

Őrök Isten felette irgalmas vagy, im melly sokat el-szenvedsz mert nagy jó vagy, el-vesztésnek Istene mert te nem vagy.

Most e' világ mindenűt a' nagy bűnben, szintén úgy áll mint az hajo a' vízben, el-áradott számtalan gonofságban.

A' kik mondgyák magokat keresztyének, mostan azok bűnökkel bővölködnek, mert csak nével engednek az Istennek.

Ritkán hallják Istennek szent igéjét, meggyűlöttek már neki hirdetőit, mert bé-nyelték az velik a' szentséget.

Térj-meg azért te ember Istenedhez, ragaszkodgyál mindenben fellegethez, ne bizzál már oly igen e' világhoz.

Meg-tsal hidgyed tőrbén e' a' gazdagság, el-kározzat bizonyyal e' tsalárd világ, ha elveszed az Istent ki igazság.

Tekintsed meg e' világnak állapotját, megismered mindenben álnokságát, mint ha látnád fősvénynek álnokságát.

Melly számtalan sok böltsék előb voltak, nagy gazdagok, Tsáfzárók uralkodtak, mond meg nekem mind ezek hová lőtek.

Uraságok, sok pénzek, gazdagságok, szép termek

312 KÁLÓ MB-KÁLÓ MB FELE
merek, nagy házak, örökségek, el-rotattak,
idővel ők el-vesztek.

Mert olytán az ember mint a' virág, és a'
fákon erdőben mint szép zöld ág, ma iffiúság,
holnapra immár aglág.

Azt jól látod hogy a' víz melly gyorsan foly,
a' ki el jő immáron vízfőz nem foly, honnan jő
s' hová mégyen azt nem tudhadd.

Az ember-is mindenkor menten mégyen, ha-
lálához mindenkor közelb mégyen, temetését
nem tudja holott léfzen.

E' világnak illy hazug szépségének, ne higgy
immár te ember beszédének, tested lelked aján-
lyad csak Istennek.

E' világon nagy gazdag léfz Istennél, minden
joban élhetfz te felfégénél, vízfőzát ne vony csak
az ő beszédének.

Mind ezekre vezérlyen az Ur Isten, és ő vé-
le meg-válto Fiu Isten, a' Szent Lélek szentelő
bizony Isten.

M A S.

Gyarlo emberekkel feddőzik az Isten, kik
ő magok miatt vesznek-el bűnökben,
nem akarnak bizni az egy Idvőzítőben.

En kezemben mikor legyenek mindenek, ki-
ket, úgy-mond, tartnak földök és a' mennyek,
mondgyátok-meg nekem ti halando emberek.

Óltalmat mikoron másunnan kerestek, és ita-
ra vizet másunnan ki-mertek, hogy nem a' melly
kutat adot néktek Istenek.

Ritka mert ki engem követ közzületek, no-
ha min-

D I T S I R E T E K. 313

ha mindeneknek én vagyok Istenek, de csak
keveseknek követ engem életek.

Gazdagság s' ábrázat lám kedves mindennél,
de hol lehet drágább szépség én nálamnál, mire
közzületek hát engem kevés tsudál?

Imé csak én vagyok földnek menynek Ura,
minden gazdagságnak bőséges udvara, mire
hát nem fíet világ én udvaromba.

Vagyok én Atyámnak végheterlen Fia, ha-
talmos Istennek örök bőségsége, mire hát nem
jörök hozzám tanáts kérdeni?

Szeretem azokat kik engem szeretnek, és
tiszteltem őket kik engem tisztelnek, mire tisz-
teletem nem kell az embereknek?

Segítséget a' kik csak én tőlem várnak, en-
gem életekben csak azok tisztelnek, mire hát
kevesek a' kik én tőlem fűgnek?

Záloga én vagyok örök szabadságnak, és bi-
zonyos uta Atyám országának, mire hát keve-
sek a' kik hozzám járulnak?

Az egy igazságnak vallnak Istenének, mert
nem tagadhattyák ezt meg az emberek, mire
beszédemben hát nekem kételkedtek?

Nints több diadalom sohul én nálamnál, id-
vőzítő Isten senki több nálamnál, mire hát én né-
pem hogy sok felé lántikál?

Tellyes menynek földnek én vagyok Istene,
senkinek kívülem nintsen idvőisége, mire hát
kevesnek fűgg rám szeme világa?

Oh ti kemény népek én vagyok Istenek, és
csak én általam vagyom békeségtek, mire szűk-
ségtekbe én hozzám né fíetnek? O Fe-

Fene oroszlánnál, oktan állatnál, lám te
mind fenébb vagy vadak madaraknál, ki nem
fietz ember én jó voltomért hozzám.

A' vadak madarak lám egy-mást szeretik,
eggyik a' másiktól el nem felelkezik, tárfa jó
tétéről mindenkor emlekezik.

Tsudálok én ember igen te dolgozod, hogy
ezt el-felejtet illy oktan módon, hogy én ke-
fűlél te nyomorúságodon.

Jutna jól eszedben mit mivelék veled, mert
én e' világon mindent tők te veled, irgalmassá-
gomból meg-is halék éretted.

Ez hálá-adásod mert én jótémért, hogy en-
gem hátra hatz mulando világért, nem akarsz
követni nagy tűrhető voltomért.

Bizol egyebekben mert imé kívűlem, segitsé-
ged várod soktul nem én tőlem, inaga mond-
meg nekem mit nem vőtél én tőlem.

Az oktan állat meg-isméri urát, minden féle
barom halgattyá pásztorát, mire hát az ember
nem halgattyá Istent?

Teljes menynek földnek én vagyok világa,
Atyám juhainak én vagyok pásztora, mit ki-
vász egyebet ha én vagyok oltalmad?

Engedelmes szívű és kegyelmes vagyok, bű-
nőt hozzám venni én nagy készen vagyok,
s' mire hát bűnösök én hozzám nem fiettek?

Igaz el-hűgvétek hogy én nyilván vagyok,
fertelmes bűnösön bőszerű állo vagyok, mire
hát nem szűntök-meg a' sok gonoszságot?

Azért mondom nektek kik engem el-had-
tok,

tok, kegyességem mellől máshová fántaltok,
reám ne vessetek ha ti meg-nyomorodtok.

Veszedelem oka ti magatok vadtok, segitsé-
get hogy ha én tőlem nem vártok, a' tennen bű-
nösök nektek örök fogságtok.

Reám ne vessetek a' ti fogságtokért, mert én
hozzám hilak hallyátok fejenkent, medgyek jó-
voltomat ha ti meg-utálljátok.

Oh ti kemény szívűk hogy fel nem serken-
tek, én tisztetségem semminek vélitek, fenye-
getésem is csak semminek vélitek.

Ha örök életnek szép igirével, vagy pokol
torkának fenyegetésével, hogy fel nem serken-
tek e' világi szégyennel?

Medgyen kegyességem, s' mire vigyen en-
gem, hogy azokkal tartsam kik nem félnek en-
gem, én Sz. igazságom nem botsát arra engem.

Mert te hol hallottál kérlek téged ember,
hogy halálból mentett valakit olly ember, mi-
kor nem kívánta önnön maga az ember.

Azért ki halálból akar menekedni, én szent
országomban mind örökké élni, annak életé-
ben csak engem kell követni.

Ditsiret Atyának, s' a' Jesus Christusnak, és a'
vigasztalo Sz. Lélek Istennek, teljes Sz. Há-
romság egy bizony Istenségnek.

M A S. Egi harmatért.

T Ekints reánk Ur Isten nagy kegyelmessé-
gedből, és könyörüly rajunk Atyai vol-
todból, a' m gas menyországban.

Sok szűkségünk Ur Isten jöllehet vadnak né-
künk,

Lehetne adni meg nekünk

künk, mellyeket U. I. meg sem gondolhatunk,
elő sem számlálhatunk.

Mindazáltal Ur Isten mostani kérésünkben,
halgass meg kegyessen mi kívánságunkat, és
kérünk mint Atyánkat.

Adgy minékünk U. I. nagy szép firos első-
ket, és gyönyörűséges égi harmatokat, és szép
nedvességeket.

Nyiss meg nekünk U. I. a' te kintses ládá-
dat, és ne rekeszszed bé az ég tsatornáit, és
drága szép folyásit.

Ne tedd értzé U. I. fejünk felett az eget,
és kemény vassá lábunk alatt a' földet, honnan
várunk eledelt.

Ne verj minket U. I. szertelen nagy aszál-
lyal, és rekkenő ártalmas nagy hévsegekkel,
haszontalan szelekkel.

Ne verj minket U. I. első helyett nagy por-
ral, se ragyával se egyéb féle férgekkel, ártal-
mas kő-előkökkel.

Neveld inkább U. I. te szent ajándékodat,
mellyeket felféged nekünk meg-mutatott, és
életünkre rendelt.

Meg-száradtak U. I. minden féle vetések,
mezők, rétek, vizek, minden féle fűvek, el-
vesztek és meg-égtek.

Szomjuhozna U. I. minden féle állatok,
barmok, juhok, lovak, repeső állatok, el-epéd-
tek mindenek.

Szány meg minket U. I. és minden állatodat,
kik csak felfégedtől várnak minden jokat, ételt
és italokat.

Si-

Sínak rinak U. I. emberek és a' vadak, mert
nincs eledelek nekik és italok, csak bolyognak
szegények.

Emlekezzél U. I. régi fogadásodról, emlekez-
zél imár kegyelmességedről, atyai jövoltodról.

Ne nézd nekünk U. I. számtalan bűnein-
ket, előbben fel-hatott sok gonofzságunkat,
iszszonyu vérkeinket.

Meg-igirted U. I. hogy meg-halgatsz kér-
rünkben és adsz nekünk erőt alkalmas időben,
csak kérjünk szűkségünkben.

Aldgy meg minket U. I. lelki és testi jokkal,
hogy elhessünk szépen és nagy jozansággal,
drága ajándékiddal.

Segithessünk U. I. ezekből szegényeket, és
látogathassuk a' szűkölködőket, a' meg-nyo-
morodtakat.

Ha te minket U. I. mostani szűkségünkben,
meg-halgatsz kegyessen illy nagy kérésünk-
ben, a' mi kívánságunkban.

Ditsiretet U. I. mi tenéked éneklünk, Sz. Fiad-
dal és Sz. Lelkessel mi áldunk, örökké magatiz-
talunk.

M A S.

A' Melly embernek jo hiti vagyon, annak
Sz. Lélek szívében vagyon, a' Christushnak-
is lakása ott vagyon.

Tsüdalok rajtad te hű keresztyén, melly nagy
kegyessen hozzá hív Isten, Sz. Fiát adgya tené-
ked az Isten.

Ember drága vagy te az Istennél, Christus
meg-mosa téged vérével, bizzál ő hozzá immár
te szíveddel.

O 3

De

De mit kívánnál többet Istentől, nem kimé-
lé-meg Fiát embertől, kegyelmességét nem til-
tya senkitől.

Bizda' Christusra tenné magadat, teveled közli
irgalmaságát, és megmutatja néked Ő Sz. atyát.

Ki a' Christusnak zászlóját tartja, nagy há-
borúság gyakorta bántja, mert e' világnak min-
denkor ez modgya.

Örvendezzetek és vigadgyatok, kik a' Chri-
stusért háborgattatok, tsak az Istenhez ti fo-
házzkodgyatok.

Senki igaznak magát ne véllye, mert bűn-
ben lőünk minden meg-értse, bűnösnek ma-
gát hát minden itillye.

Ditsiret legyen az Ur Istennek, az Atya, Fiu,
és Sz. Léleknek, kit minden szentek örökké di-
tsirnek. M A S.

Dög-halálnak szűnetiért, 2. Sam. 24.

MI Urunk J. Christusnak szerelmes Atya Ur
Isten, kérünk szűnyék-meg immáron e'
világon nagy haragod, mint Sz. Dávid idejében.

Ki Sz. igireted ellen el-küldé Joáb Hercze-
get, hogy meg-számlálná országát, számát venné
a' Sidoknak, ki ezt mondá a' Dávidnak:

A' felséges nagy Ur Isten, meg-fokasítsa né-
pedet, miért akarod ezt Uram? bizony meg-
büntet az Isten, de Dávid ezt nem gondolá.

El-mene azért az Herczeg, nagy buval és
nagy bánattal, kezdé a' népet számlálni, meg-
haraguvék az Isten, és meg-veré a' Sidokat.

Monda a' Sz. Dávid Király: Bizony én igen
vét-

vétkeztem, borsáffad-meg nagy Ur Isté szegény
szolgádnak bűneit, mert én vétkeztem ellened.

Imé a' felséges Isten hozzá borsáta Profétát,
azt mondgya néked az Isten, ez háromban tégy
választást, valamellyiket kívánod.

A' hét egész esztendeig akarodé hogy bűn-
tesék, országod a' nagy éhséggel, avagy hogy
három hónapig ellenséged kezében légy.

Avagy hogy három napiglan dög-halál légyé
földedben, és az Istennek Angyala tsapdossa a'
te népedet, lássad azért mit akarsz most.

Monda a' Sz. Dávid király: minden felől rajta
halál, de jobb énnékem hogy essem az Ur Isten-
nek kezében, hogy nem mint ember kezében.

Mert Ő természeti szerént igen irgalmas, ke-
gyelmes, hogy e' mondást el-vegeze, az Isten a'
Sidóságban, mindgyarást dög-halált szerze.

Es tsak egy nemzetség között hétven ezren
halának, el-borsáttaték az Angyal Jerusálem vá-
rosában, hogy ott-is halált szerzene.

De mihelt a' haragus Angyal Őket üldöznie
kezdé, könyörüle a' nagy Isten, és ezt mondá
az Angyalnak, elég hadgy békét Ő nekik.

Sz. Dávid látá az Angyalt, az ég alatt és föld
fölött, Ő kezében egy eles tört, monda Dávid
az Istennek, én vagyok a' ki vétkeztem.

Fordullyon reám haragod, és az én házam
népére, monda Ő neki az Angyal, meg-kegyel-
mezett az Isten, semmit ne fély Dávid király.

Kérünk mi-is nagy U. I. Sz. erős irgalmas I.
halhatatlan, idvőzítő, és nagy üríhető U. Isten,
szűnyék-meg a' te haragod. O 4 Azért

Azért mi most emlekezünk régétől kegyes-
fégedről, mert most-is ugyan az ő vagy, né kiűl-
a' te hatalmad, halgald-meg könyörgésünket.
Uram ki meg-hosszabítád Ezechiásnak éle-
tét, hosszabítsd-meg kérünk téged minékünk-
is életünket, hogy bűnünkől ki-térhessünk.

Halálos bűnben ne esünk, bűneinket írat-
hassuk, hogy te veled uralkodgyunk, Christus
Jesussal örüljünk, mind örökkön és örökké.

M A S.

Követi vala népnek foksága Christushoz tsu-
dáját, mert sok kórokat ő meg-gyógyit vala.
Mikoron azért Urunk a' népnek fokságát
meg-látá, ottan fel-méne a' Thábor hegyére.
Es ő le-ülvén az Apostolok menének hozzá-
ja, tanítván őket im ezt mondgya vala:

Boldogok a' kik lelki szegények, szivből kö-
nyörögnek, merr a' menyország adatik azoknak.

Boldogok a' kik egyes emberek és nem há-
borognak, mert ők e' földön örökséget birnak.

Boldogok a' kik sírván munkodnak, és kinokat
vallnak, mert ők Istentől meg-vigasztaltatnak.

Boldogok a' kik az igazságot éhezik szom-
jazzák, mert ők Istentől meg-élegítetnek.

Boldogok azok kik irgalmasok mások könyö-
rülnek, irgalmaságot mert Istentől nyernek.

Boldogok a' kik ültet szivűk, hitből megüz-
tultak, mert meg-ismérvén az Istent ők látják.

Boldogok a' kik békeféleg szerzők, mert ők
hivattatnak, az igaz hitben Isten fiainak.

Boldogok a' kik az igazságért üldözést szen-
ved-

vednek, mert a' menyország adatik ezeknek.

Boldogok lesztek mikor Christusért embe-
rek gyűlölnék, meg-szidalmaznak, közűlők
ki-űznek.

Akkoron azért örvendezzetek és ti vigadgya-
tok, mert menyben lesznek néktek jutalmotok.

Sz. Máthe írta ez néhány ígét Christushoz
általa, az ő könyvének ötödik részében.

M A S.

Istenünkhöz fohászkodván, könyörögjünk
Istendevén, panaszunkat nagy ohajtván, be-
szellyük elő nagy sírván.

Mert e' világon élünkben, vagyunk csak
nyomorúságban, a' pogányok birtokában, im
majdan esünk markokban.

Lako földünkől immáron, el-kergettek már
mindnyájan, szűleinket a' fogságban, el-be-vit-
ték országokban.

Kérlemben-is sokan estek, ezt látván el-ijed-
tenek, a' te Sz. tudományodnak, sokan ellene
mondottak.

Mig felejtess-el Ur Isten, láss immár hozzánk
nagy Isten, könyörülj te népeiden, ály boszítu
ellenfégeden.

Engedd a' te jóvótodat, láthassuk nagy hatal-
madat, mindenütt a' te nevedet, hirdethessük
jó-tétedet.

Sz. igédnek tanítását, ne vedd-el prédikálását,
hirdetteffed gazdagságát, Sz. Fiadnak igazságát.

Nevelj minket ez életben, nevednek ismereti-
ben, ne hadgy minket a' vakságban, az előbbi
tévelygésben.

De adgy igaz Tanitokat, kik a' te akarato-
dar, hirdések nagy jó kedvedet, bűnösökhöz
szerelmedet.

Ennyi nagy sok bánatunkban, vigasztaly-meg-
sziveinkben, tsendességet mi lelkünkben, adgy
mind egész életünkben.

Tanulhassuk szent igedet, halhassuk kegyes-
ségedet, igédből akarotodar, erthesük te jó
kedvedet.

Ezért örök tisztességgel, tartozunk hála-
adással, ez okáért nagy fel szoval, ditsirünk
egy akarattal.

Hatalmas Atya Ur Isten, megváltó Fiu Ur Isten,
a' vigasztalo Ur Isten, legyen állapotban egy Isten.

M A S.

Nota: Jollehet nagy sokat szoltunk:

M Enybéli nagy Isten hozzád kiáltunk, ke-
seredett szível hozzád folyamunk, mert
veszedelmünkben nints hová lennünk.

Soha nem mondhattuk-meg mi nyelvünkkel,
meg sem gondolhattuk a' mi szívünkkel, men-
nyi veszedelem vagyunk fejtünkön.

Mint a' bű ar-vizek ugyan áradnak, rettegés,
félelem, fizetés rajtunk, sem éjjel sem nappal
nints békeségünk.

Tsak keserűség már a' mi életünk, semmi
jószágunkból mi nem élhetünk, ne hadgy nagy
Ur Isten kétségben esnünk.

Ugyan el-fáradtunk a' nagy bánatban, meg-
epedtünk immár a' kár-vallásban, tsak hogy
még nem fekszünk a' koporsóban.

Kimél-

Kiméletlen azért minket rontatál, mi ellen-
séginket el-pusztittatál, mint a' bárányokat meg-
szaggattatál.

Nintsen immár nekünk semmi örömünk,
nagy keserűséggel rakva életünk, nyomorusá-
gunkban szolni sem merünk.

Meg-alázál Isten, a' földhöz verél, minden
vigasztalót tőlünk el-vével, gonosz bűneinkért
a' tűzben verél.

Im fejet hajtottunk Istenfégednek, igaz vol-
tát látjuk itéletednek, mi vagyunk okai bűn-
terésednek.

Könyörtűly már rajtunk kérünk Ur Isten,
mert meg-emelzt minket a' veszedelem, tekint
reánk azért légy segítségvel.

A' te Sz. Fiadért Jesus Christusért, adgy min-
den jót nekünk a' mi Urunkért, ne vels el
örökké tőled bűnünkért.

Mutasd-meg immáron e' világ előtt, hogy
nagy gondod vagyunk te seregedre, úgy mint a'
te magad szemed fényére.

Hozd-el az örömet és békeséget, a' szegény
kőségnek adgy tsendességet, vedd-el immá-
rolunk az ellenséget.

Ne ditsekedhessék mi ellenségeink, ne mond-
gyák hogy nintsen nekünk Istenünk, kérünk
mi Sz. Atyánk rámadgy mi mellenk.

Ditsiretet azért mi neked mondunk, nagy
hála-adással fel-magasztalunk, a' Sz. Angya-
lokkal áldottnak mondunk.

M A S.

O 6

Se-

Segítségül hívjuk a' menybéli Istent, hogy minket ne hadgyon nyomoruságinkban, bátorison minket az ő Sz. Lelkével, távol járjon sőtünk a' nagy hitetlenség.

Parantsola Isten nyomoruságinkban, hogy csak őtet hívjuk hitből segítségre, irván hadta nekünk ő Sz. Dávid könyvében, senkinek nem illik róla kételkedni.

De az hitetlen szív mindenkor gondolja, hogy el-felkerkezett róla az Ur Isten, és hogy róla igen megszűnt el-távozott, nem várhat őtől menyből segítséget.

Szükség azért hinni minden nyomorultnak, hogy Isten szeméi menyből reá néznek, és ki-mentí őtet minden nyavalyából, de határt ne vessen ő segítségének.

Joséf Pátriárkát Egyptus országban, két esztendeiglen tarták a' fogságban, onnét Isten őtet el-ki-szabadítá, Egyptus országban Fejedelmévé.

Dávid pásztor vala, de nagy tsuda-képpen őtet el-választá Királyi felségre, és mind holtáiglan lón neki oltalma, mert Istenben vala neki bizodalma.

Minket-is nem hágy-el a' felséges Isten, mert iglretivel magát kötelezte, csak vessük ő benne mi reménységünket, e' világon leszen mi kegyelmes Atyánk.

Jusson jól eszedben Sz. Péter mondása, holott ő azt írja egygyik levelében, Istenben vessétek szorgalmatozságatok, mert ő neki vagyon mi rólunk nagy gondgya.

Christ

Christus-is azt mondgya Evangeliomban, etünkrol itunkrol és ruházatunkrol, nekünk hogy ne legyen szorgalmatozságunk, hanem kiváltképpen Isten országáról.

Azért adgyon nekünk Isten igaz hitet, szívünköl ki-végyen nagy hitetlenséget, szomoruságinkban vigasztalljon minket, halálunk oráján legyen mi mellettünk.

M A S.

Semmit ne bándodgyál Christus Sz. serege, mert nem árthat neked senki gyűlölsége, noha e' világnak rajtad dühösége, nem hágy téged szégyenben Christus ő felsége.

Királyi nemzet vagy, noha te kitsiny vagy, az Atya Istennél bizony te kedves vagy, ő Sz. Fia által már te-is fia vagy, minden ditsőségében hidgyed hogy részes vagy.

Hogy ha te igazán a' Christusban bizol, hidgyed hogy lélekben Istennél meg-bizol, ha Christus véreben igaz hittel iszol, hidgyed hogy örökké meg nem szomjuhozol.

Akar mint halászfzon az őrdög utánad, az őtagjaiban dühösködgyék rajtad, mind tőrrel, fegyverrel siessen utánad, ha Christusban bizol hidgyad az sem árthat.

Rajtad semmit nem fog a' pogány ellenség, noha nehéz neked a' rettenetesseg, bátor koncz-ra hánnyon az 'hitlen ellenség, fel-támaszt a' Christus neked nagy reménység.

Oltalmazza Christus az ő Szentegyházát, miként a' jo pásztor az ő juhorskáját, valaki hal-

O 7

halgattya a' Christus mondását, viseli mindenben szorgalmas gondgyát.

Sieis most mi hozzánk Christus segily minket, a' te Sz. igéddel nevelled hitűnket, a' te Sz. Lelkessel birjad életűnket, hogy minden dolgunkban ditsirhelessünk téged.

Igaz fogadásod és minden beszéded, nyilván vagy on immár minden ditsősséged, ne hadd elpusztulni e' kitsiny sereget, kiért a' kereszt-fán vállal nagy kinokat.

Ne nézzed Ur Isten e' világ vakságát, te nagy jó-voltodrol háladatlanságát, a' te igéd ellen ily nagy káromlását, nézzed a' Christushnak ártatlan halálát.

Vedd-el már mi rolunk a' fok ellenféget, vedd ki mi közzűlűnk a' fok gyűlölséget, esnek nagy szégyenben minden ellenfegink, a' kik meg-tagadgyák a' te ditsősséged.

Senkiben nem bizik az Anyaszentegyház, hanem csak te benned ki minket oltalmaz, és igazsággoddal mindenkoron táplálsz, te Sz. sebeddel minket meg-vigasztalsz.

Hálát adunk néked menybéli nagy Isten, ki vagy egy állatban és három személyben, ne hadgy minket rettegűnk a' keserűségben, halálunk oráján ne esűnk kétségben.

M A S.

NEzz mi reánk Ur Isten kegyelmessen, és könyörűly te népedé, mert majdan elfogyunc e' földön, ha te meg nem lársz nagy Ur Isten.

El-áradtak Ur Isten fok inségink, mint a' ten-

get

ger veszedelmink, mint a' vizek könyhullatásunk, meg-fokasultak nyavalyáink.

El-pusztultak Ur Isten te templomid, el-oszlottanak juhaid, meg-kevesedett te sereged, majd el-fogy Uram tiszteleted.

Mind ezek most Ur Isten vadnak rajunk, senki nem könyörűl rajunk, gyalázat szidalom mi rajunk, a' te nevedért rutoltatunk.

Aly boszszut már Ur Isten te nevedért, viaskodgyál Sz. igédért, az hitetlen népeket ezért, verd-meg Ur Isten te népedért.

Sok ideje Ur Isten hogy versz minker, mire nem keserűlsz minket, miért szenveded kisseb-ségedet, könyörgűnk Uram verd-meg Őket.

Szidalmazák Ur Isten te nevedet, és tsufolyák Sz. Fiadat, el-pusztíttyák örökségedet, halgasd-meg Uram panaszunkat.

Tekints reánk Ur Isten magas menyből, lásd-meg Őket haragodból, ments-meg minket nyavalyáinkból, keserűséges rabságunkból.

Hogy tégedet Ur Isten békefégyben ditsirhelessünk mi szívűnkben, vállást tehessűnk igaz hitben, áldott légy Ur Isten magas menyben.

M A S.

KErlek és intlek mostan tégedet, a' nagy Istennek Sz. személyére teremtetett ember, hogy visely gondot idvősségedről, örök életedről: Mert el-jő a' nap melly nap e' világ tűz miatt mind meg-ég.

Melly nagy félelem akkorou leszzen, mikor a' Christus az ítéletre el-jövendő leszzen, hogy min-

mindeneket meg-hánnyon vessen, igazán itél-
lyen: El-jő bizonynal az Isten Fia szép fényes
felvőben.

Először pedig a' Sz. Angyalok, a' nagy szép
szavu hangos trombitát égből fel-fuvallyak, ki-
nek szavára minden hallottak hamar fel-támad-
nak: Mert:

Nem kell akkoron senki aranya, sem szép
ruhája, sem gazdagsága, mert föld meg-rothasz-
tya, csak boldog léfzen a' ki most meg-tér, Chri-
stus Urunk mondgya: El-jő:

Ezt nyilván hidgyed, hogy ez így léfzen, mi-
helt az ígét te meg-értended, és Istent halgatod,
Sz. Dávid által, Sz. János által Isten szavát hal-
lod: Mert:

Elő-hozatnak szám-tartó könyvek, kikből
az Isten mindent meg-itél, mindenek láttára, a'
titok dolgok meg-jelentetnek, bizony nyilván
léfznek: El-jő:

Ott mit felellyek én bűnös ember, kihez fo-
lyamjam és esedezzem az én bűneimért, hol
még a' jó-is nem léfzen bátor Christus Urunk
előtt: Mert:

Oh te felséges hatalmas nagy Ur, ki minde-
neknek csak te vagy Ura, királyok Királya, ké-
rünk most téged, hogy idvőzítsed szegény bű-
nösöket: El-jő:

Emlekezzél-meg kegyelmes Isten, hogy én
érettem emberré lőtél, szörnyű ként szenved-
tél, nagy fáradságot, keserűséget én értem fel-
vőtél: Mert:

Kér-

Kérlek én téged el ne vess tőled, a' véghetet-
len örökké-valo nagy keserű kínra, kérlek ne
legyen hejában értem a' te Sz. halálod: El-jő:

Isak sóhász kodom én édes Uram, mint Iste-
nemhez, kegyes Atyámhoz, édes meg-váltóm-
hoz, hogy légy kegyelmes szegény juhodhoz,
meg-térő bűnösökhöz: Mert:

Lám meg-botsátál Magdalenának, undok
fertelmes gonosz bűnösnek te hozzád térőnek,
és meg-botsátál bűnös tolvajnak halála idején:
El-jő bizonynal:

Allás engemet a' jók között és válassz el ki
gonoszok között, felséges Ur Isten, hogy lás
engemet job kezéd felől, én édes Istenem: M:

Síralmas léfzen nyilván el-hidgyed, számlálha-
talan sok embereknek ítéletnek napja: de nagy
vigaság és öröm léfzen akkor az hűveknek: El:

Ennek-okáért intlek tégedet, Isten képre,
ékesítetted oh emberi állat, siess és viselly igen
nagy gondot ítélet napjáról: Mert:

Ne vedd tsufiságra és sikerségre, a' nagy Isten-
nek fenyegetését, áldott Sz. ígét, melyet né-
ked most sok jámbor által bizonyosságul hirdet:
El-jő bizony:

I N T R O I T V S.

EL-bé-megyünk nagy örömmel, Felséges
Isten, a' te szentidnek gyűlekezetiben, a' te
templomodban, Felséges Atya Isten.

Ott meg-állunk te előtted, Felséges Isten,
igaz hitből áldozunk te előtted, vallást tévünk
rólad, Felséges:

Ugy

Ugy kívánczik mi lelkünke a' te Sz. igéd-
hez, mint a' szomjuhozó szarvas a' vízhez, az
hideg kut-főhöz, felféges Atya Isten.

Örvendezünk örömtünkben, felféges Isten,
mert el-bé-jutottunk immár elődbe, a' te tem-
plomodban, F. A. I.

Tsak ez nekünk vigaságunk, F. I. hogy la-
kozik a' te neved közötünk, ditsiretel tö-
lünk, Felf: A. Isten.

Tarts meg azért békeségben, felféges Isten,
ez kitsiny seregeinket igaz hitben, te tilzteletd-
ben, felféges Atya Isten.

Prédikáltald szent igédet, felféges Isten, ne
hadd szomjuhozni a' mi lelkünket, áld-meg
életünket, F. A. I.

Zengedeznek mi ajakink, felféges Isten, ör-
vendetes szokban, ditsiretekben, ékes énekek-
ben, F. A. I.

Aldott vagy te magas mennyben, F. I. kit illet
ditsiret a' Sz. templomban, Anyaszent-gyház-
ban, Felféges Atya Isten.

M A S.

Ditsirlek Uram téged, hogy ez el-múlt éjél,
életem meg-örizted, hatalmas kezddel.
Szeretségnek töredből, melly környül vőtt vala,
imé engemet ki-vől, oh mindennek Ura!

Néked adok hálákat, én kegyes Istenem, és
kérek mint Aryámat, ma-is tarts-meg engem.
Hogy szolgálhassak néked, akaratom szerént,
életemet vezérlyed, légy velem oránként.

Hogy el ne tévedgyem, a' te Ősvenyidről,
ne

ne ártson ellenségem, Őrizkedgyem büntől. Ő-
rizz-meg jovoltodból, Uram téged kérlek, Őr-
dög álnokságotól, hogy semmit ne félljek.

Adgyad hogy erős hittel, bizhassam szent-
Hádban, bűncimet töröld-el, tarts-meg irgal-
madban, hiszem hogy ezt meg-adod, a' mint
meg-igírted, bűntünket meg-botsátod, ha kö-
nyörgünk néked.

Szerels jó reméniséggel, melly nem ejt szé-
gyenben, atyafi szeretettel, éppits életemben,
hogy szívből szerethessem felebarátomat, és eb-
ben ne keressék csak az én hasznomat.

Engedd hogy Sz. igédet, bátran meg-vallhaf-
sam, risztemben hűségemet, néked meg-tart-
hassam, senki engem e' földön tőled el ne von-
nyon, hived seregében felféged meg-tartson.

Hogy Sz. ditsiretedre, végezzem ez napot,
tőled ne térjek félre, vezérlyed utamat, áld-meg
termő földünket, Őrizz életünkben, mert min-
den szerentsénket ajánlyuk kezédben.

M A S.

Atya Isten tarts-meg minket, és Sz. igédben
hitünket, ronts-meg mi ellenségtünket, és
minden kegyetleneket.

Kik a' Christust háborgatni, és Sz. székiből
le-vetni, akarják űtet rontani, Ő hivedben ker-
getni.

Christus ki vagy uraknak Ura, és Tsászárok-
nak Tsászára, jelentsed Istenfégedet, és törd-
meg ellenségedet.

Tarts-meg minden hivedet, te szegény ke-
refz-

refztyénidet, hogy ditsirhefszünk tégedet, tan-
egygyvességben népedet.

Oh Sz. Lélek áldott Isten, vigasztally minket
e' földön, légy jelen mi szükségünkben, és
minden keserűségünkben.

Nevelly minket az igaz hitben, Christushoz
ismeretiben, végy minket szent szerelmédben
és holtunk után örömben.

M A S.

OH mint keseregnek most a' keresztyének,
nintsen ő nékiek semmi békésegek, mert
el-hatalmaztak a' sok hitetlenek.

Kik a' Jesus Christust el nem szenvedhetik, és
az ő székiből őrten el-le-vertik, az ő érdemében
hitőket nem vetik.

Egy felől környülünk a' szent érdemesek, más
felől környülünk idegen nemzetség, kiknek a'
Christusnak szolgáló nevétség.

Szidalmaazzák ezek a' Christushoz nevet,
nem különben tartják mint eretnekeket, a' kik
a' Christushoz vetették hitőket.

Ne hadgy azért minket, hatalmas Ur Isten,
mert a' te népednek nintsen segítsége, nintsen
oltalmazója, nintsen fejedelme.

Hogy ezt meg-érthesse Christushoz Egyhá-
za, hogy csak te vagy neki kegyelmes Isten,
és minden árváknak kegyes táplálója.

Ditsitessél Atya mindenható Isten, és a' te
Sz. Fiad veled egyetemben, a' Sz. Lélek Ur
Isten örökkön örökké.

M A S.

M A S.

Menynek és földnek nemes teremője, és
mindeneknek kegyelmes Istene, sohul sen-
ki nints ki téged nem félne, és nem rettegne.

Ne büntess minket a' mi bűnünk szerint, és
ne kárhoztass a' mint érdemlenők, mert ugy fe-
nykent mi pokolra mennénk, és mind el-vesz-
ténk.

A' mi atyáink vétkeztek ellened, mi-is sok
bűnnel káromlottunk téged, de bűneinket te
meg-engedheted, és el-veheted.

Ne gerjedgyen-fel haragod ellentünk, te szi-
ved elől hogy mind el ne vesszszünk, a' te neved-
ért légy kegyelmes nekünk, mi jo Istenünk.

Sok ideje már hogy nyomorgattatunk, vesze-
delmünkben igen meg-fáradtunk, azért Ur Is-
ten csak te tőled várunk, könyörűly mi rajtunk.

Halgass-meg minket kegyelmes Istenünk,
mert segítségér csak te tőled kérünk, nintsen e-
gyébnek kinek esedezzünk, és reménkedjünk.

Borsáld-meg bűnét a' te seregednek, vedd-el
romlását a' te hivednek, hogy nagy örömmel
téged ditsirjenek, és tiszteljenek.

Ditsőség néked kegyes Atya Isten, és ural-
kodo áldott Fiu Isten, a' vigasztalo Sz. Lélek
Istennel, örökké amen.

M A S.

Felleges Isten menynek földnek Ura, és em-
bereknek kegyelmes vezére, minden álla-
toknak kegyes táplálója, és éltetője.

Tégedet vailunk kegyelmes Atyáknak, bfi-
nős

nős emberek mi oltalmazónknak, Christus Jézusért kegyes táplálónknak, gondviselőnknek.

Mostan Ur Isten mi nagy nyavalyánkban, hozzád kiáltunk keferülégtünkben, hogy ne hadgy minket ily nag' szűklégtünkben, árvaságunkban.

Igiretedet tellyesíté meg rajtunk, hogy dicsőségek Sz. neved közönnünk, ne örüllyenek pogányok mi rajtuk, te légy mi velünk.

Téríts- (ronts-) meg Ur Isten a' bálványozókat, kik hatalommal kergetik lelkeinket, és kik tsufollyák a' te Sz. Fiadat, Christus Urunkat.

Atya Istennek örökké ditsőiség, és a' Christusnak adalsék tisztesség, a' Szent Léleknek egyenlő méltóság, menyben ditsőiség.

M A S.

Mi kegyes Atyánk böltselégnek Ura, és mindeneknek nagy bölts tanítója, a' kinek nem vagy te igazgatója, nints oktatója.

Mi te fiaid tudatlanságunkban, gyermeklégtünkben és ifjuságunkban, néked könyörgünk mi tanúságunkban, imádságunkban.

Világosíté meg goromba elménket, tanúságunkban te vezérly bennünket, a' tudományra gerjezd fel szivünket, és mi lelkeinket.

Örizz meg minket fajtalan erköltstől, minden naponként fertelmes beszédétől, Istentől mált gonosz részegségtől, éktelenlégtől.

Adgy jo Tanító-Mestereket nekünk, adgy böltseléget ő általok nekünk, adgy jo erköltsőt, értelmet minékünk, mi jo Istenünk.

Hogy jóvendőre mi fel-nevekedvén, téged dicsőítsük.

örjünk mindenkortisztelven, fel-magasztalunk nagy jámborul élvén, néked engedelmességgel.

Hog' szolgálhassunk te Szentegyházadnak, használhassunk felebarátinknak, de kiváltképpen atyáinknak anyáinknak, édes hazáinknak.

Annak utánna a' mi házainkat, tudgyuk bírnia mi-is mi magunkat, tudgyuk nevelni a' mi magzatinkat, és szolgainkat.

Hogy holtunk után a' nagy iskolában, Sz. Háromságna ő tanításában, az Augyaloknak szép társaságában, tanuljunk jobban.

Ditsőiség néked kegyes Atya Isten, és uralkodo áldott Fiu Isten, te vigasztalo Sz. Lélek Ur Isten, áldgy meg hitünkben.

M A S.

Tsak te benned Uram Isten vagy bizodalunk, mert sem égen sem a' földön nints több segítségünk, azért halgass meg minket mert néked könyörgünk, és tekints-le magás menyből, könyörülly mi rajtuk.

Légy vezérünk, kegyes Isten, légy erős Hadnagunk, légy kő-varunk, légy páisunk, légy minden oltalmunk, ne mondgyák azt a' pogányok, hogy nintsen Istenünk, ne káromlyák bolzsuságra a' szent nevedet nekünk.

Oltalmaz meg mostan minket minden elentégtől, támadgy mellénk mert igitted magad segítségül, szabadíts meg immáron az hitetlentégtől, ditsirheisünk mindenkoron téged igaz hitből.

Vedd el rolunk, kegyes Isten, e' nagy sok in-
séget,

féget, mert látod hogy mind Pharahok mostan
a' fő népek, lágyts hozzánk mint a' viasz ó ke-
mény sziveket, hogy lehessünk mi ő vélek lé-
lekben egygyesek.

Ezt engedgyed Arya Isten a' te szent Fiad-
ért, a' meg-válto mi Urunkért, a' Jéhus Chri-
stusért, kit borsítál e' világra halálra bűnünkért,
és meg-áldál mind örökké minket ő kedvéért.

M A S.

Nota: Híborúsága Dávid Királynak:

NE hadgy el-esnem felséges Isten keferűsé-
gemben, te szent Fiadért légy segítség-
ne essem kétségben, mert minden felől látod Ur
Isten vagyok kéfértetben.

Az irás rolad felséges Isten bizonytal azt
mondgya, hogy valakinek te benned vagyon
szíve bizodalma, az olyan ember meg nem
szegyenül mert te vagy oltalma.

Gyermekfégetől fogván Ur Isten mind ez
ideiglen, téged hittalak én segítségül minden
szűkségemben, mostan is nintsen több bizodal-
mam sem mennyen sem földön.

Bizony nem tudom kihez folyamjam egyéb-
hez náladnál, mert nints igazság és irgalmaság
teremtett állatnál, szívem fájdalmát senki nem
tudgya Uram több náladnál.

Akar mint hányam vessem elmémet felséges
Ur Isten, ha vigasztalást soho nem lölök ke-
serűségemben, hanem te benned felséges Isten
te igiretedben.

Nintsen szívemnek több bizodalma, Ur
Isten

Isten náladnál, valamig gyötresz szabad légy
elem, csak ne haragudgyál, mint kegyes atya
át dorgállya, csak hogy meg ne utálly.

Tsak te egyedül volnál Ur Isten énnékem
gyámolom, nagy fájdalomban és romlásban
én vigasztalom, ne hadgy el-esnem meg-
szegyenülöm kegyes oltalmazóm.

A' szegénységnek nagy kisereti engemet
zorogtat, kár-vallásimnak bánatya izgat, be-
egség tántorgat, mindazáltal csak te tőled vá-
rok Ur Isten oltalmat.

Irgalmasságnak Ura Istene és erős kut-feje,
kinek szemei a' földre néznek nyomorult sze-
gényre, hozzád kiáltok légy segítség-
nem szűkségembe.

Melly nagy örömm és bizodalom nékem
ezen vagyon, hogy igireted mint drága zálog
én szívemben vagyon, Christus Jéhusért engem
meg-halaszt az bizonytal tudom.

Azért könyörgök szent felségednek mint jo-
Istenemnek, én teremtmények és meg-válto-
nak szent Időzítőmnek hogy légy kegyelmes
te szent nevedért az én bűneimnek.

Tudom előted úgy-mint magamban bűnös
ember vagyok, de Christus Jéhus szent haláláért
nálad kedves vagyok, mert ő általa te fiad va-
gyok örökösöd vagyok.

Jelents-meg hozzám felséges Isten kegyel-
mességedet, és véghetetlen kegyes Atya ne-
nagy szerelmedet, hogy tellyesírd-bé könyör-
gésemet szent Igéretedben.

P

Add

Add-meg Ur Isten te Sz. nevedért a' mit tőled kérek, Sz. Fiad által tellyes szivemből kiért most könyörgök, mert csak te benned bizom Ur Isten míg e' testben élek.

M A S.

H Alát adunk teneked Örök Isten, ki mennyekben vagy Örök ditsőségben, megépítesz minket te Sz. igédben, hogy ne elsűnik kétségben szűkségünkben.

Kérünk téged minden imádságunkban, ne hadgy minket el-vesztünk vakságunkban, tarts meg minket az hínek ágaiban, Sz. Fiadnak Jესusnak vallásában.

Ez világnak ne nézzed nagy vakságát, Sz. igédhez nagy háládatlanságát, minden bűnben tőled el-távozását, Sz. nevednek minden nagy káromlását.

De tekint-meg Christusnak méltóságát, Sz. Fiadnak kereszt-fán kin-vallását, áldagát, vére kiöntését, a' híveknek bűnökért aida.

Tarts meg köztünk meg-érett Sz. igéd vigasztallya Sz. Lelked mi szivünket épít meg romlott természetünket, ditsirhelessük Örökké felfégeder.

M A S.

Könyörgés az Istennek oltalmáért.

O H mindenható Isten, ki a' te kegyelmségedből, a' te Sz. igédben magadat meg-jelentéd, a' te akaratodat híveidnek ki-jelentetted, hogy téged ilmérjünk, és Örökké ditsirjünk.

Könyörgünk mostan néked, bocsásd meg mi bű-

bűneinket, oltalmaz-meg minket minden féle gonosztul, ördögtrül és a' bűntül, az haláltul és kárhozattul, a' Jესus Christusért, mi meg-fabadítunkért.

Oltalmazd híveidet, kik téged fel-magasztalnak, és csak te benned biznak, minden nyavalyájokban, hogy az hitetlen népek, meg ilmérjék hatalmasságodat, hogy a' te híveid Örökké tisztelljenek.

Ditsiret az Istennek, Atyának és a' Fiúnak, és a' Szent Léleknek, az egy bizony Istennek, kit ditsirnek mennyekben mindenkoron. a' Sz. Angyalok, jer mi-is ditsirjók, mert irgalmas minékünk.

M A S.

E Bredgyél-fel világ bűneidből, vedd eszedben magad a' nagy bűnből, melyet neked utolsó időről, magyarázott Christus Jესus ítélet napjáról.

Minden írások immár be-töltenek, a' Profeták valamit hirdettek, a' szent Atyák a' mit reménlettek, Urunk Jესus Christus által véghezvitték.

Nem késik már az ő el-jövése, közel vagy on e' világnak vége, minden dolgoknak már el-jövése, Christus Jესus e' világ a el-jő itélnie.

E világnak istentelensége, az uraknak nagy kegyetlensége, a' kölségnek engedetlensége, jele bizony hogy közel már Christus el-jövése.

Minden rendek vadnak bátorsággal, győnyörködnek csak az álnokságban, izeret mints

az atyáskban, és kevéssé vadnak immár kik
hisznek Christusban.

Esznek, isznak, nagy bárran lakoznak, meny-
országrol de nem gondolkodnak, el-mulando
dolgozokban forgodnak, azt sem tudják melly
orában azoktól meg-válnak.

Sikerfőgre vésznek minden intést, meg-veter-
tek mindé jó rendelést, a' tanítók né látnak épü-
lést, Sz. írásból mikor térsznek idvőséges intést.

Adgyunk hát az Atya-Istennek, mondjunk
ditsiret szent Fiának, véle egyetemben Szent
Léleknek, mind örökkön és örökké a' szent-
Háromságunk.

M A S.

Halgass meg minket Ur Isten, tekints re-
ánk Uram Isten, ne hadgy-el minket infé-
günkben, Halgass meg minket Uram Isten.

El-hatalmaztak mi rajunk, kik szolgál vol-
tak közöttünk, azért néked hűből könyör-
günk, Halgass meg minket Uram Isten.

Adgy meg minket népeidet, oltalmazza
fereg-det, fel-magasztaljuk Sz. nevedet: Hal:

Mutasd meg kegyelmedet, lássuk irgalma-
ságodat, vedd-el mi tőlünk haragodat: Hal:

Ne nézzed sok bűneinket, és meg ne szám-
lállyad őket, te Sz. Fiadért segily minket: Hal:

Azt mondják a' pogány nepek, Istene nintsen
e' népnek, így segitléggel te népednek: Hal:

Vedd hozzád imádságunkat, verd-megmi el-
lenféginket, és meg oldozza rabságunkat: H:

Ditsiret Atya Istennek, Fiának Christus Jé-
susnak.

usnak, és vigasztalo Sz. Léleknek: Ditsirünk
téged örök Isten: Ditsirünk téged örök Isten.

M A S.

Bizodalunk Christus által Istenben, va-
gyon, hogy minden jó mellyet várunk tőle
meg-adgyon, szent írásból bizonyosságunk erről
fok vagyon.

Jövedek hozzám mindnyájjan kik munkál-
kodtok, bűnösöknek sokságával terhesek vol-
tok, örökké valo nyugodalmat nálam találtok.

Zalog-keppen igiret minékünk adgya, mint
egy drága jápis követ, a' ki meg-váltja, nün-
dent meg-ad, s' Sz. igéjét tőlünk nem tiltja.

Oh melly drága e' zalognak az ő jutalma!
mert hitünknek nints e' földön több bizodal-
ma, és lelkünknek ördög ellen erős oltalma.

De meg-lássad hív keresztyén megne utálljad,
és hitetlenféged miatt meg ne tsufollyad, tőle
mit kérsz mind meg-adgya, bizonynyal várjad.

Azért térsen ő halálzást a' meg-adásban,
hogy szivünket föl-indítsa nagy buzgóságra, és
állafon áhítatos imádságunkban.

Lám a' fiak gonosz atyáktól kérnek kenyeret,
nem ad nekik az ő atyok kenyérért követ, mo-
nyivel inkább Isten adgya mi szükségünket.

Olly nagy gondja vagyon rólunk Christus Jé-
susnak, hogy tulajdon Pásztorá lőtt ő juhainak,
és könyörög mi érettünk ő szent Atyának.

Mint hogy senki véle nem volt kinszenvedés-
ben, azon-keppen senki nintsen idvözítésben,
azért nints-is bizodalunk nekünk egyébben.

P 3

Chri-

Christus által kik Istentől minden jót várnak, és gyakorta Sz. Lélektől meg-újítatnak, azok veszik boldogságát a' menyországnak.

M A S.

Aldott az Ur Isten örökké mennyekben, ki minket vezérlett ő ditsireiben, meg-bá-
gatott minket mi könyörgésünkben, neve di-
tsirtecsék örökké mennyekben.

Erőtlenség vagyunk mi természetünkben, minden romlandóság mi emberiségünkben, a' nagy ellenfénytől való rettegésben, csak te töle-
dünk oltalmat életünkben.

Vezérly Uram minket a' te jó kedvedben, és igazgass minket a' mi életünkben, életünknek rendi legyen Sz. igédben, hogy ne tévelyegjünk ez árnyék világban.

Ditsirtecsék Uram irgalmaságodért, ki minket kedvvel a' te Sz. Fiadért, ditsőség tenéked A-
tyai voltodért, a' te Sz. Fiadnak vigasztalásáért.

M A S.

Nota: *En hivatam, én sz. nép:*

Ditsiret legyen Istenedek, Atya. Fiu, Szent Leleknek, minden jó-téteményéért, hoz-
zánk való jó-voltáért, a' mit bennünk most el-
kezdett, s' véghez vitt tisztességére, abból di-
tsirtecsék neve.

Jöjön közünkben országa, legyen az ő akarat-
tya, mind mennyé földön mondása, kenyérünket
ma meg-adgya, és bocsássa bűneinket, miképen
mi is bocsátunk, kik vékeztenek ellenünk.

Ne ejtsen ördög kezében, nehéz lelki kísér-
tet.

retben, de szabaditsón gonosztul, pokoltul, örök
háláltul, mert csak őve az hatalom, ditsőség és
birodalom, mind örökkön és örökké.

M A S.

Meg-bántunk Isten szüntelen tégedet, mert
nem őrizzük a' te Sz. igédet, sok bűnein-
kel ingerlünk tégedet, de kegyelmes vagy ne
hadgy azért minket.

Mert mi emberek földből teremtetünk, a'
gonoszságra és hajlandok vagyunk, mennyekre
nem igyekezhettünk, mint fel-vetett kő a' föld-
re sietünk.

Halgass-meg azért kegyelmes Ur Isten, te-
kints mi reánk ki vagy erős Isten, te Sz. Lelked-
del vigasztaly Ur Isten, hogy te Sz. igéd legyen
bősületben.

Ditsiret legyen néked Örök Isten, ki mostan
reánk néz nagy kegyelmeften, és nem hadíz
minket Sz. igiretedben, de meg-látogat Sz.
Lélek Istenben.

M A S.

Mondgyatok ditsiretet keresztyének az Ur
Istennek, szentféges tisztelelet adgyatok
ő nevének.

Örvendgyetek ő néki igaz Isteni félelemmel,
mert köztetek lakozik az Anyaszentegyházba.

Es meg-elégíti lelketeket lelki kenyérrel,
biztat ő igéjével, édes igiretével.

Sz. Uram a' te neved, Sz. vagy te a' magas
menyben, Sz. vagy és rettenetes minden nem-
zetségeken.

Tégedet illet Uram mi tiszteletünk hála-adásunk, a' mi gyülekezetünk innepi szentelésünk.

Hála légye tenéked, hogy meg-jelested te magadat, hogy meg-értettük Uram a' te akaratodat.

Ditsiret és ditsőség légyen tenéked a' magas mennyben, ditsiret és tisztetség az Anyaszent-egyházban.

M A S.

Szent vagy örökké Atya Ur Isten, a' magas mennyekben, ki teremtetél és meg-tartottál e' nyomorult testben.

Szent a' mi Urunk Ur János Christus kit értünk borsátál, kivel meg-váltál hogy testünk miá lelkünk el ne vesszen.

Szent a' Sz. Lélek ki az Atyával egy és a' Fiuval, a' ki vigasztal és tanít minket az Örök életre.

Szentség ditsőség légye tisztetség a' Sz. Háromságnak, ki uralkodik egy Istenegben, most és mind örökké.

M A S.

Téged Ur Iste mi keresztyének dicsérünk és áldunk, Atya és Fiu, Sz. Léleknek vallunk.

Néked a' tiszta és nagy hatalmu Angyalok szolgálnak, szüntelen való fel-szóval kiállnak.

Szent Sz. Sz. Isten, te seregeknek vagy Ura Istene, tellyes a' meny s' föld nag' ditsőségedel.

Apostoloknak és Prophetáknak ditső szent serege, Mátyromoknak ditsirnek seregi.

Téged e' földön keresztyéneknek szent gyülekezeti, Atya Ur Isten mindenkoron ditsir.

Es tiszteletes te Sz. Fiadat az Ur János Christus, és vigasztalo Szent Lélek Ur Istent.

Te

Te ditsőségnek Ur János Christus vagy Örök Királya, Atya Istennek egyetlen egy Fia.

Óltalmazd-meg veszedelemtől a' te népet, óltalmaz bűntől mindenkoron minket.

Ditsirünk téged mennyei Atyánk a' te szent Fiaddal, és mind örökké szent Lélek Istennel.

Etel után való Hála-adás.

Adgyunk hálát az Urnak mert érdemli, mert minden gazdagágát velünk közli. Es mint bűi irgalma kegyelmes Atya, fiait testben lélekben meg-áldgya.

Enekellyünk ennek egy akarat, ditsőség Atya Isten szent Fiaddal.

Ki ételt adtal alkalmas időben, meg-ruházatal meztelenségünkben.

Adgyad hogy tégedet meg-ismérhessünk, szent Fiad által töled meg-nyerhessük.

Hogy szent igéd hirdettesek közönünk, hogy ehel meg ne hallyon a' mi lelkünk.

Hálát adunk ezekért mint Atyánk, János Christusnak mi közben-járonknak.

Szent Lélek Istennel egyenlő-képpen, ki minket vigasztaljon mondgyuk Amen.

Reggeli Ditsiret.

János Christus szép fényes hajnal, ki fel-támarz uj világgal, és meg-áldasz mindé jokkal.

Te vagy nekünk egy reménységünk, Isten-öltött Prokatorunk, szép koronánk ékeségünk.

Világosítsd a' mi szívünket, ismerhessünk meg tégedet, tanulhassuk szent igédet.

Az ördögnek tsalárdágától, lelki, testi nyavalyától, őrizz hamis tudománytól.

Az

Az Atyával és Sz. Lélekkel, hogy tegeder-
tiszt szível mind örökké áldgyunk, Amen.

M A S.

Házasságról való ének, Az 65 Solt. Not.

K Ezdeben hogy Isten Adámost képére te-
remté, reá botosata nagy mély álmot, és
rsonyat ki-vévé, kiből egy aszszonyi-állatot
szerze szerelmelen, és Adámnak ez fele társot
ajánlá kegyessen.

Mondván: egygyütt éllyetek hiven és sza-
porodgyatok, engem tisztellyetek szüntelen tör-
vényem tartsátok, minden teremtet állatokon ti
uralkodgyatok, halakon és a' madarakon le-
gyen hatalmatok.

Minden gyümölsével éllyetek. e' paradi-
somnak, és parantsolatom tegyetek, mellyel im
meg-tildak, hogy a' jo és gonosz tudátnak fá-
ját ne bántsatok, mert ha békét nem hadtok an-
nak, halállal meg haltok.

Oh melly boldogul élhet vala, az ember ez
helyben, hol Istennek kedvében vala, ártatlanul
élvén, de lám ama' mérges kigyotul, ottan meg-
zsalarék, és meg-fosztatván nagy sok jotul, az
halálban esék.

Ennek ő mérge el-ragada, szívfunkre el-
ménkre, és szellyességgel el-árada, minden nem-
zetségre, az Isten e' dolgot meg-szánván, Fiát
entünk küldé, ki dolgunkat meg igazitván, bű-
nünket el-törle.

Hála legyen a' jo Istennek, örökkön örökké,
hog' pokolnak, halálnak, bűnnek erejét el-töré,
hagyá

hagyá hogy járjunk ő utában, mellyet nekünk
mutat, és meg-áld minket s' országában boldog-
ságra juttat.

Engedgye ezeket tinéktek, a' teremő Isten,
hogy Ioká egygyütt élhessetek, nagy jo szeren-
tsében, és házasságtoknak gyümölsét, láthaissá-
tok jokor, kik veletek az Urnak nevét, ditsir-
jék mindenkor.

M A S.

I Stenem Uram néked hálát adok, szivemben
szentelt áldozatot nyujtok, hogy a' kit én most
látok, házasságsomnak tartok, törvényed sze-
rint vele vigadhatok.

Gyermekeimemtől fogva könyörgöttem,
hogy ha egyedül e' világra jöttem, legyen ol'y
társ mellettem, ki könnyebűsége terhem, ezt ie-
általad látom hogy meg-nyertem.

Az egygyes embert Iok nyavalya éri, élete
szerint bu bánattya gyötri, Istenét azon kéri,
hogy társot adgyon neki, kivel tudhassa kenye-
rét keresni.

Adám atyánkat lám mikor teremted, az egy-
gyes embert Uram nem szeretéd, őtet álomra
táld, és tsontyát ott ki-véved, az Eva aszszonyt
melleje szenteléd.

Meg-áldád őket hogy szaporodgyanak, e'
széles földre lakokat hozzanak, kik e' világon
vadnak, rajtuk uralkodgyanak, tiszta élettel
meg virágozzanak.

Nintsen drágább kints az igaz hív társul,
kedvesb ez minden ezüstnél, aranyból, ennél
mila-

minden jo meg-áll, forgodik jóságánál. nem
hizelkedik s' bujálkodik mással.

Attyát és anyját ember mind el-hadgya, hitet
társához önnön fejét fogja, Isten is lám azt
mondgya, Moises-is azt írja, hogy ketten léz-
nek mind egy testnek tagja.

Mennyei áldást kerjünk mi fejünkre, hogy
magzatokkal lásson ő felsége, mert a' házasság
színe, szép fiaknak serege, mint e' világnak fé-
nyes Nap szépsége.

Isteni áldás embert gazdagította, a' jo házas
társ tsűrét gyámolította, a' gonosz inkább ron-
tya, mint bölts Salamon mondgya, kitől az I-
sten fejünket meg-olja.

Tiszti rendünknek hogy szeressük egy-mást,
mutassuk így meg a' hitel tőit mondást, kedvel-
lyünk tsendes lakást, utállyunk viszsza-vonást,
így borsát Isten reánk bű áldomást.

Ugy takargassa minden ő marháját, hogy
egyéb ember onnan vegyen példát, ne mond-
hassa mondoját, ám ez minden jóságát, el-té-
kozlotta s' pusztította házát.

Segilleyen minket erre szent Háromság, kinek
kezében minden hatalmasság, legyen örök
boldogság, út, élet, és igazság, szenteltessék-
meg tőle a' házasság.

M A S.

C Hristus ki vagy nap és világ, minket sérét-
ségben ne hadgy, igaz világosság te vagy,
kárhozatra mennünk ne hadgy, kárhozatra
mennünk ne hadgy.

Té-

Téged kérünk szent Ur Isten, oltalmaz min-
ket ez éjjel, nyugodalmunk benned legyen, a'
mi lelkünk ei ne veszszen, a' mi:

Nehéz álom el ne nyomjon, az ellenség meg
ne tsallyon, testünk hozzá ne hajollyon, és ha-
ragodban ne hozzon, és har:

Mi szemeink ha alulznak, szívünk reád vi-
gyázzanak, te hatalmadnak ereje, legyen hi-
veknek őrzője, legyen hitek:

Ur Isten hozzád kiáltunk, legy kegyelmes
gondviselőnk, őrizz-meg ellenfeginktől, ör-
dögnek tsaládságától, őrd:

Parantsollyad angyalidnak, hogy minket
meg-őrizzenek, a' mi gonosz ellenfegünk, hogy
távol járjon mi tőlünk, hogy:

Emlekezzél-meg mi tőlünk, jól tudod melly
gyarlók vagyunk, kiket véreddel meg-váltál,
Ur Isten kérünk ne hadgy-el, Ur:

Ditsőség legyen Atyának, ő szent Fiának
Christusnak, Sz. Lélekkel egyetemben, örök-
kőn örökké amen, örökkőn örökké amen.

Reggel, és Estve mondhatni.

H Alát adok néked menybéli Isten, szent
Fiadnak a' Christusnak nevében, hogy
engemet ez éjjel (napon) meg-őriztél, minden
velzedelemtől meg-mentettél: Tarts-meg kér-
lek e' naponn-is (éjjel-is) életem, bűntől és
minden kártól ments-meg engem.

Mert Uram én te kezeden ajánlom, mind
testem lelkem és minden jóságom, a' te szent
Angyalod legyen én velem, és soha el ne távoz-
zék

P 7

zék én tőlem: Hogy a' gonosz Sátánnak semmi-
képpen, rajtam semmi hatalma ne lehessen.

L I T A N I A M A I O R.

UR Isten: Irgalmazz nekünk.

Christus: Irgalmazz nekünk.

Ur Isten: Irgalmazz nekünk.

Teremtő mennyei Atya Isten: Irgalmazz min.

Meg-válto Fiu Isten: Irgalmazz minékünk.

Vigasztalo Sz. Lélek Isten: Irgalmazz min:

Légy kegyelmes mi hozzák: Kegyel: U. I.

Bocsásd-meg nekünk bűneinket: K. U. I.

Halgass-meg minket bűnösöket: K. U. I.

Minden veszedelemtől: Oltalmazz Ur Isten,

Minden bűnőktől: Olt. U.

Minden tévelygéstől: O. U.

Minden gonolztul: O. U. I.

Es hitelen haláltul: O. U.

Dög-haláltul, éhségtől: O. U.

Törtől és minden gyilkosságtul: O.

Vízva-vonástul, hadaktul: O.

Ragadozástul, tolvajlástul: O. U. I.

Harag tartástul, gyűlölégtől: O. U.

Kő elstől, menyítő kövektől: O.

Az ördögnek tsaládságtul: O. U.

Hitelességtől, kérségtől: O.

Örök haláltul, pokoltul: O.

Nagy beteglégtől, korságtul: Olt: Ur Isten.

Könyörgünk néked U. I. Hal: most mink:

A' te emberré létednek általa: Szab. meg mink.

A' te szent szünetésednek általa: Szab:

A' te

A' te keresztségednek általa: Szab. meg min.

A' te bűjtődnek általa: Szab:

A' te kísértetednek általa: Szab:

A' te véres veritékednek általa: Szab:

A' te fogságodnak általa: Szab:

A' te keserves nagy kínvallásodnak általa: Sz.

A' te szent halálodnak általa: Szab:

A' te temetésednek általa: Szab:

A' te fel-támadásodnak általa: Szab:

A' te menybe fel-menésednek általa: Szab:

A' Sz. Lélek ajándékának általa: Szab:

Minden háboruságinknak idején: Olt:

Minden jó szerentséinknek idején: Olt:

A' mi halálunknak idején: Oltalm: Ur Isten.

Mi nyomorodott bűnösök: könyörgünk te-

néked, felséges Ur Isten: Tégedet kérünk Ur

Isten, halgass-meg most minket.

Hogy a' te Anyaszentegyházadat, birjad igaz-

gassad, felf: Tég:

Hogy az Egyházi embereket; A' te idvőséges

igédben, és szent életben meg tartsad, felf: Tég:

Hog' minden hamis tudományokat, közzülünk

ki-gyomlály, felf: Tégedet kér:

Hogy a' tévelygő bűnösöket; Es az el-hitet-

teket, az igaz utra meg-hozzad, felf: Tég:

Hogy az ördögöt a' mi lábunk alatt, erőssen

meg-rontsad, fel: Tég:

Hogy az igaz Tanitokat, a' te gabonádban ki-

borsássad, fel: Tég:

Hogy a' te igédnek öregbülését; Es a' Sz. Lé-

leknek ajándékát, add a' halgatoknak, fel: T.

Hogy

Hogy az el-eszteket föl-emeljed; Es az állókat
te meg-erősítsed, föl: Tégedet kérünk:
Hogy az erőtlenekeket meg-segítsed; Es a' kiser-
teiben estekeket te meg-vigasztaljad, föl: T:
Hogy a' Királyok között és Fejedelmek kö-
zött, egyenlőséget és békeséget adgy, föl: T:
Hogy a' mi fejedelmünket; Es a' mi oltalma-
zainkat, igazgasd oltalmazd, föl: T:
Hogy a' mi lelki pásztorkat, birjad oltalmaz-
zad, föl: Tégedet kérünk:
Hogy az árvákat, özvegyeket, tápláljad őriz-
zed, föl: T:
Hogy a' mi népeinket meg-áldgyad, őket meg-
őrizzed, föl: Tégedet kérünk:
Hogy a' szegény nyomorultakra tekints, minket
meg-vigasztaljad, föl: T:
Hogy mind a' földön és a' vizen járókat, min-
den veszedelemről meg-őrizzed, föl: T:
Hogy a' mi földünknek, gabonánkunk; Es
minden földi gyümölcseinknek termését enged-
gyed, föl: T:
Hogy a' kórokat betegeket, te meg-vigasztal-
jad, föl: T:
Hogy mind a' gyermek szülőknél, boldog szü-
lést engedgy, föl: T:
Hogy a' szegény foglyokat a' pogány kézből,
te meg-szabadítsad, föl: T:
Hogy az ördögöt a' mi ellenségeinket, meg-
rontsád, meg-törjed, föl: T:
Hogy minden eretnekeket meg-ronts; Es a' ke-
resztyéneknek háborgatóit, meg-rontsád, meg-
törjed, föl: T: Hogy

Hogy a' meg-vakult Sídokat meg-fordítsad;
Es a' vakokat meg-világosítsad, föl: T:
Hogy a' mi ellenségeinknek és háborgatóink-
nak; Meg-botsáts a' mi rágalmozainknak,
őket meg-terítsed, föl: Tégedet kérünk:
Hogy minden embereknek irgalmas, légy ke-
gyelmes hozzánk, föl: T:
Hogy a' mi nyomoru't országunkat; A' pogány
kézből meg-szabadítsad, oltalmazd őrizzed: F:
Hogy a' mi szívünknek jó kívánságát be-töl-
tesd; Es minden gonoszról meg-tarts, oltal-
mazz védelmezz, föl: T:

Istennek báránya Jézus Christus, ki el-vé-
szed e' világnak bűneit; Irgalmazz minékünk.
Istennek báránya Jézus Chr: Kegyelmezz:
Istennek báránya Jézus Christus, ki el-vé-
szed e' világnak bűneit; Könyörülj mi rajtunk.

KYRIE P U E R O R U M.

Irgalmazz nékünk Ur Isten; Chr: irgalma-
z minékünk; Ur Isten irgalmazz minékünk.
Christus Urunk engedelmes lón: éretünk
mind halálíglen. Irgalm: nek: U. I. Christ:

Ki jövőendő-képpen meg-mondád, lészek te
halálod oh halál. Ir: Christ:

Ki el-terjesztvén a' keresztfán kezedet, mind
e' világot te hozzád foglalád. Ir: Christ:

Az élet a' keresztfán meg-hala, a' pokol pe-
diglen ottan meg-romla. Irgalmazz nékünk
Ur Isten. Christus irgalmazz minékünk; Ur
Isten irgalmazz minékünk.

HALOT.

HALOTTI ENEKKEK.

Az örök halál ellen.

AZ mi életünknek közepette, haláltul kőnyűl-vétenünk: kit mi keresztség segedel-mül, ki minket vigasztallyon; tsak tégedet Uram, ki mi bűneinkért igazán most mi reánk meg-haragudtál: Sz. áldott Ur Isten, Sz. erős Ur Isten, Szent Időzőítő irgalmas urunk, oh örök Isten, de ne hadgy minket bűneinkért gonoszul elves-nünk, de mi halálunknak idején lég' minékünk nagy segedelmünk; irgalmazz minékünk.

M A S.

TUdgyuk Uram Isten hogy mind meg kell halnunk, de hiszszük hogy az örök életre ismét mind fel-támadunk, mert te vagy életünk te benned halálunk, te vagy fel-támadásunk.

Soha szem nem látta, fül és nem hallotta, em-bereknek szive gondolattya azt meg sem gon-dolhattya, melly nagy ditsőiséget az Ur Isten szerzett az Őtet szeretőeknek.

El-törli az Isten köny-hullatásinkat, és el-távoztattya mi tőlünk mi keserűségünket, mert bánat nem lézen, fájdalom sem lézen, tsak nagy ditsőség lézen.

Holott uralkodik az Atya Ur Isten, az ő ál-dott ditső Sz. Fiával, a' mi Urunk Christussal, Sz. Lélek Istennel, mind egy hatalomban, mind örökkön örökké.

M A S.

M A S.

MEg-szabadultam már én a' testi haláltul, és meg-menekedtem minden nyavalyáimtul, bűnről és haláltul, e' tsalárd világtul, az örök kárhozattul.

Lelkemet ajánlom az hatalmas Istennek, és testemet hagyom Ő anyjának a' földnek, e' vi-lágot pedig az én feleimnek, és a' benne élők-nek.

A' testi halálból megyek örök életre, és meg-mondhatatlan öröme ditsőiségre, kit kezdet-től fogva a' Christus meg-szerzett az ő benne bizoknak.

Nintsen már hatalma én rajtam az ördögnek, e' tsalárd világnak, sem a' kegyetlen bűnnek, mert Christus el-rontá ezeknek hatalmát, az ő szent halálával.

Az Atya Istennek vagyok én szerelmében, az ő szent Fiaért kedvében, kegyelmében, részség tőrt engem minden örökében, az örök ditsőségben.

Ditsőség tenéked örök Atya Ur Isten, és tisztesség néked meg-válto Fiu Isten, tellyes Szent Háromság, egy bizony Istenség, az örök ditsőségben.

M A S.

Szent Jánosnak XVII. részéből.

AZ örök élet mi légyen, Jéhus Urunk nagy szépen meg-tanít, a' Sz. János által, irásá-nak tizenhét részében.

Ez ugymond az örök élet, hogy meg-ismér-jenek

jenek téged élő örök Atya Isten, s' kit el-borítál a' Jésus Christust.

Az örök élet azért ez, a' nagy Istent és az ő szent Fiát szinről szinre látni, a' melly látás e' földön kezdetik.

Azok látnak pedig Istent, a' kik hisznek az ő szent Fiában, Ur Jésus Christusban, mert ez az ő Atya akarattya.

E' végre mondgya a' szent Pál, mostan látnak a' mi Istenünket mint külső tűkörben, de akkor szinről szinre látnak.

Mert ember szemmel nem látta, sem hallotta sem gondolta soha, minémű nagy jokat, Isten szerzett őt szeretőknak.

Azért az örök életben, a' mi testünk halhatatlan léfzen, ditsőséges léfzen, lelki léfzen és örökké léfzen.

Fénlik mint a' szép fényes Nap, világoskodik mint a' szép csillag, és a' fényes Angyal, a' mi édes Atyánk országában.

Ez reménységben voltak, az Adámtól fogva mind eddiglen, minden keresztyének, azért mi-is ugyan ebben legyünk.

Dicsérettel Atya Isten, szent Fiaddal Ur Jésus Christussal, mind egy hatalomban, Szent Lélekkel mind örökké amen.

M A S.

O H te meg-halando emberi nemzetiség, e' világon élted melly igen veszettség, ha te néked nem kell Christus egy időse.

Mit űzöd elly igen ez árnyék világod, mit köve-

követed testi szorgalmatosságot, miért nem hagyod-el a' sok tsaládságot?

Tsak foglaltos vagy hivásos dolgokban, a' sok rézeglégben és tobzodalókban, külömb-külobb fele sok gonfságokban.

Tudod hogy a' hlál rajtaad uralkodik, nem tudod melly órán lelkedet ki-viszik, valamiként élél tudgyad meg-kérdezik.

Im az Ur Istennek rajtaad nagy ostora, külső ellenségek ő nyomorgatása, hirtelen halálnak rettene ez volta.

Dög halálnak mérge rajtaad látod vagyon, mit tudsz benne ha ma lelked el-ki-mulyon, Isten eleiben szám-adásra állyon.

Még sem isméried-meg te állapotodat, nagy vakmerőségre vetetted magadat, mit tudálod tehát Istennek bocsíszuját.

Íj azért életed olyan mint a' virág, nagy hamar meg-hervad, meg-szárad, és meg-alsz, illy hasznor ad néked e' veszendő világ.

El-mulik mint árnyék ember a' te napod, mint a' füst a' párah életed ha látod, egy izem-pillantásban hogy ha élsz nem tudod.

Ebredgy el-fel immár magad vedd eszedben, hadd el bűneidet elly jámbor életben, isteni félelemben, hitben reménységben.

Nagy örömmel készülly a' Christus napjára, mikor el-jő hozzád a' halálodra, vigan várjad őt szabadulásodra.

Mert minden inséghől akkor ki-ment téged, igaz boldogságod meg-adva tenéked, ha ő benne léfzen hited, reménységed. Ha-

Halálod oráján hűad segítségre, lelkedet aján-
lyad hatalmas kezébe, hidgyed téged vilzen
örök dicsőségbe.

Kérjük azért mi-is mi idvőzítőnket, halá-
lunk oráján el ne hadgyon minket, de adgya mi-
nekünk örök életünket.

Ditsirtelessé Atya mindenható Isten, és a' te
Sz. Fiad veled egyetemben, és Sz. Lélek U.
Isten mind örökké amen.

M A S.

Ember emlékezzél a' szomorú halálról, emle-
kezzél a' halálnak rövid orájáról: Emléke-
zel emberi állat ingyen majd meg kell halnod.

Ember el-változik mint a' mezei virág, holval
reggel meg virágzik, estvére el-hervad: Eml:

Meziteien jöttél a' te anyád méhéből, földből
földre földé, ímért ingyen majd el változol: Eml:

Senki azt nem tudja holott leszen halála, az
oráját s' az idejét senki meg nem tudhatja: Eml:

Azért vigyázzatok mint a' Christus meg-
mondta, mert nem tudjátok hogy ha reggel
avagy este leszen: Eml:

A' Christus az élet és ő a' fel-támadás, a' kik
őtet hitel várják meg nem tsalarkoznak: Eml:

Azért szűkség nekünk ezekről emlékez-
nünk, várjuk vigan halálunkra az Istennek Sz.
Fiát: Emlék:

M A S.

Nota: Emlékezzünk mi-ker:

Ilik nekünk erről emlékeznünk, miként
jutott halálra mi igyünk, és mint lehet ki-me-
neke-

nekedésünk, szabadságunk örök idvőségünk.

A' mint írja Moises könyvében, első ember
teremtett éppen, áthatatos és szentseges test-
ben, de meg-tsalá őrdög kigyó képben.

Tiltott fának gyümölcsében évek, az Isten-
nek ellene vétkezék, a' halálra ott köteleztették,
mi reánk-is halál úgy származék.

Három fele halál reánk szálla, eggyik a' bűn
lelkünknek halála, másik a' mi testünknek ha-
lála, harmad pedig örök halál kinnya.

De mi rajtunk Isten könyörűle, afzony mag-
vát hogy nekünk igiré, lőn a' Christus Istennek
szűlőre, ki a' kigyót őrdögöt meg-törte.

Noha testi halált meg-köszölünk, melly a'
bűnűrt uralkodik rajtunk, de az örök halál nem
halálunk, Christus által mert meg-szabadultunk.

E' reménység használ tsak azoknak, kik Chri-
stusnak érdemében bíznak, hitelenek halálban
maradnak a' pokolnak tűzére h'nyatnak.

Hidgyünk azért a' Jesus Christusban, kérjük
őtet tartson-meg hitünkben, Sz. Atyának vigyen
országában, ditsirhefűk örök boldogságban.

M A S.

Emlekezzünk mi keresztyén népek, hogy
meg-halljunk testünkben vétünknek, új
életet vísellyünk hitünknek, ki-mulását várjuk
mi lelkünknek.

A' Sz. írás vigasztal bennünket, ne győződjük
szűntelen testünket, ne sírassuk úgy az halottá-
kat, mint pogányok régen pogányokat.

Hidgyük Jesust életünk hogy meg-holt, fel-
táma-

támadott úgy mint meg-mondta volt, azonké-
pen a' bűnnek ki meg-holt, új életre Christussal
az fel-költ.

Mint Adámban mindnyájján meg-holtunk, a'
Christusbá ugyan meg-éledtünk, mert a' Christ'
elő-támadatunk, ő utánna mi-is föl-rámadunk.

Christus le-száll magas menyországba, szent
Attyának parantsolatyából, mint mennyei józ-
gok az égből, dicsírtetik Angyalok szavából.

Kik Christusbán hit által el-nyugosznak, leg-
először azok föl-rámadnak, eleiben vitetnek
Urunkra; nagy hirtelen mihelt el-ragadtatnak.

Az Ur Christus országot ajánlja, Sz. Attyá-
nak azt mikoron adgya, ellenfégit hogy mind
meg-birándgya, és hatalmát el-ronítandgya.

Keresztyének mind föl-serkennyetek, meg-
láfátok hogy ne vétkeszetek, szent írásra igen
figyetek, hogy ne legyen hit kívül életetek.

Ha viseltük Adámnak ábrázattát, Christu-
s-nak is viseltük ábrázattát, a' test és vér az
Isten országát, nem bírhatta semmi vigaságát.

Föl-rámadunk mindnyájján ítéletkor, és mi
mind el-változtatunk akkor, az Istennel lé-
szünk mi mindenkor, ez ígérekre nézzünk mi
mindenkor.

Ez ígért a' nagy szent Pál írta, hitetlenek el-
len támasztotta, tanúságra mindennek ki-adta,
kiből nekünk örömet támaszta.

Dicsértések az Atya Ur Isten, ő Igéje a' Fiú
Ur Isten, egyetemben Szent Lélek Ur Isten,
Szent Háromság egy bizony örök Isten.

M A S.

ADgy időseges ki-mulást, Ur Isten és el-
nyugovást, testünk szerint jó meg-halást,
mind holtig adgy igaz vallást.

Nints itt maradando városunk, de jövendő-
re kívánnunk, örök életet csak várunk, ez re-
ményben ki-mulunk.

De földön olyan életünk, miként a' virág kit
nézünk, el-változik a' mi testünk, koporloba
bé-tétetünk.

Rothadando test enyészik, földé ismét el-
változik, lelkünk Istenben nyugoszik, míg e'
világ el-végezik.

Ertelmünk nints erről nekünk, mikor vége-
zik életünk, Christustól azért intetünk, hogy
mindenkor készek legyünk.

Azért tellyes készülettel, várjuk Christust
igaz hittel, hogy ki-muljunk nagy örömmel,
bé-mehetünk bölts Szűzekkel.

Senki magát el ne bízza, lelkét Istennek aján-
lja, nagy bizodalommal vallyá, hogy Christust
e' testben láttya.

De nagy dicsőségek lesznek, hűveknek az íté-
leiben, hogy fel-rámadnak e' testben, lesznek
az örök életben.

Ezen testel fel-rámadunk, ezen kézzel láb-
bal állunk, Christusnak akkor udvarlunk, régi
szenteket meg-látunk.

Semmi fáradság testünkben, de mint a' Nap
fényes lesz, nehézségünk ott nem lesz, de
nagy gyorsaságunk lesz.

Q

Isten

Istennek kegyelmes szava, hiveket akkor be-hija, örökké való országra, az Angyali társaságra.

Istennél örökké léfzünk, testestül lelkestül élünk, mind örökké ott örülünk, kit most ki nem jelenthetünk.

Ditsirteffel Atya Isten, te Sz. Fiaddal menyekben, Sz. Lélekkel egyetemben, örökkön örökké, amen.

M A S.

Jertemessük-el a' testet, kiről ne legyen két. Jégünk, hogy az ítéletnek napján, fel nem támadna igazán.

Föld es a' földből velo ő, földé viszontag lejendő, de földből ismét fel-támad, Urnak szavár mikor hallja.

Az ő lelke örökké él, a' más világon Istennél, ki izent Fiának általa, őtet bűnből megváltotta.

Az ő nagy nyavalyásága, jutott immár boldogságra, ha viselte Christus igazát, az halál neki nem árthat.

Lelke tsendőségben nyugszik, teste a' földben aluszik. honnan ítélet napjára, fel-támad nagy vigaságra.

Itt volt ő ngy félelemben, de ott léfzen tsendőségben, örökre való örömben, és hatalmas fennvisegeben.

Jert hadgyuk itt őt alunni, Christus Jesusban nyugodni, es szorg lóatossan vigyázzunk, mert nekünk-is meg kell halnunk.

Erre

Erre Christus adgyon erő, ki vérével minket ki-vőtt, a' veszedelmes pokolból, es a' véghe-telen kinból.

Ő mi tőlünk ditsirteffel, örökké magasztalásuk egyetemben az Atyával, es Sz. Sz. Lélek Ut Istennel.

M A S.

Emlekezzél elő ember, neked szol az holt-ember, ne tsudálkozzál most én rajtam, ki vagy én voltam, tegnapi napon én eleven voltam, most jól látod hogy meg-holtam.

Azt jól látod meg kell halnod, e' világban ki kell nu nod, nyavalyás léfzen a' te dolgod, mig élsz addiglan, eleted ha meg nem jobbitod világban, részeten léfz boldogságban.

Hadgy békét a' kevélységnek, tégedet igen imlek, tekints magadat erőtlenségnek, gyarlóságnak, e' máj napot ha neked engedtek, holnapot meg sem igitték.

Ne halaszszad napról napra, téréseidet sokára, mert az halálnak ő orját senki nem tudgya, az embert Isten hirtelen szollítja, nagy hamar meg kell halnia.

Lám jól tudod mint lón dolga, amaz ifju magában, fel-fuvalkodék ő dolgában gazdagságban, kinek az Isten lelkét meg-kivána, hirtelen mert ő meg-hala.

A' gazdag-is ám mint jára, a' mint szent Lukács írja, temetése ment lón pokolban ohyn gy kinokban, a' izegény Lázár Isten országában, be-méne nagy boldogságban.

Q

Azén

Azért mostan keresztyének, ti kik e' földön éltek, meg-réni bűnből siessetek, és jól álljatek, mert igen rövid élete embernek, mit szent Job mond meg-érsétek.

Rövid embernek élete, kit aszszonyi állat-szerű, tellyes nyavalyákkal ideje, minden ösvenye, mint mezőbeli virágnak szépsége, így mulik ember élete.

Mint az árnyék a' felhőben, el-fut szél a' fellegben, így te ne bizzál életedben, jó szeren-sédben, mert ha ma voltál nagy jó egészségben, holnap lehetsz betegségben.

Azért úgy ély e' világban, kész légy minden órában, be-szállanod a' koporsóban, vig légy Christusban, hogy mikor lelkedet kéri márkában, add neki nagy bátorságban.

Ditsirtessél Atya Isten, Fiaddal a' Christussal, és vigasztalo Szent Lélekkel, minden időben, adgy nekünk igaz hitet e' világban, meheisünk szent országodban.

M A S.

H Adgvátok-el hű keresztyének, fájdalmat ti szíveteknek, senki ne fírassza halottját, mert vőtte ő nagy boldogságát.

Anyák szűnyenek meg fírától, el-felelkezzenek fiaktól, mert nem halál az ő halálok, de életben meg-újulások.

Ekképpen az el-verett magok, rothadással nevedendők, és szépen fejeket vetendők, végre jó gyümölcsöt adandók.

Fogad bé azért az holt testet, kebeledben föld

föld vegyed őtet, takargassad az ő tagait, mint az édes anya magzatit.

Szent Léleknek edénye volt ez, az Istennek személye volt ez, a' Christus Jesus lakott ebben, volt Isteni félelem ebben.

Föld hiven tarts a' testet benned, mert mikor a' Christus el-jövend, meg-kivánnya ottan ezt tőled, így léfzen biztonnyal el-hidgyed.

Noha mostan ő rothadando, és idővel porrá lejendő, de fel-támad Isten szavára, és Angyalí trombita szora.

Mostan az Ur Istent ditsirjűk, az ő nevét felmagasztallyuk, ki három személyben egy Isten, ditsirtessék örökké amen.

M A S.

Nota: Oh te meg-halando:

H Alando emberek kik most jelen vadrok, ti vég orátokrol úgy gondolkodgyatok, mert atyátokfia halva jól láttjátok.

Az halál fizetés történt most ő rajta, ez után kin esik csak az Isten tudgya, mert ő hatalmában életünk határa.

Rettenetességet inditson ez néktek, ha vakmerőképpen bűnben élendetek, kemény számadásra jut a' ti igyetek.

De mint fogtok számot adni az Istennek, ha ellene jártok az ő igéjének, véget nem akartok vetni bűnötöknek.

Magatokat kérlek el ne hitelessétek, Isten kegyelméről meg-emlekezzetek, hejában ne legyen arról reménységtek.

Q 3

A' Chri-

A' Christus halála sem használ mindennek, sem érdemeknek, sem bűnben élőknek, használ csak az igaz hű keresztyéneknek.

Ne bizzatok azért ember érdemében, se ne maraggyatok számtalan bűnökben, részefek úgy léztek Isten kegyelmében.

Idvőségét minden igazán keressé, Christus érdemében bizodalmit vesse, hitit szent élettel jól meg-ekesítse.

Ki végig meg-marad hitben az idvözül, testi halálhoz-is jó rendel az készül, Christussal örökké menyországban örül.

Aldott légyen Atya, Fiu, és Sz. Lélek, minden állatoktól ő magasztaltsák, dicsiret tisztesség ő néki adassék.

M A S.

EMLEKEZZÜNK az utolsó napról, e' világból mi ki-mulásunkról, és a' mi testünknek fel-tamadásáról.

E' világban ember csak oráig vagy, mint az árnyék te csak ollyaten vagy, Istennek te tsuda drága edénye vagy.

A' Christus verével váltott vagy, azért réged világban ő nem hágy, hald-meg a' Christusnak nagy drága fia vagy.

Nyomoruság e' világban életünk, félelem és retteget mi únk, világnak miglen árnyékában bujdosunk.

A' Christussal mi egygyütt vigadunk, fel-tamadásában ha bizándunk, örökké ő véle mi úgy ditsékedünk.

Ekkép-

Ekképpen ő azokat fel-költi, hatalmával és meg-ekesíti, menyországban őket örömben bé-viszi.

Ne tsudálljuk testünknek romlását, ebben érvük Christusnak hatalmát, bizonyítja ezzel ő fel-tamadását.

Miképpen a' buza szem meg-rothad, azonképpen mi testünk meg-roshad, de azért mi testünk sok gyümölcst hozhat.

Mi testünkben a' lélek ki-mulik, a' Christus-hoz lelkünk vitetetik, élet napjáig mind ott tartatik.

Az élet napjának előtte, azon lelkert ad a' mi testünkbe melly testben előtte-állunk életre.

Melly nagy gondgya rolunk az Istennek, ha testzenek ez az embereknek, meg-rothad mi testünk ismét ezek lesznek.

Ezen kéz és lábbal ő előtte, ezen testben ud-varlunk nékie, mikor Angyaloktól vitetünk eleibe.

Két féle népek akkor fel-tamadnak, jók gonoszok eleibe álnak, a' jók gonoszok ott el-választatnak.

Nagy ditsőségben ott a' hűek lesznek, vég-hetetlen örömben vitetnek, gonoszok Christustól pokolra vettenek.

Az utolsó nap előtt nem leszzen, ditsőségben el nem ereztetel, miglen e' világnak ő vége nem leszzen.

Abrahámot gondold-meg ha mult-ki, a' Christusnak szinét ő meg-látni, kívána Christussal egygyütt gyönyörködni.

E' világon egy ember sem léfzen, ditsőtségben mikoron bé-vifzen, jollehet tégedet oltalmában vészzen.

Fel-emellyed ember te fejedet, ismérd-meg már a' te teremtet, ne keresd szertelen te elveszésedet.

E' világon az ígét úgy halgasd, hogy te vele mind örökké élhets, Christushnak előtte véleditsekedhets.

Semmi marhád nem kell az Istennek, csak szivedet kívánnya tenéked, meg-lássad hogy Christust el ne vessed tőled.

Semmi néked te nagy gazdagságod, ítéletnek napján uraságod, nem lehet tenéked azokkal várságod.

Számot vészzen Isten az hivekről, ítéletet téfzen mindenekről, meg-rettenny immáron gonosz életedtől.

Részeltets Urunk minket ezekkel, vigy-bé minket a' te hiveddel, a' te sok rendbéli hiv keresztyéniddel.

Dicsiret és ditsőség mennyekben, mert jól hiszizük hogy mi keresztyénben, meg-halgattál minket esedezésünkben.

M A S.

EMBER emlekezzél utolsó napodról, a' te halálodnak bizonyos voltáról, a' te életednek kétséges voltáról.

A' szent írást nézzed mit szoll életedről, bizonyossá téfzen te állapotodról, a' mit az írás mond nintsen kétség arról.

Szent

Szent Dávid Profeta életről azt mondgya, olyan mint az árnyék az embernek napja, mert hamar el-mulik azt minden jól láttya.

Olyan mint az álom embernek élete, és olyan mint a' fű melly reggel virágzik, de estve hogy meg-asz tűzre bortsattatik.

Szent Job Pátriárka életről azt mondgya, az embernek napja, mint a' béres napja, melly hamar ki-telik és jutalmát várja.

Melly kitsiny a' tsep viz olyan a' mi napunk, és melly kitsiny a' mák olyan mi életünk, mint Bóls írásból ezt meg-tanulhattuk.

Mint a' fűst a' szélről hamar el-oszlatik, és mint a' köd Napnak fényével veretik, a' mi életünk-is hamar végezterik.

Mint a' futo követ a' Bóls meg azt mondgya, olyan mi életünk mint hajonak nyoma, mint madárnak nyoma és a' nyilnak nyoma.

Olyan mint az harmat embernek élete, melly reggel a' földnek színére le-esik, de el-szárad mielőtt a' Nap éri.

Mitodia az élet szent Jakab azt kérdi, olyan mint a' párah melly kevelsé tesz, de hamar el-mulik, és semminek látszik.

Mit ragaszkodol hát a' te életedhez, mert nyilván te ember nem bizhatol ehez, sem e' földön való e' világi jokhoz.

Nintsen néked ember maradando helyed, nintsen maradando városod e' földön, a' mi városunkat fejenként keresztyén.

Ít hágy ideiglen minket az Ur Isten, hogy a' je-

Q 5

a' Jesus Christust tanullyuk e' földön, ditsirjuk az Istent mindenkoron ebben.

Vigyázz azért ember a' te életedre, meg ne győzzön téged ördög kísértetben, könyörögj Istennek hogy téged segitsen.

Tanullyad naponként Istennek igéjét, hogy a' Jesus Christust meg-ismérjed innét, ennek beszédéhez szabjad életedet.

Bátorságos ember ki Christust ismeri, nem fél az ördögtől mert Christus segiti, nem fél a' haláltól mert Christus életi.

Hadd-el immár ember a' nagy részegséget, a' nagy torkosságot melly ronysa szivedet, a' nagy irigységet és a' nagy rőstléget.

De vigyázz te inkább az Urnak napjára, mert nem tudod napját és oráját annak, te azért mindenkor kész légy halálodra.

Hogy ha te azt téfzed e' szókat meg-hallod: jövedek-el immár birni az országot, mellyet én sinéktek régen szerzettem volt.

Ditsiret Atyának és az ő Fiának, és a' vigasztaló Szent Lélek Istennek, tisztességet tegyünk mind fejenként ennek.

M A S.

Nota: Oh te meg-halando Őc.

SOk nyomorusággal élete embernek, rakva minden része az ő idejének, kik bűnért haragját jelentik Istennek.

Imé ő az embert szép ajándékával, fel-ruházta vala halhatatlansággal, minden állatokon való urasággal.

De

De hirtelenséggel lőn nagy változása, szép ékecségének iszonyu romlása, fejedelemségből juta nagy rabságra.

Ezeknek oka lőn az háládatlanság, kire embert vivé ördögi tsalárdság, bűnert következék minden nyomoruság.

Rajtunk im hol immár a' bűnnek ő soldgya, betegség, kár-vallás, és halálnak kinnya, sok nyomoruságnak képtelen igája.

Jaj azért tsak immár e' földön életünk, mert kevés ideig tart gyönyörűségünk, hirtelen változik minden ékecségünk.

Virághoz hasonló élete embernek, kit látunk szemünkkel melly hamar el-vesznek, reggel virágoznak, s' majd tűzben vettetnek.

Sőt olyan mint árnyék e' földön életünk, mert hamar el-mulik minden ditsőségünk, má kevélyen járunk, holnap meg-halhatunk.

Igen gyönyörködöl ember gazdagságban, mint-ha mind örökké élne e' világban, nem tudod melly orán téfnek fejedelmében.

A' te gyenge tested tudodé mi lefzen minden állatoknál uratosb lefzen, kigyoknak bekának eledele lefzen.

Ne igérj magadnak te hosszú életet, és ne halogassd te meg téréseidet, mert mikor nem várnád meg-kérlek lelkeidet.

Ojjad igen magad test bátorságú, mint a' Christus tmit nehez tobzodástul, el ne vonattassál e' tsalárd világra.

Sok példakból látod néked meg kell halnod.

Q 6

de

HALOTTI ÉNEKEK.

de mikoron leszen idejét nem tudod, azért
szűkeleg neked mindenkor vigyáznod.

Igen szép példában Christus Urunk mond-
gya, hogy az halál olyan mint loponak dolga,
véletlen el-mégyen másnak romlására.

Reá gondgyok vagyon az házi gazdáknak,
jövése mikoron történik loponak, akkor vi-
gyázzanak, hogy kárt ne vallyanak.

Tulajdonsága ez látjuk az halálnak, hogy
szintén akkor jő-el mikor nem várnák, azért
szűkeleg hogy mindenek vigyázzanak.

Azt felelő napra bizony nem veheted, mely
orában szolít bizony el kell menned, kárt val-
lász hogy ha nem leszen készületed.

Hadgy-békét azért te ember kevélységnek,
vess véget idején minden bűneidnek, hogy tisz-
tán adhassad lelkedet Istennek.

Dicsirtelsél Uram örökké mennyekben, ki
egy Istenfégyben vagy három személyben, halá-
lunk oráján légy segítség, amen-

V E G E.

MUTA-

MUTATO TÁBLA.

A

Adgy Ur Isten Szent Lelket, szent	245
Adgyunk halát az Urnak mert érdemli	345
Adgyunk halákat az Atya Istennek	254
Adgyunk halát mindnyájan az Atya Ur	296
Aldott az Ur Isten örökké mennyekb:	342
Atyának böltsége, bizony	200
Atya Isten tart-s meg minket, és szent	331
Atya Ur Isten menybéli teremőnk	289
Az Atya Ur Isten Adámot hogy teremte	162
A' Christus menybe fel-méne, nekünk	225
A' Christus menybe fel-méne, minden	226
Az Izraelnek népe régenten ő törvényb:	136
Az jó hitű ember szelid e' világon	105
Az keresztyénfégyben, igaz vallás	160
Az ki akar idvőzűlni, életét kell	251
Az ki az Istent meg ímérheti,	122
Az kik biznak az Istenben, el nem	137
Az ki veti legedelmét az Istennek hat:	112
Az mely embernek jó hiti vagyon	315
Az mi Mesterünk minket arra int	309
Az mi Urunk Jesus Christus mint	202
Az Pünköst ünnep napján tanítványok	227
Az Pünköstnek jeles napján, Sz. Lélek	231
Az szent Dávid ötödik énekében,	7
Az Szent Léleknek kegyelme, Apost:	233
Az Ur Isten áll minden Biráknak gyűl:	108
Az Ur Istent magasztalom, jó	102
Az Ur Isten nekem édes táplálóm	34
Hym: Aldott Izraelnek Ura, mert	2

27

Allo

M U T A T O

Alatoknak meg-tartója, ezeknek igazgatója	57
Atya Istennek egy Fia, e' világnak ő	62
Atya Istentől születek, e' világnak kezd:	75
Az Atyának országából, e' világra	13
Az északi sötétség, tevelygő rut esztelenség	64
Az Idvőzítőt régenien, mint meg-igérte	5
Az Nap fel-jöven immáron, kérjük	55
A' széles földnek nagy bőts teremője	50

HALOTTI ÉNEKEK: Az mi élet:	354
Az örök élet mi legyen, Jésus Urunk	355
Adgy idvőséges ki-mulást, Ur Isten	361

B

Bened biztam Uram Isten, soha ne	42
Bizodalmunk Christus által	341
Boldog a' férfit ki féli az Istent	126
Boldogok azok kik Istent felik	139
Boldog az olyan ember az Istenben	1
Boldog az olyan ember e' világon	45
Boldog az olyan ember ő lelkeben	125
Bűnösök hozzád kiáhunk	140
Buzgo szivből te-fiad kegyes Atyánk	285

C

Christus fel-tám: ki ért: mi bűnünkért	210
Christus fel-tám: ki ért: mindennek útát	216
Christus fel-tám: mi bűn: ő szent vére	211
Christ: fel: mi bűnünket el-mosá, szent	217
Christus fel: mi bűn: és kiket ő szerete	222
Christus fel-támada igaságunkra, útát	215
Christus fel-támada, nekünk örömet	213
Christus ki vagy nap és világ minket	348
Christust meg-feszíték kegyetlen dődo	213

Chri

T A B L A

Christus menybe fel-méne, nekünk	223
Christus Jésus születék, Atya Istentől	184

D

Dávid Profetának imádkozásáról	41
Dávid Doeg gonofzságát hogy látá	81
Dávidnak ő városában születék	193
Ditsird az Istent mostan oh én lelkem	154
Ditsiret legyen Istennek, Atya, Fiu	342
Ditsiretes a' Gyerme, ki ez nap	180
Ditsiretet mondgyunk Ur Istennek	201
Ditsirjed áldgyad én lelkeim az Ur	155
Ditsirlek Uram téged, hogy ez el-mult	330
Ditsőség és ditsiret teneked meg-válto	199
Ditsőű helyeken mennyei Parad:	159
Drága dolog az Ur Istent ditsirni	156
H y m: Ditsirjük a' nagy Ur Istent	21

E

Ebredgyél-fel világ bűneidből, vedd	339
El-bé-megyünk nagy örömmel	329
Emlekezzél-meg menybéli Isten	284
Emlekezzél-meg Ur Isten a' mi nagy	23
Emlekezzél mi örönek Uram mi	268
Emlekezzél Ur Isten híveidről, kik	262
Emlekezzünk ez napon Urunknak	218
Erős várunk nekünk az Isten	70
Ez esztendő meg-áldod; Ez esztendő	189
Ez nap nekünk ditsiretes nap; bizony	181
H y m: Emberi nemnek teremő Istene	53
E' világnak fenyege, és szenteknek	35
H A L O T: Ember emlekezzél a' szom:	358
Ember emlekezzél utolsó napodról	362

Em

M U T A T O

Emlekezzünk mi keresztyén népek	359
Emlekezzél élő ember, neked ízol az	363
Emlekezzünk az utolsó napról	366
F	
Felséges Isten hozzád kiáltunk nagy	341
Felséges Isten menynek földnek Ura,	333
Felséges Isten neked jelenyünk mi;	105
Foházkodom hozzád Uram Istenem	65
<i>Hym: Felséges Isten menynek</i>	48
<i>Felséges Isten menynek földnek Ura</i>	54
<i>Felséges Atya Ur Isten</i>	58
<i>Fenlik a' Hap fényességgel</i>	34
G	
Gyakorta való buzgó könyörgést:	30
Gyakran nekünk kellene Istennek	255
Gyarlo emberekkel feddőzik az Isten	312
Gyermek születék Bethl: &c. Ez új időb:	192
Gyermek születék Beth: az időben: Örv:	193
<i>Hym: Gonosz kegyetlen Herodes</i>	20
H	
Háborúsága Dávid királynak egykor:	76
Hála-adásunkban rólad emlekezzünk	297
Hála-adásokkal mi enekellyünk	220
Hálát adgyunk mindnyájan az Ur Isten:	189
Hálát adok neked menybéli	349
Hálát adunk neked mindenható	299
Hálát adunk tenéked örök Isten	338
Halgald-meg Atya Isten a' mi szűkf:	146
Halgald-meg Jesus Christus a' meg szom:	281
Halgald-meg mostan felséges Isten meny:	283
Halgald-meg Ur Isten mi beszédünket	295
Hal-	

T A B L A

Halgald-meg minket nagy Ur Isten	240
Halgald-meg minket Ur Isten, tek:	340
Hajts-meg Ur Isten kegyes füleidet	290
Hatalmas Isten könyörgünk, szent	293
Hiszek a' menybéli egy Istenben	250
Hiszünk mind egy Istenben	240
Hogy Jerusalemnnek drága templomát	100
Hogy panaszkodik az hatalmas Isten	72
<i>Hym: Halgald-meg minket Ur Isten</i>	25
<i>Halgassuk figyelmetessen, mire Pál Apostol</i>	20
<i>Herodes dühös ellenség, Christust el-jöni</i>	19
<i>HALOT: Hadgyátok-el hű kereltz:</i>	364
Halando emberek kik most jelen	365
I	
Járuljunk mi az Istennek szent Fiához	242
Idvöz légy örök Ur Isten, ki vagy	239
Jer ditsirjűk mindnyájan Urunkat	236
Jer ditsirjűk az Istennek Fiát	257
Jer ditsirjűk e' máj napon a' mi Urunkat	167
Jer emlekezzünk keresztyén népek	135
Jer mi kérjünk Szent Lelket, véle őszve	244
Jer mi kérjünk Szent Lelket	ibid.
Jer mi ditsirjűk áldgyuk és fel-mag:	170
Jer mindnyájan örüllünk, és	182
Jer örvendezzünk az Ur Istennek	118
Jesus Christus mi kegyelmes hadnagyunk	304
Jesus Christus szép fényes hajnal	345
Jesus születék id. ősiségünkre	185
Illyen fogadást tőn a' szent Dávid	120
Imádunk mi téged szent Háromság	335
Int most minket Dávid Profeta	131
Int	101-

M U T A T O

Jollehet nagy fokot szoltunk Dávidrol	64
Jövel légy velünk Ur Isten, segits meg	306
Jövel Sz. Lélek Ur Isten, lelkünknek	238
Jövel Sz. Lélek Ur Isten, töltse bé	234
Jövel Sz. Lélek Isten, tarts meg	245
Irgalmazz Ur Isten immáron ennékem	87
Istenem Uram néked hála adok	347
Istenünkhez fohászkodván, könyör:	321
Izraelnek meg-szomorodott nemz:	144
H Y M: Idvöz légy Christus e' világnak	68
Idvöz legy édes Jესusunk, és mi kegyelmes	45
Jer ditsirják keresztyének, nev t	17
Jer hirdessük mi Urunknak nagy di. ó	29
Jesus Christus mi meg-váitonk	24
Jesus Christus mi Kir-lyunk, teremtőnk	41
Jesus Christus egy mesterünk, m. a. nyel	70
Jesus Christus Istennek egy Fia	70
Igaz Biro nagy Ur Isten, ki állatsz	56
Ió keresztyének kik vagyunk az	75
Jövel meg változ. népeknek m. a. s. d. meg	11
Jövel népeknek meg változ. sz. h. n. k	15
Jövel szent Lélek Ur Isten, ki Aty. val	43
Jövel szent Lélek Ur Isten, vigasztaly	43
Jövel teremto szent Lélek es híveiddel	42
Istentől választott népek, mindny. an	9
H A L O T: Jertemessük el a' testet	362
Illik nekünk erről emlékeznünk	55
K	
Kegyelmezz-meg nekünk nagy Ur	286
Keresztyéneknek Istene, te vagy	106
Keresztyének kik e' földön lakoztok	112

Keresz-

T A B L A.

Keresztyének kik vagyunk, Istent kérjük	244
Kérlek és intlek mostan tégedet	327
Keserves szível Magyarországon	271
Kezdetben hogy Isten Adamot képére	346
Könyörögjünk az Istennek Sz. Lelk:	243
Könyörgünk néked Istennek szent Fia	292
Követi vala népnek soksága Christ:	320
Küldi az Ur Isten hűséges szolgáját	163
Kyrie puerorum	313
H Y M: Keresztyének örvendezzünk	31
Keresztyéneknek serege, Húsvét innepét dicsirje	36
Keresztyéneknek serege, Húsvét innepét	37
Könyörögjünk az Istennek, Christus	59
Könyörögjünk az Istennek, mint kegyelmes	73
L	
Lásd-meg Uram én igyemet, melly	67
Légy irgalmas Ur Isten minékünk	75
Lilania major	350
H Y M: Látod Isten sziveinket	57
M	
Magasztaltuk keresztyének az	240
Ma vigadgyatok, kik hívek vadatok	188
Meg-bántunk Isten szüntelen	343
Meg-halgaillad az én imádságom	91
Meg-nyomorodván ellentégitől	20
Meg-nyomorult szegény keresztyén	57
Meg-telecsité az Atya Isten, szent	191
Melly hatalmas a' mi Urunk az Isten	16
Melly igen jó az Ur Istent ditsirni	113
Melly igen jó legyen az egyenlőség	142
Menybeli nagy Isten hozzád	322
Meny-	

M U T A T Ó

Menyből jövők most hozzátok, és
 Menynek és földnek nemes teremője
 Menynek és földnek kegyes Istene
 Mennyei Atyánk Ur Isten, hálát
 Mennyei király születek, Ur Christus
 Mi Atyánk ki vagy mennyekben
 Mi Atyánk Atya Isten, vezérünk
 Mi ditsirjuk e' mái napon nagy tiszta
 Mi kegyes Atyánk kit vallunk hitünkben
 Mi kegyes Atyánk bőlteségnek Ura
 Mikor Dávid vala keserűségben
 Mikor e' széles világ kárhozarban
 Mikoron a' szent Dávid meg-isméré
 Mikoron Dávid Saul előtt futna
 Mikoron Dávid nagy busultában
 Mikor a' Sido nemzet tartanak Bab :
 Mikor Christus Berlehemben
 Mikor Sennacherib a' Jerusalemet
 Mikor szent Dávid kegyetleneknek gon :
 Minden állat ditsir Ur Isten tégedet
 Mindenek meg-hallják, és
 Minden embernek illik ezt meg-tudni
 Mindenhato Ur Isten mi bűnös
 Mindenhato Ur Isten, szívünk reitge
 Minden hű keresztyének meg-halljátok
 Mindenkoron áldom az én Utamat
 Minden népek örülvén tapsoljátok
 Mindnyájan örülytünk hű keresztyének
 Mint kívánczik a' szarvas a' kut-fejekh :
 Mi Urunk Jesus Christusnak szerelmes
 Mondgyatok ditsiretet keresztyének

Mostan

T A B L A.

Mostan hozzád fel-kiáltok felléges Ur 38
 Mostan Ur Isten hozzád kiáltunk 304
 H Y M : Menyből az ige le-jöve, örök 4
 Mennyei Atya Ur Isten, nekéd hálát 65
 Mennyei Ige jelenel, örök Atyatul 4
 Menynek és földnek nemes teremője 49
 Mindeneknek teremője, és híveknek 7
 Mindnyájan kik egybe-gyűlünk 10
 Minden mi szenvedesünknek, idei már 33
 Mindenkori téged Ur Isten magasztal : 61
 Mostan el-jöttek az idők, mikor 32
 Mostani ékes innep nap es lelki nagy 40
 Mostan oh Szent Vélek Isten, ki Atyával 56
 H A L O T : Meg-szabadultam már én 355
 N
 Nagy bánatban Dávid mikoron vala 60
 Nagy hálá-adással magasztallak téged 151
 Nagy hálát adgyunk az Atya Istennek 194
 Nagy öröme ada ék én lelkennek 129
 Nagy Ur Isten ne hadgy minket 288
 Ne hadgy el-esnem felléges Isten 336
 Néktünk szü etek mennyei Király 190
 Ne szály pörben én velem oh én 80
 Nézz mi reánk Ur Isten kegyelmessen 326
 No földnek minden népei égne 205
 H Y M : Nap-támadattul foyva 16
 Nevit a' nagy Ur Istennek, áldgyatok 25
 O
 Oh én két szemem ti az Urra nezzetek 37
 Oh Jesus mi Idvőzítőnk, kiben 233
 Oh Izrael szerető népem, halgassad 248
 Oh

M U T A T O

Oh melly igen rövid volt lám e' világ
 Oh mennyei nagy boldogság, te vagy
 Oh mindenható Isten, ki a' te kegyefs:
 Oh mint keféregnek most a' kerest:
 Oh Ur Isten tekints hozzánk, magas
 Szízz meg engemet benned bizom
 Örök Isten figyelmezzél az én seg:
 Örüljete az Istenben, szolgáljátok
 Örül mi szívünk mikor azt

H y m: Oh áldott Atya Ur Isten
 Chidvősséges aldozat, ki meg-nyit:
 Chidvősséges Chisusunk, ki vagy nek:
 Oh magas mennyek szentseges Istene
 Oh mennyei mi szent Atyánk, tekints
 Oh mennyeknek fenyege és
 Oh mi szent Atyánk, kegyes és kegyelmes
 Oh nagy hatalmu felséges Ur Isten
 Oh te dicső Szent Háromság, és tőkél:
 Oh teremő Atya Isten, ki uralkodol men:
 Örvend ezen már e' világ légyen
 Te álljünk most mindnyájan keresztyének
 Örvölly és öröme z keresztyének:

H A L O T: Oh te meg-halando
 P

Parantsolá az Augustus Császár
 Pünköszt napja bé-telven, Jerusalemben
 Pünköszt nap a' Szent Lélek Ur Isten

R

Régén őt ényben, Moissának
 Kégi Pünkösztnek idején jöve

T A B L A

1	aulnak a' Dávidhoz jo szerelme	89
2	egységül hijuk a' menybéli Istent	324
3	emmit ne bántodgyál Christus szent	324
4	les nagy Ur Isten en fogitségenre	95
5	okan vadnak most ollyatén emberek	27
6	ok emberek vadnak e' széles világon	47
7	ok inségünkben hozzád kiáltunk	102
8	ok jo tereménynén nagyon tsudálkozván	93
9	ok nyilván valo bizonyosságokkal	55
10	ok nyomoruság mi életünkben hogy	132
11	szabadíts meg és tarts meg Uram	25
12	szankivetésre Dávid megyen vala	11
13	Dávid király háboruságában, p. n:	26
14	Sz. Dávid király háboruságában, imád:	6
15	Sz. Dávid király bűnei ellen így panasz:	9
16	Sz. Dávid Profeta éneklő könyvének	32
17	Sz. Dávid Profeta az Istennek nagy	39
18	Sz. Dávid Profeta második énekében	2
19	Sz. Eliahs így írt Christulnak szent	171
20	Sz. Háromság és csak egy istenség	234
21	Szent vagy örökké Atya U Isten	344
22	Szívem meg alázván te hozzád megyek	304
23	Szüklég meg tudnunk időségnék	246
24	Szüklég keresztényeknek tulakozni	279
25	H y m: sok nyavalyánkban Atyánkhoz	60
26	Szent igéjét az Istennek hal asszák há	23
27	Szenteknek te vagy Christus ekefsége	37
28	Szükség meg tudni mindennek	80
29	T	
30	Tauily meg te az uton el-menni	267
31	Te benned bizom Uram Isten, ig. tsigod	25
32	Te	Te

Sau

M U T A T O T A B L A.

Téged Ur Isten mi keresztyének dits :
 Tekints reám Istenem nyavalyámban
 Tekints reánk immár nagy Ur Isten
 Tekints reánk Ur Isten nagy kegyel :
 Tellyes szível örvendgyünk, es
 Teneked Uram hálát adok, hozzám
 Ti keresztyének ditsirjétek Istent,
 Tsak te benned Uram Isten vagy on biz :
 Tsudálatos nagy bőltseleg, hogy
 H Y M : Téged Isten ditsiránk, téged
 Tellyes e' széles világban, &c.
 Teremtő Ur kerünk téged, ki a' nappalt
 Tsillagoknak alkotója, hűveknek
 H A L O T : Tudgyuk Uram Isten

V

Vaiaki Christusnak Vatsoráját vészéd
 Vedd-el Ur Isten roluok haragodat
 Ur Isten irgalmazz nekem, a' te
 Ur Isten kerünk a' te szent nevedent
 Ur Isten légy most mi velünk
 Ur Istennek szent Fia, ez nap nekünk
 Ur Isten veletek, keresztyének
 Urnak szolgai no ditsirjétek mindnyájan

H Y M : Új világosság jelenek, régi
 Urnak vég vatsorására, es az ő áldozatjára

Z

Zugodik dúl-fúl magában e' világ

DITSŐSEG ISTENNEK.

96(0)90